

Dặng Quốc Bảo

Thức dậy và Mơ đi

Ước mơ của bạn được dẫn dắt bởi điều gì?

“Tôi cảm nhận được sự đồng điệu trong tâm hồn và tìm thấy chính mình sau khi đọc tác phẩm. Với giọng văn gần gũi pha lẫn hài hước, những câu chuyện tác giả chia sẻ đã ở lại trong lòng người đọc một cách rất tự nhiên.”

Trần Hồ Vi Vi - Du học sinh - Deakin University, Australia

“Với những ai đã từng đọc quyển sách này, xin tiếp tục thao thức cùng tác giả. Với những ai chưa đọc, Thức dậy và mơ đi liệu có gọi nên nhiều suy nghĩ?”

*Trần Quang Hải - Phóng viên, Biên tập viên Đài Truyền hình
Tp.HCM*

“Đọc xong cuốn sách, tôi cảm thấy tiêu tốn khoảng thời gian 12 năm tìm kiếm công việc phù hợp. Trước khi bước tiếp, bạn hãy dừng lại và đọc cuốn sách này. Chắc chắn bạn sẽ tiết kiệm được rất nhiều thời gian đấy!”

*Võ Hùng Hiền – Career Coach
Đại diện kinh doanh - Công ty Bảo hiểm Nhân Thọ ACE Life
Vietnam*

“Cách đặt vấn đề của tác phẩm dựa trên những câu nói tâm đắc từ các bộ phim hay đã tạo nên hiệu ứng cảm xúc và trí tưởng tượng thú vị cho độc giả.”

Nguyễn Trịnh Khánh Linh - CEO - Dale Carnegie Việt Nam

“Cuốn sách chứa đựng những quy luật và giá trị cốt lõi cần thiết đối với bất cứ ai, đặc biệt những bạn trẻ, để hiểu bản thân và đi tới thành công.”

*Cao Duy Khuê - Manager - Pharmaceutical Dept. LG International
Corp.*

“Là một tác giả, tôi ngạc nhiên, ngưỡng mộ và thích thú trước cái nhìn sâu sắc của tác phẩm về cuộc sống. Là một độc giả, tôi cảm thấy hài lòng vì đã tìm được một quyển sách hay. Và là một người thầy, tôi sẽ giới thiệu tác phẩm này đến với học trò của tôi.”

Lu Tùng Thanh – Chuyên gia huấn luyện, Giảng viên kỹ năng mềm – FPT Polytechnic – Đồng tác giả với Quách Tuấn Khanh (Chủ biên), Vũ Hoàng Quốc Tuấn... cuốn sách “Bí quyết trình bày từ các chuyên gia” do Alpha Books xuất bản và phát hành.

Mở đầu

Cơn ác mộng tồi tệ nhất

3 giờ chiều, ngày 12/6/2012

“**A**nh phải rời khỏi đây ngay lập tức!”

Tiếng cửa đánh sầm sau lưng khiến tôi giật mình, đánh rơi đôi đũa đang cầm trên tay.

“Xin lỗi. Nhưng anh phải rời khỏi đây ngay lập tức!” Giọng nói tiếp tục vang lên. “Chúng tôi sẽ đóng cửa trong vòng một tiếng nữa.” Một phụ nữ trong chiếc áo sơ mi ngắn tay màu hồng nhạt hét hải lao nhanh vào phòng.

“Chuyện gì vậy?” Tôi nhìn quanh quất. Tôi là người duy nhất còn lại trong phòng.

“Đang có bão tiến vào thành phố.” Cô dừng lại, hít một hơi thật sâu. “Tất cả các địa điểm công cộng đều được lệnh đóng cửa. Anh nên quay trở về nhà. Ngay!”

“Ừm...” Tôi bối rối trước thông tin vừa nhận được. *Trời đánh còn tránh bữa ăn mà. Tôi thì giờ sao đây?*

“Hãy về nhà thật nhanh. Thời tiết này rất nguy hiểm.” Giọng nói của cô nhỏ nhẹ nhưng đầy cương quyết.

“Cảm ơn chị.” Tôi miễn cưỡng gật đầu.

Cô lao nhanh về phía cánh cửa nằm ở góc xa căn phòng, như cách đã tiến vào. Tôi thở dài nhìn suốt mi nghi ngút khói vừa được dọn ra. *Đành bỏ thôi.* Vợ vội tập vở, bút viết còn sót lại trên bàn, tôi ưỡn oải đẩy cửa bước ra ngoài.

Bước chân ra khỏi tòa nhà của khoa Cơ khí, Đại học Curtin, tôi lập tức nhận ra sự nghiêm trọng của tình hình. Bầu trời đã chuyển sang màu xám xịt với những đám mây dày đặc đang vần vũ. Những hạt mưa bị gió thổi tạt đi, tạt thẳng vào mặt tôi đau rát.

Kiểu thời tiết gì thế này?

Tôi ghì chiếc áo khoác sát vào người. Những cơn gió liên tục gào thét như đang cố nhấc bổng tôi khỏi mặt đất. Lê từng bước chệnh choạng, tôi hướng về trạm xe buýt cạnh trường.

Sau mười phút đi bộ trong giá lạnh, tôi thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng, chuyến xe buýt số 34 hướng về nhà ga Cannington cũng xuất hiện.

Chưa bao giờ, đường phố trở nên vắng lặng như lúc này. Trên xe, những âm thanh rè rè phát ra từ chiếc radio bên cạnh người tài xế liên tục cập nhật về tình hình thời tiết. Nhìn ông cực kỳ căng thẳng.

Những hành khách khác, đa phần là sinh viên châu Á, đang cắm cúi vào màn hình điện thoại. Dù đang ở vùng gần tâm bão, nhưng nét mặt họ lại biểu lộ sự thích thú nhiều hơn là sợ hãi. Họ hào hứng nhắn tin, gọi điện cho người thân bàn tán về những gì đang xảy ra.

Tôi cũng muốn được gọi cho một ai đó.

Bắt kỳ ai...

Chuyến xe buýt dừng tại nhà ga Cannington.

Tôi nhanh chân nhảy lên chuyến tàu điện vừa trờ tới để đến trung tâm thành phố Perth. Chỗ ngồi cuối toa luôn là một lựa chọn tôi yêu thích. Vị trí này giúp tôi cảm thấy an toàn khi không phải đối mặt với quá nhiều người lạ. Tôi kéo mũ áo khoác che khuất nửa khuôn mặt. Gần đó, những hành khách khác vẫn trò chuyện rôm rả về cơn bão. Không một ai tỏ ra hoảng sợ.

Đâu phải ai cũng có cơ hội ở giữa tâm bão như thế này.

Khoảng hai mươi phút sau, chuyên tàu đã chậm lại và tiến vào ga trung tâm.

Cửa tàu điện mở ra. Tôi bàng hoàng trước những gì đang xảy ra trước mắt. Một cảnh tượng cực kỳ hỗn loạn. Hàng trăm người đang tập trung tại đây với vẻ mặt đầy lo lắng. Không gian trở nên lộn xộn với đủ các âm thanh hỗn tạp: tiếng người gọi nhau í ới, tiếng các chuyên tàu điện cốt kết khi vào bến, tiếng loa phát thanh không ngừng đưa ra các lời cảnh báo.

Sự căng thẳng bao trùm cả sân ga.

Dòng người liên tục di chuyển tới lui dọc theo đường ray. Họ chờ đợi chuyên xe về nhà.

Tại các cổng ra vào, hơn mười sĩ quan cảnh sát trong trang phục xanh đen đứng túc trực. Sự xuất hiện bất thường của họ càng khiến mọi người cảm thấy bất an. Ai cũng muốn thoát khỏi nơi này. Càng sớm, càng tốt.

Len lỏi trong biển người đặc quánh, tôi nhích từng bước một cho đến khi ra đến cổng. Những đám mây giờ đây đan vào nhau như những chiếc chăn len được đặt san sát, phủ kín cả bầu trời. Những cơn lốc thổi bụi tung mù mịt theo hình xoắn ốc trên đường. Xuyên qua làn gió, tôi hướng thẳng về khu nhà phía đối diện.

Đó là nơi tôi sinh sống trong suốt những tháng vừa qua.

“Mọi người có vẻ xôn xao nhỉ?” Tôi đẩy cửa bước vào và nói với anh chàng tiếp tân người Ireland.

“Ừm, đang có một “cyclone” tiến vào thành phố. Cậu nên ở yên trong phòng thì hơn.”

“Cyclone? Đó là gì thế?” Lần đầu tiên tôi nghe đến từ này, lạ nhỉ?

“Ồ, nó giống như một cơn lốc xoáy ngoài biển. Chỉ có điều, nó diễn ra trên đất liền.” Với chất giọng Ireland đặc trưng, anh cô

giải thích.

“Nghe có vẻ nguy hiểm quá.” Tôi cười và chào anh trước khi lên phòng.

Năm ngay khu trung tâm đông đúc, không khí bên ngoài ngôi nhà lúc nào cũng náo nhiệt. Mặc dù âm thanh từ tiếng động cơ xe, tiếng người trò chuyện đôi khi gây ra cảm giác khó chịu, nhưng sự ồn ào này lại là một trong những lý do khiến tôi lựa chọn sinh sống tại đây. Nó phân nào giúp tôi tạm vơi đi cảm giác trống trải trong lòng.

Qua ô cửa sổ, phân nào liên duy nhất giữa căn phòng với thế giới bên ngoài, tôi ngắm nhìn dòng người hối hả lên xuống những chuyến xe. Tôi tưởng tượng câu chuyện về cuộc đời họ:

Một sinh viên châu Á, vai đeo ba-lô, chạy thật nhanh để bắt kịp chuyến tàu vừa đến. Anh cố tranh thủ thời gian từng chút một để trở về nhà sau giờ làm thêm?

Một phụ nữ lớn tuổi người Đông Âu với mái tóc bạc trắng và thân hình tròn trịa đang đứng tán gẫu cùng những người bạn. Tay họ cầm những chiếc túi vải chạt cứng. Một buổi mua sắm thỏa thích trong siêu thị vừa kết thúc?

Một doanh nhân trong bộ com lê màu lông chuột ôm sát người được may đo cẩn thận đang rải những bước dài trên phố. Anh ta liên tục dõi nhìn vào chiếc đồng hồ sáng bóng trên tay. Một cuộc hẹn làm ăn? Một chuyến viếng thăm của người thân? Hay đơn giản, anh chỉ đang háo hức với chiếc đồng hồ mới?

Mỗi người đều có câu chuyện riêng. Phải chăng họ đang cố kể cho tôi thông qua việc xuất hiện tại bến xe này? Mỗi ngày?

Nghĩ thế phân nào giúp tôi vơi bớt đi cảm giác đơn độc.

Căn phòng nơi tôi sống rộng chừng 20m². Nó luôn bốc lên một mùi đặc trưng với sự kết hợp giữa mùi rượu bia, thuốc lá, thức ăn thừa, nước tẩy rửa và thỉnh thoảng là nước hoa. Đặc biệt nhất trong

số đó là mùi cơ thể của hơn mười sáu con người, đủ mọi quốc tịch, đang tề tụ tại đây.

Họ chọn căn phòng này làm điểm dừng chân vì nhiều lý do.

Có người đang trên đường thực hiện chuyến du lịch bụi. Họ chỉ ở đây một vài ngày, đủ để viếng thăm những địa điểm thú vị của thành phố.

Có người đã sống trong căn phòng này liên tục vài tháng.

Có người thì thoải mái, thoải mái.

Tất cả cùng chen chúc trên những chiếc giường tầng được kê sát nhau nhằm tận dụng tối đa không gian trong phòng. Tôi may mắn chọn được một góc khuất cho riêng mình ở tầng trên. Điều này giúp tôi tránh được sự ồn ào của những người thường xuyên về trễ. Tuy nhiên, đêm nay, có lẽ đó không phải là mối bận tâm chính.

Leo lên chiếc giường tầng quen thuộc, tôi thả hồn mình trong những trang sách yêu thích. Đây luôn là khoảng thời gian tôi cảm thấy thư giãn sau một ngày dài di chuyển mệt mỏi.

Mọi người có vẻ nghiêm trọng quá... Chỉ là một cơn bão thôi mà. Tôi thả mình nghĩ và lướt mắt trên những dòng chữ.

Thế nhưng, chỉ vài giờ sau đó, tôi nhận ra bản thân đã sai lầm như thế nào.

Một bài học mà tôi sẽ luôn ghi nhớ. Một khi người Úc cảnh báo về tình hình thời tiết, đó là lúc bạn nên hoảng sợ. Và hãy hoảng sợ thật sự...

Đêm hôm ấy, không một ai trong căn phòng có thể giữ được bình tĩnh. Những tiếng sấm giập đùng đùng bên ngoài như đang xé toạc màn đêm dày mỏng manh. Cánh cửa sổ nối liền căn phòng với thế giới bên ngoài tưởng chừng như có thể vỡ tan bất kỳ lúc nào. May mà tôi đang nằm ở tầng một, chứ không phải tầng cao nhất.

Một số thanh niên trở nên kích động. Họ bắt đầu gào thét. Tôi phì cười. Dù vậy, trong thâm tâm, tôi lại thầm cảm ơn họ. Nhờ họ mà tôi cảm thấy an toàn. Nhờ họ mà tôi biết mình không lẻ loi trong căn phòng.

Thế nhưng, âm thanh đùa giỡn đó không kéo dài được lâu. Một cơn gió quạt thẳng vào bên hông tòa nhà râm một tiếng khô khốc. Tất cả im bật. Mọi tiếng động dường như bị nuốt chửng trong những tiếng u u của cơn bão. Căn phòng trở lại trạng thái yên tĩnh vốn có, như một sinh linh nhỏ bé thu mình trong chần, chấp nhận đầu hàng trước sự vĩ đại của thiên nhiên.

“Tôi muốn về nhà. Tại sao tôi lại phải trải qua chuyện này chứ?”

Cảm giác sợ hãi nhanh chóng ngập tràn trong lòng tôi. Tôi nắm chặt tay cầu nguyện. “Tôi không muốn sống như vậy nữa.” Mỉm mắt của tôi nhú lại.

“Đã hơn 11 giờ đêm rồi ỉ nhỉ?”

Cảnh vật chung quanh bắt đầu mờ dần. Màu đen lấp loáng của căn phòng nhường chỗ cho một sắc đen hoàn toàn khác. Một sắc đen tuyệt đối.

“Ngày mai, tôi sẽ khác...” Tôi cố ngăn cơn buồn ngủ đang ập đến...

“Không được ngủ. Mà có thể không tỉnh lại.”

“Tôi mệt quá rồi...”

“Không...”

“Làm ơn đi...”

“Không...”

“Ngày mai sẽ khác mà...”

“Ừ, nếu như còn có ngày mai...”

...

Ánh nắng chói chang hắt vào trong khoang máy bay đưa tôi trở về với thực tại.

“Cuối cùng, tôi cũng về đến nhà...”

24/6/2012, gần hai tuần sau đêm mưa bão đáng nhớ, tôi bước xuống sân bay Tân Sơn Nhất với biệt bao ngổn ngang trong lòng. Đẩy chiếc xe hành lý với hai thùng giầy được gói ghém vụng về, tất cả những gì còn sót lại sau chuyến hành trình, tôi bị chặn lại bởi một nữ nhân viên hải quan.

“Anh từ đâu về Việt Nam?”

“Singapore. Có chuyện gì vậy chị?” (Tôi quá cảnh tại Singapore khi từ Úc trở về).

Dường như lời lẽ yếu đuối của tôi không đến được tại cô ấy. Ngay lập tức, cô gọi thêm hai đồng nghiệp nam tiến đến để hộ tống tôi thẳng đến chỗ đón taxi.

Lúc ấy, tôi cũng không hiểu tại sao mình lại được quan tâm đặc biệt như vậy. Mãi cho đến tận sáu tháng sau đó, mẹ tôi mới nói ra lý do khiến cho sự việc trở nên dễ hiểu hơn rất nhiều.

“Ngày con về Việt Nam, nhìn con tiêu tuỵ như vừa đi kinh tế mới chứ không phải đi nước ngoài. Tóc tai thì cắt lỏm chớm, mặt thì ốm và đen sạm đi. Nhìn con y như đang buôn lậu với hai thùng giầy đó nên người ta để ý là phải. Lúc đó mẹ không nói vì sợ làm con buồn...”

Đúng là trái tim của người mẹ luôn thấu hiểu con mình.

Chiếc taxi lăn bánh trên con đường Lê Văn Sĩ. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm vì sắp được trở về ngôi nhà ấm áp, trở về với chiếc giường

quen thuộc. Song, đó không phải là cảm xúc duy nhất. Lòng tôi đau thắt lại khi nghĩ đến cảnh tượng phải đối mặt với bố mẹ.

Tôi đã kết thúc chuyến du học mà mình từng sống chết xin đi cho bằng được. Đây bất ngờ. Như cái cách nó bất đầu.

Chiếc xe dừng lại tại một ngã ba sầm uất ở trung tâm Quận 3. Tôi khệ nệ khiêng hai thùng hành lý đặt xuống mặt đường.

Tôi đẩy cửa bước vào nhà.

Bao cảm xúc chợt vỡ òa khi được nhìn thấy những khuôn mặt thân thương. Mắt tôi cay xè. Hơi thở bất đầu mất kiểm soát. Cố gắng kìm nén để ngăn những giọt nước mắt đang chực tuôn trào, tôi hít một hơi thật sâu để có thể nói rõ ràng.

“Con về rồi i...”

Những ngày sau đó, tôi chỉ biết vui mình trong chiếc chăn ấm áp. Lâu lắm rồi tôi mới cảm thấy bình yên như thế. Tôi hiếm khi bước chân ra khỏi nhà. Phần lớn thời gian, tôi nằm trên giường và để mình trôi theo những giấc mơ.

Đã bao giờ bạn rơi vào tình trạng tương tự? Có phải khi buồn, chúng ta lại có xu hướng ngủ nhiều hơn mức cần thiết?

Phải chăng, khi ngủ, tôi sẽ trốn tránh được những suy nghĩ không mong muốn? Hoặc bằng một cách nào đó, giấc ngủ có thể giúp tôi trở nên dịu lại? Không rõ bao nhiêu phần trăm những điều trên là sự thật, nhưng ngủ là điều duy nhất tôi muốn làm.

Tôi đã ngủ rất nhiều.

Tôi không dám ra ngoài để đương đầu với một thực tế là tôi không còn bất kỳ điều gì cho riêng mình.

Không tiên.

Không nghề nghiệp.

Không định hướng.

Không bạn bè.

Không có cả phương tiện đi lại.

Thứ duy nhất mà tôi “sở hữu” lúc đó lại chính là món nợ 400 triệu đã mượn cho chuyên du học. Đứng diện trước thực tế ấy, tôi chỉ biết thu mình trốn tránh và tìm sự bình yên trong những giấc mơ. Mơ trở thành thú giải trí duy nhất mà tôi có.

Nó không phán xét. Nó không tôn kém. Nó không có bất kỳ giới hạn nào. Tôi có thể tái hiện rõ ràng từng chi tiết của giấc mơ mỗi khi thức dậy. Tôi cảm thấy cực kỳ thích thú trước trải nghiệm này.

Mỗi khi thức dậy [trong giấc mơ], tôi xuất hiện ở một nơi khác. Mỗi khi thức dậy (trong giấc mơ), tôi trở thành một con người khác.

Giấc mơ đưa tôi đến những điều kì diệu. Lạ lùng thay, tôi cảm thấy mình thuộc về nơi đó. Cuộc sống của tôi cứ trôi qua từng ngày, từng ngày như thế. Trong hai tuần đầu tiên, tôi trở nên chìm đắm trong những giấc mơ và bắt đầu đánh mất cuộc sống thực tại.

Tôi có thể thức dậy trong mơ, trở thành con người khác. Liệu tôi có thể thức dậy thật sự, trở thành một con người khác?

Từ chỗ là chốn trú ẩn an toàn,

những giấc mơ bắt đầu trở thành những cơn ác mộng tồi tệ nhất....

Tôi muốn thức dậy,

nhưng không biết làm thế nào...

Tôi muốn cuộc sống khác đi,

nhưng không một dấu hiệu cho thấy nó sẽ thay đổi...

Đó là một khoảng thời gian rất dài...

Phần I

Ước mơ của bạn được dẫn dắt bởi điều gì?

Chương 1

Lựa chọn đầu tiên và những ước mơ đang được viết tiếp

Khi cầm cuốn sách này trên tay, bạn không chỉ nắm giữ những kí ức cuộc sống, bạn còn đang nắm giữ ước mơ của tôi. Xin cảm ơn bạn đã tiếp sức cùng tôi trên con đường biến ước mơ này trở thành sự thật. Đó là một chặng đường dài kể từ ngày tôi trở về nước.

Đó là một quá trình tôi phải đối mặt với những cơn ác mộng tồi tệ nhất của cuộc đời.

Trong quá trình vượt qua những biến cố và tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống mơ ước, tôi có cơ hội được gặp gỡ rất nhiều người bạn chia sẻ chung nỗi niềm trần trở.

Đó là câu chuyện của một bạn sinh viên năm tư mất kết trong quyết định nghề nghiệp khi phát hiện ra ngành học không phù hợp với đam mê.

Liệu bạn có nên tiếp tục với con đường cũ, điểu khiển bạn mất ngủ hã ãng đêm? Hay bạn chấp nhận từ bỏ tất cả để làm lại từ đầu, với một tương lai không chắc chắn? Đâu sẽ là lựa chọn sáng suốt?

Đó là chia sẻ của một nhân viên kinh doanh bảo hiểm đã phải mất đến hơn 10 năm, với hai bằng đại học khác nhau, để rồi phát hiện ra ước mơ của mình chẳng liên quan gì đến những kiến thức đã học.

Liệu anh sẽ theo đuổi ý nghĩa mới của cuộc sống? Hay tiếp tục gắ ãn bó với công việc đã nuôi sống anh trong từng ấy năm? Đâu mới là giá trị đích thực?

Đó là nỗi trăn trở của một giám đốc cấp cao với nhiều thành công trong công việc nhưng ước mơ kinh doanh chưa bao giờ được trọn vẹn.

Liệu anh sẽ chấp nhận đánh đổi những gì để xây dựng đế chế kinh doanh mình hằng khao khát? Hay anh sẽ tiếp tục theo đuổi những đỉnh cao mới trong nấc thang nghề nghiệp? Đâu mới là điểu khiển anh mỉm cười mỗi tối?

Qua những câu chuyện, những lời chia sẻ, tôi phát hiện ra mình không hề đơn độc. Rất nhiều người cũng như tôi, đang phải vật lộn với những biến cố trong cuộc sống. Ngày đêm, họ phải đấu tranh với những thử thách mà chưa tìm ra lời giải đáp thích hợp. Họ luôn ước rằng “Nếu như có một điểu gì đó khác đi...”, “Nếu như được

làm lại...”, “Nếu như điều kiện tốt hơn...”, họ sẽ thoát khỏi cơn mê tằm tằm.”

Thế nhưng, đó chưa bao giờ là một nhiệm vụ dễ dàng...

Tháng 6/2014, hai năm kể từ sau biến cố đã khiến tôi trở về Việt Nam với tâm trạng hoàn toàn lạc lõng, *Thức dậy và mơ đi* đã hoàn thành hơn 95% nội dung để có thể sẵn sàng xuất bản. Nếu như bạn biết rằng trong suốt mười hai năm học, điểm trung bình môn văn của tôi chưa bao giờ vượt qua con số 7 thì kết quả này thật sự là một điều kì diệu. Tôi hoàn toàn không có bất kì khái niệm nào về sáng tác hay xuất bản. Tôi không biết phải bắt đầu một cuốn sách ra sao. Thế nhưng, ước mơ trở thành tác giả của tôi đã trở thành hiện thực.

Không dừng lại ở đó, bằng việc tìm hiểu và áp dụng những công cụ và cách thức trong *Thức dậy và mơ đi*, cuộc sống của tôi bắt đầu trở nên ý nghĩa, đa dạng và nhiều màu sắc hơn bao giờ hết.

- Trở thành Chủ tịch của Câu lạc bộ Diễn thuyết Sài Gòn với những người bạn cùng yêu thích lĩnh vực phát triển bản thân.

- Làm việc tại Dale Carnegie, một trong những tổ chức phát triển năng lực hàng đầu thế giới, lấy tên của tác giả hai cuốn sách *Đắc nhân tâm* và *Quảng gánh lo đi và vui sống* đã thay đổi cuộc sống của hàng triệu người trên khắp thế giới.

- Cùng gia đình xây dựng và phát triển thương hiệu bánh Miha Bakery với những loại bánh độc đáo và hấp dẫn.
(www.mihabakery.com)

- Xây dựng thương hiệu Vitamin văn phòng, dịch vụ cung cấp vitamin và khoáng chất cho các bạn nhân viên văn phòng thông qua các sản phẩm nước trái cây, rau củ 100% thiên nhiên thơm ngon độc đáo. (www.vitaminvanphong.com)

- Tìm kiếm được tình yêu của cuộc đời với một người đã thay đổi hoàn toàn cách nhìn của tôi về cuộc sống.

- Có nhiều chuyến du lịch với những trải nghiệm đáng nhớ: chạy xe xuyên rừng, tắm suối ngày mưa bão tại Phú Quốc; tận hưởng đẳng cấp dịch vụ 5 sao tại Sheraton, khám phá những nhà nghỉ sôi động náo nức trong hẻm tại Nha Trang; chạy bộ xuyên công viên tại Melbourne, nước Úc... (Bạn sẽ bất ngờ khi biết rằng những điều trên chỉ được hoàn thành trong hai năm gần gũi trong khi hơn 20 năm trước đó, địa điểm xa nhất tôi từng đặt chân đến là Đà Lạt).

- Học được những kỹ năng mà trước đây tôi chưa bao giờ hình dung tới: làm bánh, vẽ tranh, nhảy salsa, chơi guitar, viết sách, trình bày trước công chúng, pha chế cà phê, chăm sóc tóc...

Từ cơn ác mộng tăm tối, cuộc sống của tôi trở nên tươi sáng. Điều quan trọng nhất, trong chuyến hành trình đó, tôi đã có thêm được rất nhiều người bạn tâm giao.

Sự thay đổi không dừng lại ở bản thân tôi. Nó còn lan tỏa đến rất nhiều người. Khi quan sát những người bạn, tôi vô cùng hạnh phúc trước những thành quả họ đạt được:

- Chỉ trong vòng một tuần lễ gần gũi, từ một người đầy hoài nghi, một chị bạn của tôi đã tự tin hơn về bản thân. Bỏ qua những mặc cảm thua thiệt quá khứ, chị đang dần xây dựng doanh nghiệp của mình trở thành một trong những doanh nghiệp lành hành hàng đầu thành phố.

- Sau nhiều năm loay hoay với quyết định nghề nghiệp, một người bạn khác đã có đủ dũng cảm để thực hiện kế hoạch phát triển công ty riêng. Dù mọi thứ chỉ trong giai đoạn khởi đầu và còn đó rất nhiều thử thách, nhưng chị luôn tự hào về quyết định đã chọn lựa.

- Một người bạn dễ mến, với biết bao lần phá sản từ kế hoạch kinh doanh Cà phê tiếng Anh khi còn là sinh viên, đã tiếp tục theo đuổi ước mơ và đạt được những thành công đáng kể. Anh hiện đang hỗ trợ cho một nhóm các bạn trẻ nâng cao những kỹ năng mềm bằng tiếng Anh cũng như đang hoàn thành chương trình thạc sĩ về Tâm lý.

- Một bạn trẻ với những thử thách trong việc hoàn thành tâm
bằng đại học, đã tự mình xây dựng nên một công ty thành công với
các giải pháp trồng rau xanh ngay tại nhà phố. Đáng quý hơn,
chương trình của bạn còn giúp đỡ rất nhiều em nhỏ lang thang, cơ
nhờ, có hoàn cảnh đặc biệt được học một nghề để tự nuôi sống bản
thân.

...

Nếu như cuộc sống của tôi có thể trở nên đầy màu sắc và ý
nghĩa sau những biến cố đen tối; nếu như tôi có thể theo đuổi
ước mơ với niềm đam mê và khao khát mãnh liệt; nếu như những
người bạn chung quanh tôi có thể tìm kiếm được ước mơ và hạnh
phúc... Giây phút ấy, tôi chợt nhận ra việc thức dậy sau những cơn ác
mộng và theo đuổi ước mơ là một điều hoàn toàn có thể.

Bạn đã biết câu chuyện của tôi với sự khởi đầu đầy thất vọng.
Bước chân đầu tiên, tôi hoàn toàn lạc lối. Tôi mơ hồ trong những
lựa chọn, không nghề nghiệp và đang có một khoản nợ lớn không thể
trả. Tôi chưa bao giờ là một người đặc biệt để có thể biến ước mơ trở
thành hiện thực.

Điều đặc biệt không nằm trong bản thân tôi.

Điều đặc biệt nằm trong chính những công cụ và cách thức tôi
đã khám phá ra trong suốt chặng đường theo đuổi cuộc hành trình.
Bạn hoàn toàn có thể sở hữu những điều này mà không cần tốn
thời gian với những lựa chọn thử sai hay những lần va vấp trong
cuộc sống như tôi đã từng.

Hãy áp dụng những công cụ mà bạn nhận được trong cuốn sách
này để khiến cuộc sống trở nên ý nghĩa, đa dạng và đầy màu sắc
hơn. Bạn sẽ bỏ lại sau lưng những thất vọng, những rào cản đã kìm
hãm bạn trong suốt thời gian dài. Ước mơ của bạn sẽ trở nên sáng tỏ
hơn bao giờ hết. Bạn sẽ trở thành một người đầy thú vị trong mắt
bạn bè, một nhân viên đầy khát khao trong công việc hay một người
lãnh đạo đầy tự tin khi xuất hiện trước công chúng. Bạn sẽ có
những trải nghiệm đầy thú vị và tận hưởng niềm hạnh phúc mà đôi

khi, với bao bận bịu trong cuộc sống, bạn đã quên đi mất. Điều đặc biệt hơn nữa chính là trong quá trình tìm kiếm cuộc sống mơ ước, bạn không chỉ thay đổi cuộc sống của chính mình, bạn còn thay đổi cuộc sống của rất nhiều người chung quanh.

Đó chính là những điều đang chờ đợi bạn khám phá trong *Thức dậy và mơ đi*.

Để đọc sách này hiệu quả

Đôi với từng loại sách, mỗi người sẽ có một phong cách đọc khác nhau. Có người cố gắng đọc càng nhanh càng tốt để hoàn thành tác phẩm chỉ trong một đêm. Có người cảm thấy thoải mái hơn khi được đánh dấu, ghi chép lại những thông tin quan trọng. Cũng có người thích đọc chương đầu tiên và chương cuối cùng trước khi đọc những chương còn lại. Vì vậy, việc tìm ra cách thức tối ưu phù hợp với tất cả mọi người là điều không tưởng.

Thế nhưng, là người hiện đang giữ kỷ lục về số lần đọc cuốn sách này (trên 40 lần và tôi luôn hi vọng rằng nó sẽ sớm bị phá vỡ) đồng thời là người đã viết ra nó, tôi viết phần này như một tấm bản đồ tổng quát để bạn dễ dàng tìm ra phương thức đọc phù hợp nhất với bản thân.

Cuốn sách này là một hành trình mà bạn và tôi sẽ bước cùng nhau để khám phá về cuộc sống mơ ước, một cuộc sống ý nghĩa, đa dạng và đầy màu sắc.

Trong phần I, từ chương 1 đến chương 5, bạn sẽ nhận ra hành trình chi thật sự bắt đầu khi bạn hiểu được chính bản thân mình. Với những công cụ xác định giá trị cốt lõi trong chương 2 và cách thức tìm hiểu về giá trị cuộc sống trong chương 3, bạn sẽ khám phá ý nghĩa cuộc sống. Trong chương 4, để có được cuộc sống hạnh phúc, bạn cần đảm bảo cân bằng rất nhiều phương diện khác nhau. Nếu vô tình bỏ quên bất kỳ mặt nào, cuộc sống của bạn không thể đạt được hạnh phúc trọn vẹn lâu dài. Một khi xác định được tất cả yếu tố cấu thành nên cuộc sống mong muốn, bạn sẽ

khám phá cách thức mà ước mơ của bạn được khởi tạo và dẫn dắt trong chương 5.

Trong phần II, từ chương 6 đến chương 8, bạn sẽ tìm hiểu những kẻ thù khiến ước mơ không thể trở thành hiện thực (chương 6, chương 7). Khi đã nhận diện được những thách thức này, bạn cần nhìn thẳng vào hiện thực, đồng thời khám phá quá trình thay đổi (chương 8) từ đó xác định mục tiêu cho cuộc sống mới.

Nếu như chưa có ý niệm gì về ước mơ hay cuộc sống mơ ước, bạn có thể đọc xuyên suốt cuốn sách từ đầu đến cuối để có được bức tranh toàn cảnh về chuyên hành trình mình đang theo đuổi.

Nếu như đang gặp phải những thử thách trong việc theo đuổi ước mơ, bạn có thể bắt đầu đọc ngay từ phần II, chương 6 và chương 7.

Hoặc, bạn vẫn có thể chọn ra bất kỳ chủ đề nào đang quan tâm để đọc trước.

Mặc dù mỗi công cụ và kỹ năng đều có sự liên kết chặt chẽ với phần ứng dụng trước đó, nhưng mỗi chương đều được thiết kế để bạn có thể nghiên cứu một cách độc lập. Cuối mỗi chương đều có những phần ứng dụng giúp bạn ôn tập lại những điều vừa trải nghiệm. Hãy cam kết thực hiện đầy đủ những phần này.

Từng chút, từng chút một, bạn sẽ bước gần hơn đến cuộc sống hạnh phúc mơ ước.

Hãy sử dụng một cuốn sổ nhỏ để ghi chú những điều bạn cảm thấy tâm đắc. Hoặc, mỗi khi đọc được một thông tin thú vị, bạn hãy dừng lại ngẫm nghĩ và ghi ra cách thức mình sẽ áp dụng trong cuộc sống. Điều quan trọng, hãy luôn nhớ rằng, bạn không hề đơn độc trong cuộc hành trình này.

“Một giấc mơ đơn độc, chỉ là một giấc mơ.”

“Một giấc mơ cùng nhau, đó chính là hiện thực.”

– John Lennon

Những câu hỏi thường gặp:

“Liệu các công cụ và giải pháp trong cuốn sách này có thể giải quyết vấn đề của tôi?”

Đây là câu hỏi quan trọng nhất bạn cần đưa ra trước khi đọc bất kỳ một cuốn sách nào. Với số lượng nguồn sách phong phú về chủ đề phát triển bản thân như hiện nay, việc tìm được một cuốn sách mang giá trị thực tiễn và phù hợp với nhu cầu bản thân là điều không hề dễ dàng đối với hầu hết độc giả.

Khác với những cuốn sách thuần về lý thuyết, *Thức dậy và mơ* được xây dựng dựa trên những trải nghiệm thực tế của tác giả cùng những người bạn khi áp dụng những cách thức, công cụ và kỹ năng mà hầu hết những người thành công trên thế giới đã và đang áp dụng.

Những kiến thức này đã được điều chỉnh để phù hợp với văn hóa, thói quen, điều kiện kinh tế cũng như hoàn cảnh sống hiện nay của đa số người dân Việt Nam. Điều này giúp cho những công cụ của cuốn sách mang tính ứng dụng và hiệu quả cao trong thực hiện, dù ước mơ của bạn là phát triển nghề nghiệp lên nấc thang cao nhất của thành công, xây dựng một kế hoạch kinh doanh cá nhân, viết một cuốn sách, trở thành người trình bày trước công chúng hay tìm kiếm những mối quan hệ, những giá trị có ý nghĩa trong cuộc sống.

Khi chuyển tiếp từ cấp I lên cấp II, ngoài những môn căn bản như Văn và Toán, học sinh còn được tiếp cận rất nhiều môn khoa học thú vị khác như Vật lý, Hóa học, Sinh học... Trong số đó, những tiết Hóa học luôn để lại cho tôi nhiều ấn tượng sâu sắc. Một phần vì đây là môn học đầu tiên tôi được xuống phòng thí nghiệm, một điều lạ lắm chưa hề có trước đó khi còn là học sinh tiểu học. Phần khác, tôi bị hấp dẫn bởi những phản ứng hóa học mà nhiệm vụ diễn ra khi các chất kết hợp và phản ứng với nhau.

Bạn vẫn còn nhớ những phản ứng hóa học mình từng thực hành chứ?

Trong một phản ứng đơn giản, nếu như ta cho một chất A vào một chất B, dưới một điều kiện nhất định thì phản ứng hóa học sẽ diễn ra và sinh ra một chất C. Nếu bạn thực hiện phản ứng này 100 lần, kết quả tạo ra vẫn là chất C. Nếu như một người bạn khác cũng thực hiện y như vậy, kết quả cũng không có sự thay đổi. Đó là nguyên tắc của hóa học.

Cuộc sống cũng có những nguyên tắc tương tự.

Khi bạn thực hiện theo một quy trình nhất định, kết quả nhận được là một điều có thể dự đoán từ trước. Vì vậy, nếu như áp dụng cách thức mà những người thành công đã làm trong những điều kiện nhất định, bạn sẽ nhận được kết quả tương tự như họ. Để tạo ra chất C mong muốn, bạn cần chuẩn bị chất A và chất B cũng như tạo ra những điều kiện phù hợp để phản ứng có thể xảy ra.

Những cách thức trong *Thức dậy và mơ đi* sẽ giúp bạn lựa chọn và tạo ra những yếu tố cần thiết ban đầu như thế.

Hãy tưởng tượng bạn chuẩn bị tham gia một trò chơi nhưng hoàn toàn không được giới thiệu về luật chơi. Chưa tính đến khả năng chiến thắng nhưng chắc chắn bạn sẽ phải vật lộn với rất nhiều khó khăn khi trò chơi diễn ra. Cuộc sống cũng giống như một trò chơi, nơi mà bạn càng nắm rõ những nguyên tắc, những quy luật vận hành, bạn càng có cơ hội gia tăng thành công của chính mình.

Dù bạn có nhận thức được cách thức vận hành của các quy luật này hay không thì nó vẫn luôn tồn tại và tác động vào cuộc sống của bạn theo nhiều cách khác nhau. Điều này cũng giống như việc bạn không cần để ý đến lực hút của Trái Đất nhưng nó vẫn ảnh hưởng đến mọi hoạt động của bạn trong từng khoảnh khắc.

Một khi đã thấu hiểu và vận dụng những dòng chảy quy luật cuộc sống hiệu quả, đó chính là thời điểm bạn có thể bắt đầu trò chơi cuộc sống của riêng mình.

“Liệu cuốn sách này có phù hợp với hoàn cảnh của tôi?”

Cuốn sách này không dành cho tất cả mọi người.

Hay chính xác hơn, cuộc sống có thể chưa phù hợp với bạn khi tìm kiếm ý nghĩa cuộc sống và thực hiện ước mơ chưa phải là ưu tiên quan trọng nhất. Cuộc sống chỉ phát huy hiệu quả khi bạn thật sự khao khát trải nghiệm một cuộc sống ý nghĩa, đa dạng và đầy màu sắc.

Bo Parfet, người đã chinh phục bảy đỉnh núi cao nhất trên tất cả các lục địa của trái đất đã từng nói:

“Yêu, là chấp nhận có thể không được yêu.

Sống, là gánh lấy sức nặng cái chết.

Hi vọng, là dám đón nhận rủi ro trong tuyệt vọng.

Dấn thân vào bất kỳ điều gì là chấp nhận khả năng thất bại.

Nhưng mạo hiểm là cần thiết. Bởi mối nguy lớn nhất trên đời là không bao giờ mạo hiểm bất kỳ điều gì.

Người không mạo hiểm là người không làm gì, không có gì và cũng không biết mình là ai. Họ có thể tránh được thất bại và buồn đau, nhưng họ không thể học, không thể thay đổi, không thể cảm thông, không thể trưởng thành, không thể yêu, không thể sống...

Bị xích chặt vào tâm thế của bản thân, họ chỉ là nô lệ cho thói bỏ tự do. Chỉ những ai mạo hiểm mới là người tự do.”

Thực tế sẽ không thay đổi nếu như bạn không hành động. Những gì đã mang bạn đến cuộc sống hiện tại, sẽ không mang bạn đến cuộc sống bạn mơ ước. Tuy hầu hết mọi người đều biết được nguyên tắc cơ bản này nhưng không phải ai cũng đủ dũng cảm để đối mặt với sự thay đổi. Đặc biệt, nếu đó là sự thay đổi của bản thân.

Thức dậy và mơ đi được viết lên đề khai gọi và động viên sự thay đổi diễn ra bên trong bạn. Chính bạn sẽ là người quyết định điều gì

tốt nhất cho mình. Xuyên suốt cuốn sách là những công cụ, phương pháp giúp bạn tạo nên những đột phá trong cuộc sống và tự tin bước trên con đường mình đã chọn.

Chỉ cần dành 15 phút mỗi ngày cho một chương sách, cuộc sống trong 15 năm tiếp theo của bạn sẽ hoàn toàn thay đổi.

Có thể bạn sẽ hoàn toàn đồng ý với một số quan điểm. Có thể bạn sẽ cảm thấy chưa thỏa đáng với một số ý kiến khác. Đừng lo lắng. Điều này là hoàn toàn bình thường.

Chính bạn mới là người quyết định điều gì là phù hợp đối với bản thân. Hãy tự mình cảm nhận sự thay đổi.

Trong hành trình đi đến ước mơ, hãy chia sẻ những câu chuyện, những trải nghiệm mà bạn tâm đắc nhất với bạn bè, người thân. Sự thay đổi tích cực không chỉ diễn ra đối với riêng bạn. Nó còn có một sức lan tỏa mạnh mẽ đến nhiều người.

Hãy hành động và tận hưởng cuộc sống bạn hằng mơ ước!

“Nhưng cuộc sống của tôi hiện vẫn ổn, tôi chưa muốn thay đổi...”

“Cuộc sống của tôi đang tốt...”

“Còn vài tháng nữa là tôi được tăng lương...”

“Tôi yêu công việc hiện tại, môi trường và những người đồng nghiệp...”

“Tôi hài lòng với hiện tại...”

Chúc mừng bạn!

Nếu như vậy bạn đang có một công việc mơ ước và sống hết mình với nó. Bạn cũng đang nhận được những thành quả xứng đáng với những công sức đã bỏ ra. Trong quá trình tìm kiếm cuộc sống mơ ước, bạn không cần phải cảm thấy chán nản, thất bại hay căm ghét cuộc sống hiện tại.

Theo đuổi cuộc sống mơ ước không có nghĩa là bạn phải thay đổi tất cả những điều tốt đẹp đang sở hữu. Theo đuổi cuộc sống mơ ước chính là cách thức để bạn trải nghiệm cuộc sống ý nghĩa, đa dạng và đầy màu sắc.

Bạn có một ước mơ? Bạn hoàn toàn có thể theo đuổi nó.

“Ước mơ của tôi hoàn toàn khác với công việc hiện tại. Liệu tôi có còn đủ trẻ để theo đuổi nó?”

Origami là nghệ thuật gấp giấy có xuất xứ từ đất nước Nhật Bản, nơi mà rất nhiều loại hình văn hóa, nghệ thuật được tôn vinh. Nếu như vẫn còn nhớ đến những tiết học thủ công khi còn là học sinh tiểu học, hẳn bạn cũng đã quen thuộc với loại hình nghệ thuật này. Thông qua những hướng dẫn đơn giản, hầu hết mọi người đều có thể thực hiện được những mẫu máy bay, thuyền giấy, hạc giấy. Bạn vẫn còn nhớ những nếp gấp đầu tiên của các mẫu này như thế nào chứ?

Cho dù hình dạng cuối cùng của vật được tạo ra có phức tạp như thế nào, những nếp gấp đầu tiên đều rất đơn giản. Bạn chỉ cần gấp đôi, rồi gấp làm tư... Tuy vậy, những nếp gấp cơ bản này lại là những bước cực kì quan trọng để tạo nên một tác phẩm hoàn chỉnh.

Tương tự, nếu như những kinh nghiệm và kĩ năng bạn hiện có không liên quan nhiều đến ước mơ thì đây cũng không phải là điều bạn cần quá bận lòng. Cho dù xuất phát điểm đang ở đâu thì những trải nghiệm trong quá khứ mà bạn đã tích lũy cũng có thể trở thành những “nếp gấp” quan trọng để bạn hoàn thiện cuộc sống mơ ước.

Nếu như bạn đã có công việc và gia đình ổn định, cuốn sách này hoàn toàn phù hợp với bạn để bắt đầu tìm kiếm những điều ý nghĩa nhất của cuộc sống. Những công cụ trong cuốn sách này sẽ giúp bạn sử dụng thời gian hiệu quả hơn để chăm sóc cho gia đình nhỏ hay theo đuổi những sở thích mà bạn đã ấp ủ từ lâu...

Đã bao giờ bạn tiêc nuô' i vì phải hủy chuyê' n du lịch cùng gia đình vì công việc?

Đã bao giờ bạn lỡ một buổi biểu diễn văn nghệ của con vì một cuộc hẹn đột xuấ' t?

Có những khoảnh khắ' c sẽ không bao giờ trở lại...

Việc theo đuổi cuộc số' ng mơ ước không chỉ giới hạn cho những đam mê của cá nhân. Ý nghĩa thật sự của cuộc số' ng mơ ước chính là tạo nên những khoảnh khắ' c hạnh phúc cho bạn và những người chung quanh.

Lựa chọn đầu tiên

Dù đang làm việc ở lĩnh vực nào hay xuấ' t phát điểm ra sao, có một sự thật bạn câ' n biế' t về việc theo đuổi cuộc số' ng mơ ước: Lựa chọn này phụ thuộc ở bạn.

Nê' u như vẫn đang hài lòng với cuộc số' ng hiện tại, bạn hãy tiế' p tục với nó. Sự thay đổi chỉ diễn ra khi bạn chấ' p nhận sự thay đổi. Bạn chỉ có thể theo đuổi cuộc số' ng mơ ước khi nhận ra rằ' ng những điề' u mình đang sở hữu có thể chỉ là một cơn ác mộng trá hình. Nê' u bạn muố' n biế' t được sự thật về cuộc số' ng mơ ước, và sự thật thường không hê' dễ chịu đố' i với một số' người, thì thông qua cuố' n sách này, đây chính là lúc để bạn thức dậy và khám phá thế' giới.

Bạn đã từng xem qua bộ phim *Ma Trận*⁽¹⁾ chưa? Nê' u câu trả lời là “Chưa” thì đây là thời điểm thích hợp để bạn xem bộ phim này.

Đây là bộ phim được vinh danh với 4 giải Oscar và đã để lại ảnh hưởng to lớn đố' i với những phim hành động ra đời của Hollywood sau năm 1999. Hơn thế' nữa, bộ phim này sẽ giúp bạn có được cảm nhận rõ nét nhấ' t về cách thức “thức dậy” và khám phá cuộc số' ng đang chờ đón phía trước.

Nội dung phim xoay quanh nhân vật Neo (do diễn viên Keanu Reeves thủ vai), một hacker máy tính đầy tài năng. Neo thường đột nhập vào các hệ thống an ninh mạng và sau nhiều lần như thế, anh đã gặp một nhóm hacker bí ẩn. Họ giới thiệu với anh về một thuật ngữ Ma Trận và hẹn anh gặp thủ lĩnh của nhóm là Morpheus. Người đàn ông bí ẩn này hứa sẽ cho anh cơ hội để tìm ra sự thật về thế giới mà anh đang sống. Trong buổi gặp mặt, Morpheus đưa cho Neo hai viên thuốc, một màu xanh, một màu đỏ và yêu cầu anh lựa chọn:

“Đây là cơ hội cuối cùng. Sau chuyện này, anh sẽ không còn đường quay lại. Nếu chọn viên thuốc xanh, câu chuyện sẽ kết thúc. Anh sẽ tỉnh dậy trên giường của mình và tin những điều anh muốn tin. Nếu chọn viên thuốc đỏ, anh sẽ sống trong Wonderland⁽²⁾ và tôi sẽ chỉ cho anh thấy hồ sơ này sâu đến mức nào.

Hãy nhớ, tất cả những điều tôi đem lại không gì khác ngoài trừ sự thật.”

Nếu ở trong tình huống này, bạn sẽ lựa chọn như thế nào?

Liệu bạn sẽ chọn viên thuốc xanh rồi dùng trang sách tại đây và quay trở lại cuộc sống thường ngày?

Hay bạn sẽ chọn viên thuốc đỏ để cùng tôi khám phá bí mật của cuộc sống mơ ước?

Hãy nhớ, tất cả những điều tôi đem lại không gì khác ngoài trừ sự thật.

Chào mừng bạn đến với thế giới thực!

Nếu tiếp tục đọc đến trang này, hẳn bạn đã chọn viên thuốc đỏ để tìm hiểu thêm về bí mật của cuộc sống mơ ước.

Đến với thế giới thực, bạn sẽ phát hiện cách thức công việc đang vận hành. Chúng tạo nên một loại bẫy chết người khiến bạn luôn chìm đắm trong một cuộc đua không hồi kết.

Theo thời gian, hệ thống này đã phát triển rất tinh vi. Nó là chiếc bẫy được bao quanh bởi những điều ngọt ngào, đánh đúng vào tâm lý của hầu hết mọi người. Càng ở lâu trong chiếc bẫy, bạn sẽ ngày càng phụ thuộc vào nó. Đến một lúc, bạn sẽ tự biến mình thành nô lệ mà không hề hay biết. Bạn sẽ dành tất cả sức lực còn sót lại để bám víu vào chiếc bẫy như chiếc phao cứu sinh duy nhất.

Sự việc không chỉ dừng lại ở đó.

Bạn sẽ tiếp tục khuyến khích những người chung quanh bước chân vào chiếc bẫy, như bạn đã từng. Một khi đã trở thành một phần của hệ thống, dù thế nào, bạn cũng không bao giờ có thể thoát ra được nữa.

Tuy nhiên, trước khi tìm hiểu về sự tinh vi của chiếc bẫy và cách thức nó ảnh hưởng đến cuộc sống, có thể bạn sẽ có câu hỏi rằng:

“Cho dù thế nào thì tôi cũng đang có một cuộc sống tốt. Tại sao tôi lại muốn thay đổi nó? Điều gì sẽ xảy ra khi tôi biết được sự thật?”

Trích nguyên văn lời của Morpheus: “Hãy nhớ, tất cả những điều tôi đem lại không gì khác ngoài trừ sự thật.” Lựa chọn vẫn thuộc về bạn.

Neo uông viên thuở cỏ dù chưa biết chuyện gì đang chờ đợi anh phía trước. Thế nhưng, với niềm tin (hoặc sự tò mò), anh đã chấp nhận. Bạn không cần phải quá lo lắng. Đây không phải phim “Ma trận”. Tôi sẽ không bắt bạn uông viên thuở cỏ mà không cung cấp thêm bất kỳ thông tin gì ở phía bên kia. Ngược lại, qua từng trang sách, bạn sẽ nhận thấy ngày một rõ nét những gì đang chờ đợi mình phía trước.

Bạn đã sẵn sàng rồi chứ?

Lời cảm ơn

Trước khi bắt đầu cuộc hành trình, tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn chân thành và sâu sắc đến những người có tên dưới đây, những người đã luôn đồng hành, hỗ trợ tôi trong suốt chặng đường thực hiện ước mơ và để cuốn sách này có thể xuất bản.

Đầu tiên, tôi xin được gửi lời cảm ơn tới gia đình vì một tình yêu thương vô bờ bến, sự nhẫn nại và tin tưởng tuyệt đối. Cảm ơn bố mẹ đã luôn đồng cảm và hỗ trợ con trong những tháng ngày đen tối nhất. Cảm ơn Vi Vi vì một tình yêu chân thành, một sự đồng điệu trong tâm hồn và sự nâng đỡ trước những biến cố trong cuộc sống.

Xin gửi lời cảm ơn đến anh Võ Hùng Hiền, chị Hồ Xuân Nga và tất cả anh chị em trong Câu lạc bộ Diễn thuyết Sài Gòn đã đồng hành cùng tôi trong quá trình hoàn thiện cuốn sách. Những lời động viên, góp ý cũng như những câu chuyện các anh chị chia sẻ đã giúp cuốn sách trở nên đầy lôi cuốn và có giá trị thực tiễn cao.

Xin cảm ơn chị Nguyễn Trịnh Khánh Linh, Tổng giám đốc Dale Carnegie Việt Nam, đã luôn là một người thầy, một người chị thân thiết giúp tôi hoàn thiện bản thân trở thành một người tốt hơn trong cuộc sống. Khái niệm cuộc sống mơ ước không thể nào trở nên ý nghĩa, khúc chiết như hiện tại nếu như không có sự hướng dẫn của chị trong suốt thời gian tôi làm việc tại Dale Carnegie Việt Nam.

Xin gửi lời cảm ơn chân thành đến những người bạn, người đồng nghiệp tuyệt vời tại Dale Carnegie Việt Nam. Các bạn luôn là những người bạn thân thiết, hóm hỉnh và đầy thú vị. Tôi cảm thấy may mắn và tự hào khi đã từng được sát cánh cùng các bạn trong quá trình làm việc.

Xin cảm ơn Chopi Studio về` những sáng tạo tuyệt vời mà các bạn đã dành cho cuốn sách. Những thiết kế của Chopi đã giúp cho *Thức dậy và mơ đi* trở nên dí dỏm và gần gũi hơn bao giờ hết.

Xin cảm ơn các anh, chị Biên tập viên của Alpha Books về` những đóng góp sắc sảo dành cho cuốn sách. Cảm ơn sự nỗ lực không mệt mỏi của các tác giả anh, chị đã giúp *Thức dậy và mơ đi* đến được tay bạn đọc.

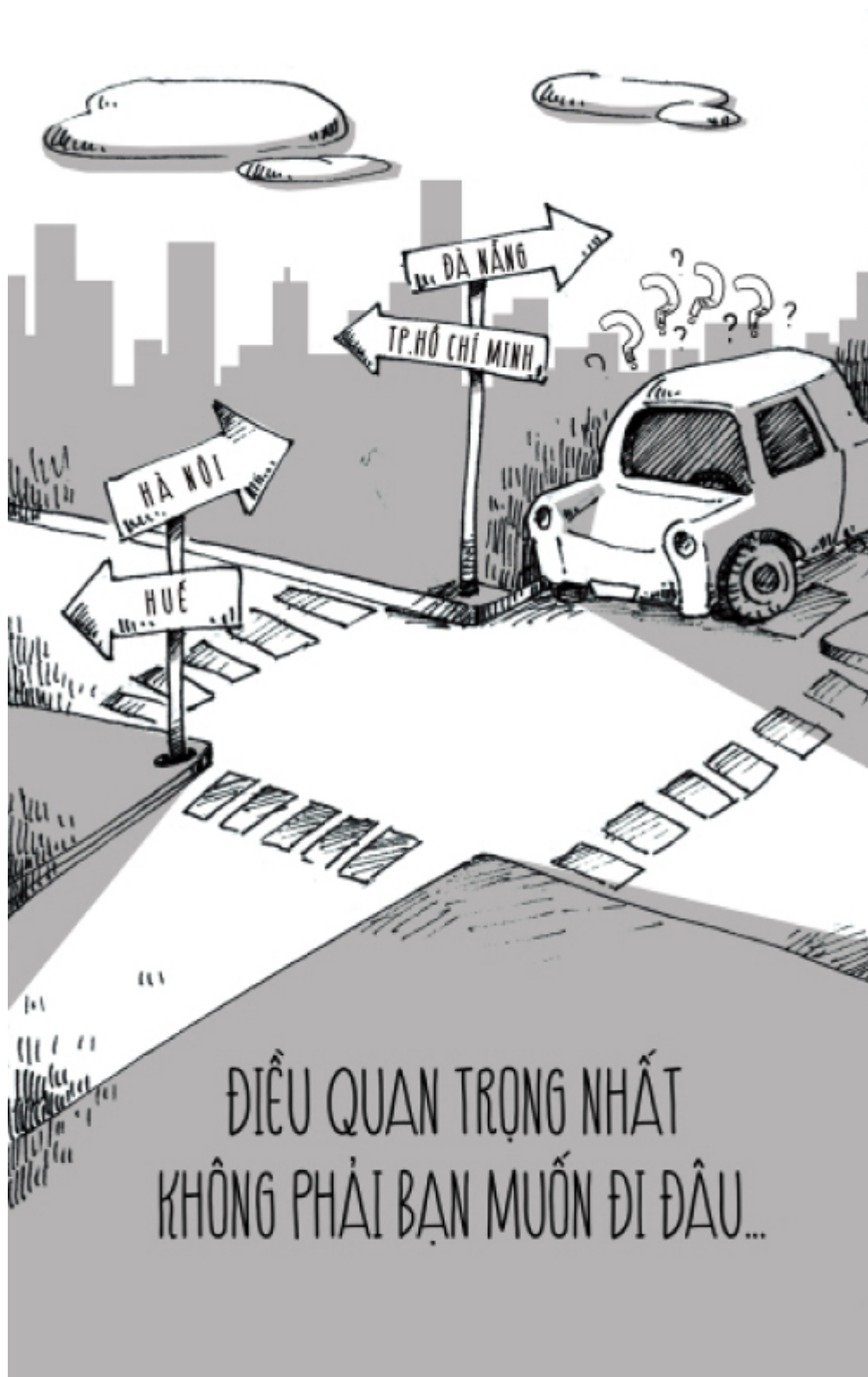
Cuối cùng, xin cảm ơn bạn đã lựa chọn *Thức dậy và mơ đi*. Chúng ta sẽ có một chuyến hành trình đầy thú vị trước mắt. Cảm ơn bạn vì đã là nguồn cảm hứng vô tận của tôi trong tác phẩm này cũng như những tác phẩm khác trong tương lai. Xin cảm ơn mọi người!

Chương 2

Điều quan trọng nhất...

*"Hãy tìm kiếm sâu thẳm bên trong,
bạn xứng đáng hơn những gì bạn có thể."*

– Mufasa⁽³⁾ – Vua sư tử –

Câu hỏi gây khó chịu nhất lịch sử nhân loại?

Trong chuyê´n hành trình tìm kiê´m cuộc số´ng mơ ước, bạn có thể phải trải qua rấ´t nhiê´u công việc khác nhau. Điê´u này hoàn toàn bình thường. Trước khi tìm được vị hoàng tử, bạn sẽ phải hôn nhiê´u con ế´ch. (Thậm chí là rấ´t nhiê´u).

Công việc cũng không phải là một ngoại lệ.

Để vượt qua quá trình này, một trong những thử thách lớn nhấ´t bạn phải đố´i mặt chính là hoàn thành Bản sơ yê´u lí lịch (CV).

Nê´u như bạn chưa có CV? Hãy bắt đầ´u nghĩ đế´n điê´u đó. Ngay bây giờ.

Nê´u như đã từng một lầ´n viê´t CV, bạn sẽ nhận thấ’y rằ´ng việc sử dụng CV cũ để ứng tuyển công việc mới chưa bao giờ là lựa chọn sáng suố´t. Tại sao? Ngoài nhữnɡ phầ´n cơ bản như thông tin cá nhân, trình độ học vấ´n, kĩ năng nghề` nghiệp hầ´u như không có nhiê´u sự thay đổi, một CV hoàn thiện đòi hỏi một phầ´n cực kì quan trọng khác.

Nó là một phầ´n bắt buộc nê´u như bạn ứng tuyển qua các trang mạng nghề` nghiệp như Vietnamwork hay LinkedIn. Nó càng đặc biệt có ý nghĩa hơn nê´u như bạn đang có ý định chuyển sang một ngành nghề` khác.

Bạn đã đoán ra đó là phầ´n nào rồ´i chứ?

Nê´u chưa, hãy tham khảo nhữnɡ câu hỏi sau đây. Chúng sẽ giúp bạn.

- “Bạn muố´n trở thành ai trong cuộc số´ng này?”
- “Mục tiêu của bạn trong năm năm tới là gì?”
- “Bạn sẽ là ai sau mười năm nữa?”

Bạn có thấ’y quen không?

Đây là nhữnɡ câu hỏi mà bạn phải trả lời để hoàn thành phầ´n “Mục tiêu nghề` nghiệp”, phầ´n mà nhà tuyển dụng sẽ dùng để đánh

giá mức độ phù hợp của bạn cho vị trí ứng tuyển.

Bạn có từng gặp khó khăn khi viết phần này?

Và nếu như có vượt qua được thử thách, câu chuyện vẫn chưa dừng lại. Bạn sẽ tiếp tục phải đối mặt với những câu hỏi tương tự, ít nhất một lần nữa, trong các vòng phỏng vấn trực tiếp sau đó. Điều này minh chứng cho mức độ quan trọng của mục tiêu trong bất kỳ lựa chọn nào. Không chỉ có công việc.

Nếu như đã từng đọc một cuốn sách về lĩnh vực phát triển bản thân, hẳn bạn cũng nhận thấy rằng những câu hỏi này không quá xa lạ. Hoặc nếu như trước đây bạn đã từng tham dự bất kỳ một khóa học nào về kỹ năng, xác định mục tiêu luôn là một trong những đề tài đầu tiên được nhắc đến.

Vì phải trả lời những câu hỏi về xác định mục tiêu rất nhiều lần trong rất nhiều trường hợp khác nhau, tôi đã dần hình thành nên suy nghĩ:

“Xác định mục tiêu hẳn phải là điều kiện tối quan trọng để hoàn thành bất kỳ điều gì. Kể cả cuộc sống mơ ước”.

Tôi hân hoan trước những gì vừa phát hiện. Càng suy xét, tôi càng thấy điều này có lý. Gật gù trước nguyên tắc sống mới, tôi xem đây như kim chỉ nam cho tất cả mọi hành động, công việc của mình. Không những thế, trong tâm trạng háo hức, tôi còn mong muốn được chia sẻ thông điệp này đến với nhiều người hơn nữa.

“Mục tiêu của bạn là gì?”

“Phải luôn có mục tiêu trước khi bắt đầu bất kỳ một công việc nào.”

Tuy nhiên, tôi đã lầm.

Đây không phải là những câu hỏi kì diệu như tôi đã nghĩ. Thực chất, tôi đã phát hiện ra một bí mật kinh hoàng ẩn chứa bấy lâu nay:

“Đây là những câu hỏi gây khó chịu nhất trong lịch sử nhân loại!!!”

Tôi ước gì bạn có thể ngồi cạnh tôi trên những chiếc ghế sofa mang phong cách Retro của quán cà phê Coffee House vào một đêm giữa tháng 4/2013 để chứng kiến mọi buổi sinh hoạt đáng nhớ của Câu lạc bộ Diễn thuyết Sài Gòn. Như bao buổi sinh hoạt khác, mỗi thành viên sẽ có thời gian bảy phút để trình bày suy nghĩ của mình về một chủ đề đã được lựa chọn từ trước.

Đêm hôm ấy là một đêm đặc biệt với rất nhiều cảm xúc. Chia sẻ của Tuấn, một sinh viên năm tư điển trai với cặp kính cận, về những trăn trở của tuổi trẻ, đã để lại trong lòng tất cả các thành viên một bài học sâu sắc về mục tiêu cuộc sống.

Một bài học khiến cả căn phòng chìm đắm trong tĩnh lặng.

“Đây là giai đoạn khó khăn nhất của em từ trước đến nay. Hiện tại em thật sự không biết mình muốn gì. Em đang học năm tư đại học FPT chuyên ngành lập trình code. Mỗi đến gần đây, em mới phát hiện ra mình không hề hứng thú với ngành đã lựa chọn.

Em không thể chịu đựng được việc phải ngồi yên một chỗ bên máy tính từ tám giờ sáng đến sáu giờ chiều. Em thấy mệt mỏi khi công việc thường xuyên đòi hỏi nhân viên làm tăng ca đến tận khuya. Vậy mà chỉ sau đó một vài năm, em có thể dễ dàng mất việc vì công ty có thể thuê những bạn sinh viên mới ra trường với chi phí rẻ hơn rất nhiều...

Bây giờ, em phải làm sao?”

Quá tâm đắc với những giá trị vừa tìm được trong việc xác định mục tiêu, bằng một giọng hào hứng, tôi phản ứng ngay với câu hỏi của em mà chưa kịp suy nghĩ một cách thấu đáo.

“Vậy em muốn sau năm năm nữa, mình sẽ trở thành người như thế nào? Mục tiêu mười năm kế tiếp của em là gì?”

Giả như tôi có thể rút lại những lời vừa nói.

Chỉ hai giây tiếp theo, khuôn mặt của Tuấn biến sắc. Nó chuyển từ hồng nhạt sang đỏ bừng. Đôi môi em mím chặt trong khi mắt long lên vì giận dữ. Tuấn đứng lặng một mình giữa sân khấu. Dường như phải rất rất kìm nén, em mới có thể ngăn mình khỏi việc nhảy chồm lên người vừa đưa ra những câu hỏi thiếu tế nhị ấy.

Đó vẫn chưa phải những gì khiến sự kiện tôi hôm ấy trở nên đặc biệt đáng nhớ.

Tuấn vẫn kiểm soát được bản thân. Trong khi đó, tôi bắt đầu thủ thỉ và cố gắng dịch ghế ngồi ra xa hơn để đề phòng trường hợp xấu nhất. Tuấn bình tĩnh đáp lại câu hỏi của tôi với đôi tay nắm chặt. Có lẽ, đây cũng không phải là lần đầu tiên bạn trải qua tình huống tương tự.

“Đây là lời khuyên mà em đã được nghe rất nhiều lần trước đây. Câu hỏi này rất hay với những ai đã có mục tiêu và mong muốn thành công trong cuộc sống.” Tuấn ngừng lại, đôi mắt đã nhắm sau cặp kính bỗng đờm buồn. “Tuy nhiên, vấn đề của em bây giờ là em còn không biết mình muốn gì nữa... Và câu hỏi này thật sự làm em cảm thấy rất khó chịu...”

Câu nói của bạn thật hút trong thinh lặng.

Đã bao giờ bạn là nạn nhân của những lời khuyên tương tự?

Hay, đã bao giờ chính bạn là người đưa ra những lời khuyên như thế?

Xác định chính xác mục tiêu trong cuộc sống chưa bao giờ là một nhiệm vụ dễ dàng đối với hầu hết mọi người. Bạn có thể nhận thấy rằng có rất nhiều người, dù đã dành cả đời tìm kiếm nhưng cũng không thể biết chính xác mình muốn gì. Hoặc, có những người chỉ phát hiện ra điều đó vào những khoảnh khắc cuối cùng, khi đối diện với cái chết, khi mọi thứ dường như quá muộn...

Vì vậy, thay vì mang ý nghĩa định hướng hiệu quả, trong rất nhiều trường hợp, những câu hỏi như “Bạn muốn trở thành ai trong mười năm nữa?” tạo cho người nhận một tâm lý cực kỳ căng thẳng.

Xác định mục tiêu không phải là điều kiện tiên quyết như tôi đã lầm tưởng. Nó càng không phải là câu hỏi đầu tiên cần được đặt ra khi xác định cuộc sống mơ ước.

Câu hỏi cần đặt ra hoàn toàn khác.

Không khí im lặng đáng sợ.

Tiếng kêu rè rè của máy điều hòa lúc này cũng trở nên quá ồn ào. Hầu hết các thành viên đều cúi đầu xuống và tránh nhìn vào mắt nhau. Căn phòng chìm trong căng thẳng. Không ai nói với ai thêm một lời nào.

Tuấn vẫn đứng lặng lẽ một mình trên sân khấu. Buổi sinh hoạt có lẽ đã trở thành một thảm họa nếu như tôi không nhớ đến một sự kiện xảy ra trước đó, một cuộc trò chuyện đã giúp tôi biết mình nên làm gì để giúp đỡ Tuấn.

Buổi sinh hoạt đêm hôm ấy diễn ra tại một quán cà phê nằm trên con đường nhỏ Nguyễn Thị Huỳnh, thuộc quận Phú Nhuận, thành phố Hồ Chí Minh. Tôi chưa từng đến địa điểm này trước đây và chỉ biết đến thông qua sự giới thiệu của người bạn gái. Vì vậy, trước khi xuất phát, tôi phải tra cứu Google Map để có thể biết được đường đi chính xác.

Sự cẩn thận ấy cũng không giúp ích được nhiều.

Khu vực này rất phức tạp với những con hẻm chằng chịt đan xen nhau. Loay hoay hơn ba mươi phút, tôi hoàn toàn mất phương hướng. Cuối cùng, vì đã trễ giờ hẹn, tôi quyết định từ bỏ niềm kiêu hãnh vào khả năng tìm đường để lấy điện thoại gọi ngay cho người bạn gái.

“Quán cà phê đó nằm ở đâu vậy? Anh đã tìm này giờ rồi mà vẫn không thấy?”

“Khoan đã, anh đang ở đâu vậy?” Bạn gái tôi trả lời.

“Thì anh đang đứng ngay trước sân khấ u kịch Phú Nhuận...”

“Anh chỉ câ n chạy lên khoảng 20m, nhìn bên tay phải là sẽ thấ y một con đường nhỏ. Quẹo vào đó là anh sẽ đế n quán cà phê.”

“...”

Cứ ngỡ rằ ng sau một thời gian dài lạc lố i, hẳn tôi đã phải đứng ở một nơi nào đó nằ m rấ t xa đích đế n. Thế mà, tôi chỉ cách quán cà phê đó chưa đầ y ba phút.

Song, đó không phải là điề u ngạc nhiên duy nhấ t.

Điề u khiế n tôi ngỡ ngàng chính là sự hướng dẫn hế t sức đơn giản và hiệu quả của người bạn gái. Trong khi tôi chỉ chăm chăm tập trung vào một thông tin duy nhấ t: vị trí quán cà phê câ n đế n, thì người bạn gái của tôi, ngay trong câu hỏi đầ u tiên, đã giải quyế t được toàn bộ vấ n đề :

“Anh đang ở đâu vậy?”

Thông thường, trên mỗi chuyế n hành trình, hầ u hế t mọi người đế u dành sự quan tâm để biế t được vị trí chính xác nơi mình muố n đế n. Vì lí do đó, mà cũng không ít người đã phải lạc lố i trong những mê cung kéo dài đường như bắ t tận.

Để đế n được nơi mình muố n, điề u quan trọng nhấ t không phải là “Bạn muố n đi đâu?”. Điề u quan trọng nhấ t bạn câ n biế t chính là “Bạn đang ở đâu?”

Chỉ khi nào xác định rõ điề u này, bạn mới có thể định hướng được vị trí và lựa chọn con đường phù hợp. Hơn thế nữa, biế t được chính xác nơi mình đang đứng cũng là điề u vô cùng hữu ích nếu như bạn rơi vào tình huố ng khủng hoảng và câ n sự hỗ trợ từ người khác. (Bạn sẽ đồ ù ng cảm với tôi điề u này nếu như đã từng đi lạc).

Tương tự như vậy, trước khi trả lời câu hỏi “Tôi muốn trở thành ai?”, câu hỏi bạn cần đặt ra chính là “Tôi là ai?”. Nếu như không biết mình là ai, bạn không có cách nào có thể trở thành một người khác.

Hành trình quan trọng nhất của cuộc sống mơ ước bắt đầu bằng cuộc hành trình tìm kiếm chính mình, tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi “Tôi là ai?”

Tôi đã từng đặt ra rất nhiều mục tiêu khác nhau. Hầu hết trong số đó đều trở nên vô nghĩa chỉ sau một thời gian ngắn. Tôi nhận ra mình không hề muốn bất kỳ điều gì trong số những khao khát trước đây. Tôi đã không hiểu chính mình.

Vậy mà, có lúc tôi lại khuyến khích những người khác phải xác định rõ mục tiêu trong khi chưa hề tìm hiểu những gì họ đang phải trải qua. Đỉnh điểm của sai lầm này chính là những câu hỏi hời hợt, máy móc dành cho một người em, một người bạn đang rất cần sự hỗ trợ. May mắn thay, sau buổi sinh hoạt đáng nhớ ấy, tôi vẫn còn có cơ hội để trao đổi cùng Tuấn.

Tuy nhiên, không phải ai cũng có cơ hội thứ hai để sửa sai.

Sự hướng dẫn đơn giản, hiệu quả của người bạn gái cùng bài chia sẻ đầy cảm xúc của Tuấn luôn là bài học mà tôi nhớ mãi trong suốt chuyến hành trình. Hiểu rõ được bản thân, hiểu rõ được vị trí mình đang đứng sẽ giúp bạn tiết kiệm rất nhiều thời gian, công sức trong việc xác định chính xác ước mơ tương lai.

Không trả lời được câu hỏi mình là ai là một trong những nguyên nhân chính tạo nên rất nhiều bất hạnh trong quá trình tìm kiếm ước mơ. Đây cũng là nguyên nhân khiến rất nhiều bạn trẻ hiện nay phải mò mẫm các mục tiêu sống bằng phương pháp thử sai đầy may rủi.

Mặc dù có thể gia tăng sự trải nghiệm nhưng cách thức này lại tiêu tốn rất nhiều thời gian, công sức và tiền bạc. Tuy vậy, nó vẫn không đảm bảo bạn sẽ tìm được câu trả lời mong muốn. Nguy hiểm hơn, trên chặng đường thử sai ấy, việc gục ngã quá nhiều lần có

thể khiến bạn trở nên tuyệt vọng và vợ vợi bất kỳ một lựa chọn nào làm mục tiêu cuộc đời. Kết quả khi ấy chắc chắn không hề tốt đẹp.

Vì vậy, trước khi hướng đến mục tiêu cuối cùng, hãy bắt đầu bằng việc xác định vị trí nơi bạn đang đứng, nơi mà những giá trị, tính cách mà bạn đã được hình thành dựa trên tất cả những trải nghiệm trong quá khứ. Nếu như đang trong giai đoạn hoang mang, lạc lối, không biết mục tiêu cuộc sống là gì, đây chính là thời điểm để bạn dừng lại và đặt câu hỏi “Tôi là ai?”

Nếu như một quyển sách có thể chứa đựng hàng nghìn thông điệp giá trị, một bộ phim hay cũng có khả năng tương tự như thế, cộng thêm rất nhiều yếu tố giải trí hấp dẫn.

Trong những bước đầu tiên của hành trình, sự động viên, đồng cảm sẽ là liên lạc cần thiết để bạn luôn duy trì những cảm xúc tích cực. Thử thách đầu tiên dành cho bạn chính là trong tuần này, hãy dành ra ba giờ đồng hồ để theo dõi bộ phim nổi tiếng của Ấn Độ về chủ đề theo đuổi ước mơ với tựa đề *Ba chàng ngốc*.⁽⁴⁾

Nếu như bạn đã từng xem qua bộ phim trên, tôi vẫn tin rằng những giá trị sâu sắc chứa đựng trong tác phẩm vẫn xứng đáng để bạn dành thời gian xem thêm một lần nữa. Bộ phim này sẽ làm thay đổi cuộc sống bạn.

Tôi biết điều này.

Vì nó đã hoàn toàn thay đổi cuộc sống của tôi.

Nếu như trong tuần này, bạn vẫn không thể nào sắp xếp được ba giờ đồng hồ để tìm kiếm câu trả lời về ý nghĩa cuộc sống ước mơ trong bộ phim trên, rất có khả năng, bạn sẽ phải tiếp tục đối mặt với việc lạc lối trong những con hẻm chật chội của mục tiêu trong suốt quãng đời còn lại.

Điều quan trọng nhất không phải bạn muốn đi đâu.

Điều quan trọng nhất là hãy biết bạn đang ở đâu.

Làm thế nào để trả lời được câu hỏi “tôi là ai?”

Trong quá trình chia sẻ về hành trình tìm kiếm mơ ước qua những buổi tư vấn cũng như qua những bài viết được đăng tải trên các trang mạng xã hội, tôi nhận được rất nhiều phản hồi từ độc giả về những thử thách họ gặp phải trong việc xác định mục tiêu.

Các bạn đều có chung nhận định: Việc trả lời những câu hỏi định hướng mục tiêu là điều không hề dễ dàng. Đối với một số bạn, việc xác định mục tiêu trong tuần kế tiếp cũng đã là một thử thách đầy cam go. Cho nên, xây dựng mục tiêu năm năm, mười năm vào giai đoạn này là điều không tưởng. Các bạn cũng đồng ý rằng việc trả lời cho câu hỏi “Tôi là ai?” được xem là cách tiếp cận phù hợp hơn trước khi xác định mục tiêu.

Tuy nhiên, sau một thời gian, các bạn lại đối mặt với một vấn đề khác:

“Em biết rằng xác định mục tiêu không hề đơn giản nhưng việc biết mình là ai cũng khó khăn không kém. Em phải làm sao đây?”

Còn bạn? Bạn có gặp phải thử thách tương tự?

Nếu câu trả lời là “Có” thì bạn cũng không cần phải quá lo lắng. Bởi vì ngay phần tiếp theo, bạn sẽ được khám phá hai công cụ thú vị để hiểu rõ hơn về bản thân mình.

Không những thế, nếu như yêu thích lĩnh vực sáng tác, hai công cụ này còn phát huy hiệu quả tuyệt vời để bạn và tôi cùng chia sẻ sở thích này.

Bạn đã sẵn sàng để khám phá chính mình?

Hãy bắt đầu nhé.

Giá trị cốt lõi

*“Quá khứ có thể gây tổn thương.
Nhưng theo cách tôi thấy, bạn có thể chạy trốn*

khỏi nó, hoặc học hỏi từ nó.”

– Rafiki⁽⁵⁾ – Vua sư tử –

Thời điểm này, khi nhìn lại, bạn sẽ nhận ra rằng tất cả đặc điểm về tính cách, phẩm chất hay thói quen của bản thân không bỗng nhiên xuất hiện sau một đêm. Đó là một quá trình lâu dài. Con người bạn được xây dựng dựa trên rất nhiều trải nghiệm khác nhau trong quá khứ. Điều này đã tạo nên sự độc đáo duy nhất của mỗi người.

Trong phần này, bạn sẽ được tìm hiểu rõ hơn về bản thân thông qua phương pháp hồi tưởng lại những sự kiện quan trọng trong quá khứ. Đây không phải là những sự kiện bất kỳ mà là những khoảnh khắc quyết định hình thành nên tính cách, quan điểm của bạn trong cuộc sống. Một khi đã biết được nguyên nhân gốc rễ, bạn hoàn toàn có quyền chọn lựa tiếp tục phát huy hay chỉnh sửa các đặc điểm này để phù hợp hơn với mong muốn của bản thân.

Để hình dung rõ nét hơn về những gì cần làm trong bài tập này, bạn hãy tham khảo bài viết sau:

“Lời con trai gửi bố - Bài học cuộc đời”

“Hôm nay quả là một ngày kì lạ bố ạ,

Lần đầu tiên con được tham dự một buổi họp báo lớn như vậy. Càng kì lạ hơn khi phần nội dung lại liên quan đến một vấn đề tưởng chừng như chỉ được trao đổi trong gia đình hay trường học. Một buổi họp báo về chủ đề đạo đức.

Mặc dù đạo đức, hay giáo dục công dân, không phải là một môn học quá xa lạ với mọi người. Thế nhưng, khi được đưa ra trong buổi họp báo như thế này hẳn đó không còn là một sự kiện bình thường nữa.

Nội dung buổi họp báo nói về trường doanh nhân Đắc Nhân Tâm, Dale Carnegie Việt Nam, khởi kiện đòi hỏi quyền lợi của

mình khi bị một cá nhân xâm phạm bản quyền các chương trình, giải pháp và hệ thống đào tạo. Rốt cuộc dẫn chứng, lí lẽ; rốt cuộc câu trả lời phản biện được đưa ra giữa các bên. Thế nhưng, như mọi cuộc tranh luận, không một sự thống nhất nào được đưa ra một cách thâu đáo.

Bị cuốn trong những lập luận đó, giật mình con nhớ lại một bài học mà bố đã dạy khi con còn rất nhỏ. Đó là một điều tưởng chừng như đơn giản nhưng đã giúp con có được cuộc sống hạnh phúc, được bao bọc trong sự yêu thương của những người bạn chân thành. Nếu như bài học này được nhân rộng hơn, có lẽ cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn và không còn những vụ tranh luận tương tự như thế này.

Đạo đức, những điều hậu hết mọi người đều đã được học trong những năm tháng đầu đời, chưa bao giờ là bài học dễ dàng...

Con vẫn còn nhớ khi ấy con chỉ vừa sáu hay bảy tuổi. Đó là khoảng thời gian mà những trò chơi điện tử bằng bả t đã u xuấ t hiện tại Việt Nam. Dù vẫn còn rất đơn sơ nhưng những trò chơi Nă m Mario, Contra hay xếp gạch luôn là niê m khao khát của mọi đũa con trai sau những giờ học.

Một giờ chơi điện tử lúc đó chỉ có giá 1.200 VND. Máy chơi game thì quý đê n mức nếu lỡ vô ý gác chân lên máy, con có thể bị chủ tiệm trừ giờ chơi 10 phút (!). Những chỗ chơi điện tử khi ấy cũng không có nhiê u như bây giờ. Chỗ gâ n nhà mình nhấ t cũng cách đê n gâ n một cây số . Vậy mà, con và những đũa trẻ trong xóm sẵn sàng đi bộ qua những con đường xe cộ chật kín để đê n với niê m đam mê.

Ngày qua ngày, niê m đam mê lớn dâ n. Con bắ t đầ u nghiện game đê n mức không còn kiểm soát.

Con quyê t định không ăn sáng và dành tấ t cả tiê n tiêu vật để thỏa mãn thú vui sau mỗi giờ học. Thế nhưng, một khi đã gọi là nghiện sẽ không bao giờ biê t đê n giới hạn. Nếu không có

tiền, con sẵn sàng ngồi kê bên để xem người khác chơi với ánh mắt thêm thuôn gọn.

Và như thế, con dần dần đánh mất chính mình.

Trong một ngày đi học về sớm cộng với con nghiện điện tử đã lên đến cực điểm, con đã phạm phải một sai lầm nghiêm trọng. Với suy nghĩ đơn giản “Về sớm thế này mà không được đi chơi điện tử thì không có ý nghĩa gì cả”, con quyết định tiến đến cánh cửa tủ quần áo, nơi bố vẫn thường để tiền ở đó.

Trong phòng không có ai.

Lầm lết bước đến chiếc tủ, người con run lên căm căp vì sợ hãi. Càng đến gần, tim con càng đập mạnh hơn đến mức tưởng chừng như không thở được. Mồ hôi rịn trên trán và mái tóc bù xù. Đã đôi lần con định quay lại khi nhận ra hành động sai trái. Thế nhưng, sự say mê quá lớn đã xóa nhòa đi những bài đạo đức mà con vẫn thường được dạy. Khi đôi bàn tay chạm vào chiếc ví và rút tiền ra cũng là lúc con biết được rằng, bố đã đứng sau lưng từ bao giờ.

Con vẫn nhớ ánh mắt đầy thách thức của bố khi không thể tin vào những gì vừa thấy. Cơ thể con đông cứng lại trong một nỗi sợ cực độ. Mặc dù đang trải qua nhiều cảm xúc lẫn lộn khác nhau, nhưng bố vẫn kiên nhẫn và dạy cho con một trong những bài học quan trọng nhất trong cuộc đời này:

“Cho dù con làm bất kỳ điều gì, hãy nhớ rằng nói dối và ăn cắp là hai điều xấu xa nhất trong cuộc sống.”

Tất cả chỉ xảy ra đơn giản như vậy.

Không một lời trách móc, không một trận đòn nào được đưa ra. Nhưng ánh mắt và lời nói đầy nghiêm nghị đó đã khắc sâu vào lòng con đến tận bây giờ. “Hai điều xấu xa nhất là nói dối và ăn cắp”. Chắc chắn, đó cũng sẽ là bài học đầu tiên mà con sẽ dạy cho những đứa con của mình trong tương lai.

“Không được nói dối và ăn cắp. Hãy trân trọng giá trị của bản thân và người khác.”

Trân trọng bản thân để luôn giữ mình trước cám dỗ. Trân trọng người khác để đừng biến thành quả của họ thành của riêng mình.

Như những trò chơi điện tử đầy hấp dẫn năm xưa, khi trưởng thành, cuộc sống vẫn còn đó rất nhiều đam mê khác. Tiền bạc, danh vọng, sắc dục có thể khiến chúng ta dễ dàng quên đi những giá trị tốt đẹp nhất của con người mình. Chính trong những khoảnh khắc tăm tối đó, chúng ta rất cần những ánh mắt chứa chan tình cảm, những lời nhắc nhở chân tình, “giận thì giận mà thương thì thương” để giúp mình nhận ra những sai lầm và phục thiện.

Qua sự việc buổi họp báo hôm nay, khi mà những tranh chấp về các quyền lợi vẫn chưa ngã ngũ, một lần nữa con biết ơn biết bao với lời dạy của bố năm xưa. Những điều đó tưởng chừng như đơn giản nhưng chúng đã giúp con tự hào sống cuộc sống của chính mình. Những điều mà con sẽ mãi không bao giờ quên: “Cho dù con làm bất kỳ điều gì, hãy nhớ rằng nói dối và ăn cắp là hai điều xấu xa nhất trong cuộc sống.”

Qua một kỉ niệm đáng nhớ về hành vi ăn cắp tiền của bố vì mục đích chơi điện tử, quan điểm của nhân vật trong bài viết về tính trung thực đã được hình thành. Trong trường hợp này, tính trung thực được biểu hiện bởi hai hành vi cụ thể là không nói dối và không ăn cắp. Với trải nghiệm đầy cảm xúc này, tôi tin rằng nhân vật trong bài viết sẽ đặt tính trung thực làm ưu tiên hàng đầu cho các quyết định trong cuộc sống.

Đây là một ví dụ minh họa giúp bạn hình dung cách thức những sự kiện trong quá khứ hình thành nên quan điểm về giá trị của mỗi cá nhân. Tất nhiên, bạn không cần viết ra cả một đoạn văn như trên. Thế nhưng, sau một thời gian thực nghiệm, tôi nhận thấy rằng viết ra những suy nghĩ nội tâm là một cách thức rất hiệu quả để tìm hiểu chính mình. Ngôn từ có một sức mạnh đáng kinh ngạc.

“Tại sao việc tìm hiểu giá trị cốt lõi lại có ý nghĩa quan trọng đối với tôi?”

Trên cuộc hành trình đến cuộc sống mơ ước, dù ở bất kỳ thời điểm nào bạn cũng phải đứng giữa rất nhiều lựa chọn khác nhau. Có những lựa chọn đơn giản như đi ăn ở đâu tối nay. Nhưng có những lựa chọn quan trọng đến mức có thể khiến cuộc đời bạn rẽ sang một ngã hoàn toàn khác. Nếu như không thật sự hiểu rõ bản thân, những quyết định của bạn có thể bị tác động bởi nhiều yếu tố ngoại cảnh khác nhau. Điều này, về lâu dài, sẽ khiến bạn luôn hoài nghi về giá trị của bản thân.

Ví dụ: Một nhân viên nghĩ giá trị cốt lõi của mình là sự trung thành. Anh ta quyết tâm cống hiến hết sức lực cho công ty đang làm việc. Tuy nhiên, chỉ sau đó một năm, anh nhận được một lời đề nghị hấp dẫn từ công ty đối thủ và quyết định bỏ công việc cũ. Mâu thuẫn với giá trị đã tìm ra trước đó, anh sẽ lí giải bằng cách tự thêm vào một giá trị khác cho bản thân là sự cáu tiết.

Vậy, đâu mới là giá trị cốt lõi trong trường hợp này? Trung thành hay cáu tiết? Hay cả hai đều không phải?

Để được gọi là giá trị cốt lõi, một giá trị cần phải bền vững trong nhiều điều kiện và hoàn cảnh khác nhau. Đó là một điều mà người khác sẽ nghĩ ngay về bạn mỗi khi nhắc đến. Giống như một cây viết có thể dùng làm thước kẻ, đồ trang trí hoặc vũ khí ném vào người khác nhưng những điều đó không phải là giá trị cốt lõi của cây viết. Giá trị của một cây viết được tạo ra với sứ mệnh được dùng để viết.

Tương tự, giá trị cốt lõi của bạn cũng sẽ định hình sứ mệnh của bạn trong cuộc sống mơ ước sau này.

Hãy dành thời gian để hồi tưởng lại những khoảnh khắc ý nghĩa đã thay đổi cuộc đời bạn. Những khám phá này sẽ là hành trang theo bạn suốt chuyến hành trình đi đến ước mơ.

Xác định giá trị cốt lõi không phải là việc chỉ xảy ra duy nhất một lần. Đó là hoạt động cần phải duy trì thường xuyên. Mỗi lần đi sâu hơn về quá khứ, bạn sẽ hiểu rõ hơn lý do tại sao con người mình được định hình như ngày nay, với những tính cách, đặc điểm riêng biệt. Đây là một quá trình tìm hiểu thú vị.

Riêng đối với những ai yêu thích lĩnh vực sáng tác, đây còn là một hoạt động có ý nghĩa cực kỳ quan trọng. Bạn có thể nhận thấy rằng những thông điệp được chia sẻ trong *Thức dậy và mơ đi* hầu hết là những câu chuyện, những trải nghiệm có ý nghĩa với cuộc đời tôi. Nếu như tôi không dành thời gian để tìm hiểu về bản thân, chắc hẳn tác phẩm này sẽ không bao giờ có thể đến được tay bạn đọc.

Tôi tin rằng, cuộc đời mỗi chúng ta đều là những chuyến phiêu lưu đầy thú vị. Bạn hoàn toàn có thể sử dụng những trải nghiệm của riêng mình làm nguồn tư liệu đầy cảm hứng cho cuốn sách mang tên bạn trong tương lai.

Tại sao lại không chứ?

Thông qua những phần *Ứng dụng*, bạn sẽ được khuyến khích viết ra những suy nghĩ của bản thân. Tôi hi vọng điều này sẽ giúp bạn yêu thích và dành nhiều tình cảm hơn cho lĩnh vực sáng tác. Để tìm hiểu sâu hơn về lĩnh vực này, bạn có thể đón đọc tác phẩm khác của tôi “Ngồi xuống và viết đi” với những kỹ năng và công cụ giúp bạn hoàn thành nên một tác phẩm hoàn chỉnh, cho dù đó là cuốn một tiểu thuyết hay một cuốn sách về kỹ năng. Ngoài ra, bạn có thể chia sẻ cùng tôi sở thích này qua trang web cá nhân www.dangquocbao.com. Tôi tin rằng chúng ta sẽ có những trải nghiệm thú vị cùng nhau.

Việc xác định giá trị cốt lõi bằng phương pháp hỏi ngược là một công cụ hỗ trợ đắc lực nếu như bạn có ý định sáng tác một cuốn sách phi tiểu thuyết.

Nếu bạn đang tìm kiếm một công cụ phục vụ cho cuốn tiểu thuyết đầu tay?

Công cụ sau đây sẽ là một lựa chọn phù hợp, đặc biệt trong việc xây dựng nhân vật. Tuyệt vời hơn, đây còn là cách bạn có thể áp dụng để tìm hiểu rõ hơn về chính mình.

Phỏng vấn nhân vật

Harry Potter, bộ truyện nổi tiếng của tác giả J. K. Rowling, đã trở thành một hiện tượng trên toàn thế giới trong hơn mười năm gần đây. Bộ truyện viết về những cuộc phiêu lưu của cậu bé phù thủy Harry Potter và những người bạn Ronald Weasley, Hermione Granger tại Trường Phù thủy và Pháp sư Hogwarts. Những cuộc phiêu lưu tập trung vào cuộc chiến của Harry Potter trong việc chống lại tên Chúa tể hắc ám Voldemort - người có tham vọng muốn trở nên bất tử, thống trị thế giới phù thủy, nô dịch hóa những người phi pháp thuật và tiêu diệt những ai cản đường hắn đặc biệt là Harry Potter.

Bạn đã từng đọc qua bộ truyện này rồi chứ?

Nếu câu trả lời là “Có”, hãy tưởng tượng mình đang hóa thân thành nhân vật phóng viên Rita Skeeter từ *Nhật Báo Tiên Tri* với một cơ hội phỏng vấn hiếm có với Harry Potter. Giờ đây, Harry đang ngồi trước mặt bạn với mái tóc bù xù và cặp mắt kính quen thuộc. Nhiệm vụ của bạn là tìm hiểu và viết một bài báo hấp dẫn để tiết lộ cho thế giới về anh chàng này.

Nếu như chưa từng nghe đến Harry Potter? Đây cũng là một cơ hội tốt để bạn tìm hiểu thêm về cậu bé nổi tiếng này.

Cuộc phỏng vấn bắt đầu.

“Harry này, việc thay đổi cuộc sống từ một người bình thường sang một phù thủy chắc hẳn là một bước ngoặt rất lớn trong cuộc đời bạn. Tôi chỉ thắc mắc tại sao bạn phải tiêu diệt Chúa Tể Hắc Ám mà không phải là một pháp sư hay phù thủy nào đó lớn tuổi, nhiều kinh nghiệm và tài năng hơn bạn? Tại sao bạn lại quyết định nhận một nhiệm vụ khó khăn như vậy?”

“Giáo sư Dumbledore nghĩ rằng tôi cần phải thực hiện điều này.” Harry trả lời.

“Tại sao ông ấy lại nghĩ rằng chỉ có bạn mới có thể tiêu diệt Chúa Tể Hắc Ám? Sao ông ấy không tự mình thực hiện?”

“Giáo sư nghĩ tôi có mối liên hệ đặc biệt với Voldemort. Một mình giáo sư không thể tiêu diệt tất cả các Trường Sinh Linh Giá của hắn. Tôi nghĩ vì lý do sức khỏe.” Harry bịt môi, đưa tay sửa lại mắt kính.

“Tại sao?”

“Tại vì giáo sư đã suýt mất mạng khi tiêu diệt một trong số đó. Tôi phải tiếp tục sứ mạng này.” Harry bắt đầu không giữ được bình tĩnh.

“Ồ tôi hiểu rồi, vậy mục tiêu của bạn sẽ hoàn thành những điều giáo sư để lại và tiêu diệt Chúa Tể Hắc Ám?”

“Tôi nghĩ vậy. Tôi cần ngăn chặn hắn.”

“Tôi hiểu bạn cần phải tiêu diệt hắn nhưng tôi phải hỏi một lần nữa: Tại sao vậy?”

“Nếu không thì hắn sẽ tiêu diệt trường Hogwarts.”

“Điều đó có tệ như vậy không? Bạn chỉ cần rời khỏi trường là được mà?”

“Đó còn là nhà của tôi. Thật ra Hogwarts là nơi duy nhất tôi cảm thấy thoải mái. Tôi không thể đi đâu khác.”

“Tại sao bắt buộc là trường Hogwarts mà không phải nơi khác?”

Harry bắt đầu cáu gắt: “Tôi nói rồi, tôi muốn ở đây. Tôi yêu nơi này”.

“Tại sao bạn lại yêu ngôi trường này?”

“Tôi không biết. Nó là tất cả. Chỉ có vậy.” Mặt cậu ta đỏ bừng giận dữ. Hai môi mím chặt.

“Cảm ơn Harry, tôi nghĩ mình đã hiểu một phần con người bạn. Bạn yêu ngôi trường đồng thời là ngôi nhà của mình. Chỉ có điều tôi không hiểu, nếu như bạn yêu Hogwarts, tại sao bạn lại rời bỏ nó trong những phần cuối?”

“Tôi yêu Hogwarts nhưng tôi phải ra đi để bảo vệ nó, bảo vệ những học sinh khác, bảo vệ những người bạn của tôi.”

“Còn rất nhiều người ở những nơi khác. Tại sao bạn không bảo vệ họ? Tại sao lại là những học sinh của Hogwarts, những người đã xa lánh, mỉa mai, và đổ đủ mọi tội lỗi cho bạn trong suốt những năm qua?”

“Đó là tất cả những người thân tôi có. Cho dù thế nào, tôi vẫn sẽ bảo vệ họ đến cùng.”

“Tại sao?”

“Tôi không biết. Đó là tất cả những gì tôi sẽ làm.” Harry thở dài.

“Tôi nghĩ rằng mình vừa tìm ra giá trị thứ hai của bạn, Harry. Cảm ơn bạn về cuộc phỏng vấn.”

Trong ví dụ trên, với vai trò là người phóng viên, bạn đã tìm ra hai điều có ý nghĩa quan trọng với Harry Potter. Đó là tình yêu đối với trường Hogwarts và tình yêu dành cho những người bạn.

Bạn sẽ nhận thấy mọi quyết định của Harry trong suốt bảy tập truyện đều thể hiện nhất quán hai giá trị này. Bằng cuộc phỏng vấn với những câu hỏi “Tại sao?” liên tiếp, có đôi lúc bạn đưa nhân vật này vào tình huống khó chịu nhưng đó lại là một cách hữu hiệu để bạn hiểu hơn về Harry, hiểu hơn về những điều nhân vật này quan tâm.

Trong những câu hỏi đầu, Harry không gặp bất kỳ khó khăn nào trong việc lí giải cho hành động của mình. Giai đoạn sau thì hoàn

toàn ngược lại. Harry đã trở nên tức giận và thốt lên: “Tại nó như vậy!!!”. Cậu không thể đưa ra bất kì lời giải thích nào khác. Một khi nhận được câu trả lời tương tự, khi đó, bạn biết rằng mình đã thành công trong việc tìm ra một giá trị của nhân vật.

Nói cách khác, giá trị của nhân vật thể hiện khi anh ta vẫn kiên quyết thực hiện một việc dù không biết lí do tại sao. Chỉ đơn giản, đó là điều mà anh cảm thấy mình cần phải làm.

Nếu như đang có ý tưởng viết một cuốn tiểu thuyết, đây là một công cụ để bạn có thể áp dụng và hiểu rõ hơn về nhân vật. Bạn cũng có thể sử dụng cách thức này để tìm ra được những giá trị của bản thân bằng một cuộc tự phỏng vấn tương tự.

Tuy nhiên, hãy cân nhắc kĩ nếu như muốn áp dụng công cụ này với người thân hay bạn bè. Việc sử dụng một loạt những câu hỏi “Tại sao” có thể gây cảm giác khó chịu cho người đối diện. Tốt nhất, bạn chỉ nên áp dụng công cụ này với chính mình. Hoặc bạn có thể hướng dẫn những người khác để họ tự thực hiện cuộc phỏng vấn.

Trong quá trình này, những giá trị của nhân vật từng bước được lột tả thông qua những câu hỏi. Giống như việc bóc tách một củ hành, lớp vỏ này đến lớp khác, nhân vật của bạn càng lúc càng hiện ra một cách chân thật và dễ hiểu. Từ những thông tin này, bạn có thể dự đoán trước được những hành động của họ trong tương lai một cách dễ dàng.

Việc xác định giá trị cốt lõi có ý nghĩa quan trọng để bạn hiểu về bản thân đồng thời có những quyết định sáng suốt trong tương lai. Vì vậy, hãy chắc rằng bạn dành đủ thời gian cho hoạt động này.

Nếu như bạn không thể hiểu rõ chính bản thân mình, vậy, ai có thể làm được điều đó đây?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

1. Hãy tự miêu tả một giá trị cốt lõi của bản thân. Từ đâu mà bạn hình thành nên giá trị này?

2. Nếu như chỉ sử dụng 3 từ để miêu tả về bạn, đó sẽ là gì? Nếu bạn hỏi câu hỏi này với những người khác nhau, kết quả có sự mâu thuẫn? Tại sao lại có những mâu thuẫn này?
3. Dành thời gian xem bộ phim “Ba chàng ngô c”.
4. Viết nhật kí xác định giá trị cốt lõi và phỏng vấn nhân vật.

Tóm tắt t: Bước đầu tiên của hành trình đến với cuộc sống mơ ước chính là xác định vị trí hiện tại. Điều quan trọng nhất không phải bạn muốn đi đâu, điều quan trọng nhất hãy biết bạn đang ở đâu. Để xác định giá trị cốt lõi, hãy áp dụng hai công cụ hồ i tương và phỏng vấn nhân vật.

Một khi đã xác định được vị trí hiện tại, đây là lúc bạn có thể hướng tâm mắt xa hơn đến những mục tiêu phía trước. Đích đến cuối cùng với việc chinh phục ước mơ luôn là khao khát của rất nhiều người. Tuy nhiên, không phải ai cũng được trải qua cảm giác hạnh phúc trọn vẹn này.

Rất nhiều người, vì nhiều lí do khác nhau, đã phải chấp nhận dừng chân giữa chặng đường. Họ cho rằng đó là điều đáng tiếc nhất.

Tuy nhiên, bi kịch lớn nhất của ước mơ không nằm giữa đoạn đường đi.

Nó nằm ở một nơi hoàn toàn khác...

Liệu bạn đã bước một chân vào bi kịch này?

Đó là điều đang chờ đón bạn trong chương kế tiếp.

Chương 3

Cuộc sống và kí ức

“Sống trọn từng giây, không hối hận những gì mình làm”

– Chuột Mickey⁽⁶⁾ –

BỊ KỊCH LỚN NHẤT CỦA ƯỚC MƠ
KHÔNG NẪM GIỮA ĐOẠN ĐƯỜNG ĐI.

Những câu hỏi cuộc sống

Trong một xưởng cơ khí nằm khuất sâu trong dãy núi, tách biệt hoàn toàn với thế giới loài người, có những dụng cụ, máy móc sinh sống hòa thuận với nhau.

Ngày ngày, chúng phối hợp làm việc nhịp nhàng để tạo ra những sản phẩm mới, phục vụ cuộc sống. Bà cụ không khí thanh bình được duy trì trong một thời gian dài, cho đến một ngày, một con robot xuất hiện trong phân xưởng.

Ngay buổi làm việc đầu tiên, nó đã chứng minh được sự vượt trội so với các dụng cụ khác. Với trí thông minh và đôi bàn tay khéo léo, nó sử dụng nhuần nhuyễn tất cả các dụng cụ để tạo ra những sản phẩm chưa một ai từng thấy trước đó. Nhận được sự ngưỡng mộ của các dụng cụ, con robot càng trở nên hào hứng hơn và tạo ra thêm nhiều sản phẩm khác, phức tạp hơn.

Tuy nhiên, cũng vì thế, nó bắt đầu nhận ra những giới hạn của bản thân. Nó không thể đảm đương tất cả mọi việc. Vì vậy, con robot quyết định sử dụng những nguyên liệu trong xưởng để tiến hành tự sửa chữa và nâng cấp bản thân.

Khi hoàn thành, nó hí hửng nhìn ngắm cơ thể hoàn mỹ của mình trong gương. *“Mình thật vĩ đại. Mình là dụng cụ thông minh nhất, hoàn hảo nhất trong cái xưởng này. Chẳng bù cho bọn kia. Chúng chỉ biết làm những công việc dầy bụi bặm.”*

Nghĩ như thế, nó không cho phép bản thân tiếp tục đứng ngang hàng với những dụng cụ tầm thường khác. Nó lớn tiếng tuyên bố: *“Ta chính là đỉnh cao của công nghệ. Chẳng có đồ vật nào có thể tiến xa được như ta. Kể từ bây giờ, ta sẽ trở thành bá chủ của cái xưởng này. Tất cả các người đều phải phục vụ ta.”*

Con robot cảm thấy vô cùng hạnh phúc với ý tưởng này. Nó thỏa sức tận dụng các dụng cụ khác để tạo ra các sản phẩm mới và nâng cấp bản thân.

Thế nhưng, chỉ sau đó một thời gian ngắn, nó lại thấy buồn tẻ và tự hỏi *“Vậy ta làm gì bây giờ?”* Dường như còn có rất nhiều câu

hỏi mà ngay cả trí thông minh siêu việt của nó vẫn không thể nào trả lời được.

Từ kiêu ngạo, nó bắt đầu chuyển sang bối rối và hoài nghi. Sau vài ngày suy nghĩ, nó tự an ủi: *“À, thì ra ta cũng giống như những đồ vật khác. Ta cố gắng chạy càng lâu càng tốt cho đến khi nhiên liệu cạn kiệt hoặc các linh kiện ngừng hoạt động. Hoặc cho đến khi ta bị thay thế bởi một loại robot khác, thông minh hơn.”*

Tự thỏa mãn với câu trả lời, nó tiếp tục công việc cũ và cố gắng không nghĩ đến điều đó nữa. Một thời gian sau, khi không thể tiếp tục sửa chữa bản thân, nó hoảng loạn cực độ. *“Vậy sau đó, ta sẽ đi đâu?”*

Từ bối rối, con robot chuyển sang tuyệt vọng. *“Ta sẽ ra bãi rác. Chấm hết.”*

Kể từ ngày đó, không ai còn thấy con robot trong xưởng. Nó sợ hãi, ngưng hoạt động và gỉ sét trong góc tối.

Khác với một con robot được tạo ra bằng cách lắp ráp những linh kiện, bạn xuất hiện trên thế giới này như một phép màu kì diệu.

Có thể bạn đã biết điều này. Chúng ta cùng kiểm chứng nhé!

Cơ thể của bạn bắt đầu chỉ với một tế bào duy nhất. Thế nhưng, qua thời gian, tế bào này đã phát triển và phân chia thành rất nhiều bộ phận với các chức năng khác nhau. Mắt để nhìn, tai để nghe, tay chân để hoạt động. Mỗi bộ phận đều có những cấu tạo hết sức riêng biệt. Không những thế, sự phối hợp của các bộ phận còn được vận hành một cách cực kì hiệu quả.

Hãy thử xem một ví dụ khác.

Đã bao giờ bạn nghĩ thức ăn đi vào cơ thể sẽ được tiêu hóa như thế nào chưa? Nếu như chuyên ngành không phải là sinh học, có lẽ bạn cũng sẽ chẳng cần bận tâm đến vấn đề này. (Điều hậu hế

mọi người quan tâm có lẽ chỉ là nên hay không nên ăn món gì. Hoặc đơn giản hơn, nên hay không nên ăn).

Có thể bạn sẽ bất ngờ khi tìm hiểu về quy trình này. Khi thức ăn được đưa vào qua miệng, cơ thể sẽ tự động tính toán và tiết ra số lượng dịch vị cần thiết để tiêu hóa lượng thức ăn đó mà không gây ảnh hưởng đến dạ dày. Những cơ quan khác như gan, mật, ruột non, ruột già cũng phối hợp với nhau chặt chẽ để đảm bảo dinh dưỡng được hấp thu một cách trọn vẹn. Nguloen thức ăn, sau khi được chuyển hóa bởi một chuỗi phản ứng phức tạp thành chất dinh dưỡng, được máu bơm đi nuôi sống toàn bộ cơ thể.

Không chỉ có vậy, điểm ấn tượng nhất của quy trình này chính là nó được vận hành chính xác, hiệu quả mà không cần bất kỳ sự can thiệp nào của người quản lý (tức ý thức của bạn). Bạn hầu như không biết được chuyện gì đang diễn ra sau khi nuốt thức ăn vào miệng. Nhưng bằng một cách kì diệu, mọi hoạt động như trên đã diễn ra.

Hãy thử tưởng tượng bạn sở hữu một nhà máy với hiệu suất làm việc tương tự. Điều đó chắc chắn mang đến cho bạn một nguồn lợi nhuận khổng lồ.

Đó chỉ là những ví dụ cơ bản thuộc về cấu trúc sinh học của cơ thể bạn đang sở hữu. Vẫn còn đó rất nhiều điều phi thường mà cơ thể có thể thực hiện. Yêu thương, buồn giận? Lo lắng, sợ hãi? Điều gì đã tạo nên những cảm xúc này? Làm sao chúng có thể truyền tải và được cảm nhận bởi người khác?

Vẫn còn đó rất nhiều điều mà khoa học hiện nay vẫn chưa thể lí giải.

Tất cả những điều trên minh chứng cho sự kì diệu vẫn không ngừng phát triển hằng ngày bên trong bạn. Hay nói một cách đơn giản, bạn chính là điều kì diệu.

Với sự đặc biệt như thế, đã bao giờ bạn tự hỏi *Vậy, mục đích của tôi trên thế giới này là gì?*

Câu hỏi này đã được Peter Parker⁽⁷⁾ tự hỏi rất nhiều lần, đặc biệt kể từ khi anh khám phá ra sức mạnh siêu nhiên của bản thân. Anh luôn hoài nghi về cuộc sống, về số phận. Nhưng không có câu trả lời hợp lý.

Anh chỉ kịp nhận ra điều đó, trong phút giây cuối cùng với người bác (Uncle Ben). “Sức mạnh càng lớn, trách nhiệm càng nhiều”. Uncle Ben mất ngay sau đó trong một vụ cướp khiến Peter rất ân hận. McDonald’s cũng nhờ bài học này, anh đã hiểu mình cần phải làm gì. Một người anh hùng mới đã được sinh ra.

“Sức mạnh càng lớn, trách nhiệm càng nhiều.”

*“Hãy nhớ, bạn chính là người
sưởi ấm thế giới này như những tia nắng”*

– Bạch Tuyết⁽⁸⁾ –

Không cần những năng lực đặc biệt như Người Nhện (hay Người Dơi, Người Sắt, hay bất kỳ siêu anh hùng nào), bạn cũng đã là một điều kì diệu.

Với những khả năng hiện có, bạn cũng có một sứ mệnh cho riêng mình. Tuy nhiên, với bao bộn bề trong cuộc sống mưu sinh, đôi khi chúng ta quên mất mục đích cần có. Tìm kiếm mục đích sống chưa bao giờ là thử thách dễ dàng đối với hầu hết mọi người, kể cả những triết gia vĩ đại hay những nhà khoa học xuất chúng. Rất nhiều tư tưởng, tôn giáo đã cố gắng lý giải mục đích sống của loài người theo nhiều cách khác nhau nhưng điểm chung của các quan điểm này đều xoay quanh những câu hỏi cơ bản nhất:

“Chúng ta từ đâu đến?”

“Tại sao chúng ta lại được sinh ra?”

“Mục đích của chúng ta trong cuộc sống này là gì?”

“Điều gì đang chờ đợi sau khi chúng ta chết đi?”

Cuộc sống mơ ước của mỗi người cá nhân được xây dựng dựa trên mục đích sống riêng của từng cá nhân. Bởi vì nếu như không có mục đích chính đáng, một sứ mệnh gắn liền với sức mạnh (điều kì diệu) mà bạn có, ước mơ sẽ rơi vào vòng xoáy của bị kịch.

Nhiều người nghĩ rằng bị kịch lớn nhất của ước mơ chính là sự thất bại giữa chặng đường đi. Thế nhưng, họ đã lầm. Điều đó nằm ở một nơi hoàn toàn khác.

Bởi vì một khi ước mơ được xác định chính xác, việc vấp ngã giữa chặng đường sẽ không bao giờ mang đến cho những người theo đuổi ước mơ một cảm xúc quá tiêu cực. Họ hiểu được rằng, đây là những trải nghiệm cá nhân thiết yếu trong chuyên hành trình.

Bị kịch lớn nhất của ước mơ không nằm giữa đoạn đường đi.

Nó nằm ngay trên đỉnh vinh quang, khi ước mơ tưởng chừng như đã được chạm đến.

Bi kịch lớn nhất của ước mơ

Thay vì cảm giác hạnh phúc vỡ òa sau những tháng ngày chờ đợi, những gì diễn ra sau khi ước mơ đạt được có thể hoàn toàn trái ngược với mong đợi của nhiều người. Giống như con robot trong câu chuyện kể trên, họ bắt đầu cảm thấy hoài nghi về mọi thứ.

Giai đoạn đầu, khi chúng kiến những thành quả vừa đạt được, họ cảm thấy tự hào về bản thân: *“Mình thật hạnh phúc. Đây là điều mà nhiều người ao ước để có được.”*

Tuy nhiên, chỉ sau đó vài ngày, họ lại bắt đầu cảm thấy bối rối: *“Tại sao nó lại trôi nhanh như vậy? Tại sao khi ước mơ đạt được, mình không cảm thấy sung sướng như vẫn thường nghĩ?”*

Từ bối rối rồi, họ chuyển sang tuyệt vọng *“Vậy điều gì xảy ra sau đó? Chẳng lẽ ước mơ chỉ có vậy?”*

Cuối cùng, họ chuyển sang giận dữ. Họ không biết phải làm gì tiếp.

Nguyên nhân của nỗi bất hạnh này cũng không phải là điều quá bí ẩn. Nó diễn ra một cách thường xuyên trong cuộc sống của rất nhiều người. Tuy nhiên, không phải ai cũng học được bài học này.

Bạn vẫn còn nhớ lần đầu tiên sở hữu chiếc điện thoại mới chứ? Cảm giác lúc đó như thế nào?

Sau nhiều ngày suy nghĩ, cuối cùng bạn cũng cầm trên tay chiếc điện thoại mới với biệt bao cảm xúc. Bạn nhẹ nhàng mở hộp và chiêm ngưỡng một tuyệt tác công nghệ. Đọc vội qua vài trang hướng dẫn, bạn bắt tay ngay vào thử nghiệm những tính năng và ứng dụng mới trên chiếc điện thoại. Sau hàng giờ thích thú, bạn bắt đầu cập nhật danh bạ, hình ảnh, dữ liệu từ chiếc điện thoại cũ.

Trong những ngày đầu, bạn luôn nâng niu chiếc điện thoại mới trên tay. Bạn không chấp nhận bất kì vết xước nào. Vì nó có thể ảnh hưởng đến vẻ đẹp của tuyệt tác này. Cẩn thận hơn, bạn quyết định bảo vệ nó bằng những miếng dán màn hình, những chiếc vỏ với đủ màu sắc, hình dạng. Mỗi khi không sử dụng, bạn để để chiếc điện thoại tại một nơi cố định an toàn, tránh trường hợp nó có thể bị rơi xuống và hư hỏng.

Đó là những gì có thể xảy ra trong những ngày đầu tiên.

Vậy chuyện gì sẽ xảy ra sau đó?

Một tuần sau, bạn dường như quên hết đi những cảm xúc nâng niu ban đầu. Bạn không còn cảm thấy xót xa khi nhìn thấy những vết trầy xước. Bạn cũng chẳng quan tâm lau chùi chiếc điện thoại mỗi ngày.

Khi không sử dụng, bạn có thể dễ dàng vứt nó lên giường từ khoảng cách xa, miễn là nó không rơi xuống đất. Sau một tháng, bạn thậm chí còn không hiểu nổi lí do tại sao lại lựa chọn chiếc điện thoại này.

Bạn có trải qua những cảm xúc tương tự?

Nếu câu trả lời là “Có”, chuyện gì đã xảy ra trong một tháng? Điều gì đã làm thay đổi thái độ từ sự say mê, cẩn thận cho đến sự thờ ơ, vô tâm?

Nếu câu trả lời là “Không”, bạn nên mua một chiếc điện thoại mới.

Nếu như thế này, bạn sẽ nhận thấy không chỉ có điện thoại, rất nhiều vật dụng khác cũng có nguy cơ rơi vào tình huống tương tự.

Đã bao giờ sau khi đạt được một điều gì đó, bạn lại có cảm giác: *“Đây không phải điều mình muốn?”*

Bạn có tìm kiếm một điều gì khác với suy nghĩ: *“Đây mới thật sự là điều mình muốn. Một khi có được nó, chắc chắn mình sẽ hạnh phúc?”* Kết quả sau đó thế nào? Nó có khác biệt? Tại sao hạnh phúc chỉ tồn tại một vài ngày rồi lại biến mất?

Mặc dù đã nhiều lần trải qua tình huống tương tự trong cuộc sống nhưng không ít người vẫn chưa nhận ra vòng xoáy mình đang mắc vào. Họ bị cuốn theo những đam mê vật chất, danh vọng, tiền tài,... những điều họ nghĩ là ước mơ. Thế nhưng, đến cuối mỗi ngày, tất cả những gì họ cảm nhận chỉ là sự trống rỗng.

Ước mơ của bạn cũng có thể rơi vào khủng hoảng tương tự, nếu như mục đích sống không được xác định rõ từ ban đầu.

Mỗi khi đạt được một cột mốc tưởng chừng như là ước mơ, bạn lại dễ dàng rơi vào trạng thái cảm và không biết nên làm gì tiếp theo. Cảm giác hạnh phúc khi thành công dường như quá ngắn ngủi, không thỏa những tiếng gọi sâu thẳm trong tâm hồn. Sau đó, hoặc bạn trở nên tuyệt vọng, hoặc bạn lại mệt mỏi đi tìm ước mơ khác với vòng xoáy không hề kết.

Bi kịch lớn nhất của ước mơ không nằm ở thất bại giữa chặng đường đi. Nó nằm ở ngay đỉnh vinh quang, khi bạn nhận ra ước mơ không phải là điều trái tim mách bảo.

Để tránh rơi vào vòng xoáy bất hạnh này, điều đầu tiên bạn cần là hiểu rõ những giá trị cốt lõi của bản thân. Đây là điều bạn đã xác định trong chương trước. Bạn đã làm chưa? Sau đó, hãy bước sâu hơn nữa vào bên trong tâm hồn để tìm kiếm sứ mệnh cuộc đời.

Mỗi người sẽ có một cách thức khám phá điều này khác nhau. Không ai giống ai. Có người biết được mục tiêu cuộc sống qua sự thành công trong sự nghiệp; có người tìm thấy nó trong những phút giây hạnh phúc bên gia đình; có người giác ngộ trong niềm tin tôn giáo...

Cho dù bằng cách nào, điểm chung duy nhất của các phương thức này đều cần thông qua sự trải nghiệm.

Trong giai đoạn hiện tại, nếu như bạn vẫn cảm thấy hạnh phúc với những gì đang có, bạn hãy tiếp tục tận hưởng vẻ đẹp của cuộc sống này. Tuy nhiên, hãy luôn giữ bên mình những câu hỏi quan trọng, nền tảng của rất nhiều triết học cũng như tôn giáo, những câu hỏi căn bản về cuộc sống:

“Chúng ta từ đâu đến?”

“Tại sao chúng ta lại được sinh ra?”

“Mục đích của chúng ta trong cuộc sống này là gì?”

“Điều gì đang chờ đợi chúng ta sau khi chết đi?”

Một khi đã tìm kiếm được câu trả lời của riêng mình, bạn sẽ cảm nhận được hạnh phúc thật sự trong cuộc sống. Khi đó, ước mơ và sứ mệnh sẽ được hòa lại làm một và bạn sẽ không cần thiết phải tìm kiếm ước mơ nữa. Ước mơ đã tìm kiếm đến bạn.

Cái chết - ý nghĩa cuộc sống

Đôi với tôi, được sinh ra và lớn lên trong cuộc đời này quả là một phép màu. Có lẽ vì quá vui mừng và vội vã muốn nhìn thấy thế giới, tôi đã quyết định chui ra khỏi bụng mẹ sớm hơn ba tuần so với dự kiến.

Vào thời điểm hiện tại của thế kỷ 21, với sự phát triển của y học, việc một đứa trẻ sinh non cũng có thể mang đến nhiều rủi ro. Vậy mà, bạn hãy hình dung vào thời điểm cách đây hơn hai mươi lăm năm. Sự thiếu thốn của các điều kiện chăm sóc sức khỏe thật sự là một thử thách lớn dành cho cả hai mẹ con.

Bố mẹ tôi đã rất lo lắng.

Bởi vì trước đó vài năm, người anh trai thứ hai của tôi đã ra đi chỉ sau vài ngày chào đời. Trải nghiệm đó chưa kịp nguôi ngoai thì giờ đây, tôi lại được sinh ra khi không ở trong tình trạng sức khỏe tốt nhất.

May mắn thay, với sự chăm sóc tận tình của bác sĩ và gia đình, tôi đã vượt qua thử thách đầu tiên của cuộc đời. Tôi vẫn tại.

Câu chuyện chưa dừng lại ở đó.

Chỉ hai năm sau, trong một đợt nắng nóng, một lần nữa sinh mệnh yếu ớt của tôi lại bị đe dọa. Những cơn sốt liên tục đã khiến miệng tôi xuất hiện nhiều vết lở loét. Không những gây ra những cơn đau khủng khiếp, các vết thương còn khiến tôi không thể ăn được bất kỳ loại thức ăn nào.

Tôi đã khóc quấy suốt ngày đêm. Vì đau và đói. Trên tay mẹ.

Dù được đưa đi chữa trị nhiều nơi, từ bệnh viện nhi đô thành đến các phòng mạch tư, song kết quả không có sự tiến triển.

Mãi một thời gian sau đó, nhờ người quen chỉ bảo, mẹ tôi mới biết và tìm đến một bà thầy thuốc bác chuyên trị những căn bệnh tương tự ở khu vực Bà Hom, Phú Lâm. Quãng đường đi từ nhà tôi đến nơi khám bệnh thật sự là một thử thách.

Mỗi ngày, mẹ tôi phải thức dậy từ lúc sáu giờ sáng để chuẩn bị thức ăn, nước uống. Hơn một tiếng ngồi trên xích-lô, hai mẹ con mới đến được nơi khám bệnh và phải tiếp tục chờ đợi rất lâu mới tới lượt khám.

Khi trở về nhà, trời cũng đã chuyển sang trưa khiên hai mẹ con vừa mệt vừa đói. Hành trình ấy được thực hiện liên tục trong suốt một tháng tiếp theo... với cơn đau của đứa trẻ và nỗi xót xa của người mẹ.

Trên chuyến xe xích-lô mỗi ngày, trên tay mẹ là hi vọng về sự sống của một đứa trẻ...

Sau những ngày liên tục chữa trị, các vết lở dần biến mất nhưng tôi vẫn chưa thể nào ăn uống được như bình thường. Tất cả những chiếc răng sữa bắt đầu chuyển sang màu đen và dần rụng hết, để lại hàm nướu trơn trợt với những vết lở ăn sâu vào da thịt.

Gia đình cũng đã tính đến tình huống xấu nhất.

May thay, một lần nữa tôi đã vượt qua cơn hiểm nghèo... với đầy đủ hàm răng.

Với những sự kiện đáng nhớ đã trải qua, tôi ý thức được giá trị của từng giây phút trong cuộc sống. Nếu không may mắn, có lẽ, tôi đã không vượt qua được hai năm đầu tiên trong cuộc đời.

Mỗi lần nghe bố mẹ kể câu chuyện này, tôi càng quyết tâm theo đuổi ước mơ hơn bao giờ hết.

Bởi, có thể, tôi không còn nhiều thời gian nữa.

Tôi không dự định sống bất tử trên thế gian này.

Còn bạn?

Theo số liệu thống kê của Tổ chức Y tế Thế giới, năm 2011 có đến 3 triệu trẻ sơ sinh tử vong và khoảng 3 triệu thai chết lưu. Riêng ở Việt Nam, 18.000 trẻ sơ sinh tử vong mỗi năm được ghi nhận.

Số liệu thực tế có thể còn lớn hơn rất nhiều.

Vì vậy, hôm nay khi đang đọc những dòng chữ này, bạn có thể nhận thấy sự tồn tại của mình đã là một phép màu rất lớn. Trong cuộc sống, trong mỗi giai đoạn, bạn có thể gặp những thử thách khó

khẩn nhưng hãy luôn nhớ tận hưởng niềm vui cuộc sống trong từng khoảnh khắc.

Trong những năm 90 của thế kỷ trước, con phố Nguyễn Thông nổi lên như một trung tâm mua sắm sầm uất bậc nhất Sài Gòn. Số lượng hàng hóa khổng lồ lưu thông liên tục tại đây khiến con đường luôn ngập bóng xe cộ. Hầu hết các hộ trong khu vực đều tham gia vào hoạt động mua bán sôi động. Gia đình tôi cũng không ngoại lệ.

Mặc dù còn rất nhỏ nhưng tôi đã cảm nhận được sự tự hào khi được sống trong một khu phố sầm uất. Trong những ngày giáp Tết, số lượng hàng hóa luân chuyển tại đây còn được tăng lên gấp hàng chục lần. Không gian lễ đường được tận dụng một cách tối đa dành cho mua bán. Không khí lúc nào cũng sôi động bởi những tiếng còi xe, những tiếng gọi nhau í ới. Âm thanh hỗn độn của đám đông người tụ tập đã trở thành hơi thở đặc trưng của khu phố.

Trong sự náo nhiệt của hoạt động buôn bán diễn ra suốt đêm trong những ngày Tết, bọn trẻ trong khu phố tôi nhận được một món quà mà hầu hết mọi trẻ em trên thế giới đều khao khát.

Chúng tôi được phép thức đến tận sáng.

Nếu như đã từng trải qua tuổi thơ đầy màu sắc với những người bạn hàng xóm, bạn sẽ cảm nhận được rõ nét hơn về ý nghĩa của việc thức khuya đối với một đứa trẻ. Những đêm ấy, tôi và đám bạn bày ra đủ loại trò chơi khác nhau từ trò đơn giản như năm mươi, nhảy dây cho đến những môn phức tạp hơn như đá bóng, cờ tỷ phú...

Đèn điện sáng trưng, không khí se lạnh, đường phố nhộn nhịp và những trò chơi giữa đêm tối đã trở thành kí ức tuổi thơ tươi đẹp cho tôi và những người bạn cùng trang lứa. Nếu như không có những hoạt động này, có lẽ tuổi thơ của chúng tôi chỉ gói gọn trong trường lớp và những bài tập về nhà.

Sự sầm uất của con phố không chỉ đem đến giá trị kinh tế, nó còn là kí ức tuổi thơ của cả một thế hệ.

Tuy nhiên, thời hoàng kim của khu phố không kéo dài được lâu. Chỉ sau đó vài năm, sự xuống dốc của hệ thống các siêu thị đã thay đổi thói quen mua sắm của người tiêu dùng. Họ không còn mua hàng từ các khu chợ hay những cửa hàng ngoài phố nữa. Công việc kinh doanh của con phố bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Số lượng khách mua ngày một thưa thớt.

Những mùa Tết sau, không còn nhiều hộ mở cửa bán suốt đêm. Những mảng tối bắt đầu xuất hiện trong chuỗi ánh đèn lấp lánh dọc hai bên đường. Từ sự sôi động bởi các âm thanh hỗn loạn, con phố dường như cũng đã mệt mỏi. Nó dần chìm vào giấc ngủ.

Buồn nhứt vẫn là đám trẻ con.

Tùng đưa, tùng đưa một bị gọi về sớm vì nhà đóng cửa. Không còn trò chơi nào được tổ chức với sự tham gia đầy đủ của tất cả mọi người. Mỗi tối, như một thói quen, tôi thường chạy ra con hẻm gần nhà nơi cả đám thường tụ tập.

Nhưng không một ai ở đó.

Chỉ có tôi đứng trơ trọi trong con hẻm tối tăm, lạnh lẽo. Một điều gì đó đã mất đi trong lòng mỗi đứa trẻ.

Sau khi suy nghĩ rất nhiều về những gì đã xảy ra, trong một buổi chiều giáp Tết, tôi mới dám thổ lộ cùng mẹ:

“Mấy tối rồi con không còn được chơi với các bạn. Khu phố sẽ hết đẹp cửa hàng hả mẹ?”

“Sao con lại hỏi vậy?” Mẹ bất ngờ trước câu hỏi của đứa con chưa đầy mười tuổi.

“Những năm trước, con phố lúc nào cũng tấp nập. Năm nay thì không như vậy. Những đứa bạn của con cũng không còn

được thức khuya để phụ bố mẹ...”

“Ừ, dạo này khó khăn hơn nhiều. Khách bây giờ ít hơn trước. Có thể mai mốt nhà mình cũng sẽ không bán khuya. Mà ý đĩa cũng không được thức khuya nữa. Con phở cũng có ngày sẽ chết đi nhường chỗ cho các siêu thị. Chuyện này sớm muộn gì cũng xảy ra.”

Tôi òa khóc nức nở.

Những suy nghĩ non nớt trong tôi mách bảo rằng, những kí ức tươi đẹp trong những mùa Tết trước đây sẽ không bao giờ quay trở lại. Tôi cảm thấy sợ hãi. Lần đầu tiên trong cuộc đời, tôi ý thức được ý nghĩa của sự mất mát. Vẫn gục đầu trong lòng mẹ, tôi khóc nức.

“Vậy còn con thì sao, con cũng sẽ chết đi hả mẹ? Lúc đó, con không cảm nhận được gì nữa, không cử động, không nói chuyện, không chơi gì được hết sao?”

Mẹ ôm chặt tôi vào lòng.

Tôi nhắm mắt thật chặt cố không nghĩ đến những điều vừa nói. Kể từ ngày đó tôi biết rằng cuộc sống của mình sẽ không bao giờ còn được như trước. Âm ảnh về cái chết bắt đầu xâm lấn tâm hồn tôi.

Tôi bắt đầu trở nên ít nói, sống khép kín và hoảng sợ cực độ khi phải ở một mình. Mỗi khi ngồi trong phòng làm bài tập, cứ vài phút tôi phải ngược nhìn lên phía cửa hoặc đằng sau lưng.

Tôi luôn cảm thấy bất an.

Tôi nghĩ rằng nếu như không cảnh giác, thân chết hay một con ma nào đó sẽ nhân cơ hội mà bắt tôi đi ngay. Lâu lâu, tôi lại dùng bút và chạy ra ngoài cửa hàng để nhìn thấy mẹ rồi mới dám trở lại phòng.

Giờ đây, khi nghe lại câu chuyện này, bạn và tôi có thể cười cùng nhau và nghĩ rằng: “Đúng là con nít với những nỗi ám ảnh ngắn”. Tuy nhiên, khoảng thời gian đó, tôi đã sống trong trạng thái căng thẳng cực độ. Tôi không dám chia sẻ điều này với bất kì ai. Kí ức của tôi trong giai đoạn này hầu như bị đánh mất.

Bước vào tuổi niên thiếu, cuộc sống của tôi bắt đầu bận rộn hơn. Những bài tập, những mối quan hệ ở trường lớp, những suy nghĩ về tương lai đã phần nào giúp tôi quên đi nỗi sợ. Tuy nhiên, mỗi khi vô tình xuất hiện, câu hỏi về cái chết luôn khiến tôi nhớ lại những kí ức cũ về con phố, với nỗi ám ảnh cũ. Những kí ức tuổi thơ không bao giờ trở lại. Lời của mẹ trong buổi chiều hôm ấy vẫn còn văng vẳng bên tai tôi “Chuyện này sớm muộn gì cũng xảy ra...”

Vài năm sau, lời dự đoán của mẹ cũng trở thành hiện thực. Con phố buôn bán tập nập nổi tiếng đã thay đổi đáng kể. Một phía con phố giờ đây đã hoàn toàn không còn bất kì dấu tích nào của những cửa hàng đồ hộp năm xưa. Tất cả được thay thế bằng sự xuất hiện của những quán ăn nghỉ ngơi, những trường mầm non rộn tiếng cười. Ở phía bên này, gia đình tôi cũng không thoát khỏi cơn suy thoái và quyết định ngừng kinh doanh để cho thuê mặt bằng.

Con phố đã chuyển mình và thay đổi.

Nhưng tôi không được như thế.

Tôi vẫn giữ cho mình những mối hoài nghi, những ám ảnh và cả những kí ức về những đêm thức trắng rộn tiếng cười.

Trong suốt hơn mười năm tiếp theo, tôi phần nào vui đi nỗi ám ảnh ngày thơ. Tuy nhiên, ngay khi tâm trí không còn quan tâm đến thì đột nhiên câu trả lời lại đến với tôi một cách rõ ràng trong hoàn cảnh bất ngờ nhất.

Một buổi chiều đầu tháng 3 năm 2011, sáu tháng sau khi tôi được nhận vào làm tại Citibank. Đây là thời mà điểm tôi và những đồng nghiệp đang chuẩn bị quy trình, hệ thống cho sự ra đời của một sản phẩm thẻ tín dụng mới của ngân hàng. Vì vậy, ở lại làm muộn

là điề`u hê`t sức bình thường. Dầu vậy, điề`u này chưa bao giờ gây cho tôi cảm giác mệt mỏi. Ngược lại, tôi cực kì yêu thích không gian yên tĩnh của văn phòng sau giờ làm.

Sau khi hoàn tấ`t những bản báo cáo trong ngày, tôi quyề`t định tự thưởng cho mình bằ`ng những phút giây thư giãn lướt web trước khi trở về` nhà. Không chủ đích tìm kiề`m bất kì thông tin nào, những gì tôi muố`n chỉ là một vài câu chuyện thú vị để kề`t thúc một ngày làm việc.

Tuy nhiên, ngay vào khoảnh khắ`c ấy, một cửa sổ xuấ`t hiện trên màn hình khiế`n cả số`ng lưng tôi lạnh run lên như vừa có một luồ`ng điện chạy qua. Cảm giác ấy nhanh chóng lan truyề`n đế`n đầ`u và hai cánh tay.

Tôi bắ`t đầ`u không thể kiểm soát hơi thở. Trong một tích tắ`c, nỗi ám ảnh năm xưa chợt ủa về` buộc tôi phải đứng lên nhìn quanh khắ`p gian phòng. May mắ`n thay, ở phía khu vực của Bộ phận quản lí rủi ro, một vài nhân viên khác vẫn đang ngồ`i làm việc. *“Mình không ở một mình. Hãy yên tâm.”* Tôi liên tục lẩm nhẩm tự trấ`n an và quay trở lại bàn làm việc.

Từng dòng chữ trên màn hình hiện lên với tấ`t cả những câu trả lời tôi tìm kiề`m bấy lâu nay. Mọi điề`u tôi biế`t về` thế` giới này dường như đảo lộn. Điề`u đó khiế`n tôi rơi vào trạng thái vừa sợ hãi vừa hạnh phúc như chợt tỉnh giấ`c sau cơn ác mộng kinh khủng nhấ`t của cuộc đời mình.

Tôi đọc không ngưng nghỉ cuố`n sách từ trang đầ`u đế`n khi kề`t thúc. Khi ấy, tôi biế`t rằ`ng cuộc đời mình đã thay đổi.

Khoảnh khắ`c đó, tôi như được sinh ra lầ`n thứ hai, khi những nỗi sợ ngây ngô thời niên thiế`u đã hoàn toàn bị vùi lấ`p.

Khoảnh khắ`c đó, lầ`n đầ`u tiên tôi cảm nhận được nét đẹp của cuộc số`ng và niề`m hạnh phúc khi được tồ`n tại trên cõi đời này.

Khoảnh khắ`c đó, tôi biế`t được mình có một mục đích số`ng cao cả hơn những gì tôi đã trải qua.

Chính khoảnh khắc đó, bước chân đầu tiên trong toàn bộ chuyến hành trình đến ước mơ của tôi được bắt đầu...

Cuốn sách vô tình đọc được ngày hôm ấy đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời tôi. Và nó cũng có thể thay đổi cuộc đời bạn.

Nếu như bạn quan tâm đến những câu hỏi cơ bản của cuộc sống, hãy truy cập vào trang web www.thucdayvamodi.com, vào phần Liên hệ để đăng ký nhận ebook quyền sách này hoàn toàn miễn phí. Tất nhiên với sự đồng ý của tác giả. Tôi sẽ gửi tặng bạn thông qua địa chỉ e-mail bạn cung cấp.

Qua những câu chuyện, ví dụ và dẫn chứng khoa học đầy thú vị, cuốn sách mà tôi vô tình phát hiện ngày hôm ấy sẽ giúp bạn khám phá ra những điều thật sự ý nghĩa trong cuộc sống. Khi đó, bạn sẽ sẵn sàng cất bước trên chuyến hành trình ước mơ của mình với sự bình yên, vững tâm, ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn nhất. Đây là một cuốn sách rất thú vị để bạn nghiên cứu cùng với *Thực dậy và mơ đi*.

Đôi với những người đang tìm kiếm cuộc sống mơ ước, nỗi bất hạnh lớn nhất không phải là những vấp ngã giữa chặng đường. Họ hiểu rằng, những thử thách xảy ra là một phần tất yếu trong chuyến hành trình để tận hưởng cảm giác hạnh phúc.

Nỗi bất hạnh lớn nhất xảy ra khi chúng ta đứng trên đỉnh thành công, khi bàn tay đã chạm vào được ước mơ hằng ao ước thì tâm hồn trở nên lạc lõng, không định hướng. Nguyên nhân cho điều này là vì chúng ta chưa xác định rõ mục đích của cuộc sống, một điều cực kỳ quan trọng nếu như bạn muốn có được hạnh phúc trọn vẹn.

Trước khi khám phá những khía cạnh có ý nghĩa trong cuộc sống, bạn hãy tìm hiểu cách thức mà rất nhiều người đang sử dụng cuộc sống hiện nay. Đó là một cách thức đầy nghịch lý. Nhưng đáng tiếc, nó đang dần trở thành một điều bình thường và hiển nhiên trong cuộc sống.

Bạn đã “sử dụng” cuộc sống như thế nào?

Trong một khoảnh khắc, hãy để thời gian trôi đi vài chục năm và hình dung hôm nay là ngày đầu tiên bạn chính thức được nghỉ hưu.

Bạn thức dậy thật sớm, đi dạo trong công viên cùng với đứa cháu. Lâu lắm rồi, bạn mới có cơ hội cảm nhận bầu không khí trong lành của buổi sớm mai như thế này. Bạn ngồi xuống một băng ghế đá và nhìn ngắm đứa cháu chơi đùa với một tâm trạng bình an đến lạ lùng. Bạn vươn vai, hít một hơi thật sâu để luồng không khí mát lạnh căng tràn hai lá phổi.

Đây là cảm giác tự do bạn hằng ao ước.

Không còn phải bận tâm về số liệu, về kế hoạch kinh doanh; giờ đây, tất cả những gì thu hút sự quan tâm của bạn chỉ là những tán cây xanh mát với tiếng chim ríu rít bên tai. Trong khi đang hòa mình vào cảnh tượng thiên nhiên yên bình, bạn cảm thấy một hơi ấm đang thổi nhẹ vào phía sau gáy. Bạn quay lại bắt một đôi mắt đen láy, tròn xoe của đứa cháu đang cười nhăn nhó. Đứa bé chạy lên phía trước, rúc đầu vào ngực bạn.

“Ông ơi, kể chuyện cho cháu nghe đi.”

“Ừ, được rồi. Con muốn nghe chuyện gì? Hoàng tử hay công chúa?”

“Mấy chuyện đó con nghe hoài. Ông kể chuyện về ông cho cháu nghe đi.”

“Kể chuyện về ông?” Bạn ngạc nhiên trước câu hỏi này.

“Đúng rồi. Giống như những câu chuyện về công chúa ông hay kể đó nhưng lần này ông là nhân vật chính nhé.” Đứa bé cười títt mắt.

Bạn sẽ kể những gì?

Đó sẽ là một chuyến phiêu lưu đầy thú vị hay những tháng ngày buồn tẻ nơi công sở? Đó là những ước mơ đã bạn đã chinh phục hay những điều bạn tiếc nuối trong cuộc sống? Làm cách nào để bạn kể về công việc của mình cho một đứa trẻ?

Liệu bạn có hạnh phúc với những tháng ngày đã trải qua với những kỉ ức đẹp đẽ? Hay giờ đây, bạn mới chợt giật mình khi nhận thấy cuộc đời mình không có gì khác ngoài những chuỗi ngày lặp lại không mục đích?

Câu chuyện về cuộc đời bạn là gì?

Khi sống đến năm 60 tuổi, bạn đã dành 20 năm trong cuộc đời để ngủ, 20 năm làm việc, khoảng 18 năm dành cho những nhu cầu cá nhân như đi lại, ăn uống, thư giãn, học tập... Với một đứa trẻ, tôi không nghĩ bé sẽ hứng thú với những gì xảy ra trong khi bạn ngủ hay thực hiện những hoạt động căn bản thường ngày.

Vì vậy, lựa chọn của bạn chỉ còn nằm trong hai khả năng còn lại: một là 20 năm làm việc, hai là 2 năm với những hoạt động khác. Vậy chuyện gì sẽ xảy ra nếu như 20 năm trong công việc chưa bao giờ là khoảng thời gian bạn cảm thấy yêu thích? Lỡ như, đó chỉ là những tháng ngày giống nhau đến mức mà bạn không thể nào phân biệt?

Nếu như điều đó là sự thật, câu chuyện cả cuộc đời bạn giờ đây chỉ còn gói gọn trong khoảng hai năm. Hai năm!!! Một con số quá nhỏ nếu như so với 60 năm cuộc đời.

Có thể mỗi người sẽ có câu trả lời riêng. Đối với tôi, hai năm là khoảng thời gian quá ít ỏi.

Vậy chuyện gì sẽ xảy ra nếu như hai mươi năm công việc là khoảng thời gian đầy hứng thú, say mê với những trải nghiệm đầy thú vị? Ngay lập tức, bạn sẽ có thêm hàng trăm câu chuyện hấp dẫn để kể cho cháu mình. Quan trọng hơn thế, bạn sẽ có thêm hai mươi năm để được sống thật sự.

Đó là một con số đầy ý nghĩa.

Thông thường, khi nhấc đế n ước mơ, hầ u hế t mọi người đế u nghĩ ngay đế n công việc ước mơ. Bởi vì không những chiế m phầ n lớn thời gian, công việc còn phản ánh giá trị của mỗi người trong cuộc số ng.

Đề có được cuộc số ng mơ ước, việc tìm kiế m và theo đuổi công việc yêu thích là điề u kiện tiên quyế t.

Nế u không, ước mơ của bạn sẽ không thể thành hiện thực. Nó chỉ có thể được phản ánh một phầ n rấ t nhỏ thông qua những sở thích bạn làm mỗi ngày.

Một khi đã nhận thức được điề u này, bạn sẽ thấ y công việc thật sự chính là cuộc số ng, là từng hơi thở với từng kí ức câ n lưu giữ.

Tuy nhiên, vì quá vội vàng trong quyế t định, rấ t nhiề u người đã mắ c kẹt trong vòng xoáy của những công việc mình không hế yêu thích (nế u như không muố n nói là chán ghét). Đố i với họ, công việc chỉ đơn thuầ n là một phương tiện mang đế n thu nhập thuầ n túy. Không hơn, không kém.

Đó là lúc bi kịch diễn ra khi kí ức cuộc số ng của họ đang bị đánh cắ p từng ngày.

Đế n ngày hôm nay, bạn đã đánh mấ t bao nhiêu thời gian dành cho những kí ức tươi đẹp của cuộc số ng? Nế u hôm nay là ngày về hưu, bạn sẽ nhớ đế n những gì?

Số ngày bạn thật sự sống

Nế u như việc tưởng tượng thời gian trôi đi vài chục năm đế n lúc nghỉ hưu chưa phải là ưu tiên hàng đầ u của bạn, thì bài tập sau đây sẽ đưa bạn đế n một thời điểm thú vị hơn rấ t nhiề u.

Đó là buổi chiề u thứ sáu.

Đố i với hầ u hế t nhân viên văn phòng, chiề u thứ sáu luôn tạo nên nhiề u cảm xúc khó tả. Dù đã trải qua một tuầ n làm việc vấ t vả

nhưng bằng một cách đặc biệt, chiề u thứ sáu luôn giúp mọi người hò i phục năng lượng một cách ngoạn mục.

Đã bao giờ bạn trải qua cảm giác tương tự?

Khi mà chỉ câ n ngược nhìn đôn g hò chuyển sang năm giờ chiề u thứ sáu, mọi mệt mỏi của bạn dường như tan biế n? Bạn có bỗng nhiên cảm thấ y đầ y phấ n khích cho những ngày sắ p tới?

Vậy, bạn thường sử dụng hai ngày cuố i tuầ n như thế nào?

1. “Tôi dùng hai ngày cuố i tuầ n để vui chơi, thư giãn, để nạp năng lượng cho một tuầ n làm việc mới.”
2. “Những ngày làm việc trong tuầ n giúp tôi có thu nhập để trang trải cuộc số ng. Vì vậy, tôi thường dùng hai ngày cuố i tuầ n để thực hiện những việc mình đam mê.”
3. “Tôi làm gì có ngày nghỉ cuố i tuầ n (!?)”

Lựa chọn của bạn là gì?

Nế u như lựa chọn đáp án 1: “Tôi dùng hai ngày cuố i tuầ n để vui chơi, thư giãn, để nạp năng lượng cho một tuầ n làm việc mới.”

Đây là câu trả lời mà rấ t nhiề u người sẽ lựa chọn.

Bạn có thể kiểm chứng điề u này khi quan sát những trung tâm thương mại, quán cà phê, quán ăn, rạp chiề u phim hay những tụ điểm vui chơi vào những ngày cuố i tuầ n. Số lượng nhân viên văn phòng dành thời gian tại những khu vực này luôn giữ vị trí áp đảo. Điề u này không quá khó hiểu.

Rấ t nhiề u công việc hiện nay đòi hỏi một cường độ làm việc liên tục với áp lực cao. Điề u này không chỉ gây nên những mệt mỏi về thể xác, nó còn tạo ra những căng thẳng về mặt tinh thầ n cho người đi làm. Ngay cả sau khi một ngày làm việc đã kě t thúc.

Đặc biệt, nếu như hoạt động trong lĩnh vực bán hàng mà doanh thu là tiêu chí đánh giá quan trọng nhất, bạn sẽ càng cảm nhận rõ nét hơn về những áp lực vô hình này.

Vì vậy, việc thư giãn và phục hồi trước khi bắt đầu một tuần làm việc đầy căng thẳng thường xuyên là lựa chọn ưu tiên đối với hầu hết mọi người.

Khi lựa chọn đáp án 1, điều này thể hiện bạn là một người có trách nhiệm và luôn mong muốn để kết quả tốt nhất trong công việc. Tính cách này sẽ hỗ trợ bạn đạt được những thành tựu xứng đáng khi theo đuổi công việc mơ ước.

Thế nhưng, lựa chọn này chỉ phát huy ý nghĩa tích cực nếu như bạn đã xác định được công việc mơ ước và sứ mệnh cuộc đời. Bạn nỗ lực không mệt mỏi trong công việc bởi vì đó là điều giúp bạn đem lại những giá trị có ý nghĩa cho bản thân và người khác.

Ngược lại, nếu như bạn chưa xác định được ước mơ và đang theo đuổi công việc phương tiện (công việc thuần mang lại tài chính), việc thường xuyên dành những ngày cuối tuần cho các hoạt động nghỉ ngơi chính là dấu chỉ bạn đang đi sai hướng.

Bởi vì trong giai đoạn đó, bạn có thể đang đánh mất rất nhiều điều có ý nghĩa trong cuộc sống. Công việc chiếm gần như đang chiếm toàn bộ thời gian của bạn.

Tại sao lại như vậy?

Hãy làm một phép tính nhỏ. Với việc dành năm ngày trong tuần thực hiện công việc phương tiện, bạn đã tiêu tốn 5/7 khoảng thời gian trong cuộc sống. Hai ngày cuối tuần, mặc dù được sử dụng để nghỉ ngơi với các hoạt động vui chơi, giải trí; nhưng mục đích của nó lại được dùng để phục hồi, chuẩn bị cho tuần làm việc mới.

Vì thế, khoảng thời gian này cũng cần được tính vào thời gian phục vụ cho công việc. Vậy, bạn sẽ dành thời gian cho những đam mê, cho những mơ ước vào khi nào? Câu chuyện cuộc đời bạn sẽ kể là gì?

Nếu như lựa chọn đáp án 2: “Những ngày làm việc trong tuần giúp tôi có thu nhập để trang trải cuộc sống. Vì vậy, tôi thường dùng hai ngày cuối tuần để thực hiện những việc mình đam mê.”

Đây là lựa chọn đang có chiều hướng phát triển, đặc biệt với sự phát triển của nền kinh tế trong những năm gần đây. Bạn có thể dễ dàng nhận ra những người thường xuyên có những ngày cuối tuần đầy thú vị này qua những Fanpage trên Facebook như: Hội phượt, nhiếp ảnh, cà phê racer, biker...

Bên cạnh hình ảnh người công nhân viên chức, nhân viên ngân hàng, kiểm toán viên, luật sư, bác sĩ, những người này còn mang trong mình những sở thích rất riêng và thú vị. Hai ngày cuối tuần chính là khoảng thời gian họ được sống với niềm đam mê khiến cuộc sống trở nên ý nghĩa, đa dạng và nhiều màu sắc.

Đam mê ở đây không giới hạn trong những sở thích cá nhân mà nó còn bao gồm cả những giây phút tuyệt vời bên người thân và gia đình. Về cách thể hiện, thời gian nghỉ ngơi và hồi phục sức khỏe (lựa chọn 1) và thời gian dành cho những người có ý nghĩa (lựa chọn 2) có thể giống nhau như đi uống cà phê, đến trung tâm mua sắm, chiếu phim...

Tuy nhiên, bản chất của hai lựa chọn này hoàn toàn khác nhau. Với lựa chọn 1, mục đích của bạn đang hướng vào công việc với mong muốn được giải tỏa những căng thẳng. Với lựa chọn 2, mục đích của bạn hướng vào cuộc sống, trong đó công việc chỉ là một phần, và mong muốn được tận hưởng những giây phút có ý nghĩa.

Khi bạn chọn đáp án 2, điều này có nghĩa là bạn đang sắp xếp thời gian một cách hiệu quả để cân bằng giữa công việc và cuộc sống cá nhân. Đây là một trong những điều kiện tiên quyết để bạn hướng đến cuộc sống mơ ước với tất cả các phương diện trong cuộc sống. Bạn sẽ được khám phá chi tiết hơn về cách thức nâng cao hiệu quả thời gian vào chương tiếp theo.

Nếu như đang theo đuổi những đam mê vào các ngày cuối tuần, hẳn bạn sẽ cảm nhận rõ nét về nghịch lý của “phép màu ngày

thứ sáu”.

Bạn vẫn còn nhớ cảm giác đầy năng lượng mỗi khi đến chiều thứ sáu chứ?

Dẫu đã trải qua một tuần đầy vất vả nhưng bạn có cảm thấy như được sống lại mỗi khi chờ đợi những sự kiện xảy ra tiếp theo? Bạn có thể dễ dàng nhận thấy rằng, trong tình huống này, sự mệt mỏi về thể xác sau một tuần làm việc có thể được xoa dịu dễ dàng bằng đam mê về tinh thần.

Thế rồi, điều gì xảy ra chỉ sau đó 48 tiếng?

Bạn có cảm thấy chán nản, mệt mỏi, không sức sống vào buổi tối Chủ nhật khi chuẩn bị cho tuần làm việc mới? Bạn có ước thời gian quay trở lại vào ngày thứ sáu?

Lựa chọn đáp án 2 giúp bạn có được khoảng thời gian hai ngày quý giá được sống với ước mơ và sở thích. Tuy nhiên, sự đánh đổi lại quá lớn. Hi sinh năm ngày theo đuổi công việc phương tiện, công việc bạn không hề có niềm đam mê hứng thú, để có được hai ngày thật sự có ý nghĩa?

Bạn chấp nhận với sự đánh đổi này trong bao lâu?

Nếu như bạn lựa chọn đáp án 3: “Tôi làm gì có ngày nghỉ cuối tuần (!?)”.

Tưởng chừng như đây là lựa chọn ít được mong đợi nhất trong số các lựa chọn trên. Tuy nhiên, nếu như bạn đạt được công việc ước mơ, đây sẽ là câu trả lời bạn mong muốn. Khi đó, bạn sẽ luôn cảm thấy tràn đầy năng lượng khi được thực hiện những điều mình đam mê và khao khát. Bạn sẽ nhận thấy mỗi ngày đều như là một ngày cuối tuần để sống trọn vẹn với những điều có ý nghĩa.

Tuy nhiên, nếu như bạn chưa xác định được mục đích cuộc sống và ước mơ, câu trả lời này có thể chỉ ra rằng bạn đang bị quá tải. Hãy cố gắng sắp xếp thời gian, dành một ngày nghỉ và bắt đầu tự hỏi: “Công việc này có phải là điều mình thật sự mong muốn?”

Nếu câu trả lời là “Không”, đây chính là lúc để bạn bắt đầu tìm kiếm và theo đuổi ước mơ của cuộc đời mình.

Vậy, bây giờ câu trả lời của bạn sẽ là gì? Bạn mong muốn sử dụng hai ngày cuối tuần như thế nào?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

1. Hãy chia sẻ những hoạt động bạn thường làm trong những ngày cuối tuần? Cảm giác của bạn lúc đó như thế nào? Cảm giác của bạn có thay đổi khi kì nghỉ kết thúc?
2. Những hoạt động bạn mong muốn thực hiện trong những ngày cuối tuần? Bạn mong muốn mình cảm thấy thế nào khi kì nghỉ kết thúc?
3. Có sự khác nhau nào trong các hoạt động hiện tại và hoạt động mong muốn? Nếu có, đâu là rào cản khiến bạn chưa thể thực hiện được những điều mình muốn?

SLOW DANCE (Tạm dịch: Vũ điệu Slow)

– Tác giả: David L. Weatherford –

“Đã bao giờ bạn ngắm

Những đứa bé đùa vui?

Đã bao giờ bạn nghe

Tiếng mưa vỗ về núi?

Hay dõi theo cánh bướm, tìm vô
định không gian?

Hay ngắm mình hoàng hôn, nướ t
trôi dần ánh sáng?

Một phút giây chậm lại,

Điệu vũ của thời gian

Một khi âm vự t tắt

Tìm đâu niề m hân hoan

Bạn có đi vội vã

“Have you ever watched kids

On a merry-go-round?

Or listened to the rain

Slapping on the ground?

Ever followed a butterfly's erratic flight?

Or gazed at the sun into fading night?

You better slow down.

Don't dance so fast

Time is short.

The music won't last.

Do you run through each day

Trên những áng mây xa
Nhưng lời thăm hỏi nhỏ
Chẳng bao giờ được cho
Và khi ngày chấ́m dứt
Trong từng giấ́c chiêm bao
Giữa muôn vạn vì sao
Công việc có kéo đến?
Một phút giây chậm lại,
Điệu vũ của thời gian
Một khi âm vựt tắ́t
Tìm đâu niê`m hân hoan
Đã bao giờ bạn hứa
Những đứ́a trẻ ước mơ?
Lệ buồ`n trong mắ́t bé?
Vội vẫ quên tuổi thơ
Bạn đã từng quên lãng
Tình bạn với thời gian?
Bởi vì quá vội vẫ
Một phút giây chậm lại,
Điệu vũ của thời gian
Một khi âm vựt tắ́t
Tìm đâu niê`m hân hoan
Khi vội vẫ chạy đến, kắ́t thúc một
cuộc chơi
Bạn vô tình đánh mắ́t, một nửa
niê`m vui vơi
Một khi tâm lo lắ́ng, hỏ́i hả qua
một ngày
Như món quà chưa mở...
hờ hững vút đi ngay
Sồ`ng nào phải cuộc đua
Có người thua, kẻ thắ́ng
Một phút giây chậm lại,
Điệu vũ của thời gian
Lắ́ng nghe từng hơi thở
Trước khi đời hóa mơ

On the fly?
When you ask "How are you?"
Do you hear the reply?
When the day is done
Do you lie in your bed
With the next hundred chores
Running through your head?
You'd better slow down
Don't dance so fast
Time is short.
The music won't last.
Even told your child,
We'll do it tomorrow?
And in your haste,
Not see his sorrow?
Ever lost touch,
Let a goog friendship die
Cause you never had time.
You'd better slow down
Don't dance so fast
Time is short.
The music won't last.
When you run so fast to get somewhere
You miss half the fun of getting there.
When you worry and hurry through your day, It is
like an unopened gift...
Thrown away.
Life is not a race
Do take it slower
Hear the music
Before the song is over.

Tóm tắt: Bạn đã tìm hiểu những câu hỏi cơ bản là nên tặng cho rất nhiều tư tưởng tôn giáo, triết học của nhân loại. Những câu hỏi này giúp bạn xác định được mục đích sống và những điều thật sự có ý nghĩa trong quá trình đi đến cuộc sống mơ ước.

Bạn khám phá ra bi kịch lớn nhất của ước mơ không phải là sự thất bại giữa đoạn đường đi. Bi kịch lớn nhất xảy ra khi ta chạm được vào điều tưởng chừng như giấc mơ và nhận ra những khoảng trống trong tâm hồn.

Bạn còn được tìm hiểu hậu như mọi người đều nhận thức được ý nghĩa của cuộc sống khi biết rằng cái chết là điều không thể tránh khỏi nhưng cách thức họ sử dụng thời gian trong cuộc sống lại hoàn toàn chưa phù hợp.

Để tránh được những bi kịch trên, đồng thời sử dụng thời gian một cách hợp lý, trong chương tiếp theo, bạn sẽ nhận được một công cụ cực kỳ quan trọng là tiền đề cho cuộc sống mơ ước sau này. Một khi nắm vững được cách thức sử dụng công cụ này, bạn sẽ không cần phải đánh đổi thời gian dành cho công việc với sở thích hay những giây phút quý báu bên gia đình, bạn bè. Hơn thế nữa, bạn còn có thể nâng cao năng suất làm việc trong tất cả các lĩnh vực lên nhiều lần nhờ sự tập trung và cân bằng các khía cạnh cuộc sống hiệu quả.

Tất cả đang chờ đón bạn khám phá trong chương tiếp theo.

Bạn đã sẵn sàng với một thử thách mới trên hành trình này?

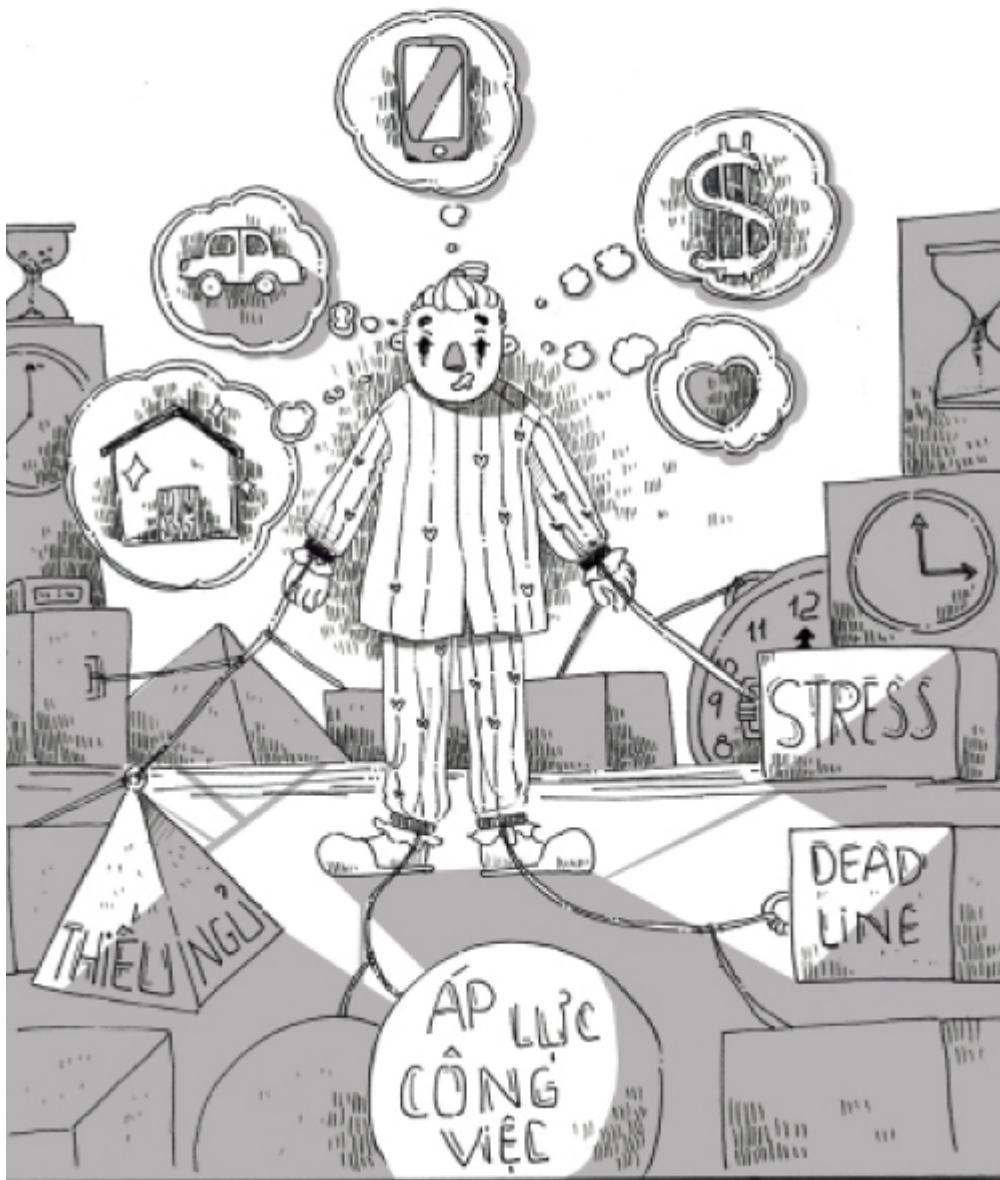
Chương 4

Bảy cột trụ

*“Tôi không muốn tồn tại...
Tôi muốn sống”*

– Thuyết trường phi thuyết Axiom⁽⁹⁾ – Wall E –

BÂY GIỜ CHỊU CỤC,
ĐỂ MAI MỘT SỰNG SỐNG?

Điều quan trọng trong cuộc sống của bạn là gì?

“Andy, em sẽ đi Paris sao?” Nate gọi với theo cô người yêu.

“Vâng, em vừa quyết định.”

“Anh nghĩ Paris là việc của Emily hay...” Nate thở dài.

“Bây giờ anh làm khó em nữa sao?” Andy bực tức bước ra khỏi phòng triển lãm.

“Hey Andy. Andy. Chuyện gì xảy ra với em vậy?” Nate cố đuổi theo.

Cô gái tiếp tục lao nhanh ra đường.

“Em không có lựa chọn. Miranda đã yêu cậu và em không thể từ chối.” Andy khản khoản.

“Anh biết.” Nate nhìn thẳng vào Andy. Ánh mắt anh xoáy sâu vào cô. “Đó luôn là câu trả lời gần đây của em. Em gần như không có lựa chọn. Công việc này làm em căng thẳng.”

“Nate, em biết. Được chứ?” Cô gào lên. “Anh giận vì em thường xuyên làm việc trễ và đã lỡ mất tiệc sinh nhật của anh. Em xin lỗi.”

“Thôi nào, anh đâu phải là đứa trẻ 4 tuổi?” Nate thở dài.

“Anh ghét Runway và Miranda. Anh nghĩ thời trang là ngu ngốc.” Má Andy ửng đỏ.

“Andy, anh không quan tâm nếu em ra ngoài khiêu vũ cả đêm.” chàng trai lắc đầu. “Em thường nói đây chỉ là công việc. Em thường chê nhạo các cô gái Runway. Vậy mà chuyện gì đã xảy ra?” Anh nhìn cô trân trối. “Em đã trở thành một người trong số họ?”

“Thật buồn cười.” Andy quay mặt đi.

“Chúng ta có thể ngừng giả vờ như mọi thứ vẫn đang diễn ra bình thường, được chứ?” Nate mệt mỏi.

“Anh không hề có ý vậy phải không?” Andy ngạc nhiên.

“Đó chính xác là điều anh muốn.”

“Vậy... có lẽ chuyên đi này là thích hợp... Có lẽ chúng ta nên chia tay một thời gian.”

Nate bỏ đi.

“Nate...” Andy cố gọi theo.

Nhưng giọng của cô mất hút bởi tiếng chuông điện thoại vang lên inh ỏi. Cả hai người cùng nhìn vào dòng chữ đang nhấp nháy liên tục trên màn hình.

“Miranda”

Andy bối rối. Cô hết nhìn Nate, rồi lại nhìn chiếc điện thoại trên tay. Cô vừa muốn ngăn cản Nate bỏ đi, vừa không thể từ chối cuộc gọi.

Nate nhìn Andy, chờ đợi... Anh hi vọng sẽ có một điều gì đó khác đi. Thế nhưng... Anh lắc đầu thờ dài.

“Em biết gì không? Một người mà em luôn trả lời khi điện thoại reo, đó mới là mối quan hệ thật sự. Anh hi vọng hai người vui vẻ.”

Nate bước nhanh qua đường, bỏ Andy một mình với chiếc điện thoại vẫn đang reo. Andy quyết định nghe cuộc gọi từ Miranda...

Đây là một cảnh trong bộ phim *Devil wears Prada*, khi nhân vật nữ chính (Andy) chia tay với người bạn trai (Nate) do cô quá bận rộn với công việc và không còn thời gian dành cho mối quan hệ. Dù thu hút được rất nhiều sự quan tâm của các tín đồ thời trang, nhưng không nhiều người biết rằng bộ phim này được chuyển thể từ tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Lauren Weisberger được xuất bản lần đầu năm 2003.

Nội dung bộ phim xoay quanh câu chuyện của Andrea (Andy) Sachs, một cô gái trẻ vừa tốt nghiệp, nhận được cơ hội tuyệt vời trở thành trợ lý của Miranda Priestly, Tổng biên tập của Runway, tạp chí thời trang uy tín nhất ngành. Mặc dù cảm thấy không hòa hợp với

môi trường làm việc khá c nghiệt nhưng Andy vẫn cố gắng tận dụng khoảng thời gian này làm bước đệm để phát triển nghề nghiệp trong tương lai.

Từ một cô gái đơn giản, chỉ sau một thời gian ngắn, Andy đã thay đổi hoàn toàn khi khoác lên mình những bộ trang phục hàng hiệu từ các nhà sản xuất nổi tiếng. Bên cạnh đó, cô gặp rất nhiều rắc rối trong công việc, đặc biệt để đáp ứng những yêu cầu không tưởng từ người sếp, Miranda. Điển hình nhất, Andy phải tìm được bản thảo *Harry Potter* chưa xuất bản cho con của Miranda, một yêu cầu gần như bất khả thi. Trong rất nhiều tình huống, cô gần như phải vứt bỏ cuộc sống cá nhân để phục vụ Miranda.

Đoạn đời thoại trên nằm trong cảnh chia tay giữa cô và Nate, người bạn trai lâu năm, khi cô quá bận rộn với công việc và không còn thời gian quan tâm đến những người thân yêu.

Đến cuối phim, sau khi đạt được thành công mà hàng triệu cô gái khác đang khao khát, Andy nhận ra mình cũng đồng thời đánh mất rất nhiều điều quan trọng khác.

Cuối cùng, cô quyết định nghỉ việc tại tòa soạn và bắt đầu tìm kiếm cuộc sống ý nghĩa đích thực mình từng mong muốn.

Trong xã hội hiện nay, câu chuyện của Andy không phải là trường hợp cá biệt.

Để đảm bảo thành công trong công việc, rất nhiều người buộc phải hi sinh quỹ thời gian dành cho gia đình, người thân hay các hoạt động chăm sóc sức khỏe bản thân... Nếu như tình trạng này diễn ra trong một thời gian ngắn do nhu cầu cấp thiết, mọi chuyện vẫn có thể chấp nhận. Tuy nhiên, nếu việc này kéo dài đến mức ảnh hưởng đến chất lượng cuộc sống và các mối quan hệ như nhân vật Andy, thì dù đạt được thành công, cô vẫn không thể cảm thấy hạnh phúc trọn vẹn.

May mắn cho Andy là cô vẫn kịp thời nhận ra những mất mát trong cuộc sống để thay đổi trước khi quá muộn.

Nhưng còn nhiều người khác? Liệu họ có thấy cuộc sống bao gồm rất nhiều yếu tố khác nhau, không chỉ có công việc?

Trong chương này, bạn sẽ tìm hiểu sâu hơn một công cụ để xây dựng cuộc sống có ý nghĩa và đảm bảo được sự cân bằng giữa công việc và tất cả các mặt trong cuộc sống. Hơn thế nữa, công cụ này sẽ giúp bạn sử dụng thời gian một cách hiệu quả và nâng cao năng suất hoạt động của mình lên gấp nhiều lần.

“Bây giờ chịu cực, để mai mới sung sướng”?

“Điều duy nhất có thể dự đoán được về cuộc sống: nó không thể đoán trước được!”

– Chú chuột Remy⁽¹⁰⁾ – Ratatouille –

Sau khi về con phố buôn bán tấp nập với những trò chơi trong đêm, khoảng thời gian học sinh của tôi hầu như chỉ còn gắn liền với bạn bè, trường lớp. Trong suốt những năm cấp II và cấp III, phần lớn thời gian của tôi đều được dành cho những giờ học.

Một ngày của tôi thường bắt đầu từ sáu giờ sáng và kết thúc vào khoảng mười một giờ đêm. Sau những giờ học chính thức tại trường phổ thông, tôi trở về nhà với bữa tối vội vàng để kịp chuẩn bị cho những tiết học thêm ngay sau đó. Sau khi kết thúc tiết học cuối cùng vào lúc chín giờ, tôi về nhà chỉ kịp tắm rửa và chuẩn bị bài cho ngày học kế tiếp.

Lịch trình này diễn ra hầu như mọi ngày trong tuần.

Tuy nhiên, tôi không phải là trường hợp duy nhất. Hầu hết những người bạn đồng trang lứa của tôi đều phải trải qua lịch học tương tự. Đôi khi, tôi tự hỏi bằng cách nào chúng tôi có được nguồn năng lượng để có thể duy trì cường độ học tập cao đến như vậy – trên 12 giờ đồng hồ một ngày. Điều an ủi tôi không ngừng nỗ lực trong suốt khoảng thời gian này chính là lời khuyên từ người lớn:

“Bây giờ chịu cực để mai mới sung sướng hơn...”

Liệu điề`u đó có phải là sự thật?

Với sự nỗ lực sau mười hai năm đèn sách, cuối cùng, tôi cũng nhận được phâ`n thưởng xứng đáng. Tôi đã đậu vào trường đại học mình mong muố`n mà không gặp bất kì trở ngại nào. Khi trở thành sinh viên, lâ`n đầ`u tiên tôi cảm nhận được sự tự do về thời gian để được thỏa sức thực hiện những việc mình yêu thích. Tôi thâ`m nghĩ: “Ồ, đúng là thi đậu đại học thì cuộc đời sẽ sung sướng hơn thật.”

Tuy nhiên, tôi đã lâ`m.

Sự phát triển của bậc học đầ`ng nghĩa với sự phát triển của rấ`t nhiều nhu câ`u mà thời học sinh của tôi chưa hề nghĩ đế`n. Bên ngoài những giờ học tại trường, tôi còn dành thời gian với rấ`t nhiều hoạt động ngoại khóa cũng như nhiều mô`i quan hệ mới. Vì vậy, khoản tiề`n bố` mẹ chu cá`p mỗi tuầ`n giờ đây đã không còn đủ cho tất cả những hoạt động này.

Tôi nghĩ ngay đế`n việc làm thêm để có thể tự lo liệu cho nhu câ`u cá nhân cũng như có thêm kinh nghiệm làm việc sau này.

Sau một thời gian hỏi thăm nhiều nơi, tôi có được công việc đầ`u tiên với vị trí nhân viên khảo sát thị trường của một công ty quảng cáo. Nhiệm vụ của tôi là phải tìm kiế`m những khách hàng phù hợp và mời họ tham dự một buổi phỏng vấ`n để lấ`y ý kiế`n cho một sản phẩm mới của công ty. Ngay sau khi nhận được chỉ tiêu về số` lượng người mời tham dự, tôi đã rơi vào trạng thái hoảng loạn khi không biế`t phải bắt đầ`u từ đâu. Vì quá lo sợ việc không hoàn thành công việc có thể ảnh hưởng đế`n toàn bộ chương trình, ngay ngày hôm sau, tôi đã xin hẹn gặp người quản lí trực tiế`p để xin ý kiế`n.

“Anh ơi, em không nghĩ mình làm được công việc này. Em không có nhiều mô`i quan hệ và không biế`t phải bắt đầ`u như thế` nào...”

“Em chưa làm mà, cứ thử đi.” Anh nhẹ nhàng động viên.

“Nhưng em sợ nếu mình làm không được sẽ ảnh hưởng đế`n kē`t quả của mọi người.” Tôi vẫn hoài nghi về khả năng của

mình.

“Em cứ làm hết khả năng của mình. Khi nào chương trình này kết thúc, chúng ta sẽ nói chuyện thêm.” Anh điềm đăm nhưng cương quyết hơn.

Tôi quay trở về nhà với tâm trạng thoải mái hơn đôi chút. Ít nhất, tôi cũng đã chia sẻ được phần nào gánh nặng trong lòng. Có thể anh quản lý sẽ có kế hoạch tuyển thêm người phòng khi tôi không mời được bất kỳ khách nào.

Mặc dù vẫn chưa biết bắt đầu công việc từ đâu, nhưng lúc ấy tôi nghĩ rằng: “Dù sao đây cũng là lần đầu tiên mình làm việc, cứ làm hết sức.”

Nghĩ vậy, tôi hỏi thăm tất cả những người thân và bạn bè với hi vọng sẽ tìm được người phù hợp với những điều kiện mà công ty yêu cầu. Trong tuần đó, khi đi đâu, làm gì, những tiêu chí này luôn xuất hiện trong đầu tôi.

Với sự giúp sức của rất nhiều người, tôi liên tục gửi bảng câu hỏi cho những khách mời tiềm năng. Sau đó, bảng câu hỏi này sẽ được một nhân viên khác kiểm tra lại tính chính xác trước khi khách mời được chọn tham dự buổi phỏng vấn. Hội họp chờ đợi kết quả, tôi hi vọng sẽ đạt được chỉ tiêu đề ra với tôi thiếu hai khách mời.

Kết quả không như tôi mong đợi.

Nó đã vượt hẳn những gì tôi có thể tưởng tượng lúc đó. Tất cả năm khách hàng tôi gửi bảng câu hỏi đều đạt chỉ tiêu tham dự vòng tiếp theo. Một kết quả đầy kinh ngạc khi một tuần trước đó tôi vẫn còn đầy hoài nghi và sợ hãi. Vậy mà giờ đây, tôi là người đóng góp đến 50% số lượng khách mời cho buổi phỏng vấn.

Hôm sau, khi đến gặp anh quản lý để nhận lương, tôi vừa hạnh phúc vừa bối rối với những lo lắng vô cớ của mình trước đây.

“Anh đã nói em sẽ làm được mà.” Lần này anh mỉm cười và nhẹ nhàng trao cho tôi chiếc phong bì màu trắng.

“Em cảm ơn anh nhiều. Nhờ anh động viên. Nếu không, em đã bỏ cuộc.”

Bạn vẫn còn nhớ đến khoảnh khắc lần đầu tiên nhận được một khoản tiền do chính mình làm ra chứ?

Nếu có, hẳn bạn sẽ hiểu được cảm xúc của tôi khi mở chiếc phong bì trắng trên tay. Đó là một cảm xúc khó tả với nhiều tâm trạng lẫn lộn. Tôi vui mừng vì những nỗ lực của mình đã được đền đáp. Hòa lẫn trong đó còn có một cảm xúc thú vị hơn rất nhiều.

“Ừa, sao ít vậy...”

Đó là lần đầu tiên tôi hiểu được giá trị của đồng tiền. Để làm ra tiền quả là điều không hề đơn giản.

Những năm tháng học đại học sau đó, để đảm bảo chi tiêu cho cuộc sống, tôi tiếp tục làm thêm những công việc khác nhau. Thế nhưng, thu nhập của tôi vẫn không có sự cải thiện. Lời khuyên “Bây giờ chịu cực để mai mới sung sướng” một lần nữa vang lên trong đầu giúp tôi tiếp tục cố gắng. “Khi nào ra trường, mình sẽ có công việc tốt hơn và nhiều tiền hơn...” – tôi thầm nghĩ.

Tháng 7/2009, tôi tốt nghiệp Đại học Ngân Hàng Thành phố Hồ Chí Minh với tấm bằng Khá. Như những người bạn cùng lớp khác, ngay lập tức, tôi nộp hồ sơ đến tất cả các vị trí đăng tuyển mà tôi có thể tìm thấy. Sau nhiều kì thi, nhiều buổi phỏng vấn và nhiều ngày hồ sơ chờ đợi, cuối cùng tôi cũng được nhận vào làm vị trí nhân viên giao dịch tại chi nhánh ngân hàng tại Quận 10.

Chưa kịp tận hưởng niềm hạnh phúc, tôi đã phải đối mặt với một cảm xúc khác ngay ngày làm việc đầu tiên. Một cảm giác cực kì hoảng loạn. Cảm giác này không xuất phát từ những gì xảy ra tại nơi làm việc. Nó bắt đầu từ giây phút tôi trở về nhà. Ngay khi tôi đưa mắt nhìn đồng hồ. Kim giờ lúc đó vừa bước qua con số bảy.

Tôi cảm thấy bối rối.

Điều này có nghĩa là tôi không còn thời gian cho bất kỳ hoạt động nào khác. Mặc dù khi còn là sinh viên, tôi đã làm rất nhiều việc khác nhau nhưng tất cả những công việc đó đều cho phép tôi sử dụng thời gian một cách thoải mái. Sự thay đổi quá mới mẻ này khiến tôi hụt hẫng.

Nếu như bạn đang là sinh viên chuẩn bị tốt nghiệp, tôi hi vọng rằng bạn sẽ có sự chuẩn bị tâm lý tốt hơn để tránh rơi vào tình trạng như tôi vào thời điểm đó.

Tuy trải qua cảm xúc đầy tiêu cực chỉ sau ngày đầu tiên đi làm nhưng tôi vẫn kịp trấn an bản thân: “Bây giờ chịu cực một chút, khi nào quen công việc thì mọi chuyện sẽ tốt hơn.”

Một thời gian sau, khi công việc đã đi vào ổn định, tôi dần thích nghi được với sự thay đổi. Để tạo sự cân bằng trong cuộc sống, tôi quyết tâm lên kế hoạch để sử dụng quỹ thời gian ít ỏi còn lại trong ngày vào các hoạt động có ý nghĩa như tập đàn guitar, đọc sách.

Dẫu vậy, kế hoạch ấy vẫn chưa bao giờ trở thành hiện thực.

Tưởng chừng như sau khi đã quen việc, tôi có thể sắp xếp thời gian để theo đuổi các sở thích khác. Nhưng điều đó hoàn toàn không hề đơn giản. Điều duy nhất tôi muốn sau một ngày làm việc căng thẳng là nằm dài cả buổi tối trên giường, xem phim, hoặc đi cà phê, tán gẫu cùng bạn bè.

Một thời gian sau, tôi chuyển qua một vài vị trí khác. Thu nhập cũng từ đó mà tăng theo. Nhưng không vì thế mà tôi cảm thấy hạnh phúc hơn. Tôi vẫn chưa tìm thấy khoảng thời gian cho riêng mình.

Liệu tôi còn có thể trấn an bản thân mình lời khuyên của mẹ một lần nữa “Bây giờ chịu cực, để mai mới sung sướng” một lần nữa? Tôi đã trải qua nhiều giai đoạn khác nhau với niềm tin giai đoạn sau sẽ sung sướng hơn giai đoạn trước.

Kết quả? Không như tôi mong đợi.

Vậy, tôi đang mong chờ điều gì xảy ra kế tiếp?

Một khi tôi lên chức cao hơn, cuộc sống sẽ sung sướng hơn?

Điều đó có phải sự thật?

Trong công việc, có một thực tế bạn cần biết: “Bạn được trả lương tương xứng với mức độ đóng góp cho công ty”. Tôi đã trải qua nhiều lần được tăng lương khi nhẩy việc với niềm hạnh phúc “Wow, với số tiền này, mình có thể làm rất nhiều điều mà trước đó không thể”. Tuy nhiên, như nhiều lần trước, tôi đã lầm.

Ngay khi có được những vị trí công việc tốt, tôi không còn bất kỳ thời gian nào để thực hiện những điều mình từng say mê. Vì thế, nguyền tiền dôi ra bất đâu được sử dụng một cách bừa bãi, không mục đích. Đó là những món đồ công nghệ mới mẻ, những chiếc xe máy đắt tiền, những buổi đi chơi xuyên đêm vô bổ. Tất cả những hoạt động đó chỉ để bù đắp cảm giác trống rỗng, thiếu thốn đam mê trong lòng.

Tuy nhiên, sự bù đắp ấy không bao giờ là đủ.

Trong suốt quá trình trưởng thành từ khi còn là một học sinh đến khi tốt nghiệp và đi làm, tôi đã luôn hi vọng sự thay đổi của giai đoạn tiếp theo sẽ là cuộc sống mình hằng mơ ước. Thế nhưng, qua mỗi bước tiến của cuộc hành trình, tôi lại phát hiện ra thêm nhiều thử thách mới.

Tôi như đang rơi vào một vòng xoáy không có lối thoát giữa việc đánh đổi giữa thời gian, tiền bạc và sức khỏe. Khi còn là sinh viên, tôi có sức khỏe, có thời gian nhưng không thể kiếm ra tiền. Khi đi làm, tôi có tiền, có sức khỏe nhưng không thể kiếm ra thời gian. Điều gì đang đợi tôi khi về già? Tôi sẽ có tiền, có thời gian nhưng không còn sức khỏe...

“Vậy khi nào thì tôi mới được sung sướng?”

Nếu như tôi không thực hiện bất cứ một sự thay đổi nào, cuộc sống chỉ là những khoảnh khắc chờ đợi một ngày mai sung sướng.

Điều đáng buồn là tôi không bao giờ được biết “mai một” khi nào sẽ đến. Lời động viên “Bây giờ chịu cực, để mai một sung sướng” bây giờ mang nhiều yếu tố an ủi hơn là sự phẫn đứu.

Tôi cảm thấy bị lừa dối.

Còn bạn thì sao?

Bạn có đang rơi vào giai đoạn “chịu cực để mai một sung sướng”? Điều này đã kéo dài trong bao lâu? Bạn có xác định được thời điểm mình sẽ được “sung sướng”, với những đam mê và khát khao?

Nếu như được quay trở lại quá khứ, bạn sẽ làm điều gì khác đi?

Đừng đợi đến cuối tuần mới cảm thấy thật sự sống. Đừng mãi mê chuẩn bị cho tương lai, bởi vì bạn không biết được tương lai nó như thế nào. Cuộc sống cho bạn cơ hội mỗi ngày để thực sự sống. Đừng chờ đợi, đừng bù đắp bằng bất cứ điều gì. Bởi đơn giản, bạn sẽ không bao giờ biết được điều gì đang chờ đợi mình phía trước.

Cuộc sống ngày càng trở nên mong manh.

Những tai nạn, những biến cố khôn lường không thể nào biết trước. Những chiếc máy bay bỗng nhiên mất tích, những tai nạn hàng không cướp đi sinh mạng của hàng trăm người? Những cuộc đời kết thúc tại ngã tư đường chỉ vì một chiếc xe ô tô mất phanh? Một buổi tiệc sinh nhật trên tàu bỗng trở thành một nỗi thương tiếc khôn nguôi?

Đó là chưa kể đến bệnh tật...

Phải từng một lần nằm viện, bạn mới thấu hiểu được cảm giác này. Nằm mê man, đau đớn. Đầu như muốn nổ tung. Cảm giác choáng váng. Những tiếng rên rỉ... Đây là điều mà những người khỏe mạnh sẽ không thể nào cảm nhận được, trước khi thời khắc ấy diễn ra.

Đây là một thực tế mà chúng ta phải chung sống.

Tai nạn có thể xảy đến với bất kỳ ai vào bất kỳ lúc nào. Tôi và bạn, chúng ta là ai mà có thể nghĩ rằng những tai nạn bất ngờ này sẽ loại trừ mình chứ?

Tôi không dự định sẽ sống mãi mãi.

Còn bạn? Nếu như cứ dành mỗi ngày cho sự chuẩn bị, liệu bạn có chắc rằng mình sẽ nhận được kết quả?

Bất đầu từ hôm nay, mỗi khi thức dậy, hãy tận hưởng một ngày trọn vẹn. Cuộc sống diễn ra trong từng hơi thở. Hãy yêu thương người bên cạnh. Hãy làm những việc bạn đam mê.

Hãy tìm kiếm ý nghĩa cuộc sống và hãy mang hạnh phúc đến cho mọi người.

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

1. Bạn đã rơi vào những giai đoạn “bây giờ chịu cực để mai mới sung sướng” như thế nào? Điều này ảnh hưởng như thế nào đến chất lượng cuộc sống của bạn?
2. Về lâu về dài nếu tiếp tục cuộc sống như vậy, bạn sẽ cảm thấy như thế nào?
3. Bạn sẽ làm gì để thoát ra cuộc sống đó?

Bảy cột trụ của cuộc sống mơ ước

Mỗi một ngôi nhà, nếu muốn tồn tại qua năm tháng, cần được xây dựng trên một nền móng vững chắc và được định hình bởi những cột trụ căn bản. Cuộc sống mơ ước cũng tương tự như vậy. Nó cần được phát triển trên nền tảng những giá trị cốt lõi, mục đích sống và được định hình bởi các cột trụ là các phương diện khác nhau trong cuộc sống.

Trong chương 2 và chương 3, bạn đã tìm hiểu được các cách thức để xác định giá trị cốt lõi và mục đích sống. Trong chương này, bạn

sẽ khám phá bảy cột trụ quan trọng chôn giấu cho ước mơ của bạn được tồn tại và phát triển bền vững.

Bảy cột trụ của cuộc sống mơ ước:

1. Gia đình: những mối quan hệ gần gũi ông bà, bố mẹ, cô chú, anh chị em, vợ chồng, con cái...
2. Sự nghiệp: công việc, chức vụ, cơ hội phát triển, cơ hội kinh doanh, sự ghi nhận, sự kính trọng...
3. Cá nhân: sức khỏe, làm đẹp, thư giãn, giải trí, sở thích cá nhân, phát triển cá nhân...
4. Tài chính: tiền mặt, tài khoản trong ngân hàng, bất động sản, cổ phiếu, trái phiếu, sổ tiết kiệm, vàng, kim loại, thu nhập cố định...
5. Bạn bè: các nhóm bạn bè khác nhau: phổ thông, đại học, đồng nghiệp, bạn cùng sở thích, cùng tổ chức, hàng xóm ...
6. Giá trị xã hội: những đóng góp khác cho xã hội như hoạt động tình nguyện, từ thiện, xây dựng phát triển khu phố, bảo vệ môi trường, giúp đỡ trẻ em, người già...
7. Tâm linh: tôn giáo, niềm tin...

Bạn hãy hình dung cuộc sống mơ ước giống như ngôi nhà được xây dựng trên bảy cột trụ này. Nếu như các cột trụ không đạt được sự cân bằng, cả ngôi nhà sẽ bị chao đảo. Không sớm thì muộn, sự đổ vỡ chắc chắn sẽ diễn ra.

Ví dụ: nếu bạn thường xuyên dành những ngày cuối tuần để đến công ty làm việc, bạn có nguy cơ gây ảnh hưởng đến mối quan hệ với các thành viên trong gia đình như vợ chồng, con cái. Sự căng thẳng gia đình về lâu dài sẽ làm ảnh hưởng đến sự tập trung của bạn trong công việc. Điều này chắc chắn sẽ tạo những tác động không tốt đến sự thành công nghề nghiệp.

Hoặc nếu như quá tập trung vào làm việc mà bỏ quên việc chăm sóc sức khỏe bản thân, bạn có thể bị đau ốm, bệnh tật, dễ cáu gắt, mất kiểm soát. Điều này tất nhiên cũng sẽ ảnh hưởng đến chất lượng công việc.

Theo một nghiên cứu của Đại Học Pennsylvania (University of Pennsylvania, Philadelphia, Pennsylvania, Hoa Kỳ) trong cuộc khảo sát một chương trình học về cân bằng cuộc sống, hầu hết mọi người đều dành thời gian cho công việc cao hơn rất nhiều lần so với tổng thời gian dành cho những mặt khác trong cuộc sống như gia đình, cá nhân hay xã hội.

Có thể bạn sẽ nói rằng: “Ồ, tôi chỉ dành tám tiếng một ngày tại công ty, như vậy cũng đâu có quá nhiều?” Đó là điều mà rất nhiều người thường nghĩ.

Tuy nhiên, cũng theo nghiên cứu từ khóa học này, thời gian bạn dành cho sự nghiệp không chỉ giới hạn trong giờ làm việc tại văn phòng. Nó còn bao gồm tất cả thời gian mà bạn dành để suy nghĩ về công việc. Điều này có nghĩa là những khoảng thời gian sau đây cũng cần được tính vào thời gian làm việc như:

1. Tham dự các khóa huấn luyện, chuyên đề; nghiên cứu, đọc sách chuyên môn.
2. Trao đổi, tham gia các hoạt động nhóm với đồng nghiệp sau giờ làm.
3. Tham gia các cuộc họp, sự kiện do Công ty hoặc Hiệp hội ngành nghề tổ chức.
4. Tiếp đón khách hàng, đối tác sau giờ làm việc.
5. Huấn luyện, đào tạo nhân viên, tìm kiếm cơ hội kinh doanh mới.

Ví dụ: Một người vừa đi làm toàn thời gian, vừa tham dự một khóa học Cao học phục vụ cho công việc thì thời gian dành cho sự nghiệp có thể lên đến trên 12 giờ một ngày.

Hầu hết mọi người thường dành khoảng 8-10 giờ đồng hồ cho công việc. Cộng thêm với thời gian dành cho các hoạt động không thể thay thế như ăn, ngủ, chăm sóc thân thể thì thời gian còn lại trong ngày sẽ rất hạn chế cho bất kỳ hoạt động khác.

Vì vậy, hãy cẩn thận với cách sử dụng thời gian của mình, đặc biệt trong công việc. Bạn sẽ không biết mình đang đánh mất những gì.

Kết hợp các mục tiêu trong cuộc sống

Công việc có một ý nghĩa cực kì quan trọng.

Không chỉ là phương tiện đảm bảo tài chính, nó còn là cách chúng ta phản ánh giá trị của bản thân trong cuộc sống. Vì lẽ đó, không quá khó hiểu khi nhiều người dành phần lớn thời gian của mình cho công việc.

Tuy vậy, không phải ai cũng có được công việc mơ ước.

Rất nhiều người, vì nhiều lí do khác nhau, phải theo đuổi một công việc phương tiện, một công việc thuần mang đến nguồn thu nhập. Điều này khiến họ luôn cảm thấy không thỏa mãn. Họ không thể bộc lộ tất cả những giá trị của mình trong công việc. Đó là lúc, họ phải dành thời gian để tìm kiếm những sở thích khác để bù đắp nỗi trống trải trong lòng. Những người tích cực, họ chọn những sở thích tích cực (như thể thao, nấu ăn, vẽ tranh...). Còn số khác, họ quên mình trong những cuộc vui, cờ bạc, rượu chè, hút xách.

Không kể đến những yếu tố trên, việc theo đuổi công việc phương tiện, mặc dù có thể đảm bảo về tài chính trong hiện tại nhưng chưa bao giờ là lựa chọn tốt nhất về lâu dài. Không những tạo ra rất nhiều hạn chế trong việc sử dụng thời gian, công việc phương tiện không bao giờ tạo đủ động lực để bạn có thể đi đến thành công tận cùng.

Lí do?

Bạn không thể mang tất cả những giá trị tốt nhất của bản thân vào công việc. Bạn luôn cảm thấy thiếu thốn trong lòng, dù không hiểu tại sao. Bạn bị phân tán bởi quá nhiều yếu tố.

Ngược lại, bằng việc theo đuổi công việc mơ ước, bạn sẽ đảm bảo đồng thời cả hai yếu tố tài chính và thời gian để thật sự tận hưởng và trải nghiệm cuộc sống ý nghĩa, đa dạng và đầy màu sắc.

Bằng cách nào?

Lúc đó bạn sẽ sử dụng thời gian hiệu quả hơn để có thể kết hợp mục tiêu nghề nghiệp với đam mê cá nhân trong cùng một hành động. Bạn không cần phải tìm kiếm một khoảng thời gian ít ỏi còn lại trong ngày dành cho giải trí. Bởi công việc với niềm đam mê cũng chính là sự giải trí mà bạn cần.

Điều tương tự xảy ra khi bạn dành thời gian để phát triển công việc. Đó cũng chính là thời gian để bạn tận hưởng một điều mới cho bản thân thay vì một nhiệm vụ cần đạt được. Bằng việc theo đuổi công việc ước mơ, ngay lập tức, bạn đã nâng cao chất lượng cuộc sống của mình.

Và đó chỉ là sự kết hợp giữa mục tiêu công việc và đam mê cá nhân. Liệu chuyện gì xảy ra nếu như chúng ta có thể kết hợp nhiều hơn nữa, trong bảy phương diện cuộc sống?

Công cụ này không phải là một phát kiến hoàn toàn mới.

Rất nhiều người đã áp dụng nó thành công trong cuộc sống thường ngày.

Đã bao giờ bạn chứng kiến những người kinh doanh nhỏ theo quy mô gia đình? Họ đã kết hợp thời gian dành cho sự nghiệp cùng với thời gian dành cho người thân khi mà hầu hết các thành viên gia đình cũng đồng thời là nhân viên công ty.

Hay đã bao giờ bạn chứng kiến những huấn luyện viên thể hình tại các phòng tập? Họ đã kết hợp sự nghiệp với việc chăm sóc bản thân để cơ thể luôn khỏe mạnh và rắn chắc.

Hay đã bao giờ bạn chứng kiến những thành viên của những tổ chức phi chính phủ vì mục đích nhân đạo? Họ đã kết hợp sự nghiệp, đam mê cá nhân và giá trị xã hội trong cùng một công việc.

Càng kết hợp được nhiều phương diện trong cuộc sống vào lựa chọn công việc, mức độ thỏa mãn với công việc càng cao. Khi đó, bạn sẽ luôn vững tin bước trên con đường của chính mình, con đường của cuộc sống mơ ước.

Liệu có công việc nào có thể kết hợp cả bảy phương diện trong cuộc sống?

Tôi đã từng suy nghĩ về khái niệm này. Điều này hoàn toàn có thể nếu như bạn là chủ doanh nghiệp gia đình chuyên kinh doanh trong lĩnh vực dinh dưỡng, chăm sóc sức khỏe cùng đội ngũ nhân viên là những người bạn thân, với đối tượng khách hàng chính là các thành viên của tổ chức tôn giáo bạn tham gia với các hoạt động hướng về xã hội ?! (Có thể tồn tại công việc này trong cuộc sống được chứ?).

Để hiểu rõ việc kết hợp mục tiêu của các phương diện trong cuộc sống có ý nghĩa như thế nào, bạn có thể tham khảo bảng mẫu sau:

Bảng đánh giá 7 phương diện trong cuộc sống

	Mức độ quan trọng % (khác nhau với mỗi người)	Thời gian (nếu như các mục tiêu tách biệt)	Thời gian (nếu như các mục tiêu kết hợp)
Gia đình	25%	15%	30%
Sự nghiệp	20%	30%	
Cá nhân	15%	15%	
Tài chính	15%	15%	15%
Bạn bè	10%	10%	10%
Xã hội	15%	10%	10%
Tâm linh	10%	5%	5%
Thời gian dôi ra		0%	30%
	100%	100%	100%

Trong ví dụ này, giả sử như các mục tiêu Gia Đình, Sự Nghiệp, Cá Nhân có thể hòa lẫn với nhau thì thời gian bạn dành cho các hoạt động này chỉ bằng tổng thời gian dành cho hoạt động lớn nhất (30%). Điều này có nghĩa là bạn sẽ tận dụng quỹ thời gian của mình hiệu quả hơn và có thêm 30% thời gian dôi ra để đầu tư tiếp tục cho các hoạt động này hoặc các hoạt động khác.

Hãy có một bảng Đánh giá cho riêng mình để xác định mức độ quan trọng của từng mặt và tính hiệu quả trong việc sử dụng thời gian. Đã bao giờ bạn ước rằng một ngày kéo dài 36, 48 hay 72 giờ để có thêm thời gian chạy bộ, đến phòng tập, làm đẹp, theo đuổi sở thích, chăm sóc gia đình, hướng dẫn con làm bài tập, đi du lịch, làm từ thiện...?

Bằng việc xác định mức độ quan trọng của các mặt này, bạn sẽ biết được mức độ ưu tiên hiện tại cho từng công việc và phân bổ, kết hợp thời gian hợp lý.

Nếu như bạn đã từng đọc tiểu sử các danh nhân trên thế giới và phải thốt lên rằng “Không hiểu họ có thể lấy đâu ra thời gian để làm tất cả những chuyện đó?” thì giờ đây, hẳn bạn đã có câu trả lời cho riêng mình. Họ vẫn có những nhu cầu rất cơ bản về các mặt trong cuộc sống. Thế nhưng, bằng cách phân bổ thời gian và tập trung hiệu quả, họ đã vượt trên rất nhiều người để được ghi nhận trong sử sách.

Tuy nhiên, đáng tiếc là trong thực tế, không phải mục tiêu nào cũng có thể kết hợp cùng nhau. Bạn buộc phải lựa chọn mức độ ưu tiên trong từng giai đoạn cụ thể.

Để xác định được các mục tiêu nào có thể kết hợp, mục tiêu nào có thể nảy sinh mâu thuẫn trong tương lai, bạn hãy sử dụng những giá trị cốt lõi đã phát hiện trong chương 2 và mục đích cuộc sống trong chương 3 để hiểu rõ những mục tiêu nào thật sự có ý nghĩa với cuộc đời mình. Sau đó, xác định vai trò của từng phương diện cuộc sống và mức độ ảnh hưởng của chúng đến những mặt còn lại.

Bạn có cùng mục tiêu trong tâm linh và nghề nghiệp?

Bạn có cùng mục tiêu trong mối quan hệ gia đình và sức khỏe?

Hay có sự mâu thuẫn nào trong hai mục tiêu này? Có mục tiêu nào khi bạn chọn lại ảnh hưởng đến các mục tiêu khác? Mức độ quan trọng của các mục tiêu này ra sao?

Thời gian chỉ là điều kiện cần chứ chưa phải là tất cả để hướng đến việc đảm bảo bảy cột trụ trong ngôi nhà mơ ước của bạn. Một thực tế là rất nhiều người cũng đã kết hợp các mặt này trong cuộc sống nhưng vẫn chưa nhận được hiệu quả như mong đợi. Vậy điều kiện đủ của cuộc sống mơ ước của bạn sẽ là gì?

Tập trung

*“Được rồi. Hãy tập trung.
Tốc độ. Tôi chính là tốc độ.”*

“Tết bây giờ không còn vui như trước nữa!?”

Tôi không nhớ rõ bắt đầu từ thời điểm nào mà câu nói này dần trở nên phổ biến, không chỉ trong gia đình tôi mà còn trong rất nhiều gia đình khác. Tết, kỉ ức trong tôi, luôn bắt đầu từ thời điểm trước khoảnh khắc giao thừa một tháng. Tôi luôn hào hứng khi được nhìn ngắm cảnh người xe nhộn nhịp trong khu phố mua bán sầm uất trước nhà. Đó là niềm hạnh phúc được thức khuya cùng các bạn hàng xóm trong những ngày nghỉ lễ. Đó là niềm hãnh diện khi được mặc trên người những bộ đồ còn thơm mùi mới. Đó còn là những tiếng pháo vui tai báo hiệu một không khí Tết đang đến gần.

Trên tất cả mọi thứ, hình ảnh cái Tết tuổi thơ tôi luôn gắn liền với một chậu mai lớn được đặt trang trọng giữa nhà.

Vào những ngày giáp Tết, tôi thường được bố chở đi dạo quanh các chợ hoa trong thành phố để chọn cho gia đình mình một chậu mai ưng ý. Có thể nói, chậu mai chính là biểu tượng đón Tết truyền thống của gia đình tôi.

Nếu như từng chăm sóc những chậu cây đón Tết, bạn sẽ nhận thấy rằng, việc hoa mai nở bung tất cả các cánh hoa vào buổi sáng Mừng Một Tết sẽ mang một thông điệp rất may mắn dành cho gia đình. Tất nhiên, việc chăm sóc để hoa trở bông chính xác là điều không hề đơn giản.

Mỗi lần nhìn thấy cây mai được mua về và đặt giữa nhà, tôi luôn thắc mắc tại sao bố lại lựa chọn một cây mai tiêu thụ như vậy. Những nhánh cây khô khốc toàn búp xanh mà không có nổi một bông hoa. Vậy mà, như có một phép lạ, vào sáng Mừng Một, chậu mai đã hoàn toàn thay đổi khi khoác lên mình một tấm áo vàng rực chỉ chút đầu những bông hoa bảy, tám cánh khoe sắc. Những làn khói mỏng manh tỏa ra từ những nén nhang hòa cùng ánh nắng sớm khiến khung cảnh trở nên lung linh kì diệu hơn bao giờ hết.

“Tại sao hôm qua con thấy cây mai vẫn chưa có bông hoa nào mà hôm nay nó lại đẹp như vậy?” Tôi kéo áo bỏ hỏi.

Bố mỉm cười xoa đầu tôi. “Con nhìn xem. Cây mai này có khác gì so với những cây mai bố con mình đã đi xem hôm trước?”

“Con không biết t...” Tôi bỏ ý rồi. “Nó của nhà mình và đẹp hơn? Nó chỉ toàn màu vàng?”

“Con nói đúng. Dĩ nhiên nó của nhà mình.” Bố tôi cười. “Nó đẹp hơn vì nó chỉ toàn màu vàng. Con hãy nhìn xem, cây mai này có rất ít màu xanh vì nó không hề có nhiều lá như những cây khác. Chúng ta phải cắt hết những chiếc lá để tất cả dưỡng chất của cây sẽ tập trung vào những bông hoa. Chính nhờ vậy mới có điều thần kỳ là tất cả các bông hoa đều có thể nở bung đẹp đẽ như thế này chỉ sau một đêm. Con thấy kì diệu chứ?”

“Con hiểu rồi, nếu con mà cắt hết tất cả các cành khác, chắc những bông hoa còn lại sẽ còn đẹp hơn nữa...”

Không chỉ là một dấu hiệu báo năm mới, chậu mai còn là kỉ niệm giữa tôi và bố trong những đêm đầu gió chạy khắp các chợ hoa. Nó còn là vật điểm tô ngôi nhà trong những ngày đầu năm với những chiếc bao lì xì đỏ tươi được treo lủng lẳng vui mắt.

Những năm gần đây, “Tết không còn vui như trước” khi tôi và bố không còn khoảng thời gian cùng nhau lựa những chậu mai ngày Tết. Không gian nhỏ hơn của ngôi nhà mới khiến cho cây mai cũng được thu gọn lại nhỏ nhắn hơn.

Để chậu mai trở nên rực rỡ sắc hoa trong buổi sáng đầu năm, những chiếc lá phải được cắt bỏ. Tương tự như vậy với cuộc sống của bạn, việc phân bổ thời gian hợp lí cho những mục tiêu quan trọng là điều kiện cần để hướng đến cuộc sống mơ ước. Nhưng chính sự tập trung trong từng khoảnh khắc mới là điều kiện đủ để bạn trở nên rực rỡ nhất.

Ví dụ: Mặc dù đang đọc những dòng chữ này nhưng tâm trí bạn có thể đang suy nghĩ đến một chuyện khác, một trận bóng đá, một tin nhắn chưa trả lời, một bộ phim sắp ra mắt. Đó là sự thiếu tập trung trong việc sử dụng thời gian.

Nếu như nhớ lại khoảng thời gian học sinh, đã bao giờ bạn “để tâm hồn mình treo ngược cành cây” và chỉ kịp tỉnh giấc khi một viên phấn bay đến sát mặt? Sự thiếu tập trung là nguyên nhân chính ảnh hưởng rất nhiều đến kết quả học tập và làm việc.

Theo nghiên cứu của Tổ chức Network Box năm 2010, 7 trên 100 lượt truy cập trang web xuất phát từ nơi làm việc được dùng để đăng nhập Facebook và 10% lượt truy cập dùng để xem các video trên Youtube. Con số này hiện nay có thể còn lớn hơn rất nhiều khi số lượng tài khoản Facebook đầu năm 2010 chỉ khoảng 400 triệu; trong khi đó, con số này đã lên đến 1 tỷ 230 triệu vào cuối năm 2013 (Theo thống kê của Facebook).

Điều này có nghĩa là ít nhất 17% thời gian làm việc của bạn có thể bị ảnh hưởng bởi chỉ riêng hai trang web trên. Đó là chưa kể đến những khoảng thời gian dành cho đọc báo mạng, đọc tin tức hằng ngày, đọc email quảng cáo, mua sắm trực tuyến... Nếu như công ty bạn hiện có chính sách ngăn chặn truy cập những trang mạng xã hội hay email cá nhân, chắc hẳn giờ đây bạn sẽ thông cảm và hiểu được phần nào lí do tại sao.

Dù vậy, chính sách này cũng không mang lại nhiều hiệu quả. Hiện nay, hầu hết mọi người đều có thể dễ dàng trang bị cho mình một chiếc điện thoại smartphone với 3G để có thể online bất kì lúc nào. *Chúng ta luôn có cách đối phó với những chuyện như vậy nhỉ?*

Tất cả những yếu tố gây xao nhãng trên chỉ đơn thuần liên quan đến việc thời gian bạn sử dụng Internet. Bên cạnh đó, còn có rất nhiều hoạt động khác gây mất tập trung như tán gẫu, điện thoại, ăn vặt, uống nước, sắp xếp bàn làm việc... Nếu để ý chỉ tí chút, bạn sẽ thấy tổng thời gian của mình bị phân tán rất nhiều chỉ vì sự thiếu tập trung. Sự xao nhãng này xuất hiện không chỉ trong

môi trường làm việc mà hầu như tất cả các hoạt động khác của con người.

Khi nói đến việc kết hợp mục tiêu trong phần trên, rất nhiều người sẽ lầm tưởng việc làm nhiều việc cùng một lúc là có thể tối đa hóa hiệu suất làm việc. Thật ra đó chỉ là dấu hiệu của sự xao nhãng.

Ví dụ: Đã bao giờ bạn nghĩ rằng mình đang dành thời gian cho gia đình nhưng mắt lại dính chặt vào màn hình máy tính bảng? Đó là bạn đang kết hợp mục tiêu giữa gia đình và cá nhân hay đang thiếu đi sự tập trung? Nếu như tiếp tục duy trì các yếu tố gây xao nhãng này, bạn sẽ đánh mất đi hiệu quả của tất cả các hoạt động đang thực hiện.

Nói cách khác, khi đã dành thời gian cho một hoạt động hãy chắc rằng bạn dành tất cả suy nghĩ, tình cảm, giác quan và toàn bộ thời gian cho nó. Điều này cũng đúng cả với sự nghỉ ngơi. Nếu như bạn cảm thấy mệt mỏi sau một buổi sáng bận rộn, hãy dành cho mình 30 phút nhắm mắt thư giãn thật sự thay vì chôn chọc với cơn buồn ngủ trong suốt buổi chiều. Bạn sẽ thấy hiệu quả công việc được gia tăng hơn gấp nhiều lần.

“Làm hết sức, chơi hết mình” là một khẩu hiệu được các công ty, tổ chức sử dụng rất thường xuyên, đặc biệt trong các hoạt động dã ngoại gắn kết đội ngũ (teambuilding). Họ hiểu được rằng, việc gia tăng hiệu quả sử dụng thời gian của nhân viên trong từng hoạt động chính là một trong những yếu tố quan trọng để gia tăng hiệu quả hoạt động của toàn công ty. Bạn cũng có thể sử dụng thông điệp này cho bản thân để tối đa hóa năng suất làm việc của mình.

Bạn vẫn còn nhớ đến các con số thống kê về số lượt truy cập Facebook và Youtube trong giờ làm chứ? Bạn rút ra được bài học gì từ con số 17% (và vẫn tiếp tục tăng lên) thời gian bị lãng phí này?

Con số này có nghĩa là trong khi mọi người đang lãng phí thời gian, bạn có thể tận dụng cơ hội này tạo nên sự đột phá trong công việc. Bằng việc tập trung sử dụng thời gian hiệu quả, ngay lập tức,

bạn đã có thêm 17% thời gian vượt trội hơn so với đồng nghiệp để tạo lợi thế cho riêng mình. Điều này cũng có nghĩa là nếu như bạn làm việc 40 giờ/tuần thì giờ đây bạn có thêm gần 7 giờ đồng hồ để dành cho những hoạt động quan trọng, thay vì lãng phí vào những việc không cần thiết. (Nếu bạn thắc mắc tại sao có 7 giờ thì đó là xấp xỉ 17% của 40).

Nếu như muốn tìm hiểu chi tiết hơn về cách áp dụng và gia tăng sự tập trung, bạn có thể tham khảo thêm cuốn sách “Sức mạnh của tập trung” – Tác giả Jack Canfield. Đây là một tác phẩm rất đáng để tìm hiểu.

Tóm tắt: Trong chương này, bạn đã tìm hiểu mối quan hệ mật thiết của bảy phương diện trong cuộc sống. Bạn không thể nào phớt lờ hay bỏ qua một mặt nếu muốn xây dựng cuộc sống mơ ước bền vững. Bạn đã khám phá ra được ý nghĩa quan trọng của việc sử dụng thời gian, điều khác biệt giữa một người thuôn tụt theo đuổi công việc phương tiện và một người theo đuổi công việc mơ ước. Cuối cùng, bạn biết được việc phân bổ thời gian hiệu quả chỉ có ý nghĩa khi hoàn toàn tập trung. Tất cả những điều này là tiền đề giúp bạn xây dựng cuộc sống cân bằng và hạnh phúc.

Bạn sẽ nhận thấy năng suất làm việc được gia tăng đáng kể nếu như áp dụng các quy tắc trên. Bạn vẫn còn mong muốn một ngày của mình kéo dài 36, 48 hoặc thậm chí 72 tiếng nữa chứ? Điều đó là không thể. Tuy nhiên, bạn vẫn sẽ đạt được rất nhiều mục tiêu nếu như sử dụng thời gian hiệu quả chỉ trong vòng 24 tiếng.

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

1. Trong bảy phương diện quan trọng của cuộc sống mơ ước (gia đình, sự nghiệp, cá nhân, tài chính, bạn bè, xã hội, tâm linh), bạn đang thành công nhất ở mặt nào? Bạn đã làm gì để có được thành công này?
2. Mặt nào bạn đang gặp nhiều thử thách nhất? Trở ngại đang nằm ở bạn hay một đối tượng nào? Bạn có thể thay đổi mục tiêu

này như thế nào?

3. Bạn hãy lập Bảng Kế hoạch Đánh giá 7 Phương diện trong Cuộc sống của riêng mình. Bạn có thể sử dụng sơ đồ Venn để xác định các mục tiêu có thể kết hợp với nhau và những mục tiêu tiềm ẩn mâu thuẫn. Hãy dựa vào mức độ quan trọng của các phương diện và Giá trị cốt lõi bản thân đã khám phá để xác định mức độ ưu tiên thực hiện.

4. Đọc tác phẩm *Sức mạnh của tập trung*⁽¹²⁾ – tác giả Jack Canfield.

Thời gian vừa qua, chủ đề về công việc mơ ước và cuộc sống mơ ước được đề cập rất nhiều trong những cuộc trao đổi, hội thảo, ngày hội tư vấn. Cùng với sự phát triển mạnh mẽ của Internet và Facebook, những tấm gương thành công đã trở thành nguồn cảm hứng mãnh liệt cho rất nhiều bạn trẻ. Dù thế, vẫn còn đó không ít người phải nếm trải cảm giác thất vọng khi cố gắng hiện thực hóa ước mơ của bản thân.

Nguyên nhân chính cho những vấp ngã này là gì?

Có phải họ thiếu đi một kỹ năng nào đó? Có phải họ không có đủ kinh nghiệm? Hay họ không có những mối quan hệ cần thiết?

Nguyên nhân chính khiến cho những ước mơ không thể trở thành hiện thực hoàn toàn khác. Đó là điều đang chờ đón bạn trong chương tiếp theo.

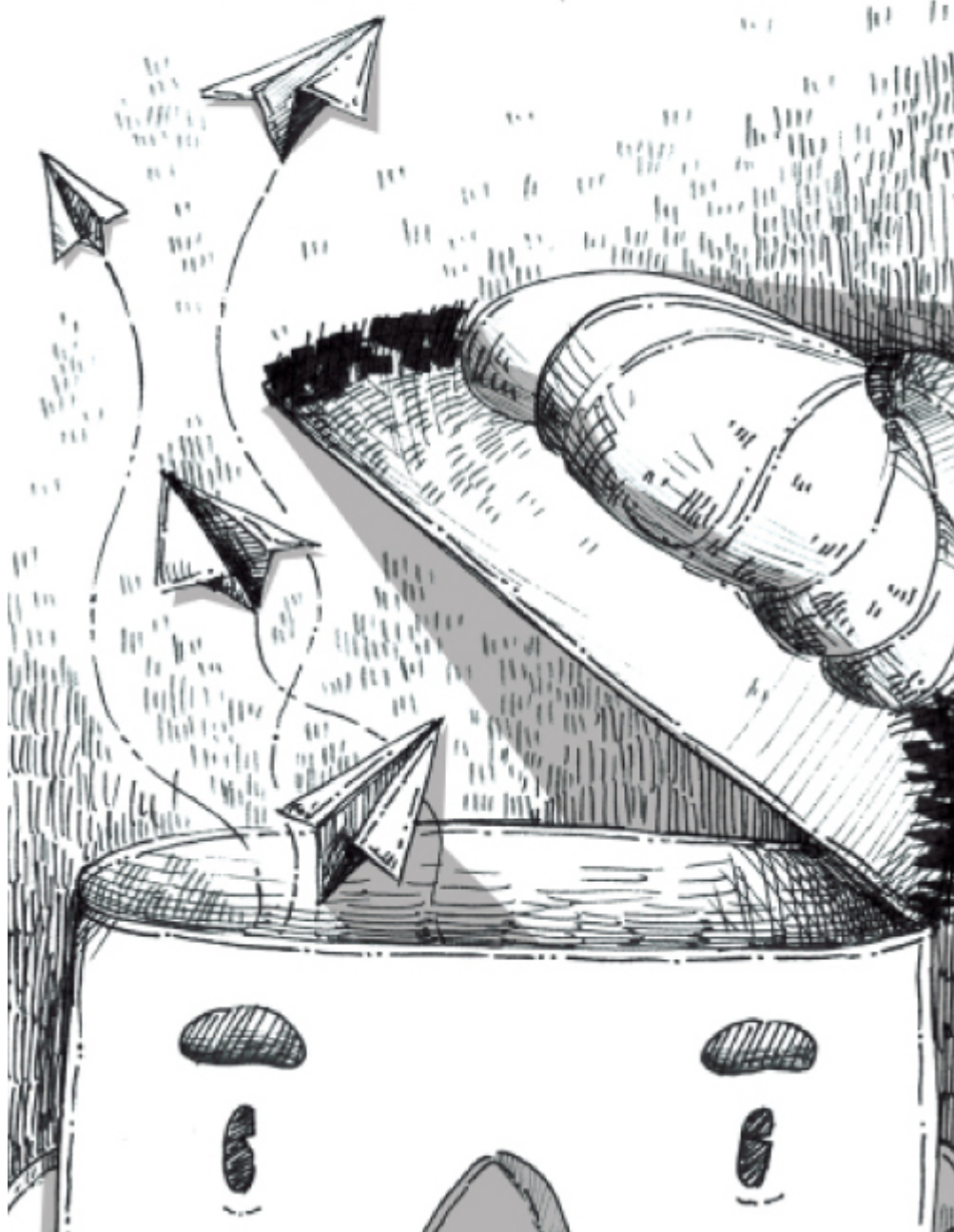
Chương 5

Ước mơ của bạn được dẫn dắt bởi điều gì?

“Nếu ước mơ được trái tim dẫn dắt, không yêu cầu nào là quá đắt.”

– Chú Dê Jiminy⁽¹³⁾ – Những cuộc phiêu lưu của Pinocchio –

ƯỚC MƠ CỦA BẠN
ĐƯỢC DẪN DẮT BỞI ĐIỀU GÌ?

Ước mơ và đam mê

Hơn 10 năm, kể từ lúc bắt đầu học cấp III cho đến khi đi làm nhiều năm, có một thói quen mà tôi gần như không hề thay đổi. Tôi thường xuyên biếng mát. Vào một giờ cố định. Chiều thứ bảy. Mỗi tuần.

Người yêu tôi (s) dĩ nhiên không hề thoải mái. Cô ấy hiếm khi gặp được tôi trong khung thời gian trên. Dù vậy, tôi vẫn luôn kiên quyết giữ khoảng thời gian này cho riêng mình. Một khoảng thời gian dành riêng cho hoạt động mà tôi yêu thích.

Đó là một lịch trình đã được định sẵn.

Không ai có thể thay đổi.

Còn bạn? Bạn có một khung giờ cố định để theo đuổi đam mê của bản thân?

Nếu câu trả lời là “Có”, hẳn bạn sẽ đồng cảm với tôi về quyết định này. Bạn vẫn còn nhớ cảm giác đó chứ? Có phải đó là một sự hào hứng trông ngóng? Dầu đã trải qua một tuần làm việc vất vả nhưng chỉ cần nghĩ đến những hoạt động sắp tới, cả con người bạn lập tức tràn đầy năng lượng? Bạn sẵn sàng đánh đổi mọi thứ để có thể đi đến nơi mình yêu thích?

Tôi hiểu cảm giác đó.

Môn thể thao đã chiếm trọn trái tim tôi trong giai đoạn này, chính là bóng rổ.

Tôi cùng các bạn mình thường chơi tại Cung Văn hóa Lao động. Đó là khoảng thời gian mà các thành viên đều có thể tạm thời gác lại những bận bịu trong công việc. Đó là khoảng thời gian để chúng tôi tận hưởng những giây phút thoải mái trên sân bóng.

Dường như không một sự việc nào mà chúng tôi không thể trì hoãn để thỏa sức với niềm đam mê hiện có. Có hẹn? Chúng tôi có thể hủy hẹn. Không có xe? Chúng tôi có thể đi cùng nhau. Không có bóng? Cũng không sao. Chúng tôi sẽ chờ đợi đến khi một ai đó có...

Tất nhiên, đó là những sự việc mà chúng tôi có thể kiểm soát.

Đáng tiếc thay, thời tiết không phải là một trong số đó.

Sài Gòn là thành phố có hai mùa rõ rệt. Một mùa nóng, và một mùa rất, rất nóng. Trong mùa rất, rất nóng đó, thỉnh thoảng có một vài cơn mưa đổ xuống để giải nhiệt. Đối với hầu hết mọi người, cơn mưa là dịp để xóa tan đi sự oi bức. Nhưng đối với những người chơi bóng rổ, cơn mưa cũng đồng thời là một thảm họa. Ít nhất là trong suy nghĩ của họ.

Vào những mùa rất, rất nóng, trước khi lên sân, tôi luôn cầu nguyện để có một buổi chiều nắng đẹp. Nếu như trời đổ mưa chút ít, tôi vẫn lên sân với chút hi vọng. Cơn mưa sẽ chóng qua thôi...

Điều làm tôi bất ngờ không phải là những chuyển biến thất thường của thời tiết. Điều làm tôi bất ngờ chính là những gì xảy ra trên sân bóng. Những điều mà đôi khi, mọi lời văn chịn chu nhất cũng không thể miêu tả. Có những điều, bạn phải tận mắt chứng kiến.

Hầu hết những thành viên trong đội đều có cách phản ứng tương tự. Họ cũng cầu nguyện cho trời đừng mưa, cũng lên sân chờ đợi với một khát khao mãnh liệt được thi đấu. Đôi lần, vì trời mưa to quá, tôi cũng định bỏ cuộc về nhà. Thế nhưng, khi tôi nhìn lại, vẫn còn đó rất nhiều người quyết tâm chờ đợi đến cùng.

Một số người ngồì tùm lại nói chuyện phiếm.

Một số người nhôì bóng tại chỗ trong mái hiên.

Một số người sẵn sàng đứng dưới cơn mưa nặng hạt để tập bắn.

Đó chẳng phải là những hình ảnh đầy cảm xúc đấy sao?

Bạn có sẵn sàng chờ đợi như thế để thực hiện công việc của mình? Nếu có, chúc mừng bạn. Bạn đã tìm được công việc mơ ước của cuộc đời. Hãy chia sẻ điều đó với mọi người. Còn nếu không? Đừng lo lắng. Bạn còn cả một chặng đường dài phía trước để tận hưởng.

Nhiều lần tôi tự hỏi, liệu cảm xúc này có phải là nguyên nhân khiến tôi từng lầm tưởng bóng rổ chính là ước mơ cuộc đời? Làm sao có thể phân biệt được ước mơ và sở thích khi cả hai đều mang đến cảm giác tuyệt như thế? Mặc dù tôi có thể xác định bóng rổ chỉ là sở thích nhưng còn các đam mê khác thì sao? Nó là gì? Ước mơ hay sở thích?

Rắc rối này đến với tôi khá sớm.

Ngay từ năm cuối cấp tiểu học, một sự kiện xảy ra giúp tôi lần đầu tiên nhận thức được ước mơ nghề nghiệp sau này. Đó là một trải nghiệm khá thú vị. Khi ấy, tôi có cơ hội tham dự cuộc thi Tin học không chuyên thành phố Hồ Chí Minh và là một trong những thí sinh nhỏ tuổi nhất.

Thời điểm đó, máy vi tính vẫn còn là vật dụng mới mẻ với nhiều người. Tôi may mắn được tiếp cận với nó từ rất sớm khi có người cậu làm trong lĩnh vực viễn thông, điện tử. Lúc ấy, máy vi tính vẫn chưa có nhiều chức năng thuận tiện như ngày nay. Để sử dụng, thay vì những cú click chuột đơn giản, bạn phải biết cách thao tác thông qua những câu lệnh phức tạp của hệ điều hành DOS. (Bạn đã từng nghe đến hệ điều hành này chưa?). Thế nhưng, với sự yêu thích trò chơi điện tử từ nhỏ, điều đó chưa bao giờ là rào cản ngăn tôi đến với niềm đam mê trong việc khám phá công cụ mới này.

Mỗi tháng tôi xin bố mẹ đặt mua tờ tạp chí chuyên ngành PCWorld để thỏa ước mơ được tìm hiểu sâu hơn về máy tính. Tất nhiên, phần tôi quan tâm nhất chỉ là “Giới thiệu game mới”. Với điều kiện như thế, cùng với giải khuyến khích trong cuộc thi Tin học không chuyên toàn thành phố, tôi và nhiều thành viên trong gia đình đã tin rằng khi trưởng thành, tôi sẽ trở thành một nhà lập trình, một chuyên viên máy tính hay ít nhất một vị trí liên quan đến trò chơi điện tử.

Tuy nhiên, chỉ sau một thời gian ngắn, ước mơ này dần phai nhạt. (Mặc dù tôi vẫn thích chơi trò chơi điện tử như ngày nào).

Lên cấp II, một lời hứa với người bạn thân đã chắp cánh cho tôi tìm kiếm một ước mơ khác. Đó là trở thành Bộ trưởng Bộ tài chính. Một ước mơ có vẻ hoành tráng hơn rất nhiều so với ước mơ ban đầu. (Trong khi đó, chẳng bạn tôi ước mơ trở thành Bộ trưởng Bộ ngoại giao). Ước mơ này phần nào đi đúng hướng khi tôi đậu vào trường Đại học Ngân hàng thành phố Hồ Chí Minh với chuyên ngành Quản trị kinh doanh.

Tuy nhiên, đến khi thị trường chứng khoán bắt đầu sôi động và hấp dẫn, ước mơ lại bắt đầu có sự dịch chuyển một lần nữa khi tôi mong muốn trở thành một Chuyên viên đầu tư tài chính. Để hiện thực hóa ước mơ này, tôi đã nỗ lực tham dự kỳ thi CFA (một chứng chỉ đầu tư tài chính) cũng như quyết định theo học ngành Thạc sĩ tài chính tại Úc.

Và rồi như bạn biết, ước mơ đó cũng đã rẽ hướng...

Không dừng lại, trong nhiều thời điểm khác nhau, tôi mơ ước mình trở thành một diễn giả, một nhà văn, một người thợ làm bánh, một nhà tạo mẫu tóc, một chuyên viên pha chế ...

Số lượng ước mơ ngày một nhiều và không có dấu hiệu dừng lại.

Và đó là khi rắc rối diễn ra...

Rắc rối không phải vì bạn không có nhiều lựa chọn. Vì khi ấy, bạn sẽ nỗ lực hết sức mình với phương án duy nhất. Rắc rối là khi bạn có quá nhiều lựa chọn, và không biết phải chọn điều gì.

Đã bao giờ bạn rơi vào tình trạng tương tự?

Tôi đã lựa chọn bằng cách thử sai. Cách thức này nghĩa là cứ thử tất cả những lựa chọn, cho đến khi tìm được đáp án đúng. Như đã đề cập trong chương đầu, cách này sẽ giúp bạn có rất nhiều trải nghiệm thú vị. Nhưng đồng thời, nó có thể khiến bạn dễ dàng bị lạc lối.

Để tránh rơi vào mớ rắ c rồ i của những lựa chọn, một công cụ xác định dấ u hiệu ước mơ là điề u bạn câ n. Nó sẽ giúp bạn tập trung tồ i đa thời gian, công sức và tiề n bạc cho những quyề t định quan trọng; thay vì phải phân tán rải rác các nguồ n lực vào những nơi không câ n thiế t. Càng sớm xác định được ước mơ của cuộc đời, bạn sẽ càng gặp nhiề u thuận lợi hơn trong quá trình phát triển. Điề u đó cũng đồ ng nghĩa, bạn sẽ có nhiề u thời gian hơn để tận hưởng cuộc số ng với những cảm xúc đam mê mãnh liệt nhấ t.

Dấu hiệu xác định ước mơ

Năm dấ u hiệu xác định ước mơ

1. *Bạn luôn tìm kiế m thông tin về ` lĩnh vực này, ngay cả khi nó không liên quan đế n công việc hay ngành học hiện tại. Bạn có thể ngồ i hàng giờ đồ ng hồ ` bên máy tính để tìm kiế m cách thực hiện công việc đó hiệu quả hơn từ nhiề u nguồ n khác nhau. Việc phải đọc hàng chục trang sách hướng dẫn, dù bằ ng các ngôn ngữ khác, chưa bao giờ là rào cản. Bạn luôn chú ý cập nhật những tin tức mới nhấ t trong ngành để bổ sung kiế n thức cho mình.*
2. *Bạn luôn cảm thấ y tràn đầ y năng lượng khi thực hiện công việc này dù có phải thức đế n một, hai giờ sáng. Bắ t cứ thời điể m nào, bạn luôn cố gắ ng tìm kiế m những khoảng thời gian tro ` ng để suy nghĩ và thực hiện công việc này. Bạn luôn nỗ lực, trau chuồ t để tác phẩm của mình trở nên hoàn hảo nhấ t.*
3. *Bạn tự hào và hạnh phúc khi chia sẻ với những người khác về ` thành quả của bản thân. Bạn cũng sẵn lòng hướng dẫn người khác nế u như họ câ n sự hỗ trợ của bạn.*
4. *Bạn không quan tâm đế n những lời chỉ trích. Ngược lại, bạn cảm thấ y rấ t hạnh phúc nế u nhận được sự động viên, ủng hộ. Dù thế ` nào đi nữa, bạn vẫn muồ n thực hiện điề u đó mỗi ngày.*
5. *Cuố i cùng, bạn mong muồ n tạo ra thu nhập từ hoạt động yêu thích.*

Bạn đã có bao nhiêu dấu hiệu cho ước mơ của mình?

Những dấu hiệu bên trong

“Hãy đào sâu hơn chút nữa. Hãy nghĩ đến những điều mà bạn chưa bao giờ cảm nhận trước đây.”

– Gấu Pooh⁽¹⁴⁾ –

Ước mơ cũng giống như tình yêu. Rất nhiều người nghe về nó, mơ mộng về nó và mong một ngày mình cũng sở hữu nó. Và cũng như tình yêu, ước mơ cũng để lại cho rất nhiều người những cảm xúc không mấy tích cực. Đây là điều dễ hiểu. Vì khi chúng ta dành thời gian và tâm trí cho một người, một việc mà kết quả không như mong đợi thì cảm giác suy sụp là điều không thể tránh khỏi. “Yêu thì khổ, không yêu thì lỗ. Thà chịu khổ, còn hơn chịu lỗ.” Dấu hiệu vậy, nhưng chúng ta vẫn muốn được yêu mà, phải không?

Vậy tại sao chúng ta lại phải ngừng tìm kiếm ước mơ chứ?

Nếu như đã từng xác định được tình yêu của cuộc đời, bạn có thể áp dụng cách thức tương tự để xác định ước mơ. Bạn sẽ nhận thấy hai điều này có rất nhiều điểm tương đồng thú vị.

“Điểm khác nhau giữa yêu một người và thích một người là gì? Làm sao xác định được mình đang yêu một người?”

Tình yêu chỉ có một nhưng những tình cảm tương tự như tình yêu thì lại rất nhiều – *Điều này cũng giống như ước mơ chỉ có một nhưng những sở thích thì lại rất nhiều*. Những cảm xúc đó được gọi bằng nhiều cái tên khác nhau như thích, quý, mê...

Để xác định được tình yêu, tôi đã nghe rất nhiều lời khuyên như “Hãy nhìn vào bên trong con người đó, với những đặc điểm về tính cách chứ không phải ngoại hình. Vì một lúc nào đó, ngoại hình sẽ thay đổi”.

Điều đó đúng nhưng chưa đủ.

Nếu như đã trải qua nhiều mối quan hệ khác nhau, hẳn bạn cũng sẽ nhận thấy một thực tế rằng: Một lúc nào đó, tính cách cũng sẽ thay đổi. (Có thể bạn bất ngờ, nhưng đó là sự thật).

Thậm chí, tại cùng một thời điểm, có những người sở hữu đến vài kiểu tính cách khác nhau và thể hiện chúng tùy tình huống giao tiếp. Trong một vài trường hợp đặc biệt, do một tai nạn, một biến cố hay một cú sốc tâm lý, tính cách của một người cũng có thể bị thay đổi hoàn toàn. Nếu như bạn yêu một người vì tính cách của họ, trong những hoàn cảnh này, chẳng lẽ tình cảm của bạn cũng theo đó mà đi mất?

Vậy làm thế nào để xác định được tình yêu của cuộc đời, nếu như bạn đang dựa vào những yếu tố luôn thay đổi ngoài tầm kiểm soát?

Việc xác định bạn yêu một ai không thể phụ thuộc vào những đặc tính của đối phương, kể cả ngoại hình lẫn tính cách.

Một khi bạn nhìn vào người ấy và nói rằng: “Đây là tình yêu của tôi” thì hiểu một cách đơn giản, tình yêu đó là của chính bạn, không liên quan đến đối tượng được yêu. Nếu như chúng ta yêu một người nào đó vì ngoại hình xinh đẹp hay vì tính cách dễ thương thì tình yêu đó có thể cần được cân nhắc. Một người như vậy thì ai cũng có thể yêu thương được. Không cần một tình yêu từ chúng ta.

Tình yêu, đối với tôi, là một sự song hành cả về cảm xúc lẫn lý trí.

Để có thể xác định được tình yêu của cuộc đời, thay vì tìm hiểu đối phương, bạn phải tìm hiểu chính mình qua những dấu hiệu bên trong. Thực tế, những dấu hiệu này cũng có thể thay đổi theo năm tháng. Nhưng bạn là người hoàn toàn kiểm soát được điều này. Sự thay đổi chỉ diễn ra nếu như bạn cho phép nó diễn ra.

Để xác định mối quan hệ đó có phải là tình yêu, hãy tự hỏi bản thân những câu hỏi sau:

1. Bạn có mong ngóng chờ gặp người ấy?

2. Khi ở cạnh nhau, bạn có cảm thấy thoải mái vì được là chính mình?
3. Trong những thời điểm khó khăn, bạn vẫn muốn được tiếp tục gắn bó và duy trì mối quan hệ?
4. Bạn cảm thấy biết ơn vì đã tìm thấy người yêu mình giữa muôn ngàn khó khăn của cuộc sống?
5. Bạn tin chắc cả hai sẽ hạnh phúc khi ở cùng nhau?

Bây giờ, để xác định ước mơ, điều bạn cần làm là đặt những câu hỏi tương tự với các hoạt động bạn yêu thích như: ca hát, khiêu vũ, bóng rổ, sáng tác, chơi game...

1. Bạn có mong ngóng chờ đến ngày được học *luyện thanh*?
2. Khi *khiêu vũ*, bạn có cảm thấy thoải mái vì được là chính mình?
3. Trong những thời điểm khó khăn, bạn vẫn muốn được tiếp tục gắn bó và duy trì việc tập luyện môn *bóng rổ*?
4. Bạn cảm thấy biết ơn vì đã tìm thấy sở thích *sáng tác* giữa muôn ngàn khó khăn của cuộc sống?
5. Bạn tin chắc chắc chắn mình sẽ hạnh phúc khi được *chơi game*?

Có một hoạt động nào mà khi đặt ra năm câu hỏi như trên bạn đều trả lời “Có”?

Nếu có, ước mơ của bạn đã dần hiện ra một cách rõ nét.

Những đặc tính dễ thương của người bạn thích đôi khi sẽ khiến bạn cảm thấy bối rối không biết đâu mới là tình yêu đích thực. Tương tự, những đặc tính hấp dẫn của các sở thích cũng có thể khiến bạn lẩn lộn trong việc nhận diện ước mơ. Việc tin vào bản năng, trực giác, những gì cơ thể mách bảo có tính chính xác và ổn định hơn rất nhiều so với dựa vào đặc điểm của người đối diện, hay một hoạt động mà bạn yêu thích.

Hãy nhớ, cho dù bạn đang tìm kiếm điều gì. Câu trả lời không bao giờ nằm ở bên ngoài. Bạn vốn dĩ đã có tất cả mọi câu trả lời cần có. Hãy dành thời gian tìm hiểu bên trong. Hãy dành thời gian tìm hiểu chính mình.

Nhầm lẫn giữa ước mơ và sở thích

“Như tất cả mọi thứ trên đời, không phải vẻ bề ngoài, những gì bên trong mới thật sự quan trọng.”

– Người thương nhân⁽¹⁵⁾ – Aladdin và cây đèn thần –

Để theo đuổi ước mơ, ngoài việc biết chính xác ước mơ là gì, vẫn còn đó một thử thách mà bạn phải vượt qua.

Mặc dù nhận được nhiều sự quan tâm nhưng cuộc sống mơ ước không phải là chủ đề luôn tạo ra cảm xúc tích cực cho tất cả mọi người.

Đã bao giờ bạn chứng kiến một người dễ dàng trở nên tức giận mỗi khi nghe nhắc đến từ “ước mơ”? Nếu có, hẳn bạn đã gặp một trong rất nhiều nạn nhân của sự nhầm lẫn ước mơ. Sự nhầm tưởng này đem đến hậu quả cực kỳ nghiêm trọng, không chỉ cho bản thân họ mà còn cả những người chung quanh.

Nếu phản ứng quá mức khi nghe nhắc đến từ “ước mơ”, hãy hỏi những người này đề cập đã từng có một ước mơ. (Bất ngờ chứ?).

Thế nhưng, sau nhiều nỗ lực mà giấc mơ vẫn không thành hiện thực, họ bắt đầu cảm thấy bị lừa dối. Họ sẵn sàng giận dữ và đập tất cả bất kỳ suy nghĩ nào có liên quan đến ước mơ của những người chung quanh. Buồn thay, điều họ chưa biết là nguyên nhân của những vấp ngã không đến từ những khó khăn trong quá trình thực hiện.

Nguyên nhân nằm ở một giai đoạn hoàn toàn khác.

Nếu thường xuyên theo dõi thông tin trên các trang mạng xã hội, bạn sẽ thấy chủ đề nhận được sự quan tâm nhiều nhất của giới trẻ chính là cuộc sống đời tư của các diễn viên, ca sĩ. Đa phần những thông tin này chỉ liên quan đến hoạt động thường ngày, những bộ phim, những chuyên lưu diễn hay những scandal cá nhân.

Thế nhưng, ngày qua ngày, rất nhiều người vẫn chăm chú theo dõi những sự kiện này một cách thích thú. Dù nhiều tai tiếng thì thế giới nghệ sĩ vẫn luôn có sức hấp dẫn mạnh mẽ với rất nhiều bạn trẻ. Vậy, điều gì đã tạo nên sự thu hút mãnh liệt này?

Mặc dù là cái nôi của rất nhiều khát khao cháy bỏng nhưng thế giới sân khấu cũng là nơi chứng kiến nhiều ước mơ tan vỡ nhất.

Đã bao giờ bạn từng ước mơ trở thành một ca sĩ nổi tiếng được hàng triệu khán giả yêu quý? Nếu có, bạn đã từng tưởng tượng đến một viễn cảnh tươi sáng với những chuyên lưu diễn, những buổi tiệc hay những địa điểm sang trọng sẽ được trải nghiệm hay chưa? Chẳng phải đó là những hình ảnh đầy hấp dẫn?

Tuy nhiên, đó không phải là tất cả hoạt động của một ca sĩ.

Hay nói chính xác hơn, đó chỉ là một phần rất nhỏ của những gì bạn sẽ trải qua nếu như trở thành một ca sĩ nổi tiếng.

Phần còn lại trong ngày, bạn sẽ phải trải qua hàng giờ đồng hồ luyện thanh hay tập vũ đạo. Việc này sẽ được lặp đi, lặp lại liên tục trong một thời gian dài, nếu như bạn muốn giữ vững phong độ. Bạn có thể không có thời gian rảnh rỗi dạo phố, lên facebook hay đi ăn với bạn bè. Bạn có thể sẽ không được gặp gia đình trong nhiều tháng. Cuộc sống của bạn sẽ đầy xáo trộn. Một trong những khó khăn lớn nhất bạn phải đối mặt đó chính là sự nổi tiếng.

Đúng vậy. Sự nổi tiếng cũng có những rắc rối của nó.

Nếu như yêu thích âm nhạc, hẳn bạn đã ít nhất một lần nghe nói đến sự khổ luyện của những nghệ sĩ khi kí hợp đồng độc quyền với nhà sản xuất.

Trong những năm gần đây, nền âm nhạc Hàn Quốc đã có những bước phát triển mạnh mẽ và tạo được sức ảnh hưởng lớn đến thị hiếu âm nhạc của các bạn trẻ Việt Nam và trên toàn thế giới. Tuy nhiên, đi kèm với thành công, nền âm nhạc của quốc gia này cũng phải đối mặt với rất nhiều scandal giữa các nghệ sĩ và nhà sản xuất. Rất nhiều ca sĩ trẻ đã lên tiếng tố cáo các ông bà ư lợi dụng họ cả về thể xác lẫn tinh thần. Cùng với đó, những điều khoản khắt khe nghiệt trong hợp đồng nhằm trói chân các nghệ sĩ cũng đã làm xấu đi hình ảnh của các công ty giải trí của nước này.

Sự thành công trong thế giới showbiz đôi khi đòi hỏi một cái giá quá đắt.

Thực trạng ở Việt Nam cũng không có quá nhiều khác biệt. Những tin tức thị phi luôn áp đảo trên các phương tiện truyền thông mạng. Bạn có thể bị đặt điều, có thể bị nói xấu, có thể đó nhận những hành động không tốt từ nhiều người khác. Chỉ vì bạn nổi tiếng...

Nếu ước mơ của bạn là ca sĩ, bạn có sẵn sàng đối mặt với những tình huống tương tự?

Liệu có bao nhiêu bạn trẻ tiến vào thế giới nghệ sĩ với sự đam mê công việc? Hay lựa chọn này chỉ đơn thuần xuất phát từ ước mơ được nổi tiếng/thành công/giàu có?

Còn những công việc khác? Đã bao giờ bạn lựa chọn một công việc vì ước mơ nổi tiếng/thành công/giàu có? Hay đã bao giờ bạn lựa chọn một công việc vì muốn giúp một người khác?

Rất nhiều người sở hữu ước mơ được nổi tiếng/thành công/giàu có. Điều đó hoàn toàn chính đáng.

Tuy nhiên, phần lớn mọi người không biết rằng nổi tiếng/thành công/giàu có không phải là một ước mơ. Đó là phần thưởng cho một quá trình nỗ lực không mệt mỏi. Chính vì sự nhầm lẫn này cùng với sự ưu ái quá mức của giới truyền thông đã khiến rất nhiều bạn trẻ lầm tưởng khi nghĩ rằng ước mơ của mình là diễn viên hay ca sĩ.

Một thực tế cho thấy, khi đã trên đỉnh vinh quang, hầu hết mọi công việc đều có thể đem đến cho bạn những ước mơ trên. Vì vậy, thay vì nhọc công tìm kiếm sự nổi tiếng/thành công/giàu có, vốn là phần thưởng chứ không phải mục tiêu, bạn hãy suy nghĩ nghiêm túc về ước mơ của mình thông qua ba câu hỏi trong nội dung tiếp theo.

Khi ước mơ đã đạt được, các phần thưởng sẽ tự động xuất hiện và tìm đến bạn...

Ngay trong lúc bạn không ngờ tới nhất...

Ba câu hỏi xác định khả năng đạt được ước mơ

1. Ước mơ của bạn là gì?

Bạn có thể trả lời câu hỏi này dựa vào *Năm câu hỏi xác định ước mơ* đã tìm hiểu ở phần trên. Đây là câu quan trọng hơn cả năng lực hiện tại để thực hiện ước mơ. Bởi vì, nếu như bạn chưa có đủ năng lực cần thiết thì niềm đam mê sẽ giúp bạn có đủ nghị lực để học hỏi và phát triển những kỹ năng mới.

2. Khả năng của bạn là gì?

Nếu có năng khiếu trong một lĩnh vực mình đam mê, bạn đã có lợi thế phát triển nhanh hơn một số người khác. Tuy nhiên, những khả năng này vẫn đòi hỏi sự rèn luyện, trau dồi nếu như bạn không muốn nó ngày càng mai một.

Ví dụ: bạn có năng khiếu đặc biệt và có mức xuất phát tốt hơn một người bình thường 1000 điểm trong một kỹ năng nhất định. Với mỗi giờ luyện tập, người bình thường có thể tăng thêm được 1 điểm kỹ năng cho mình. Như vậy, nếu một người kiên trì luyện tập 10 tiếng một ngày thì chỉ sau hơn ba tháng, khả năng của họ sẽ ngang bằng với năng khiếu của bạn. Hơn thế nữa, họ đã tạo ra được một thói quen, một động lực để duy trì và phát triển kỹ năng, còn bạn thì không.

Vì vậy, một khi xác định được những năng lực vốn có, bạn hãy tận dụng ưu thế này để làm tròn bất kỳ ước mơ nào nhanh hơn.

3. Bạn tạo ra giá trị từ ước mơ này như thế nào?

Giá trị này bao gồm cả giá trị vật chất và giá trị tinh thần cho bản thân và xã hội. Có không ít người nghĩ rằng do ước mơ xuất phát từ đam mê nên nó không cần tạo ra nhiều giá trị. Họ có thể chấp nhận làm những công việc khác để phục vụ ước mơ miễn là họ được thỏa sức làm điều mình muốn.

Quan điểm này đúng nếu như “ước mơ” chỉ dừng lại ở mức độ đam mê, hay một sở thích. Tôi đã chứng kiến rất nhiều ước mơ tan vỡ chỉ sau một thời gian ngắn chỉ vì người thực hiện không tìm được cách tạo ra giá trị cho ước mơ đó.

Vì vậy, để sống trọn vẹn và tận hưởng tất cả các cảm giác mà ước mơ mang lại, bạn phải xác định được cách thức tạo ra giá trị cho ước mơ. Ước mơ ít nhất phải nuôi sống được chính nó. Bạn sẽ không hề ngạc nhiên khi thấy rằng, những tấm gương thành công trong việc thực hiện ước mơ phải luôn hội tụ trong mình hai dòng máu, một là của người nghệ sĩ tài năng và một là của chuyên gia kinh doanh hiệu quả. Nếu thiếu một trong hai, ước mơ rất dễ tan vỡ.

Đối với những người đã từng một lần theo đuổi ước mơ, nguyên nhân khiến họ vấp ngã giữa chặng đường đi đôi khi không phải là việc thiếu kỹ năng hay kiến thức. Nguyên nhân sâu xa nằm ở chỗ họ đã nhàm chán trong việc xác định điều mình thật sự mong muốn. Có thể họ đã chọn phải “ước mơ nổi tiếng/thành công/giàu có” mà không biết rằng đó chỉ là một phần thưởng.

Vì vậy, để tập trung được toàn bộ nguồn lực, vượt qua những thử thách trên chặng hành trình thực hiện ước mơ, điều đầu tiên bạn cần làm là xác định chính xác ước mơ của mình. Hãy dựa vào những giá trị cốt lõi, mục đích sống; hãy quan sát những mục tiêu trong bảy phương diện cuộc sống; hãy sử dụng những câu hỏi xác định ước mơ.

Bạn đã có câu trả lời. Đó luôn là câu trả lời duy nhất bạn cần có.

“Hãy tìm kiếm bên trong”

Nhưng còn câu hỏi? Câu hỏi của bạn là gì?

Đó mới là thử thách...

Tóm tắt: Trong chương này, bạn đã tìm hiểu được sự khác nhau giữa ước mơ và sở thích cùng với năm dấu hiệu xác định ước mơ. Bên cạnh đó, bạn còn khám phá ra ba câu hỏi để đánh giá ước mơ của mình, tránh những nhầm lẫn có thể xảy ra trong quá trình theo đuổi ước mơ.

Công việc hiện tại có tạo cho bạn niềm cảm hứng say mê như các hoạt động giải trí yêu thích?

Mỗi buổi sáng, khi nhìn mình trong gương, bạn có tự hỏi liệu mình có muốn trải qua một ngày tương tự hôm trước? Nếu trong năm ngày liên tục, mà câu trả lời vẫn là “Không” thì bạn có thể chắc chắn rằng đây chính là thời điểm thích hợp để thay đổi.

Bạn có đang sống đúng với ước mơ?

Hay nói chính xác hơn, bạn có đang sống đúng với cuộc sống duy nhất mà bạn có?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

a/ Hãy dành thời gian viết ra câu trả lời cho các câu hỏi:

Năm biểu hiện xác định ước mơ:

1. Lĩnh vực nào bạn thường xuyên tìm kiếm thông tin?
2. Hoạt động nào luôn tạo cho bạn nguồn năng lượng mạnh mẽ khi thực hiện?
3. Thành quả nào bạn thường xuyên chia sẻ với bạn bè?

4. Hoạt động nào bạn vẫn kiên trì thực hiện dù gặp phải lời chỉ trích hay chê bai?
5. Hoạt động nào bạn mong muốn tạo được thu nhập từ nó?

Ba câu hỏi xác định khả năng đạt được ước mơ

1. Ước mơ của bạn là gì?
2. Khả năng của bạn là gì?
3. Bạn tạo ra giá trị từ ước mơ này như thế nào?

b/ Công việc hiện tại đáp ứng bao nhiêu phần trăm những dấu hiệu xác định ước mơ? Bạn sẽ làm gì để thu hẹp khoảng cách giữa ước mơ và công việc hiện tại?

“Tất cả những gì bạn biết, bạn không thể giải thích. Nhưng bạn cảm nhận được nó. Bạn cảm nhận được nó trong suốt cả cuộc đời. Rằng có điều gì đó không ổn với thế giới. Bạn không biết nó là gì, nhưng nó vẫn ở đó. Như những mảnh vỡ trong tâm trí, nó khiến bạn muốn nổ tung”

– Morpheus⁽¹⁶⁾ – Ma trận –

Đã bao giờ bạn từng thắc mắc tại sao có những người có thể theo đuổi ước mơ, xây dựng được một đế chế kinh doanh đồ sộ mà không cần bất kỳ một loại bản năng cấp nào? Trong khi đó, ở chiều ngược lại, tại sao có nhiều người sở hữu vô số bản năng cấp khác nhau nhưng vẫn không có được công việc như ý?

Những người thành công trong việc theo đuổi ước mơ biết được bí mật gì mà nhiều người không biết?

Hay những người bình thường gặp phải một trở ngại nào mà họ không thể nhận ra?

Bạn vẫn còn nhớ đến chiếc bẫy ngọt ngào đã ngăn cản nhiều người đến với cuộc sống mơ ước chứ? Đó là một chiếc bẫy tinh vi

mà càng mắc kẹt lâu trong đó, việc bạn thoát ra sẽ càng trở nên khó khăn hơn. Thậm chí, đến một thời điểm, chiếc bẫy này sẽ là chiếc phao cứu sinh duy nhất mà bạn ra sức bảo vệ.

Liệu bạn đã đặt chân vào chiếc bẫy này? Hay bạn đã trở thành một phần của hệ thống?

Đó là tất cả những gì đang chờ đón bạn khám phá trong Phần hai: Cuộc sống mới.

Phần II

Cuộc sống mới

HỌC TẬP TỐT Ở TRƯỜNG, CÓ ĐIỂM SỐ CAO
VÀ CÓ CÔNG VIỆC THU NHẬP TỐT?

Chương 6

Chiếc bẫy

“Con đường đúng đắn, đôi khi, không phải là con đường dễ dàng.”

– Bà Willow⁽¹⁷⁾ – Pocahontas –

Như bạn đã tìm hiểu trong những chương trước, công việc luôn giữ vai trò cực kì quan trọng trong cuộc sống. Điều này có nghĩa: tìm kiếm công việc mơ ước luôn là ưu tiên hàng đầu trong quá trình đi đến cuộc sống mơ ước.

Tuy nhiên, đây là điều không phải ai cũng có thể thực hiện được.

Nguyên nhân chủ yếu của vấn đề này nằm ở một chiếc bẫy ngọt ngào mà rất nhiều người đã vô tình giẫm phải. Tôi gọi đó là bẫy công việc.

Bạn biết họ đã rơi vào chiếc bẫy này từ khi nào không?

Mặc dù có tên gọi bẫy công việc nhưng hầu hết mọi người đều đã sa vào nó từ rất sớm, ngay cả trước khi họ ý thức được ý nghĩa của hai chữ “công việc”.

Họ đã bước vào nó ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường. Điều này có làm bạn bất ngờ? Tôi hi vọng là không...

Học tập tốt ở trường, có điểm số cao và có công việc thu nhập tốt?

Liệu đây có phải là sự thật?

Liệu học tập tốt ở trường, có điểm số cao sẽ đảm bảo cho sự thành công trong tương lai với một công việc thu nhập tốt?

Ý kiến này không hoàn toàn sai. Nó chỉ chưa đầy đủ.

Điểm số chỉ là một trong rất nhiều mục tiêu trong cuộc sống trường học.

Mục tiêu quan trọng nhất của giai đoạn này chính là giúp bạn phát triển tư duy, hình thành quan điểm và xây dựng những thói quen tích cực. (Và có những người bạn thật sự...).

Tiểu sử của rất nhiều nhân vật nổi tiếng đã minh chứng cho một thực tế, sự thành công trong cuộc sống không nhất thiết đòi hỏi một kết quả tốt trong trường học. Bạn có thể dễ dàng kiếm được những câu chuyện này trên Internet.

Trong chiều ngược lại, số điểm cao trong trường học cũng không phải là sự đảm bảo chắc chắn cho một tương lai thành công trong cuộc sống. Vậy, tại sao quan điểm “Học tập tốt ở trường, đạt điểm cao để có công việc tốt” lại có sức ảnh hưởng sâu rộng như vậy đối với rất nhiều người?

Để tìm hiểu sâu hơn về vấn đề này, một lần nữa, bạn cần quay trở lại quá khứ với quãng đời học sinh đầy kỷ niệm. Bạn vẫn còn nhớ những giờ kiểm tra miệng hay những bài kiểm tra một tiết chứ? Mặc dù đây có thể được xem là những khoảnh khắc “hãi hùng” đối với bạn (cũng như với tôi và nhiều người khác) nhưng chi tiết này cực kỳ quan trọng để bạn hiểu rõ nét hơn về chiếc bấy mà bạn có thể đã bước vào.

Trong những bài kiểm tra đó, yếu tố nào được xem là quan trọng nhất để bạn có thể đạt điểm cao?

Đó là một sự sáng tạo, một tư duy độc đáo hay một khả năng đặc biệt?

Chắc chắn là không.

Câu trả lời chắc chắn sẽ không làm bạn bất ngờ. Trong một quãng thời gian quá dài, nhiều thế hệ học sinh được đánh giá chỉ dựa trên một tiêu chí duy nhất. Đó là khả năng học thuộc lòng và ghi nhớ chính xác tất cả những gì được dạy trong sách vở.

Cách thức đào tạo này không thể khuyến khích đam mê khám phá. Nó càng không đề cao quan điểm, ý kiến riêng của từng người.

Thay vào đó, việc trao đổi kiến thức chỉ diễn ra một chiều từ người dạy đến người học mà không có bất kỳ sự phản biện nào. Việc đặt câu hỏi dành cho giáo viên gần như là điều không tưởng. Bên cạnh việc truyền thụ kiến thức, một khía cạnh khác để đánh giá học sinh là hạnh kiểm cũng được vận hành theo cách thức tương tự. Một học sinh được nhận xét là ngoan hay hư cũng phụ thuộc vào việc bạn ấy có tuân thủ những quy định được đặt ra, chứ không đánh giá dựa trên phẩm chất, nhân cách hay cá tính riêng.

Cách thức đánh giá này gần như không có sự thay đổi trong suốt quá trình học tập từ tiểu học lên đến đại học.

Bạn có thể nghĩ rằng đây chỉ là những vấn đề nhỏ từ thời đi học. Thế nhưng, hậu quả của nó lại ảnh hưởng khá nghiêm trọng đến cuộc sống sau này.

Rất nhiều người lớn lên mà vẫn không thể bước ra khỏi ngưỡng cửa của trường học. Khi đã rời khỏi ghế nhà trường, rời khỏi những bài học thuộc lòng và những điểm số quen thuộc, nhiều người ngỡ khi không biết nên làm gì tiếp. Họ đã quá quen thuộc với việc lắng nghe và làm theo sự hướng dẫn.

Trong khi đó, cuộc sống xã hội hoàn toàn khác. Nó không có những bài mẫu để học thuộc lòng và làm theo. Tâm lý ỷ lại hình thành trong một thời gian dài khiến họ bỗng cảm thấy hụt hẫng, không định hướng. Rất nhiều người bị đẩy vào cuộc sống mà chưa nhận được sự chuẩn bị đầy đủ.

Không dừng lại ở đó, việc lựa chọn ngành học chỉ dựa theo điểm số, mà bỏ qua các yếu tố quan trọng khác như sở thích, đam mê, đã tạo ra rất nhiều thử thách trong việc quản lý xã hội.

Theo một nghiên cứu của Trường Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn vào năm 2013, có đến 26% sinh viên ra trường thất nghiệp và hơn 70% làm trái ngành nghề. Điều này có nghĩa là cứ mỗi nhóm bạn bốn người đang ngồi trên giảng đường, sẽ có một bạn không kiếm được việc làm khi tốt nghiệp. Trong một công ty, cứ 10 người thì có đến 7 người cần phải đào tạo lại do không áp dụng được những kiến thức đã học trong suốt quãng thời gian bốn năm sinh viên.

Về phương diện cá nhân, đây là một sự lãng phí thời gian và tiền bạc trong suốt giai đoạn tuổi trẻ. Về phương diện xã hội, đây là sự lãng phí đáng kể về tài nguyên và nguồn lực lao động.

Theo một số liệu khác của Tổng cục Thống kê, năm 2013, số người thất nghiệp có trình độ đại học ở độ tuổi dưới 30 đã tăng lên thành 101.000 người (9,89%). Riêng quý 3-2013, tỉ lệ này còn tăng lên mức 11,75%.

Thực trạng từ các nghiên cứu trên cho thấy xã hội đang phải đối mặt với rất nhiều hậu quả đáng tiếc từ tình trạng thiếu sự định hướng nghề nghiệp trong giới trẻ.

Thứ nhất, tình trạng thất nghiệp kéo dài tạo nên một áp lực lớn cho xã hội trong việc chu cấp cho lực lượng lao động thất nghiệp.

Thứ hai, việc không có việc làm ổn định có thể dẫn đến việc phát sinh những tệ nạn xã hội khác như lừa đảo, cướp giật, kinh doanh trái phép...

Ngoài ra, tình trạng làm trái chuyên ngành đào tạo còn tạo nên rất nhiều khó khăn trong việc phân bổ, dự đoán nhu cầu đào tạo ngành nghề trong tương lai. Điều này dẫn đến các số liệu thống kê về việc làm không chính xác, dẫn đến các trường đại học mở tràn lan các chuyên ngành không có nhu cầu thật sự về nhân lực.

Và như vậy, tình trạng thất nghiệp, làm trái chuyên ngành như một vòng xoáy không có hồi kết.

Tất cả những thách thức trên bắt nguồn từ rất nhiều nguyên nhân khác nhau, trong đó, một nguyên nhân quan trọng nhất là sự thiếu định hướng về nghề nghiệp của các bạn trẻ.

Vì vậy, bên cạnh việc đảm bảo điểm số học tập ở trường, các bạn trẻ cần phải dành nhiều thời gian hơn để tìm hiểu về bản thân, về mục tiêu nghề nghiệp sau này. Có như vậy, quyết định lựa chọn ngành học của các bạn mới trở nên phù hợp và chính xác.

Tuy nhiên, đây không chỉ là thử thách dành riêng cho các bạn học sinh, sinh viên.

Tìm kiếm công việc phù hợp vẫn luôn là mối bận tâm của rất nhiều anh chị dù đã có nhiều năm kinh nghiệm làm việc. Trong một buổi sinh hoạt của Câu lạc bộ Diễn thuyết Sài Gòn, một chia sẻ của anh Võ Hùng Hiến, thành viên sáng lập Câu lạc bộ, đã để lại trong tôi rất nhiều nỗi trăn trở nghề nghiệp.

“Sau khi hoàn thành 12 năm học tập, trong khi chưa biết làm gì, tôi may mắn được một người bạn thân rủ đăng kí thi vào trường kĩ thuật. Gọi là may mắn vì lúc đó nếu không có anh ấy, tôi cũng không biết mình sẽ làm gì kế tiếp.

Sau một hồi suy xét, tôi thấy điều này cũng hợp lí. Hai anh em học chung thì có thể hỗ trợ nhau tốt hơn.

Kết quả?

Tôi đậu còn người bạn thì rớt. Sự may mắn ban đầu giờ đây đã trở thành nỗi bất hạnh khi tôi nhận ra kĩ thuật không phải là lĩnh vực mình yêu thích.

Lúc đó, tôi biết mình đã chọn sai ngành.

Cuối năm 2007, trong giai đoạn bùng nổ của thị trường nhà đất, tôi quyết định theo học chương trình văn bằng hai chuyên ngành Bất động sản của trường Đại học Kinh tế. Trong khi bên ngoài, người người kinh doanh bất động sản thì các thành viên trong lớp lại ngò ì dùi mài kinh sử trong tâm

trạng đầy ỳ sột ruột. Tuy nhiên, mọi người vẫn an ủi nhau: “Mình học là để đầu tư cho tương lai” và cố gắng hoàn tất khóa học.

Đến năm 2008, khi chương trình học còn chưa kết thúc thì thị trường nhà đất bắt đầu đóng băng. Lớp học ban đầu với sự tham gia của 50 người, thì đến cuối cùng chỉ còn lại 30 người. Năm 2010, sau khi có tấm bằng trong tay, tôi cũng chẳng biết làm gì với nó.

Lúc đó, tôi biết mình đã chọn sai nghề...”.

Anh mất hơn mười năm để tìm kiếm một công việc phù hợp.

Mười năm - một khoảng thời gian quá dài. Nửa đầu chặng đường, anh chọn lựa nghề nghiệp dựa theo quyết định của người khác. Nửa sau, anh lựa chọn nghề nghiệp vì xu hướng của thị trường.

Bạn có thể nhận thấy rằng, mười năm cũng là khoảng thời gian trung bình để một người có thể hoàn tất chương trình từ cử nhân lên đến tiến sĩ. Vậy mà, anh đã đánh mất những năm tháng quý giá đó trong vòng xoáy của việc lựa chọn nghề nghiệp. Thời gian sau, anh tiếp tục chặng đường sự nghiệp của mình với vị trí chuyên viên tư vấn bảo hiểm, một công việc không liên quan nhiều đến kỹ thuật, cũng như bất động sản.

Hệ thống đánh giá dựa trên điểm số, sự thiếu định hướng trong lựa chọn nghề nghiệp là những nguyên nhân chính khiến rất nhiều bạn trẻ lựa chọn ngành học và công việc không phù hợp với bản thân.

Đây là bước đầu tiên dẫn đến bẫy nghề nghiệp mà rất nhiều người hiện vẫn đang mắc kẹt và chưa tìm được lối thoát phù hợp. Chiếc bẫy này là thử thách lớn nhất trong quá trình tìm kiếm công việc và cuộc sống mơ ước. Càng ở lâu trong chiếc bẫy, bạn sẽ càng gặp nhiều khó khăn hơn để thoát khỏi nó.

Bầy công việc.

*“Hãy nghe tôi.
Thế giới loài người là một đồ ng hỗn độn”*

– Sebastian⁽¹⁸⁾ – Nàng tiên cá –

Tháng 10/2011, trước khi lên đường sang Úc du học, tôi may mắn có được cuộc hẹn ăn trưa với anh Phòng Hoàng Chánh, vị giám đốc đầu tiên đã nâng đỡ và hướng dẫn tôi rất nhiều trong suốt thời gian làm việc trước đó. Anh còn là người đã khuyến khích tôi xây dựng thói quen đọc sách thông qua món quà bất ngờ trong một chuyến công tác. Đó là quyển sách *Sức mạnh của tập trung* của tác giả Jack Canfield. Đây là tác phẩm đã ảnh hưởng rất lớn đến nhận thức và suy nghĩ của tôi trong nhiều năm sau đó. (Hi vọng đến thời điểm hiện tại, bạn cũng đã đọc tác phẩm này.)

Sau hơn một năm không liên lạc, lần gặp mặt này khiến tôi cảm thấy vừa hài lòng, vừa thích thú. Buổi trưa hôm ấy, một lần nữa, tôi nhận thêm một bài học đầy giá trị từ anh.

“Em thấy đó, những người đi làm như mình thường rất khó đạt được sự thỏa mãn cao trong công việc. Trong khi đó, những người khởi nghiệp từ khó khăn lại có nhiều cơ hội hơn để đảm bảo cuộc sống hạnh phúc và nền tài chính vững mạnh sau này.” Anh nói.

“Cái đó cũng tùy người phải không anh?” Tôi tiếp. “Hoặc những người khởi nghiệp có những kỹ năng mà người đi làm không có...”

“Có thể. Nhưng có rất nhiều người đi làm có kỹ năng, kinh nghiệm quản lý tốt hơn rất nhiều so với các chủ doanh nghiệp. Tại sao họ vẫn không thể xây dựng công ty của riêng mình?”

“Em chưa nghĩ đến điều này. Tại sao vậy anh?”

“Những người đi làm thường vướng vào một chiếc bẫy, mà các chủ doanh nghiệp đã thoát ra từ rất lâu...”

“Đó là gì ạ?”

“Đó là một câu chuyện dài. Nhưng anh em mình có thời gian mà, phải không?”

Anh cười và giải thích cho tôi nghe cách thức mà bẫy công việc vận hành.

Tôi choáng váng trước thông tin vừa nghe.

Tôi đã bước chân vào chiếc bẫy này mà không hề hay biết. Thậm chí, tôi còn không biết đó là một chiếc bẫy. Anh cũng đang tìm cách thoát ra khỏi nó và thử thách của anh còn khó khăn hơn thử thách của tôi gấp nhiều lần.

Anh đã ở trong nó quá lâu.

Còn bạn, liệu bạn đã bước chân vào chiếc bẫy này chưa? Chiếc bẫy này là gì?

Đó là một câu chuyện dài... nhưng chúng ta có thời gian mà, phải không?

Bên cạnh sự thiếu định hướng, sinh viên còn phải đối mặt với rất nhiều áp lực từ gia đình, bạn bè, tài chính trong việc lựa chọn nghề nghiệp. Họ phải đưa ra quyết định trong một thời gian ngắn và chưa có sự suy xét cẩn trọng. Vì vậy, đối với hầu hết những bạn trẻ vừa tốt nghiệp phổ thông, nguyện vọng lớn nhất của các bạn là vào được một trường đại học. Bất kỳ một trường nào...

Điều này tương đối dễ hiểu. Bởi không ai muốn lãng phí những kiến thức đã vất vả tích lũy trong suốt mười hai năm học. Họ bước vào cánh cửa một trường đại học với suy nghĩ: “Đây chỉ là giai đoạn tạm thời. Một khi điều kiện phù hợp hơn, tôi sẽ quyết tâm theo đuổi công việc mơ ước hằng ấp ủ”. Và cứ như thế, họ lèo lái bản thân suốt bốn năm trên giảng đường và ra trường với một nguyện

vọng khác: vào một công ty đúng với chuyên ngành đã học (dù lúc đầu họ có thể chọn đại bất kì trường nào, miễn đủ điểm...).

Bạn có thấy sự mâu thuẫn ở đây?

Họ cũng sẽ nghĩ rằng: “Đây chỉ là giai đoạn tạm thời. Một khi điều kiện phù hợp hơn, tôi sẽ quyết tâm theo đuổi công việc mơ ước hằng ấp ủ”.

Tuy nhiên, họ đã lầm.

Một khi bước chân vào một công việc phương tiện, việc thoát ra như dự tính ban đầu không phải là điều dễ dàng. Nhiều người đã và đang theo đuổi thành công ở công việc phương tiện mãi không thể nào tìm kiếm được công việc mơ ước thật sự. Họ bị cuốn vào vòng xoáy, vào một chiếc bẫy do chính bản thân mình tạo ra.

Rào cản chuyên môn

Để bước lên những nấc thang thành công trong sự nghiệp, mỗi ngành nghề cụ thể đều cần những kỹ năng khác nhau. Một trong những cách để người đi làm chứng minh được điều này chính là sở hữu trong tay những chứng chỉ chuyên môn nhất định.

Nếu làm việc trong ngành tài chính, ngân hàng, bạn có thể đã nghe đến các chứng chỉ như ACCA, CPA, CFA⁽¹⁹⁾.

Nếu làm việc trong các lĩnh vực phát triển dự án, bạn có thể đã nghe đến những thuật ngữ Lean Sigma, Kaizen...

Nhiều người đi làm tin rằng, một khi phát triển năng lực chuyên môn trong một lĩnh vực nhất định, họ sẽ có lợi thế để bạn phát triển con đường nghề nghiệp. Thế nhưng, thực tế không hoàn toàn như vậy.

Trong nền kinh tế bất ổn như hiện nay, chuyên môn sâu đã trở thành một rào cản khiến rất nhiều người không thể tìm được nghề nghiệp như mong muốn.

Ví dụ: thu nhập trung bình của một phi công có kinh nghiệm lái máy bay vận tải hạng nặng ở Mỹ vào khoảng 122.000 USD một năm (theo báo cáo của HR Report đăng tải trên trang web www.salary.com vào tháng 1/2015). Mức lương này là phù hợp khi phi công là nghề nghiệp đòi hỏi rất nhiều kỹ năng chuyên môn và sức khỏe tốt. Với mức lương như thế, ông có thể có cuộc sống tương đối thoải mái.

Thế nhưng, điều gì sẽ xảy ra khi thị trường hàng không suy thoái? (Như những năm vừa qua?).

Người phi công này có khả năng mất việc làm.

Không phải vì ông không có khả năng. (Điều đó đã được minh chứng trong nhiều năm).

Ông có thể mất việc vì một yếu tố mà ông không thể kiểm soát. (Và yếu tố này thì lại xuất phát từ rất nhiều nguyên nhân khác nhau).

Điều gì xảy ra sau đó?

Dĩ nhiên, người phi công này phải kiếm một việc làm khác.

Liệu ông ta có thể kiếm được việc làm tại một hãng hàng không tương tự, với một mức lương tương tự?

Có thể có. Nhưng đa phần là không. Vì đây là ảnh hưởng của toàn ngành. Sự cắt giảm nhân sự diễn ra không chỉ có trong công ty của ông.

Vậy thì, người phi công này phải tìm kiếm một công việc ở một thị trường khác. Và khi đó, bị kích hoạt đầu diễn ra. Kỹ năng điều khiển máy bay hạng nặng, những gì mà ông đã tích lũy hàng chục năm trời, có nguy cơ trở nên vô nghĩa. Một kỹ năng được xem là quan trọng trong lĩnh vực này có thể nó hoàn toàn không có giá trị đối với lĩnh vực khác. Điều đó có nghĩa ông không thể có được một công việc khác với mức lương như cũ. Đó là nếu như ông tìm được một công việc khác.

Chuyện tương tự cũng xảy ra với những doanh nghiệp vừa bị thôi việc khác.

Để thành công trong sự nghiệp, nhiều người được khuyên hãy trở thành chuyên gia. Điều này giúp họ trở thành thiếu sót quan trọng trong ngành. Tuy nhiên, với sự biến động thất thường của nền kinh tế, trở thành chuyên gia cũng đồng thời hạn chế cơ hội của họ trên thị trường lao động. Cho dù đó là một công việc phương tiện khác.

Trong giai đoạn từ năm 2008 đến 2012, kinh tế thế giới và Việt Nam đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi cuộc khủng hoảng thị trường tài chính và bất động sản Mỹ. Mỗi năm, những lời hứa về phục hồi và triển vọng phát triển cứ tiếp tục được đưa ra. Thế nhưng, đời sống của hầu hết người dân vẫn còn gặp nhiều khó khăn.

Vào giai đoạn đó, rất nhiều người từng làm việc trong những ngành thời thượng như chứng khoán, ngân hàng, bất động sản đã phải đối mặt với tình trạng sa thải hàng loạt. Trong khi nhân viên liên tục nhảy việc khi có cơ hội phù hợp, các vị trí giám đốc cấp cao đã gặp phải rất nhiều thử thách. Thậm chí, một vị giám đốc của một công ty bất động sản tại Hà Nội đã phải chuyển hướng kinh doanh qua dịch vụ ăn uống, trà đá vỉa hè để sống qua ngày.

Nguyên nhân của hiện tượng này là gì?

Tại sao vị trí càng cao lại càng gặp khó khăn trong việc thay đổi công việc khi khủng hoảng xảy ra?

Bạn có thể dễ dàng trả lời câu hỏi này khi nhìn vào cấu trúc hoạt động của công ty mình đang làm việc. Số lượng nhân viên luôn chiếm áp đảo những vị trí điều hành. Nếu nhìn rộng hơn trên thị trường lao động, số lượng tuyển dụng vị trí cấp cao cũng thấp hơn rất nhiều so với nhân viên bình thường. Khi khủng hoảng ngành xảy ra, khoảng cách này càng được gia tăng đáng kể. Điều này có nghĩa là cơ hội tìm kiếm việc làm của một giám đốc thấp hơn một nhân viên gấp nhiều lần.

Không chỉ vậy, ở một khía cạnh khác, còn một yếu tố khiến những người giữ vị trí cấp cao gặp nhiều thử thách trong việc lựa chọn công việc. Họ không dễ dàng chấp nhận làm những vị trí thấp hơn. Có rất nhiều nguyên nhân lý giải cho điều này: mức lương, phúc lợi, danh tiếng, uy tín...

Một lần nữa, chuyên môn càng cao, vị trí càng cao trong công việc phương tiện càng tạo nên nhiều rào cản để thay đổi và tìm kiếm công việc mơ ước.

Rào cản kinh nghiệm.

Hãy hình dung bạn đang bước vào siêu thị để chuẩn bị bữa tối cho gia đình.

Tôi biết điều này hơi khó khăn với một số bạn nhưng hãy cố tưởng tượng những gì có trong siêu thị nhé.

Bạn đã ở trong siêu thị chưa? Được rồi, bây giờ bạn sẽ dựa vào yếu tố nào để lựa chọn thực phẩm? Đó là khẩu vị của bản thân, màu sắc của hàng hóa, sự quen thuộc của thương hiệu hay giá tiền?

Bạn còn quên mất điều gì không?

Nếu vẫn chưa nghĩ ra, câu trả lời chính là hạn sử dụng. *Một điều không thể bỏ qua, đúng không?*

Mỗi mặt hàng đều có một hạn sử dụng nhất định. Đối với thực phẩm, sản phẩm y tế hay chăm sóc sức khỏe, yếu tố này càng có vai trò cực kỳ quan trọng. Liệu bạn có dám thưởng thức một món ăn khi hạn sử dụng đã qua hơn ba tháng? Hay liệu bạn có dám thoa một loại kem đã hết hạn sử dụng từ hơn một năm trước đó?

Tương tự như vậy, mỗi công việc cũng có một hạn sử dụng cho riêng mình. Tuy nhiên, đây lại là yếu tố mà nhiều người bỏ qua khi lựa chọn nghề nghiệp.

Ví dụ: - Một vận động viên thể dục dụng cụ có tuổi nghề rất ngắn. Thời kỳ đỉnh cao của họ kết thúc ở những năm 14, 15 tuổi.

Sau thời gian đó, các khớp xương trở nên cứng cáp nên họ sẽ gặp rất nhiều khó khăn trong các cuộc thi đấu.

- Một người mẫu có tuổi nghề kết thúc vào khoảng 25 tuổi. Sau thời gian đó, các chỉ số cơ thể sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều từ vấn đề tuổi tác.

- Đối với các công việc liên quan đến khía cạnh kinh tế như kinh doanh, bán hàng: Thời điểm sung sức nhất của một người bán hàng có thể kết thúc trước khi anh ta bước qua tuổi 35. Sau thời gian đó, mức độ nhanh nhạy với thị trường và khả năng cạnh tranh với đối thủ sẽ bắt đầu giảm xuống.

Hạn sử dụng nghề nghiệp bao gồm hai yếu tố:

Một là những hạn chế đặc thù của bản thân do gánh nặng tuổi tác.

Hai là do áp lực cạnh tranh từ số lượng đông đảo những người trẻ tuổi hơn đang bước vào thị trường lao động.

Với tốc độ phát triển vũ bão của công nghệ, quan niệm “Gừng càng già càng cay” có thể không còn phù hợp.

Hiện nay, trong công việc, ngoại trừ cạnh tranh với những đối thủ từ các công ty khác, những đồng nghiệp cùng phòng ban, bạn còn phải đối mặt với sự cạnh tranh khốc liệt từ những thế hệ đi sau, những người đang ở độ tuổi sung sức nhất. Thế hệ này đầy sáng tạo, đầy đam mê. Họ có thể chấp nhận làm việc lên đến 14 tiếng một ngày để theo đuổi mơ ước. Trong khi đó, nếu như đang ở độ tuổi ngoài 30, ngoài công việc, bạn còn phải dành sự quan tâm đến rất nhiều vấn đề khác như gia đình, con cái. Đó là chưa kể đến, trong lực lượng lao động mới này, có những bạn đã xác định được chính xác công việc ước mơ của mình và sẵn sàng nỗ lực gập nhiều lần bạn để hướng đến kết quả. Những bạn trẻ này có thể đảm đương được công việc bạn đang thực hiện với một mức lương thấp hơn rất nhiều.

Thậm niên giúp bạn có kinh nghiệm giải quyết công việc một cách hiệu quả. Tuy nhiên, nếu đó không phải là công việc bạn mơ ước, bạn sẽ dễ dàng bị qua mặt bởi những đàn em đầy năng lượng và khát khao khẳng định bản thân.

Tuổi thọ của nghề không chỉ là thách thức với những người có kinh nghiệm, vấn đề này còn là mối quan tâm rất lớn của cả các bạn trẻ vừa mới ra trường. Nếu như bạn vẫn còn nhớ đến bài chia sẻ của bạn Tuấn trong phần I, hẳn bạn sẽ bất ngờ khi biết rằng có những công việc có tuổi nghề chỉ trong vòng một vài năm. Tuấn chia sẻ:

“Mức lương của bọn em khi ra trường khoảng từ 4 đến 5 triệu. Sau một năm làm việc, mức lương có thể tăng lên 6 triệu. Nhưng ngay sau đó, công ty có thể tuyển ngay một người mới ra trường để thay thế công việc hiện tại của em chỉ với giá 4 triệu”.

Một năm tuổi nghề cho một công việc! Một con số khiến ta phải suy nghĩ.

Liệu công việc hiện tại bạn đang làm có là một sự đảm bảo chắc chắn cho tương lai như bạn vẫn thường nghĩ? Bạn đã có một kế hoạch khác phòng khi những thay đổi của nền kinh tế, của ngành nghề có thể diễn ra?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn.

1. Công việc hiện nay có phải công việc bạn đang mơ ước? Nếu không, bạn đã chọn công việc này vì những nguyên nhân gì?
2. Bạn sẽ làm gì để thoát ra chiếc bẫy công việc? Điều này có ý nghĩa như thế nào đến với cuộc sống của bạn và những người xung quanh?
3. Những thử thách mà bạn sẽ gặp phải khi rời bỏ công việc hiện tại để theo đuổi công việc mơ ước? Với từng thử thách, bạn sẽ có những giải pháp nào?

Thử thách 1: Giải pháp 1:

Thử thách 2: Giải pháp 2:

Thử thách 3: Giải pháp 3:

Công việc phương tiện (một công việc thuậ`n túy mang đế`n thu nhập) là một chiế`c bẫy trá hình. Càng ở lâu trong chiế`c bẫy này, bạn càng khó thoát ra để theo đuổi mơ ước. Và một khi ở trong đó đủ lâu, bạn sẽ trở thành một phầ`n của hệ thố`ng. Bạn sẽ tiế`p tục khuyế`n khích những người thân theo đuổi con đường bạn đã chọn. Bởi vì đó là tâ`t cả những gì bạn có để bám víu.

Thế`nhưng, đế`n một lúc nào đó trong cuộc sô`ng, và hãy tin tôi, khoảnh khắ`c â`y chắ`c chắ`n sẽ đế`n, bạn sẽ tự vắ`n mình bắ`ng rấ`t nhiề`u câu hỏi về` mục đích sô`ng. “Tôi là ai?”, “Tôi đế`n cuộc đời này với mục đích gì?”, “Rô`ì tôi sẽ đi đâu sau đó?”... Khi đó, bạn sẽ nhận thắ`y được ý nghĩa của việc theo đuổi ước mơ. Nhưng có thể, lúc â`y là quá muộn màng.

Bắ`ng cách nào công việc phương tiện khiế`n bạn chìm đắ`m không lô`ì thoát? Bắ`ng cách nào nó khiế`n bạn không thể nào theo đuổi được ước mơ?

Chào mừng bạn đế`n với kẻ thù sô` một của ước mơ.

Kẻ thù số một của ước mơ.

Đầ`u tháng 4/2013, trong một buổi chiề`u đầ`u hè oi bức, tôi lắ`y hế`t can đảm để bước vào phòng của chị Giám đố`c bộ phận. Chị là một người phụ nữ quyề`n lực, dong dỏng cao với mái tóc cắ`t ngắ`n như ca sĩ Uyên Linh. Bất kỳ người nào khi tiế`p xúc cũng cảm nhận được một phong thái tự tin toát ra từ người chị. Tôi nói.

“Chị ơi, em có thể chia sẻ về` định hướng sắ p tới?”

“Em cứ nói đi Bảo.” Chị bỏ bút xuống.

Bồ ỉ rồ ỉ trước ánh nhìn trực diện của chị, tôi nói:

“Em dự định sẽ nghỉ việc ạ.” Tôi hít một hơi để trấn tĩnh. “Kế hoạch của em trong thời gian tới là phát triển công việc kinh doanh riêng và theo đuổi ước mơ viết sách.”

Vẫn ánh mắt nghiêm nghị, chị mỉm cười nhẹ nhàng:

“Đó là một ý rất hay. Nhưng Bảo à, em không thể nghỉ được.”

Bất ngờ trước câu trả lời, tôi đứng bất động.

“Có lẽ em chưa biết điều này...” Chị cười. “Chị đã có quyết định nâng lương cho em. Ngay trong tháng tới.”

“Dạ...” Tôi bồ ỉ rồ ỉ. “đây không phải là vấn đề về tiền bạc. Em nghĩ đây là thời điểm để em làm những điều mình muốn...”

“Em nghĩ thế nào nếu chị kéo dài hợp đồng từ 1 năm lên thành 3 năm...”

Trong lúc tôi vẫn chưa biết phải phản ứng ra sao trước thông tin này thì chị nói tiếp:

“Em cứ về nhà suy nghĩ kĩ. Hôm sau hãy trả lời chị. Bây giờ chị đang bận.”

Mặc dù đã hạ quyết tâm xin nghỉ nhưng khi bước ra từ phòng chị, tôi lại cảm thấy hoang mang trước quyết định vừa rồ ỉ.

Liệu mình có quá vội vàng?

Công việc này dù sao cũng tốt và mình cũng có cơ hội phát triển. Nếu như nghỉ việc thì mấy tháng tới sẽ như thế nào?

Lỡ như công việc kinh doanh không thuận lợi?

Lỡ như mình không kiếm được việc sau đó?

Hàng chục câu hỏi thi nhau bủa vây lấy tôi.

Nếu như nghỉ việc, tôi có thể theo đuổi ước mơ một cách trọn vẹn. Điểm bất lợi của lựa chọn này là thu nhập của tôi sẽ giảm đi rất nhiều.

Nếu như tiếp tục công việc, tôi vẫn sẽ thoải mái với cuộc sống hiện tại. Nhưng điểm bất lợi là có thể tôi sẽ không bao giờ có cơ hội được làm những gì mình muốn.

Đây là những năm tháng đẹp nhất của cuộc đời, những năm tháng mà tôi còn có thể bùng cháy với niềm đam mê mãnh liệt. Nếu như không phải bây giờ... sẽ là bao giờ?

Nhưng chuyện gì sẽ xảy ra sau đó?

Tôi nhốt mình trong phòng hàng tiếng đồng hồ để suy nghĩ.

Trong cuộc sống, không phải quyết định nào cũng quan trọng. Tuy nhiên, cũng có những quyết định khiến cuộc đời bạn chuyển sang một ngã rẽ hoàn toàn khác. Đây là một trong những quyết định như vậy.

Bế tắc giữa giữa bốn bức tường mà không tìm ra lời giải đáp, tôi quyết định ra khỏi nhà. Hi vọng bà u không khí nhộn nhịp bên ngoài sẽ giúp tôi suy nghĩ tích cực hơn. Tôi gọi điện cho người bạn gái và đến đón cô ấy đi dạo.

Đó là quyết định sáng suốt nhất mà tôi từng thực hiện.

Nếu như chạy xe song song cùng tôi trên con đường Lê Văn Sĩ tập nập người vào đêm hôm ấy, chắc hẳn bạn đã chứng kiến một sự kiện có ý nghĩa rất lớn với cuộc đời tôi. Đó là một cuộc đối thoại đã giúp tôi thay đổi cuộc sống chính mình.

“Anh không biết phải làm như thế nào nữa...” Tôi than thở.

“Sao vậy anh?”

“Anh muốn nghỉ việc để kinh doanh và viết sách. Nhưng chị sẽ p không đồng ý. Chị còn tăng lương cho anh nữa... Bây giờ, anh nghỉ như vậy thì có kì cục lắm không?” Tay tôi nắm chặt tay người bạn gái.

“Đây là điều mà anh đã nói với em hàng tháng trời”. Cô ấy dừng lại. “Em cảm nhận được anh vui như thế nào mỗi khi nhắc đến việc viết sách. Anh làm những việc mình thích thì có gì là kì cục? Có rất nhiều người không thể làm được những việc mình thích. Hoặc tệ hơn, họ phải làm những việc mình không thích. Điều đó mới kì cục.”

Nhờ lời động viên mà sau đó hai tuần, tôi chính thức xin nghỉ việc tại ngân hàng để tập trung phát triển kinh doanh bánh và viết sách.

Làm những việc mình thích thì có gì là kì cục? Tôi chưa bao giờ nghĩ đến điều này...

Có thể bạn sẽ có câu hỏi rằng: “Làm sao tôi biết đó là quyết định đúng? Liệu tôi có hối hận?” Câu trả lời thật lòng là: “Tôi hoàn toàn không biết.”

Tự do và sợ hãi.

Đó là những gì tôi cảm nhận trong suốt thời gian đó.

Nếu như đã từng có khoảng thời gian nghỉ việc trên hai tháng, hẳn bạn sẽ có một cảm nhận rõ nét về sự biến đổi tâm lý trong giai đoạn này. Trong những tuần đầu tiên, tôi cảm thấy ngập tràn tự do và hạnh phúc. Sau nhiều năm đi làm, đây là lần đầu tiên tôi có cơ hội thực hiện những điều mình yêu thích như đánh đàn guitar, làm bánh, viết sách...

Quan trọng hơn, tôi có rất nhiều thời gian ý nghĩa dành cho bản thân và gia đình.

Tuy nhiên, chỉ sau đó một tháng, nỗi lo lắng về sự nghiệp, tài chính đã quay trở lại ám ảnh cuộc sống tôi. Trong khi những người bạn khác vẫn đang nỗ lực tìm kiếm thành công trên con đường sự nghiệp, tôi lại quyết định dừng lại.

“Liệu mình có quyết định quá vội vàng?” – đó là câu hỏi tôi luôn tự hỏi mình mỗi đêm.

Nếu như quay lại khoảng thời gian trước đó, tôi cũng không chắc mình sẽ đưa ra một quyết định tương tự.

Tự do không phải là điều hoàn toàn dễ chịu. Nó quá mới mẻ.

Trong một thời gian dài, tôi phải sống trong áp lực và định kiến của rất nhiều người khác. Bây giờ, tôi đã thay đổi. Nhưng mọi sự thay đổi, dù là nhỏ nhất, cũng chưa bao giờ là một điều thoải mái.

Mơ hồ với tương lai trước mắt, có những lúc, tưởng chừng tôi đã gục ngã.

Không dưới một lần, tôi đã có ý định ứng tuyển một công việc khác trong lĩnh vực ngân hàng. Nhưng may mắn, tôi vẫn nhớ lý do tại sao mình lại quyết định nghỉ việc trước đó. Nếu không phải bây giờ... sẽ là bao giờ? Tôi còn chờ đợi ước mơ đến khi nào?

Số phận một lần nữa thử thách tôi.

Vào tháng 05/2013, một bạn đồng nghiệp cũ tại Ngân hàng Citibank đã đề nghị tôi quay trở lại làm việc cho anh, với mức lương cực kỳ hấp dẫn. Sự kiện này mang đến cho tôi nhiều suy nghĩ hơn là niềm vui.

Tại sao?

Citibank là môi trường làm việc mà tôi luôn mơ ước được quay trở lại, sau chuyến du học bất thành. Nếu như lời mời này được đưa ra sớm hơn trước đó vài tuần, hẳn tôi sẽ chấp nhận mà không cần suy nghĩ. Tuy nhiên, nó chỉ chậm một nhịp, sau khi tôi quyết định theo đuổi ước mơ mình hằng mơ ước.

Liệu tôi có nên chấp nhận lời đề nghị tuyệt vời này và kết thúc chuyện phiêu lưu chóng vánh? Tôi sẽ trở lại cuộc sống như trước và gạt bỏ tất cả những mối bận tâm hiện tại?

Làm những việc mình thích thì có gì là kì cục?

Kết quả là tôi đã từ chối lời mời và tiếp tục ước mơ còn dang dở...

Những lời động viên chân thành của người bạn gái đã thay đổi cuộc đời tôi. Mỗi khi đứng giữa những lựa chọn liên quan đến ước mơ, lời khuyên ấy luôn là động lực để tôi bước tiếp con đường của mình.

Tôi muốn sống trọn vẹn cuộc sống đầy ý nghĩa.

Làm những gì mình thích không phải là một điều kì cục. Điều kì cục chính là không làm những gì mình thích, hoặc tệ hơn, làm những điều mình hoàn toàn không hề thích.

Vậy mà, hiện có rất nhiều người đang theo đuổi những công việc như vậy. Họ chán ghét công việc, cảm thấy không hòa hợp với môi trường, nhưng vẫn không đưa ra bất kỳ sự thay đổi nào. Họ chỉ biết ca thán với người thân, với bạn bè và Facebook...

Họ quên mất một điều.

Thời gian là điều không bao giờ quay trở lại.

Mỗi ngày trôi qua là một ngày đã mất. Nếu như tiếp tục làm những việc mình không thích, họ đang lãng phí cuộc đời của chính mình.

Đến thời điểm hiện tại, công việc kinh doanh bánh của gia đình với thương hiệu Miha Bakery đang phát triển với nhiều cơ hội mới; cuốn sách đầu tiên cũng đã ra đời với nhiều dự án tiếp nối; Câu lạc bộ Diễn thuyết Sài Gòn quy tụ những thành viên tâm huyết theo đuổi sự nghiệp phát triển con người cũng như những công tác xã hội.

Với những trải nghiệm đó, tôi đã lắng nghe rất nhiều câu chuyện về cuộc đời, được chia sẻ rất nhiều kinh nghiệm sống từ nhiều người khác nhau: các bạn sinh viên đến nhân viên văn phòng, những người tự doanh đến giám đốc doanh nghiệp...

Cuộc sống của tôi không còn bị bó buộc trong một lĩnh vực nhất định. Nó trở nên ý nghĩa, đa dạng và nhiều màu sắc hơn bao giờ hết.

Khi bạn theo đuổi ước mơ, bạn không chỉ thay đổi chính mình.

Khi bạn theo đuổi ước mơ, bạn đã thay đổi cả thế giới.

IMAGINE (Tạm dịch: Tưởng tượng).
– Tác giả: Elton John –

... Bạn có thể nói tôi là người mơ mộng	"... You may say I'm a dreamer
Nhưng tôi không phải là người duy nhất	But I'm not the only one
Tôi hy vọng một ngày nào đó,	I hope someday
bạn có thể đến cùng tôi	You'll join us
Và thế giới sẽ trở nên duy nhất"	And the world will be as one"

Nhiều người nghĩ rằng ước mơ sẽ bị ngăn trở bởi những thử thách, những khó khăn bên ngoài. Thế nhưng, ít ai biết được rằng kẻ thù nguy hiểm nhất của ước mơ chính là “sự-tốt-vừa-đủ”.

Bạn sẽ khó có được công việc mơ ước, nếu như bạn đang có công việc tốt vừa đủ.

Bạn sẽ khó có được cuộc sống trong mơ nếu như đang có cuộc sống tốt vừa đủ.

Bởi vì, lúc này, sự đánh đổi là quá lớn.

Hầu hết mọi người đều dễ dàng nhận thấy những mất mát nếu như phải từ bỏ công việc hiện tại. Đó là số tiền lương thu nhập mỗi tháng, số ngày nghỉ mỗi năm, những đặc quyền về du lịch, khám chữa bệnh, di chuyển... Tuy nhiên, rất ít người nhận thấy họ sẽ mất những gì nếu như không theo đuổi ước mơ.

Còn bạn, bạn sẽ mất những gì nếu như không theo đuổi ước mơ?

Như lời bạn gái của tôi đã từng nói: “... *Em cảm nhận được anh vui như thế nào mỗi khi nhắc đến việc viết sách. Anh làm những việc mình thích thì có gì là kì cục? Có rất nhiều người không thể làm được những việc mình thích. Hoặc tệ hơn, họ phải làm những việc mình không thích. Điều đó mới kì cục.*”

Có thể hoàn cảnh của chúng ta khác nhau, nhưng bạn có đang làm một điều gì đó kì cục với bản thân mình?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn.

1. Bạn sẽ đánh mất những gì nếu như phải từ bỏ công việc hiện tại để theo đuổi công việc mơ ước?
2. Bạn sẽ đánh mất những gì nếu như không thể theo đuổi công việc mơ ước?
3. Với những thông tin bạn chia sẻ qua hai câu hỏi trên, bạn sẽ làm gì để theo đuổi công việc mơ ước?

Tóm tắt: Trong chương này, bạn đã khám phá chi tiết bấy tình vi đã ngăn cản bạn giữa công việc phương tiện và công việc ước mơ. Bạn còn tìm hiểu thêm những nguyên nhân mà rất nhiều người đã vô tình bước vào chi tiết bấy này. Quan trọng hơn, bạn nhận thấy được kẻ thù quan trọng nhất của công việc ước mơ và những rủi ro khi theo đuổi công việc phương tiện trong tình hình kinh tế đầy biến động.

Chúng ta phải cân nhắc giữa hai lựa chọn, việc tốt vừa đủ và ước mơ. Trong đó việc tốt vừa đủ tượng trưng cho lí trí và ước mơ tượng trưng cho cảm xúc. Đây là một cuộc đấu tranh muôn thuở mà bất kì con người nào cũng đều phải trải qua. Nếu đã từng đứng giữa hai lựa chọn này, bạn sẽ hiểu cảm giác khó chịu của nó.

Có một cách cực kỳ đơn giản để lựa chọn trong tình huống tương tự. Với cách thức này, bạn sẽ không bao giờ hối tiếc về những

quyết định của mình.

Hãy gặp một người bạn, một người thân và hỏi họ câu hỏi về sự lựa chọn:

“Bạn biết tôi rất rõ, bây giờ tôi đang đứng giữa lựa chọn A và lựa chọn B, tôi nên làm như thế nào? Bạn có thể suy nghĩ một phút về vấn đề này để xem quyết định như thế nào là tốt nhất cho tôi không?”

Hãy cho họ thời gian suy nghĩ.

Trong lúc chờ đợi câu trả lời, cán cân giữa hai lựa chọn trong tâm trí bạn sẽ nghiêng về một phía. Bạn sẽ thầm mong người đối diện nêu đúng tên sự lựa chọn này.

Không cần nghi ngờ gì nữa, đó chính là lựa chọn bạn mong muốn nhất.

Hãy cảm ơn người bạn đã dành thời gian suy nghĩ nhưng hãy nói họ đừng trả lời câu này. Đôi khi câu trả lời rơi trúng vào quyết định bạn không muốn càng làm bạn trở nên khó xử. Những cảm xúc, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu mới chính là quyết định mà bạn sẽ không hối tiếc.

Rất nhiều người muốn tiến đến công việc mơ ước nhưng không đủ dũng cảm thoát khỏi công việc phương tiện tốt-vừa-đủ. Họ không thể bước ra chiếc bẫy nghề nghiệp đã vô tình bước vào.

Họ lo sợ một tương lai không chắc chắn.

Vì vậy, họ bám víu vào cuộc sống hiện tại với hi vọng rủi ro không bao giờ đến với mình. Thế nhưng, đó không phải là một chiến lược khôn ngoan nhất. Chấp nhận sự thay đổi là điều kiện quan trọng để bạn hướng đến cuộc sống mơ ước.

Liệu bạn sẽ thoát khỏi chiếc bẫy? Hay sẽ chìm đắm không lối thoát? Càng lún sâu trong nó, càng khó có cơ hội thoát ra.

Nếu không phải bây giờ... thì sẽ là bao giờ?

Bạn sẽ chờ đợi ước mơ đến khi nào?

Chương 7

Những yếu tố cản trở ước mơ

“Những đứa trẻ cần được tự do để theo đuổi cuộc đời theo ý chúng.”

– Sebastian – Nàng tiên cá –

CHÚNG TA CHỈ BIẾT NHỮNG GÌ CHÚNG TA BIẾT...

Giấc mơ từ những thiên thần nhỏ

“Woa, quà của Khánh Vy đẹp quá!!!” Đám trẻ reo vang cả một góc phòng.

Cuối cùng, phần mong chờ nhất của buổi tiệc cũng đã đến.

“Các bạn im lặng!!! Không thôi mình không cho mở quà.” Cô bé với làn da ngăm, xúng xính trong bộ đầm công chúa, đồng dục tuyên bố với đám bạn.

Hôm nay là ngày sinh nhật lần thứ sáu của Khánh Vy, một thiên thần và là cháu của tôi.

“Ồ, mình cũng có món đồ y chang vậy ở nhà nè...” Một bé gái reo lên khi thấy món quà đầu tiên được mở ra.

“Đây là quà của mình, công nhận mẹ mình mua quà đẹp thiệt(?)” Một bé khác tự mở món quà dành tặng bạn. Và cô cũng không quên tự xuýt xoa khen.

Đã lâu lắm rồi tôi mới được tham dự một buổi tiệc sinh nhật thú vị như vậy.

Càng đặc biệt hơn khi hầu hết khách mời ngày hôm ấy là những cô bé xinh xắn trong độ tuổi mẫu giáo. Nhìn các bé ăn uống, chơi đùa, í ới gọi nhau khiêu tôi như trở lại với kí ức tuổi thơ. Sự hồn nhiên của các bé giúp tôi tạm quên đi những lo toan, bận bịu trong cuộc sống thường ngày.

“Bây giờ, tụi mình sẽ xếp hàng đi xem phim.” Khánh Vy một lần nữa thể hiện rất tốt vai trò chủ nhà trong bữa tiệc.

Các bé nắm tay nhau thành hai hàng, trật tự di chuyển sang phần bên kia của tòa nhà, nơi một phòng khác đang chờ đón.

Sau khi bước xuống dãy cầu thang gỗ nhỏ hẹp, các bé đến trước một cánh cửa được trang trí đủ các hình ảnh dễ thương, đúng như những gì được ghi trên tấm bảng cạnh đó: “Nhà hát Nhái Bùn”.

Vừa bước qua cánh cửa, cả đám trẻ òa lên thích thú với những gì mình đang chứng kiến.

“Woa, một phòng chiếu phim thật rộng lớn.” Tiếng một em bé thảng thốt.

Căn phòng được thả p sáng bởi ánh đèn vàng dịu nhẹ. Những chiếu c gỗ i đủ màu sắ c được đặt rải rác khắ p trên nề n nhà bằ ng gỗ.

Cả đám thi nhau chạy đế n chọn cho mình một chỗ ngồ i yêu thích hướng về phía màn hình. Đứng, ngồ i, nằ m đủ các kiểu, các bé bắ t đầ u la hét sung sướng khi màn hình bắ t đầ u xuấ t hiện tựa đề bộ phim *Frozen*⁽²⁰⁾.

Xen lẫn trong tiế ng cười đùa náo nhiệt, tiế ng khóc của một em bé nhỏ tuổi nhấ t cũng đã vang lên khi căn phòng dầ n chìm trong bóng tồ i. Bé liên tục gào thét cho đế n khi được mẹ dỗ dành và dẫn ra ngoài.

Ngoại trừ trường hợp đó, các bé còn lại đã yên vị thoải mái trên những chiếu c gỗ i và liên tục bàn tán về bộ phim sắ p chiếu. Đây là thời gian dành cho những ước mơ của những nàng công chúa, những chàng hoàng tử. Thời gian mà hầ u hế t tuổi thơ của mọi người đề u đã trải qua, nhưng có lẽ không nhiề u người còn nhớ đế n nó.

“Tớ coi phim này ở nhà rô i. Tớ là Elsa.” Một cô bé với hai bím tóc đung đưa đứng lên giành vai.

Cùng lúc đó, một bé khác với đôi mắ t to đen láy và mái tóc được tắ t cẩn thận nũng nịu câ m váy bạn giật giật và nói. “Không được, tớ mới là Elsa. Cậu là Anna đi...”

Và căn phòng tiế p tục rộn ràng trong những tiế ng cười, những tiế ng gọi nhau í ới của đám trẻ.

Việc có mặt trong buổi tiệc sinh nhật hôm ấy đã giúp tôi nhớ lại khoảng thời gian tuổi thơ của mình. Tôi và những người bạn trong xóm cũng đã từng đắ m chìm trong những bộ phim hoạt hình kinh điển của Walt Disney.

Khi ấy, những bộ phim chưa được phụ đề hay lồng tiếng Việt như bây giờ. Đám trẻ chỉ có thể biết được nội dung phim sau khi đã xem đi, xem lại hàng chục lần. Dầu thế, tôi và các bạn vẫn không hề cảm thấy nhàm chán. Những ước mơ về hoàng tử, công chúa và những bà tiên luôn khiến chúng tôi hạnh phúc.

Nhìn các bé thi nhau giành vai diễn của nữ hoàng Elsa, tôi không nhịn được cười. Tôi cũng đã từng có những ước mơ tương tự như thế. Dĩ nhiên, với cái nhìn của một đứa con trai. Tôi đã từng ước mơ được trở thành người nhện. Ước mơ này vẫn chưa phai nhạt và luôn nung nấu trong đầu từ nhỏ đến lớn.

Còn bạn? Ước mơ của bạn khi sáu tuổi là gì?

Bạn muốn trở thành nhân vật nào?

Mỗi lần hỏi Khánh Vy “Sau này lớn lên, con ước mơ làm gì?”, tôi đều nhận được các câu trả lời khác nhau.

Khi thì bé muốn trở thành công chúa. Khi thì bé lại muốn trở thành stylist. Khi là một nghệ sĩ múa ballet... Tất cả đều thay đổi tùy thuộc vào bộ phim hoạt hình cô bé vừa xem.

Tuy nhiên, khi tôi hỏi tiếp “Tại sao con muốn như vậy?” thì câu trả lời luôn là “Dạ, tại vì nó vui.”

Niềm vui? Tôi đã quên đi điều này bao lâu rồi nhỉ?

Đúng là câu trả lời của một đứa trẻ.

Nó quá đơn giản... và quá đúng.

Hầu hết mọi người khi lớn lên đều suy nghĩ quá nhiều. Họ bận tâm quá nhiều thứ mà quên đi cách tận hưởng niềm vui trong cuộc sống. Họ quên mất đi những ước mơ mình từng ấp ủ...

Lúc sáu tuổi, tôi mơ ước lớn lên sẽ trở thành người nhện.

Khi mười sáu tuổi, tôi muốn thành công và có nhiều tiền.

Khi hai sáu tuổi, tôi chỉ ước mơ có đủ tiền để chi trả cho cuộc sống thường ngày.

Quả là một bước lùi đáng sợ.

Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Nếu như gặp lại chính mình khi còn sáu tuổi, liệu bạn có thể làm đứa bé ấy tự hào với những quyết định của mình? Không ai biết được... Nhưng bạn sẽ làm đứa bé ấy tự hào chứ?

Bài học từ các thiên thần nhỏ mà tôi học được trong buổi tiệc sinh nhật hôm ấy vẫn không dừng lại khi một bé gái với khuôn mặt trái xoan, mái tóc dài quá lưng trong bộ váy trắng nói lên ước mơ của mình:

“Mình chỉ muốn giống cô Thủy chăm sóc cho các bạn.”

Đám trẻ lăn ra cười giòn tan khi được nghe nhắc đến tên cô giáo.

Tôi ước gì bạn cũng ở cạnh tôi trong phòng chiếu phim Nhái Bén của quán “Ba Cây Chổi” để chúng tôi kể những cô bé này chơi đùa với nhau. Một cảm giác thánh thiện, bình an đến lạ lùng.

Ước mơ của các bé đều nhắm mục đích hướng đến người khác.

Đó có thể là ước mơ trở thành cô giáo, y tá hay bác sĩ với những cô bé. Hoặc có thể đó là ước mơ trở thành siêu nhân, siêu anh hùng giải cứu thế giới của những bé trai. Dường như, từ trong những suy nghĩ đầu tiên, các bé luôn hướng về những hình mẫu lý tưởng nghĩ về một mục đích cao cả hơn bản thân.

Ngay từ bé, dù chưa từng tham dự bất kỳ khóa học nào về xây dựng mục tiêu hay thậm chí nhìn cuộc sống, chúng ta đều đã có những lý tưởng sống tốt đẹp và thánh thiện. Tôi chưa từng gặp em bé nào khi được hỏi về ước mơ trong tương lai lại trả lời: “Con mong muốn trở thành một giám đốc ngân hàng/một đại gia bất động sản/một kiểm toán viên chuyên nghiệp...”

Những ước mơ của các bé thường hướng về niềm vui hoặc một lí tưởng cao đẹp hơn chính bản thân mình.

Tuy nhiên, trong quá trình phát triển, với rất nhiều tác động từ môi trường chung quanh, dường như tâm hồn của chúng ta bắt đầu bị thu nhỏ lại. Ước mơ cũng theo đó mà nhỏ đi rất nhiều.

Niềm vui tận hưởng cuộc sống và lí tưởng sống vì người khác là hai nền tảng cơ bản trong cuộc sống mơ ước. Nếu như ước mơ không được xây dựng từ hai giá trị này, rất có thể bạn sẽ không có đủ đam mê và sức mạnh để cam kết theo đuổi đến cùng.

Hơn nữa, nếu như ước mơ không vì một mục đích cao cả hơn bản thân, bạn cũng sẽ không thể truyền cảm hứng để nhận được sự hỗ trợ từ những người khác.

Đây là điều rất quan trọng để ước mơ thành hiện thực mà bạn sẽ được khám phá trong những chương tiếp theo. Dù ước mơ của bạn là gì, dù nó có thay đổi theo thời gian và hoàn cảnh như thế nào, hãy chắc rằng ước mơ đó sẽ mang lại niềm vui, hạnh phúc cho bạn và những người chung quanh.

Giấc mơ bị đánh cắp

Vào một chiều cuối thu lạnh lẽo, tại một thị trấn nhỏ nằm sát sườn núi, (cạnh xưởng đồ cơ khí của con robot bạn đã biết lúc đầu), tất cả cư dân đều vui mừng hân hoan. Cuối cùng, họ cũng nghe thấy tiếng khóc lảnh lót vang lên từ ngôi nhà gỗ của hai vợ chồng bác sĩ. Ngôi nhà ấy đã được chúc phúc và sưởi ấm bởi sự xuất hiện của một thiên thần nhỏ.

Ông bác sĩ khẽ đưa tay quệt dòng nước mắt.

Ông vẫn chưa thể nào tin được mình vừa nhận được một món quà kì diệu như thế. Đôi mắt ông rung rung triu mến nhìn đứa con vừa chào đời. Năm lá y đôi bàn tay nhỏ nhắn của bé, ông mỉm cười rạng rỡ.

“Con được ban tặng một đôi bàn tay thật đẹp. Khi lớn lên, nó sẽ mang lại hạnh phúc cho rất nhiều người. Con sẽ trở thành một bác sĩ ngoại khoa xuất chúng.”

Em bé lớn lên trong tình yêu thương vô hạn.

Đúng như lời dự đoán, ngay từ những ngày còn rất nhỏ, em đã bộc lộ năng khiếu vượt trội trong việc thăm khám bệnh với đôi bàn tay linh hoạt. Những con vật quanh nhà đều được em chăm sóc và chữa lành mỗi khi đau ốm.

Vợ chồng bác sĩ nhìn ngắm đứa con trai với niềm tự hào khôn xiết.

Một thời gian sau, đứa bé ngày nào giờ đã trưởng thành.

Anh học tại trường y khoa danh tiếng bậc nhất thành phố. Với khả năng sẵn có, người thanh niên nhanh chóng kết thúc khóa học với số điểm tuyệt đối. Anh được đánh giá là một trong những bác sĩ phẫu thuật tài năng nhất mà thành phố này từng sản sinh.

Tất cả các bệnh viện nổi tiếng đều mong muốn mời anh về làm việc. Với đôi bàn tay thiên phú, anh có thể thực hiện những đường dao cực kì chuẩn xác với những vết mổ hoàn hảo.

Thế nhưng, anh vẫn luôn cảm thấy một nỗi trống trải trong tâm hồn.

“Liệu đôi bàn tay này được sinh ra chỉ để cầm dao mổ? Nếu vậy, tại sao mình vẫn không cảm nhận được hạnh phúc?” – Anh trầm ngâm.

Nỗi băn khoăn ngày một lớn dần. Nó khiến anh mất tập trung trong công việc. Anh bắt đầu lơ là và phạm phải một vài lỗi lầm nhỏ.

Mọi người bắt đầu đoán. Họ nói anh bị áp lực trước kì vọng quá lớn.

Duy chỉ mình anh biết được câu trả lời. Anh không còn thuộc về nơi này.

Anh không muốn phụ lòng mọi người đã tin tưởng, nhưng anh cũng không thể nào tiếp tục lừa dối bản thân. Anh cảm thấy cô độc khi không thể chia sẻ cùng ai.

Vào ngày cuối tuần, anh nhận được một món quà bất ngờ từ những người bạn đồng nghiệp. Đó là một tấm vé tham dự chương trình hòa nhạc. Lúc đầu, anh một mực từ chối. Nhưng trước tấm lòng của mọi người, anh đành miễn cưỡng tham dự.

Anh không hay biết rằng, buổi hòa nhạc này chính là câu trả lời mà bấy lâu nay anh đang tìm kiếm.

Trong hơn hai tiếng của buổi hòa nhạc, lần đầu tiên trong cuộc đời, anh thấy mọi thứ trở nên rõ ràng hơn bao giờ hết. Sinh ra và lớn lên trong môi trường y học, cuộc sống của anh chỉ toàn xoay quanh những điều mà gia đình anh hướng đến.

Đôi bàn tay linh hoạt của anh được đánh giá và định sẵn cho công việc bác sĩ giải phẫu.

Đến tận hôm nay, anh mới biết tại sao mình được trao cho đôi bàn tay kì diệu này.

Khi lắng nghe những giai điệu tuyệt vời từ buổi hòa nhạc, tâm hồn anh trở nên thư thái đến lạ kì. Anh cảm thấy trọn vẹn và hạnh phúc. Anh nhắm mắt lại và thả hồn mình theo tiếng đàn dương cầm thánh thót. Anh đưa tay lên không trung và tưởng tượng mình đang gõ lên những phím đàn trong không khí.

Một cảm giác tuyệt diệu mà anh chưa từng được biết đến.

“Tôi như được sinh ra lần thứ hai. Bạn sẽ hiểu cảm giác này khi có thể ngửi thấy được mùi nắng, nếm được vị mưa, nhìn thấy tiếng chim hót và lắng nghe vẻ đẹp của màn đêm... Tôi đã tìm được chính mình.”

Từ hôm ấy, anh dành nhiều thời gian hơn bên phím đàn, thay vì bàn mổ. Anh cảm thấy được rũ bỏ hết những áp lực nặng nề trong từng đường dao. Tâm hồn anh trở nên thanh thoát hơn mỗi khi đưa tay lướt phím. Không lâu sau, anh quyết định bỏ hẳn vị trí bác sĩ giải phẫu với tương lai rộng mở để theo đuổi sự nghiệp âm nhạc muộn màng.

Quyết định này ngay lập tức vấp phải sự phản đối quyết liệt từ bố mẹ, gia đình và những người bạn đồng nghiệp. Họ cảm thấy cực kì thất vọng khi mọi nỗ lực của anh trong suốt thời gian qua bỗng trở nên vô nghĩa. Vợ chồng bác sĩ già cương quyết không cho anh rời ngành để theo đuổi ước mơ âm nhạc.

“Đó chỉ là một thú vui, một phương tiện giải trí. Trách nhiệm của con phải là một bác sĩ phẫu thuật.” Họ nói.

Làm sao có thể trách được, khi họ không thể biết những gì anh biết?

Làm sao họ có thể cảm nhận những gì anh cảm nhận?

Làm sao họ có thể thấy những điều anh đang thấy?

Anh chỉ có duy nhất một cuộc đời để sống. Và anh không muốn sống với khối óc, trái tim, đôi mắt và cả đôi bàn tay do người khác lựa chọn...

Anh có quyết định của riêng mình...

Anh là ai?

Bạn có đang trông đợi đây là câu chuyện tiểu sử của một danh nhân nổi tiếng?

Bạn nghĩ rằng đây là cuộc đời của ai?

Đáng tiếc thay, đây không phải là câu chuyện của một người cụ thể.

Đây chỉ là một câu chuyện, đại diện cho rất nhiều câu chuyện khác.

Đó có thể là bạn. Đó có thể là tôi hay bất kỳ ai trong cuộc sống này, trong nhiều thế hệ trước, trong hiện tại và có lẽ sẽ là trong tương lai con cháu chúng ta, nếu như không có sự thay đổi.

Ước mơ chưa bao giờ là một điều quá xa lạ.

Ngay từ bé, chúng ta đã mơ ước được trở thành những nàng công chúa, những bà tiên hay những anh hùng có khả năng cứu thế giới. Hầu hết ước mơ của mọi đứa trẻ đều xuất phát từ niềm vui hay từ những giá trị hướng về người khác.

Thế nhưng, khi lớn lên, ước mơ của mỗi người thường có sự thay đổi đáng kể. Một trong những yếu tố hàng đầu dẫn đến sự điều chỉnh này không bắt nguồn từ những người xa lạ. Ước mơ có thể bị ngăn cản bởi chính những người thương yêu chúng ta nhất.

Đó chính là gia đình.

Bố mẹ nào cũng mong muốn con mình gặp nhiều thuận lợi trong cuộc sống. Họ luôn cố gắng chuẩn bị đầy đủ nhất để con cái có một sự nghiệp thành công và thuận lợi.

Thế nhưng, nhiều người không hề biết rằng “thành công” và “thuận lợi” không đồng nghĩa với “hạnh phúc”.

Đôi với nhiều bạn trẻ, đây được xem là thử thách khó khăn nhất cần phải vượt qua trên hành trình theo đuổi ước mơ. Hãy nhớ, gia đình luôn là điều quan trọng nhất. Đây là nơi đầu tiên, và là nơi cuối cùng bạn trở về. Đây cũng là nơi duy nhất, bạn được yêu thương vô điều kiện. Vì vậy, đừng chạy trốn khỏi thử thách này. Hãy đối mặt với nó.

Tôi hi vọng bạn đã thực hiện đầy đủ các phần Ứng dụng trong các chương trước. Nếu có, hẳn bạn đã xem qua bộ phim “Ba chàng ngốc” được giới thiệu trong chương 2. Chúng ta hãy cùng nhìn lại một cảnh rất xúc động trong bộ phim này.

(Hãy chắc là bạn đã xem nhé!)

“Hôm nay con không phải đi phỏng vấn sao?”

“Con đã không đi...” Farhan nói với người bố. “con không muốn trở thành một kỹ sư.”

Người bố trợn mắt nhìn Farhan. Ông không tin được những gì mình vừa nghe thấy.

“Thằng Rancho lại khiến con suy nghĩ lung tung phải không?” Người bố gằn giọng.

“Con không thích kỹ thuật. Vì thế, con sẽ trở thành một kỹ sư tồi. Rancho có một niềm tin đơn giản, hãy để niềm đam mê là nghề nghiệp của mình. Như thế, công việc sẽ giống như một trò chơi...”

“Con sẽ kiếm được gì trong khu rừng đó?”

“Một mức lương thấp, nhưng con sẽ học được nhiều điều.” Farhan cô thuyết phục.

“Năm năm nữa, khi con thấy bạn mình mua ô tô, mua nhà, con sẽ nguyện rửa bản thân mình.”

“Cuộc sống của một kỹ sư sẽ chỉ mang lại cho con sự thất vọng. Lúc đó, con sẽ nguyện rửa bố... Con thà nguyện rửa mình còn hơn.”

“Cả thế giới này sẽ cười nhạo con! Họ coi con là kẻ thua cuộc, đã bỏ cuộc vào năm cuối cùng. Ngài Kapoor cảm thấy con thật may mắn khi được học ở ICE. Ông ấy sẽ nghĩ gì?”

“Ngài Kapoor không mua cho con máy lạnh. Không phải ngài Kapoor là người đã ngủ không ngon khi con được ngủ thoải mái. Ông ấy không đặt con trên vai và đưa con đi quanh sở thú. Bố đã làm tất cả những điều đó. Điều con quan tâm là bố cảm thấy thế nào, không phải ngài Kapoor. Con còn không biết tên đầy đủ của ông ta...”

“Con nghĩ con là một anh hùng trong một vở kịch suốt suốt sao?”

...

“Không bố. Con sẽ không bao giờ có ý định tự tử. Con hứa. Rancho, người mà bố căm ghét, đã đặt tấm ảnh này vào trong ví của con.” Farhan bước đến, quỳ trước bố. Tấm ảnh là hình của bố mẹ Farhan. “Cậu ấy nói nếu con nghĩ tới ý định tự tử, hãy tưởng tượng điều gì sẽ xảy ra với gương mặt hạnh phúc của bố ... khi bố thấy con đã chết.”

Người bố không nói gì. Lặng lẽ nhìn Farhan.

Anh tiếp: “Con muốn thuyết phục bố, nhưng không phải bằng cách tự tử.” Farhan nắm tay bố. “Bố, điều gì sẽ xảy ra nếu con trở thành một nhiếp ảnh gia? Con sẽ kiếm ít tiền hơn. Con sẽ có một căn nhà nhỏ hơn, một chiếc ô tô nhỏ hơn. Nhưng con sẽ hạnh phúc. Con sẽ rất hạnh phúc. Bất cứ thứ gì con làm vì bố cũng xuất phát từ tình cảm của con với bố. Con đã luôn nghe theo lời bố. Chỉ một lần thôi, hãy để con nghe theo trái tim mình. Bố ... con xin bố.”

Người bố quay đi. Ông tiến đến chiếc laptop vừa mua làm quà cho Farhan. “Trả lại cái này.”

“Con trai, một máy ảnh chuyên dụng giá bao nhiêu? Liệu có thể đổi máy tính xách tay lấy nó không? Nếu con cần thêm tiền, cứ nói bố ... Hãy sống cuộc sống con muốn, con trai.”

Cuối cùng, Farhan cũng thuyết phục được bố mình để theo đuổi niềm đam mê nhiếp ảnh. Đây là một điều không dễ dàng.

Anh phải đầu tư tranh rất nhiều tiền mới có thể bộc bạch cảm xúc với người bố thân yêu.

Bạn có biết tại sao bố mẹ lại ngăn cản ước mơ của bạn? Tại sao họ lại hướng bạn đến một cuộc sống đầy đủ và dễ dàng?

Tất cả đều xuất phát từ tình yêu vô bờ bến.

Họ định hướng cho bạn, bởi vì họ nghĩ bạn chưa đủ chín chắn để lựa chọn. Và lựa chọn của bạn có thể sai lầm. Đây là một thực tế mà bạn phải suy xét kỹ. Liệu bạn đã xác định chính xác ước mơ? Bạn có luôn xao động trước biến cố? Bạn có cư xử trẻ con trước nghịch cảnh? Bạn có hay thay đổi, sáng nắng, chiều mưa?

Hãy nhìn lại chính mình. Bạn đã làm những gì để bố mẹ có thể yên tâm về bạn, về những lựa chọn của bạn? Nếu bố mẹ có định hướng, hãy nhớ điều đó chỉ xuất phát từ tình yêu của họ.

Còn bạn? Việc của bạn là hãy chứng minh sự trưởng thành của mình, qua từng hành động nhỏ trong cuộc sống. Hãy cho bố mẹ thấy bạn đã suy nghĩ chín chắn. Và bạn sẽ có được sự ủng hộ vô hạn từ họ.

Một điều quan trọng khác bạn cần ghi nhớ. Hãy thường xuyên trò chuyện cùng bố mẹ. Khi thuyết phục, bạn không nên dùng lý lẽ để bảo vệ ý kiến của mình. Điều đó không có tác dụng. Bố mẹ cũng sẽ có những lập luận riêng. Và những điều đó thường mâu thuẫn với nhau. Đó là lý do tại sao những buổi nói chuyện giữa bố mẹ và con cái thường không có kết thúc êm đẹp.

Hãy dùng điểm chung duy nhất mà bạn có. Đó là tình yêu.

Bạn hãy nhìn lại cách mà Farhan thuyết phục người bố. Anh không dùng bất kỳ lợi ích nào của việc theo đuổi nghiệp ảnh. Anh chỉ nói tình cảm của mình và của bố.

Hãy nhớ, bố mẹ nào cũng mong muốn con mình hạnh phúc.

Sau tất cả mọi chuyện, bạn sẽ hiểu được gia đình là điều thiêng liêng nhất.

Đừng tránh né thử thách này. Hãy đối mặt với nó.

“Hãy nói chuyện với ông ấy, bằng trái tim của cậu...”

Chỉ một lần thôi, hãy vứt bỏ nỗi sợ hãi...

Nếu không, một ngày nào đó, trong những giây phút cuối đời, cậu sẽ hối hận.

Chỉ cần một chút can đảm, cậu đã có thể thay đổi cuộc đời mình.”

(Rancho – Ba chàng ngô c)

Những yếu tố cản trở giấc mơ

Ngoài việc bấy công việc mà bạn có thể đã tìm hiểu trong chương trước, ước mơ còn có thể bị cản trở bởi hai yếu tố chính yếu sau:

Áp lực giống người khác

Một nhóm nhà khoa học nhốt năm con khỉ vào một căn phòng thí nghiệm. Họ đặt một cái thang và treo một buồng chuối ở giữa phòng.

Theo bản năng, năm con khỉ liên tranh nhau nhảy lên để giành lấy buồng chuối. Tất cả hành động của bọn chúng đều được ghi nhận. Ngay khi con khỉ đầu tiên chạm tay vào buồng chuối, lập tức, một dòng nước lạnh được bắn xối vào những con còn lại.

Sự việc này diễn ra liên tục, cho đến một ngày, bất kỳ con khỉ nào có ý định leo lên thang đều bị bốn con còn lại nhảy vào đánh. Chúng đã liên kết được việc chạm vào buồng chuối và sự xuất

hiện của dòng nước lạnh. Kể từ đó, không con khi nào dám leo lên thang nữa.

Ngày hôm sau, người ta lấy một con khi cũ ra khỏi phòng và thay vào đó một con khi mới. Theo tự nhiên, con khi mới cũng tìm cách leo lên thang để giành lấy buồng chuôi thơm phức. Ngay tức thì, nó bị bốn con khi khác lao vào đánh. Nó không hiểu tại sao. Nhưng đến một lúc, con khi mới cũng bỏ cuộc. Nó không còn muốn leo lên thang nữa.

Hôm sau đó, các nhà khoa học quyết định thay tiếp một con khi mới vào đám khi cũ. Như thường lệ, con khi mới cũng tìm cách leo lên thang và cũng bị bốn con kia lao vào đánh. Con khi ngày hôm qua cũng đã gia nhập hội theo đám khi cũ để đánh con khi mới.

Họ lần lượt làm như vậy, cho đến khi đám khi cũ bị thay thế hoàn toàn.

Kết quả cũng không có gì thay đổi. Hễ bất kì con khi nào leo lên thang, cũng sẽ bị bốn con khác lao vào đánh. Chúng hành động như đám khi cũ, mặc dù chưa một lần bị dòng nước lạnh bắn vào người. Chúng không biết lí do tại sao. Thậm chí, chúng cũng không cần biết. Điều đó không còn quan trọng nữa. Những gì chúng làm là một điều hiển nhiên, đã được chấp nhận trong căn phòng.

Khi con khi đầu tiên được thay vào phòng, nó bị áp lực bởi số đông những con còn lại buộc phải thay đổi. Đến một ngày, nó cũng trở thành một phần của hệ thống và áp đặt suy nghĩ lên những con khác mới vào.

Mỗi xã hội, mỗi nền văn hoá chúng ta sinh sống đều có những chuẩn mực và luật lệ nhất định. Đôi khi, chúng ta bị buộc phải tuân thủ dù không hiểu rõ lí do tại sao. Nếu một người có hành động hay suy nghĩ khác lạ, họ có thể bị gán một cái mác không bình thường, bất thường hoặc thậm chí là bị giết bỏ.

Lịch sử nhân loại đã không ít lần chứng kiến những câu chuyện thương tâm khi một người cố gắng nói lên một sự thật không được xã hội chấp nhận. Từ những nhà khoa học cố gắng chứng minh

trái đất quay quanh mặt trời đến những chính trị gia cố gắng xoá bỏ chế độ nô lệ, họ đều gặp phải sự phản kháng, chống đối từ công luận.

Những người theo đuổi ước mơ thường cảm thấy đơn độc. Đó là điều bình thường. Trong khi nhiều người khác đang tìm kiếm sự thành công, giàu có hay nổi tiếng, người theo đuổi ước mơ lại đi tìm ý nghĩa, sự đa dạng và đầy màu sắc của cuộc sống.

Họ là thiểu số.

Họ là những người bất thường.

Họ là những người đặc biệt.

Vì chỉ những người theo đuổi ước mơ mới có thể biến ước mơ thành sự thật.

Chỉ có những người thấy những điều mà không người nào thấy, mới có thể thay đổi thế giới.

Và như bạn đã biết, cuộc sống của những người thiểu số hoàn toàn không hề dễ dàng. Họ luôn bị áp lực để giông đám đông còn lại.

Đến thời điểm hiện tại, bạn đã bước một bước rất dài trên con đường theo đuổi cuộc sống mơ ước. Có thể bạn đã xác định chính xác ước mơ của mình, có thể bạn cũng đã nhìn thấy nó đang dần hiện rõ thông qua những bài tập ứng dụng trong phần 1. Bạn cũng đã phát hiện ra công việc tốt-vừa-đủ chính là kẻ thù nguy hiểm nhất của ước mơ. Tôi chắc rằng đến lúc này, bạn cũng đã có những bước chuẩn bị tốt nhất cho kế hoạch biến ước mơ thành hiện thực.

Nhưng trước khi điều đó xảy ra, bạn phải đối mặt với một thử thách. Bạn sẽ trở thành thiểu số. Bạn sẽ cảm thấy cô độc. Bạn sẽ cảm thấy không ai hiểu mình.

Đó là một điều rất nguy hiểm.

Bạn không nên để điều đó xảy ra.

Ước mơ của bạn có thể không có nhiều người hiểu. Nhưng bạn không nên sống cô độc. Điều đó không những trái tự nhiên mà còn gây ra rất nhiều hệ lụy về tâm lý không đáng có. Vì vậy, bước đầu tiên, hãy truy cập trang web www.thucdayvamodi.com để chia sẻ ước mơ của mình. Hãy nhớ, bạn không hề đơn độc. Câu chuyện của bạn có thể giúp đỡ rất nhiều người khác. Tương tự, câu chuyện của những người khác có thể là nguồn cảm hứng bạn đang tìm kiếm.

Ước mơ là để kết nối mọi người. Dù bây giờ, chúng ta có là thiểu số. Nhưng ước mơ luôn là câu trả lời cho mọi vấn đề. Đến một lúc, nếu như bạn thấy được những gì tôi đã thấy, ước mơ sẽ kết nối tất cả.

Nhưng trước khi bước đến giai đoạn đó, hãy đối mặt với một thực tế: bạn sẽ gặp phải rất nhiều áp lực khi theo đuổi ước mơ. (Nhưng bạn đã biết đó là điều bình thường, đúng không? Đó chỉ là một quá trình cần thiết trên cuộc hành trình).

“Người khác có thể bị ảnh hưởng bởi áp lực đám đông, chứ tôi thì không bao giờ. Tôi luôn kiểm soát bản thân rất tốt.”

Nhiều người đã từng nghĩ như vậy.

Còn bạn thì sao?

Để kiểm tra mức độ bị ảnh hưởng bởi đám đông, bạn có thể trải nghiệm qua một hoạt động đơn giản sau.

Hãy lấy một tấm hình bạn chụp cách đây khoảng mười năm. Hãy hãy nhận xét về phong cách thời trang của bản thân một cách thật khách quan (về kiểu tóc, trang phục, tư thế chụp ảnh...). Sau đó, so sánh bức hình này với những ngôi sao, nghệ sĩ, diễn viên truyền hình nổi tiếng trong cùng thời điểm.

Bạn có thấy những nét tương đồng?

Bạn có thấy những hình ảnh ấy rất buồn cười?

Đó là câu chuyện mà chúng ta đang nói đến trong hiện tại. Nó có thể trông buồn cười khi nhìn lại. Thế nhưng, vào thời điểm cách đây mười năm, nếu như không theo đuổi những phong cách đó, chúng ta sẽ là những người cực kỳ lỗi mốt.

Nếu được sinh ra trong những năm 80 của thế kỷ trước (hay còn gọi là 8x), chắc hẳn bạn sẽ không thể nào quên được giai đoạn khi hầu hết con trai chỉ có hai kiểu tóc quen thuộc: “Lam Trường” (tóc đinh) hoặc “Đan Trường” (tóc hai mái). Hoặc đi xa hơn nữa về những năm 70 của thế kỷ trước, khi trào lưu Disco, Hippy xuất hiện tại Việt Nam. Khi ấy, các cô, các chú hay bố mẹ chúng ta đều để những kiểu tóc hay mặc những trang phục hết sức kì lạ như đầu uốn xù, tóc dài, áo chim cò, quần ống loe...

Vì vậy, nếu hiện nay, bạn cảm thấy không thoải mái khi nhìn những bạn trẻ trong những kiểu tóc hay trang phục khác lạ thì hãy hiểu rằng, đây là một điều rất bình thường. Điều này cũng tương tự như cách ông bà cảm nhận về thế hệ bố mẹ chúng ta với disco, hippy; hay bố mẹ cảm nhận về chúng ta với các kiểu thời trang hip-hop chục năm trước...

Nếu nhìn một cách tổng quát, sự thay đổi của phong cách âm nhạc, gu thời trang hay thẩm mỹ chỉ là một phần trong sự phát triển của cả nền văn hoá. Điểm chung của những sự thay đổi trào lưu này chính là sức ảnh hưởng của cộng đồng lên từng thành viên sinh sống. Điều này minh chứng cho quan điểm của xã hội hay tâm lý bầy đàn có sức ảnh hưởng rất lớn đến suy nghĩ, hành động của mỗi cá nhân mà họ không hề hay biết. Áp lực từ xã hội, mà đặc biệt là truyền thông, có sức ảnh hưởng rất mạnh mẽ.

Trong tác phẩm *Những đòn tâm lý trong thuyết phục*⁽²¹⁾, của cuốn sách đã đạt mức tiêu thụ trên hai triệu cuốn và được dịch ra hơn 26 ngôn ngữ trên toàn thế giới, tác giả Robert Cialdini đã chỉ ra rằng “Hiệu ứng đám đông” là một trong sáu cách gây ảnh hưởng và thuyết phục người khác hiệu quả. Chúng ta có xu hướng yêu thích những gì xã hội yêu thích (hãy quan sát cách làm của Iphone). Và ngược lại, chúng ta cũng bài trừ những gì mà xã hội không chấp nhận (việc tẩy chay hàng Trung Quốc).

Như đã nói, chúng ta luôn cần một xã hội để tồn tại, để dựa vào. Chúng ta muốn được công nhận, muốn là một phần của xã hội. Vì thế, khi trong đám đông, chúng ta thường dễ đánh mất chính mình và hành xử hoàn toàn khác bản thân thường ngày (hãy quan sát những buổi hội thảo nơi có hàng trăm người tham dự).

Một ví dụ khác để bạn kiểm chứng mức độ chịu ảnh hưởng từ người khác. Hãy xem sê ri phim hài Mr.Bean. Bạn có để ý thấy những tràng cười được thu sẵn mỗi khi chuẩn bị đến những đoạn thú vị? Bạn có cảm thấy buồn cười hơn khi nghe những tiếng cười này? Đó là mục đích của chúng. Bạn thấy đấy, chúng ta dễ bị ảnh hưởng hơn chúng ta nghĩ rất nhiều.

Qua nhiều cuộc nghiên cứu khác nhau, tác giả Robert Cialdini kết luận rằng con người có xu hướng hành động tương tự như người khác, đặc biệt là theo đám đông.

Ví dụ: một số quán bar thường để một lượng khách hàng đứng đợi bên ngoài dù có thể bên trong vẫn còn rất nhiều chỗ. Mục đích của việc làm này là để cho những vị khách (và cả người đi đường) nhận thấy đây là một địa điểm hấp dẫn đến mức có rất nhiều người sẵn sàng chờ đợi để được vào.

Điều tương tự được áp dụng với những lọ đựng tiền tip trong nhà hàng hay quán cà phê. Người ta thấy rằng những lọ tiền tip được để sẵn một lượng tiền nhất định trong đó sẽ làm gia tăng tỉ lệ nhận được tiền tip hơn là những lọ để trống.

Một ví dụ kinh điển nhất của hiệu ứng đám đông chính là câu chuyện cười về một người bị chảy máu cam tại ngã tư. Anh ngược mặt lên trời để cho máu không chảy ra nữa. Đến khi máu ngưng chảy, anh quay lưng lại thì thấy một đám đông người cũng đang nhìn lên trời cùng anh từ nãy đến giờ.

Chúng ta cũng không khác nhiều lắm so với những con khỉ ở đây chương nhỉ?

Để vượt qua thử thách này, một lần nữa hãy nhìn vào những giá trị cốt lõi của bản thân. Một khi bạn đã khám phá ra mình là ai,

mình cần làm gì trong cuộc sống này, những áp lực đến từ bên ngoài không còn quá quan trọng.

Có những lúc bạn sẽ cảm thấy chỉ có một mình. Nhưng bạn không hề đơn độc. Bạn biết mình thuộc về một cộng đồng lớn hơn xã hội hiện có rất nhiều. Đó là một cộng đồng đã được xây dựng từ cách đây hàng nghìn năm, và không ngừng phát triển dù xã hội có thay đổi thế nào. Đó là cộng đồng của những người có ước mơ, một cộng đồng của những người thay đổi thế giới.

Cho dù bạn đang tìm kiếm điều gì, câu trả lời luôn nằm ở bên trong.

Điều quan trọng là, câu hỏi của bạn là gì?

Chúng ta chỉ biết những gì chúng ta biết...

“Nó có thể không đúng khi giả định rằng tôi có thể không nói một cách chính xác việc đó có thể có hoặc có thể không có một phần là hoàn toàn không phải sự thật”.

Pinocchio⁽²²⁾

Nếu như bạn hỏi tôi môn thể thao nào thú vị nhất, câu trả lời sẽ luôn là “bóng rổ”.

Tại sao vậy?

Vì đó là môn thể thao mà tôi đã yêu thích từ những năm cấp III cho đến giai đoạn hiện tại. Tôi sẽ giới thiệu với bạn rằng đây là một trong số ít những môn thể thao mà bạn có thể kết hợp giữa tính nghệ thuật và sự đối kháng.

Hơn thế nữa, đây cũng là môn thể thao hiếm hoi để cao tinh thần đồng đội trong khi vẫn cho phép mỗi cầu thủ có cơ hội được phô diễn những màn trình diễn cá nhân.

Bạn không cần phải quá bận tâm về ngoại hình khi tham gia luyện tập. Với năm vị trí khác nhau trên sân, bạn luôn có thể tỏa sáng

dù cao hay thấp, nhanh hay chậm, mạnh mẽ hay khéo léo.

Nếu như có sức mạnh và thể hình, bạn sẽ có lợi thế ở vị trí trung phong hoặc tiền đạo với những pha đột phá cũng như tranh cướp bóng trên không.

Nếu như nhanh nhẹn, khéo léo và có nền tảng kỹ thuật điêu luyện, bạn hoàn toàn có thể kiến tạo những pha bóng đầy mê hoặc với vị trí tiền vệ phòng ngự hoặc hậu vệ ghi điểm.

Vì những đặc điểm trên, bóng rổ chính là môn thể thao tuyệt vời nhất mà bạn có thể lựa chọn. Tôi yêu môn thể thao này và tôi tin rằng bạn cũng sẽ say mê nó.

Cuối cùng, nếu như lí lẽ của tôi vẫn chưa đủ sức thuyết phục, tôi sẽ khuyến khích bạn hãy hỏi thăm thêm một số người bạn khác đã từng tập luyện môn bóng rổ. Bạn sẽ thấy ý kiến của chúng tôi không hề có sự khác biệt.

Nếu như ý kiến của nhiều người vẫn chưa đủ, bạn hoàn toàn có thể tự mình khám phá. Hãy nhập từ khóa “basketball and1” trên Youtube, bạn sẽ có những trải nghiệm hết sức thú vị về bóng rổ đường phố.

Đó là ý kiến của tôi.

Tuy nhiên, nếu như hỏi ý kiến bạn gái tôi về việc tập luyện bóng rổ, bạn sẽ nhận được câu trả lời hoàn toàn khác. Bóng rổ chắc chắn sẽ nằm trong danh sách những môn thể thao tồi tệ nhất mà bạn từng biết đến.

Hồi cấp II, cô ấy cũng từng yêu thích và tập luyện môn này.

Thậm chí, cô còn được lựa chọn để tham gia một giải thi đấu. Và bị kịch bắt đầu xuất hiện. Trong trận đấu đầu tiên cũng là cuối cùng, ngay trong lần chạm bóng đầu tiên cũng là cuối cùng, cô đã có cơ hội nhảy lên ném rổ ghi điểm. Một pha ghi điểm đầu tiên cũng là cuối cùng trong sự nghiệp cầu thủ bóng rổ cô ấy.

Cô đã không gặp bất kì trở ngại nào từ đối thủ. Một pha bóng cực kì đơn giản.

Dĩ nhiên là như vậy... Vì cú ghi điểm đó là vào lưới đội nhà.

Tất cả các khán giả, vận động viên cũng như huấn luyện viên chết lặng trước diễn biến đầy bất ngờ. Cô lập tức được thay ra trong ánh mắt ngao ngán của mọi người.

Đó cũng là khoảnh khắc cuối cùng cô đứng trên sân bóng.

Nếu như hỏi ý kiến cô ấy về môn bóng rổ, bạn sẽ nhận được câu trả lời: “Bóng rổ là một môn chẳng có gì hấp dẫn và đông đội thì rất tệ...” Cô ấy nhất quyết không chơi bóng rổ thêm một lần nào nữa (cho đến khi gặp tôi).

Trong cả hai trường hợp, bản chất môn bóng rổ không hề thay đổi. Nó vẫn được thi đấu trên một sân bóng với năm thành viên mỗi bên. Mục tiêu của trò chơi vẫn là ném bóng vào rổ đối phương. Luật lệ, cách thức thi đấu cũng đã được quy định từ trước.

Thế nhưng, tại sao suy nghĩ của tôi và người bạn gái dành cho môn này lại có thể trái ngược đến như vậy?

Điều gì đã tạo nên sự khác biệt này?

“Chúng ta chỉ biết những gì chúng ta biết và không biết những gì chúng ta không biết”. Tôi biết câu này nghe có vẻ hơi kỳ lạ một chút. Vì vậy, bạn có thể đọc lại một lần nữa.

Chúng ta chỉ biết những điều chúng ta biết.

Điều này có nghĩa là trong tình huống trên, tôi giới thiệu với bạn môn bóng rổ vì tôi yêu thích môn thể thao này. Ngược lại, người bạn gái của tôi ý kiến hoàn toàn khác biệt vì cô ấy có những cảm xúc tiêu cực về nó.

Trong trường hợp này, cả hai chúng tôi đều không sai khi đưa ra nhận xét về môn bóng rổ. Đơn giản, chúng tôi có những góc nhìn

khác nhau do những trải nghiệm khác nhau. Điều này hoàn toàn bình thường.

Điều tương tự cũng xảy ra đối với những lời khuyên định hướng nghề nghiệp từ các thành viên gia đình, người thân, bạn bè.

Dù xuất phát từ tình cảm thương yêu, nhưng những lời khuyên bạn nhận được có thể bị tác động rất nhiều từ yếu tố chủ quan người nói. Những ý kiến này bắt nguồn từ những trải nghiệm, từ kiến thức chuyên môn hay từ những quan điểm sống mà họ đã đúc kết đến thời điểm hiện tại. Vì vậy, nó có thể phù hợp với người đưa ra lời khuyên nhưng có thể chưa phù hợp dành cho bạn. Hoặc nó có thể chỉ phù hợp trong một số trường hợp nhất định.

Ví dụ: Những người thường khuyên bạn “hãy thực tế, đừng mơ mộng” có thể chưa từng suy nghĩ đến ước mơ hoặc có thể, họ đã từng thử theo đuổi ước mơ nhưng gặp thất bại.

Hoặc đối với họ, cuộc sống lý tưởng cần phải đảm bảo những nhu cầu vật chất.

Hoặc đối với những gia đình có truyền thống trong một lĩnh vực, ngành nghề, họ cũng thường khuyến khích con cái theo đuổi sự nghiệp tương tự.

Họ sẽ khuyên bạn làm những điều họ đã làm và đừng thử những điều mới. Điều đó quá rủi ro cho bạn cũng như chính bản thân họ. Họ chỉ biết những điều họ biết và không biết những điều họ không biết.

Bạn vẫn còn nhớ đến bấy công việc chứ? Bây giờ, bạn đã hiểu tại sao một khi bước vào nó quá sâu, việc thoát ra là điều không thể. Hơn nữa, bấy công việc còn là một chiếc phao cứu sinh duy nhất của nhiều người. Họ bám víu vào nó và khuyến khích những người khác cũng làm như vậy.

Tại sao? Bạn hãy tự tìm câu trả lời cho riêng mình...

Trong chiều hướng ngược lại, nếu như cũng đã từng đưa ra một lời khuyên cho một người bạn, một người đồng nghiệp hay một người thân trong gia đình, hẳn bạn cũng nhận ra rằng những ý kiến của bản thân hoàn toàn chủ quan.

Chúng ta cũng chỉ có thể chia sẻ những điều chúng ta đã biết.

Đã bao giờ bạn nhận được lời khuyên như: “Kinh doanh trong giai đoạn này rất khó khăn. Nếu khởi nghiệp, chắc bạn sẽ thất bại?”

Theo bạn, lời khuyên này thường đến từ ai?

Một chủ doanh nghiệp? - Một nhân viên văn phòng? - Hay một người tư vấn khởi nghiệp?

Hoặc, đã bao giờ bạn nghe nói: “Công việc bận rộn thế này, việc đi đến phòng tập mỗi ngày là điều không thể nào thực hiện được?”

Ai thường là người đưa ra nhận định này?

Một người khỏe mạnh với cơ thể cường tráng? - Một người đang có vấn đề về cân nặng? - Hay một người chưa bao giờ tập thể dục?

Hoặc, đã bao giờ bạn nghe nói: “Đừng bao giờ thử đầu tư chứng khoán/bất động sản/vàng/ngoại tệ. Nó rất nguy hiểm?”

Lời khuyên này đến từ ai?

Một chuyên gia kinh tế? - Một chuyên viên môi giới? - Hay một người nội trợ?

Một lần nữa, chúng ta chỉ biết những gì chúng ta biết và không biết những gì chúng ta không biết.

Bạn sẽ lắng nghe những gì? Bạn sẽ lắng nghe từ ai?

Hãy có câu trả lời cho riêng mình...

Bên cạnh đó, mỗi khi đón nhận lời khuyên, có hai thái cực mà bạn cần cân nhắc thật kỹ trước khi tiếp nhận:

Đầu tiên là sự phản đối tiêu cực.

Nếu để ý, bạn sẽ nhận ra những người thường hay chỉ trích một vấn đề, một sự kiện đa phần chưa từng tham gia hoặc chỉ có kiến thức hạn chế trong lĩnh vực đó. Điều này tương đối dễ hiểu. Mỗi người đều có vùng an toàn khác nhau. Những ý tưởng nằm ngoài vùng này đối với họ đều ẩn chứa rủi ro khiến họ không thể tiếp nhận.

Vì vậy, để tiếp tục giữ vững vùng an toàn, họ khuyên những người khác cũng không nên thay đổi. Ví dụ: những người săn bắn không muốn chuyển sang định canh, định cư; những người nông dân không áp dụng khoa học kỹ thuật vào sản xuất...

Thứ hai là sự ủng hộ mù quáng hoặc có mục đích.

Những chuyên gia trong một lĩnh vực thường có xu hướng quá đề cao chuyên môn và tầm quan trọng của công việc mình đảm nhận. Điều này cũng tương tự như trong một công ty, tất cả các bộ phận đều muốn nâng tầm vị thế và mức độ đóng góp của phòng ban vào thành công chung.

Ví dụ: Phòng kinh doanh sẽ nói: “Nếu không có đội ngũ Sales thì công ty sẽ không có nguồn doanh thu để thực hiện bất kỳ hoạt động nào khác.”

Phòng Marketing sẽ nói: “Nếu không có Marketing thì đội ngũ Sales không thể nào bán được hàng.”

Phòng kế toán sẽ nói: “Nếu không có kế toán thì nguồn tiền sẽ không được điều tiết vào các hoạt động hợp lý”...

Ở một xu hướng khác, một số lời khuyên đưa ra với nhiều mục đích ẩn chứa sau đó như bán hàng, giúp đỡ, áp đặt ý kiến...

Những sự chuẩn bị, lời khuyên của gia đình dành cho bạn luôn bắt nguồn từ tình yêu và sự quan tâm. Dù vậy, như mọi ý kiến khác, nó luôn bị chi phối bởi những kinh nghiệm, kiến thức và quan điểm của người sở hữu.

Chúng ta chỉ biết những gì chúng ta biết và không biết những gì chúng ta không biết. Họ cũng vậy. Vì thế, hãy luôn khao khát mở lòng với những ý tưởng và học hỏi với một sự tinh táo cần thiết.

Tuy nhiên, bạn cũng không cần quá lo lắng.

Bạn sẽ nhận được những cách thức đón nhận thông tin hiệu quả trong phần III của tác phẩm.

Còn trong lúc này, hãy tiếp tục với câu chuyện những ước mơ bị đánh cắp.

Trong xã hội hiện nay, rất nhiều người đang theo đuổi một công việc phương tiện, một cuộc sống “thực tế”, “thuận tiện” hay “dễ dàng”. Chính vì vậy, những người theo đuổi ước mơ trở nên khác lạ, không bình thường hoặc thậm chí là bất thường. Một khi theo đuổi ước mơ, bạn sẽ trở thành thiểu số. Và thiểu số thường phải rất bản lĩnh để đối mặt với áp lực của đám đông. Bạn cần chuẩn bị tinh thần để đối mặt với một thực tế phũ phàng rằng số lượng người ủng hộ bạn sẽ cực kỳ ít ỏi so với những người phản đối.

Trước khi đến với giải pháp vượt qua thử thách này, bạn cần nhận diện ba kiểu người có thể sẽ đánh cắp ước mơ của bạn:

Những người tự cao cô chấp.

Họ cho rằng những điều hiện có đã là tốt nhất.

Đối với họ, mọi điều trên Trái đất đã được khám phá hết. Không còn chỗ cho sự phát triển. Họ tin vào cơ cấu bền vững của hiện tại. Họ không muốn có bất kỳ thay đổi nào cũng như không muốn bất kỳ ai có sự thay đổi.

Mặc dù số lượng kiểu người này không lớn. Nhưng họ sẽ là người khiến bạn dễ dàng cảm thấy mất niềm tin vào ước mơ của bản thân.

Bạn có thể nhận diện họ qua những quy tắc mà họ kiên quyết tuân thủ. Đầu tiên với họ, không có ngoại lệ.

Để vượt qua trở ngại từ kiểu người này, bạn không nên sử dụng lời nói và lý lẽ để thuyết phục. Hãy hành động và đạt kết quả.

2. Những người đã từng có một ước mơ.

Tuy nhiên, vì nhiều lý do khác nhau, họ không thể biến nó thành sự thật.

Từ đó, họ trở nên mất niềm tin. Họ cho rằng ước mơ chỉ là những chuyện không thực tế. Hoặc trong một tình huống xấu hơn, họ không muốn bạn thực hiện ước mơ chỉ vì họ không muốn bạn làm được điều mà họ đã thất bại.

Họ nghĩ rằng nếu họ không làm được thì bạn cũng nên như vậy.

Cách nhận diện kiểu người này? Khi thấy bạn nỗ lực, họ sẽ dè bĩu và nói rằng “điều đó không thể nào xảy ra”. Khi thấy bạn thất bại, họ sẽ hả hê và nói rằng “thầy chưa, đã bảo mà”. Một khi bạn thành công? Họ sẽ nói đó là do may mắn, hoặc bạn có những điều kiện thuận lợi khác mà họ không có.

Để vượt qua trở ngại từ kiểu người này, bạn không nên sử dụng lời nói và lý lẽ để thuyết phục. Hãy hành động và đạt kết quả.

Những người theo dõi và quan sát.

Họ cũng có một ước mơ cho riêng mình.

Thế nhưng, họ chưa thể bắt tay vào thực hiện. Họ cũng không dám chia sẻ điều này với người khác.

Họ lo sợ bản thân trở nên quá khác biệt. Họ thường quyết định theo ý kiến số đông để đảm bảo sự an toàn cho bản thân. Họ không

hẳn là người sẽ ngăn cản bạn đến ước mơ. Nhưng họ cũng không phải là người mà bạn tìm đến khi cần hỗ trợ. Họ là số đông im lặng, theo dõi và quan sát.

Mặc dù không công khai ủng hộ, nhưng có thể họ sẽ mong muốn thấy bạn thành công với ước mơ. Họ cần sự động viên từ bạn để đủ dũng cảm theo đuổi ước mơ của chính mình.

Để vượt qua trở ngại từ kiểu người này, bạn không nên sử dụng lời nói và lý lẽ để thuyết phục. Hãy hành động và đạt kết quả.

Như bạn thấy, để vượt qua trở ngại từ những người đánh cắp ước mơ, lời nói lý thuyết là không đủ. Họ sẽ luôn có đủ lý lẽ hợp lý để hỗ trợ cho quan điểm của mình. Việc tranh luận về chủ đề này là không cần thiết. Hãy nhớ, mỗi người nhìn vào một sự vật với một góc nhìn khác nhau.

Bạn cần hành động để trở thành một đại diện cho những điều mà mình tin tưởng và theo đuổi.

Ngoài ra, nếu bạn yêu thích lĩnh vực sáng tác (tiểu thuyết, phi tiểu thuyết) hay kỹ năng trình bày trước công chúng, đây cũng là điều bạn cần chú ý. Hành động có ý nghĩa hơn lời nói.

Kỹ thuật này được gọi là “Đừng kể, hãy cho tôi thấy.”

Điều này có nghĩa là bạn cần sử dụng những từ ngữ, hình ảnh, biểu cảm khuôn mặt, ngôn ngữ cơ thể hay lời nói để khán giả, độc giả có thể nghe, thấy, ngửi, nếm, suy nghĩ, cảm giác và trải nghiệm như thể họ đang là một nhân vật trong câu chuyện; thay vì họ chỉ là một người được kể lại thông qua người khác.

Ví dụ 1: Hãy so sánh hai cách truyền tải thông điệp sau:

Bạn gái tôi nói rằng làm những việc mình thích không phải là điều kỳ cục – một lời dẫn chuyện.

Bạn gái tôi nói: “Đây là điều mà anh đã nói với em hàng tháng trời.” Cô ấy dừng lại. “Em cảm nhận được anh vui như thế nào mỗi

khi nhấ c đế n việc viế t sách. Anh làm những việc mình thích thì có gì là kì cục? Có rấ t nhiề u người không thể làm được những việc mình thích. Hoặc tệ hơn, họ phải làm những việc mình không thích. Điề u đó mới kì cục.”

– một hành động.

Bạn cảm thấ y bị thuyế t phục hơn với cách truyề n tải nào?

Ví dụ 2: Hãy so sách tiế p hai cách truyề n tải thông điệp sau:

Tôi nói anh â y nhìn ra ngoài – một lời dẫn chuyện.

Tôi nói: “Nhanh lên! Nhìn ra ngoài!” – một hành động

Bạn cảm thấ y bị thuyế t phục hơn với cách truyề n tải nào?

Những lời diễn giải, lí thuyế t cũng giồ ng như lời dẫn chuyện. Nó chỉ có ý nghĩa cung câ p thông tin chứ không thể mang đế n bất kì cảm xúc hay trải nghiệm nào.

Ngược lại, hành động (ở đây là lời nói) giúp độc giả cảm nhận đầ y đủ bô i cảnh và diễn biế n của câu chuyện. Hãy nhớ, độc giả chưa bao giờ thích nghe kể chuyện. Điề u họ muố n là thật sự sô ng trong câu chuyện đó. Họ muố n thấ y những gì nhân vật thấ y, nghe những gì nhân vật nghe và cảm nhận những gì nhân vật cảm nhận. Đó là lí do tại sao họ đọc câu chuyện của bạn.

Trong tiểu thuyế t, điề u đó có nghĩa là độc giả câ n thấ y những hành động.

Còn trong thử thách vượt qua những người đánh cắ p ước mơ, điề u đó có nghĩa là họ cũng câ n thấ y những hành động. Mọi lí lẽ đầ u không có tác dụng. Vì vậy, mỗi khi đố i mặt với những áp lực từ người khác, hãy nhớ đế n “Đừng kể, hãy cho tôi thấ y”. Hành động có ý nghĩa hơn lời nói. Luôn là như vậy.

Trách nhiệm với người khác

Trong cuộc sống, mỗi người đều có rất nhiều mối quan hệ khác nhau. Đó có thể là những mối quan hệ gần gũi như gia đình, bạn bè. Đó cũng có thể là những mối quan hệ chuyên môn như công việc, xã hội. Trong đó, mỗi mối quan hệ đều có sự liên kết với nhau chặt chẽ.

Bạn không tồn tại đơn độc. Vì vậy, những quyết định bạn lựa chọn không chỉ tác động duy nhất đến bạn. Nó còn ảnh hưởng đến rất nhiều người khác.

Khác với nền văn hoá phương Tây đề cao chủ nghĩa cá nhân, mỗi người đều phải tự chịu trách nhiệm về tài chính của bản thân trong cả giai đoạn trưởng thành lẫn khi về hưu. Nền văn hoá phương Đông đề cao tình cảm truyền thống gia đình và sự chăm sóc lẫn nhau. Đó vừa là một đặc ân khi được gần gũi với người thân, vừa là một trách nhiệm để đảm bảo cho gia đình có được một cuộc sống hạnh phúc. Bạn cần quan tâm, phụng dưỡng ông bà, cha mẹ. Bạn cũng cần nuôi dạy và chăm sóc cho con cái.

Rất nhiều người cho rằng một trong những rào cản khiến họ không thể theo đuổi ước mơ chính là trách nhiệm với người khác.

“Tôi cần có đủ tiền cho con tôi ăn học.”

“Tôi cần có đủ nguồn tài chính để chăm sóc bố mẹ.”

“Tôi không thể theo đuổi ước mơ chỉ của riêng mình. Như vậy là rất ích kỷ...”

Đây cũng là nỗi trăn trở lớn nhất của tôi trong giai đoạn đầu theo đuổi cuộc sống mơ ước.

Với nguồn thu nhập hạn chế từ công việc mới, tôi rất cần sự hỗ trợ từ gia đình. Tuy nhiên, tình trạng này không thể nào tiếp diễn trong một thời gian dài.

Tôi đã từng có suy nghĩ bỏ cuộc.

Tôi không biết phải chia sẻ nỗi niềm này cùng ai.

Tôi cũng không biết mình nên phải làm như thế nào mới đúng.

“Chúng ta chỉ biết những điều chúng ta biết và không biết những điều chúng ta không biết”.

Ngay trong lúc bế tắc ấy, tôi đã nhận được một lời khuyên vô cùng quý giá từ tác giả Napoleon Hill, một trong những tác giả vĩ đại nhất của thế kỷ 20. Nhờ lời khuyên này mà tôi đã vững tâm hơn trên con đường theo đuổi ước mơ của chính mình. Trong tác phẩm Chiến thắng con quỷ trong bạn, tác giả Napoleon Hill đã chỉ ra rằng ngoài trách nhiệm với những người thân thiết, mỗi người cần chịu trách nhiệm cho một người khác quan trọng hơn rất nhiều.

Đó là người đã, đang và sẽ dành rất nhiều thời gian ở cạnh bạn.

Đó cũng là người đã chứng kiến mọi thành công cũng như thất bại, mọi niềm vui cũng như nỗi buồn của bạn trong cuộc sống.

Đó cũng là người hiểu rõ bạn hơn bất kỳ ai khác.

Bạn đã đoán ra nhân vật này là ai rồi chứ?

Người bạn cần có trách nhiệm nhiều nhất không ai khác hơn, chính là bản thân bạn.

Chúng ta chỉ có thể cho những gì chúng ta có...

CHÚNG TA CHỈ CÓ THỂ CHO
NHỮNG GÌ CHÚNG TA CÓ...

“TẠI SAO PHẢI LẮC LƯ NHƯ VẬY CHÚ?” Hai tay tôi nắm chặt vào thành ghế.

“Anh nhìn nè, cảnh cũng đẹp mà. Đâu có gì đáng sợ.” Người bạn gái cô trăn an.

“ANH THẤY KHÔNG CÓ GÌ VUI HẾT...” Hơi thở của tôi bắt đầu trở nên gấp gáp.

“Em đang ở đây mà. Sẽ không sao đâu...”

“THÔI, EM ĐỪNG NÓI CHUYỆN NỮA...” Tôi nhắm mắt, cố đóng hết tất cả các giác quan có thể.

Thế nhưng, điều đó không có tác dụng.

Tôi không thể trốn chạy khỏi một thực tế kinh hoàng là mình đang lơ lửng giữa độ cao 50m trên mặt nước biển.

Trong một không gian kín.

Tôi dường như bị cách ly hoàn toàn khỏi thế giới...

Tôi ghét độ cao, cực kì ghét.

Tuy nhiên trong tình huống này, tôi không có chọn lựa nào khác. Tôi chỉ còn cách chịu đựng và cầu mong mọi chuyện sớm kết thúc.

Cáp treo là phương tiện vận chuyển duy nhất hiện có để tôi và người bạn gái có thể tham quan Vinpearl Land từ đây liên.

Mặc dù đã chuẩn bị tinh thần nhưng tôi vẫn không thể nào hình dung cảm giác đối mặt với nỗi sợ lại kinh khủng đến thế. Ngay khi chiếc cabin vừa di chuyển, tôi đã bắt đầu la hét liên tục không kiểm soát. Một phần vì tôi cảm thấy sợ thật sự. Nhưng phần nhiều, tôi đã hi vọng việc la hét có thể giúp trấn an bản thân.

Điều đó đã không xảy ra.

Khoảng không gian rộng lớn bao la giữa trời và biển khiến tôi cảm thấy mình nhỏ bé, bất lực và yếu ớt. Tôi không thể kiểm soát bất kỳ điều gì khác trong tình huống này.

Một cảm giác cực kì thiêu u an toàn.

Những cơn gió rít qua những khe hở trong cabin tạo nên những tiếng cọt két đầ y đe dọa. Chiếc cabin bắt đầ u lắ c lư khiến tôi càng trở nên mắ t bình tĩnh hơn bao giờ hế t. Hai tay tôi bắ u chặt vào băng ghế trong khi miệng vẫn liên tục gào thét.

Đây quả thật là một trong những trải nghiệm đáng nhớ, mà không hế tự hào nhắ t, tôi đã từng trải qua. May mắ n là lúc đó chỉ có tôi và người bạn gái trong cabin, nên khoảnh khắ c này vẫn luôn nằ m trong vòng bí mật.

Cho đế n tận bây giờ...

“Anh ghét độ cao lắ m Vivi.”

“Anh sợ lắ m, sắ p tới chưa...?”

Nế u như cũng có những nỗi ám ảnh tương tự như: sợ độ cao, sợ không gian hẹp, sợ nhện hay gián..., chắ c hẳn bạn sẽ đầ ng cảm trước những phản ứng của tôi trong tình huồ ng trên.

Một khi bị nỗi sợ khô ng chế , tôi không còn đủ tỉnh táo để suy nghĩ bắ t kì điề u gì.

Ngoại trừ chính nỗi sợ.

Nhịp tim của tôi tăng nhanh, cơ thể bắt đầ u vã mồ hôi như tắ m, trong khi các cơ thì co chặt lại. Toàn bộ cơ thể sẽ trở nên căng cứng. Trong khi đó, tay tôi cố gắ ng bám chặt vào bắ t kì vật gì tìm thắ y ở cạnh.

Nỗi sợ độ cao đã khiến tôi hoàn toàn mắ t tự chủ.

Nhưng may mắ n, cuố i cùng, tôi cũng đã đế n bờ bên kia (và trở về) an toàn.

Nế u như biế t rằ ng 10 phút trên độ cao 50m cũng đã khiến tôi mắ t bình tĩnh như vậy thì bây giờ, bạn hãy hình dung những gì tôi phải chịu đựng mỗi khi đi máy bay... Việc trải qua hàng tiế ng đô ng

hồ` trên độ cao 5.000m chưa bao giờ là điề`u dễ dàng, đố`i với tôi, cũng như nhiề`u người khác.

Chính vì quá lo sợ, nên tôi thường chú ý rấ`t kĩ những hướng dẫn an toàn dành cho hành khách trước khi chuyề`n bay cá`t cánh. Một trong những lưu ý quan trọng chính là khi có sự cô` xảy ra, điề`u đầ`u tiên chúng ta câ`n làm là hãy đảm bảo an toàn cho chính mình, trước khi nghĩ đế`n chuyện giúp đỡ người khác.

Nế`u như không thể làm điề`u đó (như thắ`t dây an toàn, đeo mặt nạ oxi...), bạn có thể bắ`t tinh ngay lập tức. Và khi ấy, thay vì hỗ trợ, bạn lại trở thành một gánh nặng. Vì vậy, trong các chuyề`n bay, việc mỗi người biế`t cách bảo vệ bản thân là yế`u tố` cực kì quan trọng.

Chúng ta không thể giúp đỡ người khác nế`u như chúng ta không thể tự giúp chính mình.

Tương tự như vậy, trong cuộc sô`ng, bạn chỉ có thể giúp đỡ người khác khi và chỉ khi bạn đã giúp được chính mình. Điề`u đó cũng có nghĩa là, bạn chỉ có thể mang lại hạnh phúc cho người khác khi và chỉ khi bạn đang hạnh phúc với cuộc sô`ng hiện tại.

Bạn chỉ có thể cho những gì bạn có và không thể cho những gì bạn không có.

Tôi biế`t, điề`u này nghe có vẻ kì quặc. Nên bạn hãy đọc lại một lâ`n nữa.

Bạn không thể cho người khác một mái nhà nế`u như bạn không có một nơi để ở.

Bạn không thể hướng dẫn người khác kĩ năng bán hàng nế`u như bạn chưa từng bán hàng.

Bạn không thể nào yêu câ`u người khác cười nế`u như mặt bạn lúc nào cũng cau có.

Đó là những điề`u không tưởng.

Trong cuộc sống, mọi quyết định của bạn đều liên quan mật thiết đến những người khác, đặc biệt là những người thân trong gia đình. Đối với truyền thống của người Việt Nam, việc quan tâm, chăm sóc, phụng dưỡng ông bà, bố mẹ, con cái, anh chị em, họ hàng là một trong những giá trị tốt đẹp. Cũng vì thế, nhiều người cho rằng trách nhiệm này là một trong những nguyên nhân ràng buộc khiến họ không thể theo đuổi ước mơ đến tận cùng.

Họ phải tạm thời gác lại những đam mê để theo đuổi công việc phương tiện và kiếm đủ nguồn tài chính để đảm bảo gia đình hạnh phúc.

Họ phải bỏ qua những khát khao để làm những việc được cho rằng thiết thực hơn.

Tuy nhiên, họ quên mất một điều: tài chính chưa bao giờ là sự đảm bảo cho một gia đình hạnh phúc. Tài chính chỉ là một phần của cuộc sống hạnh phúc.

Theo một nghiên cứu tổng hợp từ tạp chí Redbook, một trong những tạp chí Mỹ được xuất bản từ những năm đầu tiên của thế kỷ 20, một trong số 21 điều tốt nhất mà bố mẹ có thể làm giúp cho con cái hạnh phúc hơn chính là khuyến khích trẻ theo đuổi ước mơ.

Cùng với đó, tạp chí Parents Magazine của Mỹ, một tạp chí chuyên đề về những thông tin khoa học nhằm giúp đỡ bố mẹ trong việc nuôi dạy trẻ, cũng từng có loạt bài viết nhận định:

“Chúng ta không thể kiểm soát hạnh phúc của con trẻ. Thế nhưng, chúng ta có thể kiểm soát hạnh phúc của chính bản thân mình. Bởi vì trẻ em hấp thụ tất cả mọi thứ từ bố mẹ, nên tâm trạng của chúng ta rất quan trọng.

Bố mẹ hạnh phúc nhiều khả năng có con hạnh phúc.

Ngược lại, trẻ em có cha mẹ bị trầm cảm đối mặt với nguy cơ dễ bị bệnh trầm cảm gấp hai lần so với bình thường. Do đó, một trong những điều tốt nhất bạn có thể làm để giúp con được nuôi dưỡng trong môi trường hạnh phúc đó là: hãy dành

thời gian nghỉ ngơi, thư giãn, và có lẽ quan trọng nhất, là sự lãng mạn.

Hãy nuôi dưỡng mối quan hệ của bạn với người bạn đời. Nếu bố mẹ có một mối quan hệ thực sự tốt, tự nhiên con trẻ cũng sẽ hạnh phúc theo.”

Chúng ta không thể cho những điều mình không có.

Bạn không thể cho gia đình mình hạnh phúc nếu như bạn không thật sự hạnh phúc.

Bạn cũng không thể khuyến khích trẻ theo đuổi ước mơ nếu như bạn không làm điều đó.

Trở lại câu chuyện vị bác sĩ đam mê đàn dương cầm trong câu chuyện đầu chương. Điều gì sẽ xảy ra nếu như ông không thể theo đuổi ước mơ của mình?

Có thể ông sẽ khuyến khích con mình thực hiện ước mơ đến tận cùng.

Tuy nhiên, phần nhiều chuyện đó sẽ không xảy ra.

Trong các trường hợp tương tự, nhiều người sẽ khuyến khích con cái thực hiện ước mơ của mình còn đang dang dở, dù đứa bé có thể không hề cảm thấy hứng thú. Rồi đứa bé ấ ý lớn lên, lại khuyến khích con mình theo đuổi ước mơ dang dở...

Đó là một vòng tròn bất hạnh không có hồ i kết.

Nếu u mong muốn đem đến hạnh phúc dành cho gia đình và những người thân thương, điều đầu tiên bạn cần làm là hãy sống hạnh phúc.

Mỗi khi đứng giữa lựa chọn giữa ước mơ và thực tế, hãy chọn hạnh phúc.

Mỗi khi đứng giữa lựa chọn giữa thời gian và công việc, hãy chọn hạnh phúc.

Đó là lựa chọn bạn sẽ không bao giờ hối tiếc.

Tuy nhiên, hãy nhớ cuộc sống mơ ước bạn đang hướng đến được định nghĩa bằng một cuộc sống ý nghĩa, đa dạng và màu sắc với bản thân và người khác. Cuộc sống mơ ước không phải là theo đuổi mù quáng mục tiêu một cách ích kỉ. Cuộc sống mơ ước chỉ có ý nghĩa khi bạn đảm bảo cân bằng được bảy phương diện của cuộc sống và theo đuổi đam mê đến tận cùng.

Trong hành trình 10 phút trên cáp treo để đến Vinpearl Nha Trang, mặc dù rất quan tâm và thương yêu bạn gái nhưng tôi không thể làm gì để tạo nên một trải nghiệm thú vị dành cho cả hai.

Tôi đã để nỗi sợ lấn át hết tất cả mọi thứ.

Khi đó, cô ấy đã an ủi và giúp tôi trấn tĩnh trở lại.

Một khi tôi không thoải mái, tôi không thể tạo ra cảm giác thoải mái.

Tương tự, hãy nhớ, bạn không thể cho đi điều mà mình không có.

Bạn quan tâm và muốn gia đình mình hạnh phúc?

Trước hết, bạn phải hạnh phúc đã.

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn

1. Chia sẻ những thử thách bạn gặp phải trên quá trình thực hiện ước mơ? Bạn đã vượt qua những thách thức từ áp lực giống người khác và áp lực trách nhiệm với người khác như thế nào?
2. Ước mơ của bạn có nhận được sự giúp đỡ hay phản đối từ phía gia đình? Nguyên nhân của những sự kiện này là gì? Bạn đã làm gì để tận dụng sự hỗ trợ hay giải quyết những phản đối này?

3. Hai điều quan trọng bạn cần ghi nhớ:

- Bạn chỉ biết những gì bạn biết và không biết những gì bạn không biết.
- Bạn chỉ có thể cho những gì bạn có và không thể cho những gì bạn không có.

Tóm tắt: Trong chương này, bạn đã khám phá không như người lớn, trẻ con quyết định hậu hết các lựa chọn dựa trên niềm vui và lý tưởng sống vì người khác, những điều mà rất nhiều người trưởng thành dường như đã quên đi mất.

Quan trọng hơn, trong chương này bạn nhận ra được những yêu cầu đầu tiên có thể cản trở bạn đến cuộc sống mơ ước. Đó chính là áp lực sống người khác và trách nhiệm với người khác. Để vượt qua được những thử thách này, bạn cần nhớ hai điều:

- Bạn chỉ biết những gì bạn biết và không biết những gì bạn không biết.
- Bạn chỉ có thể cho những gì bạn có và không thể cho những gì bạn không có.

Hãy nhớ rằng, cuộc sống mơ ước chính là hành trình tìm kiếm những điều có ý nghĩa khiến cuộc sống bạn đa dạng, đầy màu sắc với bản thân và người khác. Cuộc sống mơ ước không phải là theo đuổi mù quáng mục tiêu cá nhân một cách ích kỷ. Cuộc sống mơ ước nghĩa là bạn cần phải tìm kiếm được hạnh phúc thật sự trong tâm hồn và chia sẻ, lan tỏa điều đó đến gia đình và những người chung quanh.

Để làm được điều này, lời nói và lý lẽ chưa bao giờ đủ sức thuyết phục.

Bạn cần phải hành động và đạt kết quả để trở thành đại diện cho những điều mình tin tưởng.

Thử thách chưa dừng lại ở đó.

Nếu như vẫn còn nhớ đến ba câu hỏi xác định khả năng đạt được ước mơ trong chương 5, bạn sẽ nhận thấy rằng câu hỏi cuối cùng chính là “Bạn tạo ra giá trị từ ước mơ này như thế nào?”

Giá trị này bao gồm cả giá trị vật chất và giá trị tinh thần cho bản thân và xã hội. Có không ít người nghĩ rằng do ước mơ xuất phát từ đam mê nên nó không cần tạo ra nhiều giá trị. Họ có thể chấp nhận làm những công việc khác để phục vụ ước mơ miễn là họ được thỏa sức làm điều mình muốn.

Quan điểm này đúng nếu như “ước mơ” chỉ dừng lại ở mức độ đam mê, hay một sở thích. Tôi đã chứng kiến rất nhiều ước mơ tan vỡ chỉ sau một thời gian ngắn chỉ vì người thực hiện không tìm được cách tạo ra giá trị cho ước mơ đó.

Vì vậy, để sống trọn vẹn và tận hưởng tất cả các cảm giác mà ước mơ mang lại, bạn phải xác định được cách thức tạo ra giá trị cho ước mơ. Ước mơ ít nhất phải nuôi sống được chính nó. Bạn sẽ không hề ngạc nhiên khi thấy rằng, những tâm gương thành công trong việc thực hiện ước mơ phải luôn hội tụ trong mình hai dòng máu, một người nghệ sĩ tài năng và một chuyên gia kinh doanh hiệu quả. Nếu thiếu một trong hai, ước mơ rất dễ tan vỡ. (Trích chương 5 – Thức dậy và mơ đi)

Nếu như từng có các câu hỏi như “Liệu ước mơ có thể nuôi sống tôi? Liệu theo đuổi ước mơ có thể mang cho tôi nguồn tài chính để chu cấp và hỗ trợ cho gia đình?” thì chương sau chính là lời giải đáp dành cho bạn.

Hơn thế nữa, bạn cũng sẽ tìm hiểu được cách thức mà nhiều người thành công đã áp dụng để theo đuổi ước mơ của mình đến tận cùng. Bạn sẽ được gặp hai đại diện tiêu biểu của những người chấp cánh ước mơ. Dù sinh sống trong những thời đại lịch sử khác nhau nhưng những ước mơ của họ đã làm thay đổi cả thế giới.

Và bạn sẽ bất ngờ khi khám phá ra những điểm chung về họ.

Bạn đã sẵn sàng nhìn thẳng vào hiện thực?

Bạn đã sẵn sàng theo đuổi ước mơ đến tận cùng?

Chương 8

Nhìn thẳng vào hiện thực

*“Như một áng mây, bạn trôi đi mê m mại.
Như một cành trúc, bạn đứng đưa trong gió”*

– Hoa Mộc Lan⁽²³⁾ –

Ước mơ - ngã rẽ cuộc đời?

Tháng 5/2012,

10 giờ 50 phút tôi, tôi đứng trước cửa hàng McDonald's trên đường William, thành phố Perth, nước Úc. Gió lạnh cắt da cắt thịt. Tôi vội vàng kéo cao cổ áo trùm đầu.

Dòng người xếp hàng phía trước vẫn chưa vội bớt. Tôi lơ đãng ngược mặt lên trời, thổi ra những làn khói trắng giữa tiết trời lạnh

giá.

Tôi luôn thích làm điê`u này.

Những làn khói mỏng manh, nhạt nhòa rô`i mấ`t hút trong bầ`u không khí sôi động của con phố`. Nó như chưa từng tồ`n tại...

Tiê`ng hò reo í ới, tiê`ng người trò chuyện rôm rả, tiê`ng động cơ xe inh ỏi hòa lẫn tạo nên một nhịp điệu sôi động giữa màn đêm.

Dù đã sinh số`ng ở đây hơn hai tháng nhưng tôi vẫn chưa có cơ hội khám phá đầ`y đủ màu sắ`c đa văn hóa của khu phố` này. Mỗi lầ`n tôi đế`n, con đường lại mang một hơi thở riêng.

Có lúc, cả một góc phố` được nhuộm màu trong không gian lễ hội. Những nghệ sĩ đường phố` thi nhau phô diễn những màn trình diễn độc đáo.

Có những nhóm nhạc sôi động với đầ`y đủ nhạc cụ hỗ trợ.

Có những màn độc diễn đầ`y tâm trạng của một nghệ sĩ với cây violin.

Có cả những màn ảo thuật đầ`y hài hước.

Bạn không thể nào biế`t được điê`u gì đang xảy ra tại khu phố` này nế`u như không trực tiế`p đế`n.

Có lúc, con đường lại tràn ngập những người bán dạo. Họ bày ra đủ loại quà lưu niệm kì dị mà bạn có thể chưa từng thấ`y ở bất kì nơi nào khác.

Những chiế`c đèn lô`ng Trung Hoa,...

Những cánh thiệp đủ hình dạng,...

Những đồ` trang trí thổ dân Úc,...

Tấ`t cả tạo nên một bức tranh đa sắ`c, một nét đặc trưng không lẫn vào đâu được của văn hóa Úc. Nơi đây, bạn có thể nhìn thấ`y mọi

thứ.

Không có gì là giới hạn.

Kể cả thời gian.

Bạn có thể bắt gặp những con người bước ra từ quá khứ. Họ khoác lên mình những bộ trang phục của mấy thế kỷ trước, lộng lẫy, trang nhã, sải bước trên đường. Mỗi bước chân họ đi, thời gian và không gian chung quanh như ngưng đọng...

Tuy nhiên, điểm nổi bật nhất của con đường lại không phải những gì diễn ra trên mặt đất.

Khi màn đêm buông xuống, con phố trở nên sôi động hơn gấp nhiều lần. Mỗi lần đến đây, tôi luôn bị thu hút bởi thứ ánh sáng lấp lánh tỏa ra trên đỉnh đầu. Nó phát ra từ một quán bar sang trọng, với không gian toàn bằng kiến trúc hướng thẳng xuống con đường.

Tôi chưa từng một lần đặt chân lên nơi đó.

Cảm giác đứng từ dưới đường, chờ đợi bữa ăn tối, nhìn lên những ô kính đó thật khó diễn tả bằng lời.

Chỉ cách một tầm kiến trúc nhưng thế giới của hai bên hoàn toàn khác biệt.

Liệu có một ai đó cũng đang nhìn xuống lúc này?

Họ có thấy một người vẫn đang kiên nhẫn chờ đợi trước cửa hàng McDonald's?

Hai thế giới đó có quá khác biệt?

Tôi ước gì mình cũng có một lần được trải nghiệm khung cảnh từ trên đó.

Đường William cách trạm tàu điện trung tâm thành phố khoảng năm phút đi bộ.

Con đường này luôn là địa điểm đầu tiên mà tôi hướng đến mỗi khi khi kết thúc ca làm tối. Cụ thể hơn, địa chỉ mà tôi thường dừng chân chính là cửa hàng McDonald's, nơi tôi đã đứng chờ đợi hơn mười phút trong giá lạnh.

Tại sao tôi không về thẳng phòng trọ mà lại đi đến con đường này?

Bởi một lẽ đơn giản, tôi không có thứ gì để ăn tại phòng trọ. Con đường này với rất nhiều cửa hàng thức ăn nhanh này luôn là lựa chọn tốt nhất.

Tại sao lại là McDonald's, mà không phải bất kì một cửa hàng nào khác?

Khi ấy, tôi chỉ quan tâm làm sao có thể nhét đầy bụng trong thời gian sớm nhất. Thương hiệu không có ý nghĩa trong việc lựa chọn. Tôi ăn tại đây vì có được một tập phiếu khuyến mãi chỉ 2 AUD một phần bánh. Nếu như từng thưởng thức McDonald tại Sài Gòn, bạn có thể thấy giá này rẻ bất ngờ. Điểm bất lợi duy nhất là tôi phải đợi chờ đợi rất lâu trước khi được phục vụ.

Tôi chưa bao giờ hình dung nổi cuộc sống của mình sẽ thay đổi như thế này...

May mắn được sinh ra trong một gia đình hạnh phúc và nhận được sự quan tâm chăm sóc đầy đủ của bố mẹ, tuổi thơ tôi trải qua với những kí ức êm đềm. Tôi hầu như không phải bận tâm bất kì điều gì khác ngoài việc học.

Cũng vì lẽ đó, tôi đã học rất tốt.

Cũng vì lẽ đó, tôi không biết điều gì khác ngoài việc học.

Tôi thiếu hầu hết những kĩ năng cần thiết để sinh sống một mình trên một đất nước xa lạ.

Thức dậy từ năm giờ sáng, tôi luôn ở trong tư thế vội vã. Một ngày làm việc của tôi có thể kéo dài đến 12 giờ đồng hồ. Đó là chưa

kể thời gian di chuyển. Nơi tôi làm cách xa thành phố khoảng hai tiếng di chuyển bằng tàu điện.

Không có kĩ năng nấu nướng, tôi chỉ ăn qua loa bữa sáng với bột ngũ cốc.

Sau đó, tôi phải làm việc liên tục cho đến tận trưa. Cảm hơi bằng những ngụm sữa.

Bữa ăn tiếp theo trong ngày thường bắt đầu vào lúc hai giờ chiều.

Một mình. Trong công viên.

Đó là những giây phút hiếm hoi mà tôi có thể thư giãn và nhớ về bố mẹ, người thân; nhớ về cuộc sống thoải mái trước kia mà tôi đã không trân trọng.

Cho đến tận bây giờ.

Phải đi xa rồi, tôi mới có thể cảm nhận sâu sắc tình thương của gia đình. Đó là những điều mà trước đó tôi luôn cho rằng đó là một điều hiển nhiên trong cuộc sống.

Tôi đã không biết điều gì là quan trọng...

Bữa ăn chính vào thời điểm này giúp tôi trụ vững đến với ca làm việc tối, thường bắt đầu từ lúc sáu giờ chiều và kết thúc lúc gần mười giờ tối.

Đón chuyến xe cuối về nhà, tôi lại vội bước đến cửa hàng thức ăn nhanh quen thuộc. Cứ như thế, tôi trải qua một ngày dài trong mệt mỏi.

Tôi đang làm cái quái gì ở đất nước này vậy chứ?

Cũng như bao bạn trẻ với ước mơ du học cháy bỏng, tôi hạnh phúc đến nghẹn ngào khi hồ sơ visa được Lãnh sự quán chấp nhận. Tôi đứng trước một bước ngoặt quan trọng khi có cơ hội trải nghiệm một

nền giáo dục đẳng cấp thế giới. Hơn thế nữa, việc sinh sống tại một quốc gia phát triển như Úc cũng khiến tôi tò mò và thích thú.

Tôi đã mơ mộng và vẽ ra một viễn cảnh cực kì tươi đẹp.

Đó là những giờ học trong thư viện hiện đại, những trận thi đấu bóng rổ hấp dẫn, những buổi tham quan thành phố đầy màu sắc.

Đó là cơ hội được gặp gỡ, những buổi giao lưu với những người bạn đến từ nhiều nền văn hóa khác nhau trên thế giới.

Hay đơn giản, đó chỉ là một trải nghiệm được lái xe hơi, được tham dự những buổi tiệc, được tự do làm tất cả những điều mà trước đây tôi chưa từng biết đến.

Biết đâu khi tốt nghiệp, tôi còn có thể kiếm được một công việc chính thức với mức lương hấp dẫn?

Nếu chuyện đó không xảy ra? Cũng chẳng sao cả. Với tầm bản ngành Thạc sĩ Tài chính, tương lai của tôi vẫn rộng mở khi về nước.

Tôi ngất ngây trong dòng suy tưởng. Tôi ước gì sớm đặt chân lên nước Úc.

Thế nhưng, thực tế lại hoàn toàn khác.

Tôi phải làm việc liên tục để đủ tiền ăn và tiền nhà. Tôi phải cố kiếm chút ít thời gian di chuyển để hoàn thành bài tập trên lớp. Giờ đây, tôi đang đứng giữa trời đêm, chỉ vì một bữa ăn khuya mãi.

Một mình.

Giữa cơn phẫn nộ nhện nhện.

Những làn hơi tôi thở ra mỏng manh, nhạt nhòa. Nó ngay lập tức mất hút trong bầu không khí lạnh lẽo của màn đêm.

Cũng giống như tôi, nhạt nhòa và mất hút giữa bầu không khí nhện nhện.

Đây là nơi tôi không thuộc về...

Đối mặt với thực tế

Để theo đuổi ước mơ, nhiều người nghĩ rằng họ phải là một người mơ mộng. Hay, họ phải có những suy nghĩ và ý tưởng khác người. Họ tin rằng đây là sự khác biệt sẽ giúp họ trở nên nổi bật và thành công.

Điều này đúng nhưng chưa đầy đủ.

Bạn sẽ không hề ngạc nhiên khi thấy rằng, những tâm gương thành công trong việc thực hiện ước mơ phải luôn hội tụ trong mình hai dòng máu, một người nghệ sĩ tài năng và một chuyên gia kinh doanh hiệu quả. Nếu thiếu một trong hai, ước mơ rất dễ tan vỡ (trích chương 5 – Thức dậy và mơ đi).

Trí tưởng tượng phong phú giúp bạn hình dung giấc mơ một cách rõ ràng.

Thế nhưng, để hiện thực hóa, bạn cần phải có được sự đánh giá và nhìn nhận cuộc sống một cách thực tế. Nếu không, ước mơ sẽ mãi chỉ là ước mơ trong trí tưởng tượng. Hoặc tệ hơn, việc thiếu đi góc nhìn thực tế có thể đưa bạn vào những tình huống trái ngược với viễn cảnh bạn đã vẽ.

Giấc mơ lúc ấy sẽ biến thành cơn ác mộng kinh hoàng.

Trong chuyến đi Úc lần đầu tiên, tôi bị che mắt bởi những điểm thú vị của cuộc sống mới. Tôi đã không nhận thấy một thực tế rằng tôi thiếu hụt như tất cả các kỹ năng cần thiết để sống một mình.

Kết quả?

Ước mơ du học của tôi đã đứt đoạn chỉ sau một thời gian ngắn ngủi.

Nó đã chấ́m dứt vì tôi quá mơ mộng... và để lại khá nhiề́u hậu quả sau đó...

Tôi không hề́ mong muố́n bạn phải trải qua những tình huố́ng tương tự để học một bài học về́ sự thực. Trước khi bước tiế́p trên con đường đế́n ước mơ, bạn cần trang bị khả năng nhìn nhận thực tế́ rõ ràng đế́n mức lạnh lùng. Điề́u này sẽ giúp bạn có sự chuẩn bị tồ́t nhất cho những thử thách đang chờ đợi phía trước.

Để tìm hiểu sâu hơn về́ khái niệm hiện thực hóa ước mơ cần phải hội tụ hai dòng máu, một của người nghệ sĩ tài năng và một của chuyên gia kinh doanh hiệu quả, bạn có thể tham khảo hai đại diện thành công tiêu biểu sau.

Dù sinh số́ng ở hai thời điểm, dù làm việc trong hai lĩnh vực nhưng những giá trị mà hai ông tạo ra đã truyề́n cảm hứng đế́n hàng triệu người qua nhiề́u thế́ hệ.

Hai ông đã khiế́n thế́ giới thay đổi ngoạn mục không chỉ bởi sức sáng tạo phi thường, mà còn bởi những hành động quyề́t liệt.

Một người đã nuôi dưỡng ước mơ của nhiề́u thế́ hệ trẻ em trong những thế́ giới đầ́y màu sắ́c. Trong khi người còn lại đã nuôi dưỡng sức sáng tạo để biế́n những thiế́t bị, máy móc khô cứng trở nên những tác phẩm nghệ thuật độc đáo.

Một người gắ́n liề́n với hình ảnh một chú chuột. Trong khi người còn lại quá quen thuộc với nhãn hiệu trái táo cắ́n dở.

Bạn đã nhận ra hai nhân vật này rối chứ?

Chắ́c chắ́n là có rối. Tôi tin ở bạn.

Những người chấp cánh ước mơ

“Tắ́t cả các ước mơ đề́u có thể trở thành hiện thực, nế́u như chúng ta đủ dũng cảm để theo đuổi chúng.”

– Walt Disney⁽²⁴⁾.

“Hãy cứ khát khao, hãy cứ dại khờ.” – Steve Jobs⁽²⁵⁾

Mặc dù sống trong hai giai đoạn lịch sử khác nhau nhưng cuộc sống của Walt Disney và Steve Jobs có rất nhiều điểm tương đồng thú vị. Thậm chí, vào năm 2006, hai ông còn gián tiếp chia sẻ sứ mệnh nuôi dưỡng ước mơ cho thế hệ trẻ khi công ty Walt Disney đã mua lại công ty Pixar do Steve Jobs giữ chức vụ Giám đốc điều hành trong nhiều năm trước đó.

Bạn có thể tham khảo và so sánh những cột mốc đáng chú ý trong cuộc đời hai ông dưới đây để tìm ra những điểm trùng hợp đầy bất ngờ.

Thời niên thiếu, Walt Disney từng quyết định rời khỏi ghế nhà trường trung học để gia nhập quân đội. Thế nhưng, ông bị từ chối do không đủ tuổi. Khoảng thời gian đó, ông theo học các lớp buổi tối về nghệ thuật tại học viện Chicago Academy of Fine Arts. Chính khóa học này đã giúp Walt Disney trở thành nghệ sĩ vẽ truyện tranh, biếm họa và là người vẽ truyện đơn về các chủ đề yêu nước trong thế chiến thứ nhất. Đây được xem là bước khởi đầu cho sự nghiệp phim hoạt hình đồ sộ của ông về sau.

Trong khi đó, Steve Jobs cũng đã rời khỏi trường Đại học Reed chỉ sau sáu tháng. Khoảng thời gian đó, ông vẫn tiếp tục dự thính các lớp học về nghệ thuật thư pháp mà mình yêu thích tại đây. Sau này, Steve Jobs bày tỏ: “Nếu tôi chưa từng dự lớp học thư pháp riêng lẻ đó tại đại học thì Mac sẽ không bao giờ có nhiều kiểu chữ hay phong chữ có tỉ lệ cân xứng như vậy.” Đây được xem là tiền đề để Apple có những thiết kế công nghệ thời trang như hiện nay.

Không được gia nhập quân đội, Walt Disney cùng một người bạn quyết định gia nhập Hội Chữ Thập Đỏ. Ông được gửi sang Pháp một năm, nơi ông đảm nhiệm vị trí tài xế cho xe cứu thương.

Trong khi đó, Steve Jobs cũng đã cùng Daniel Kottke, một người bạn học tại Reed và cũng là nhân viên đầu tiên của Apple sau này, quyết định thực hiện chuyến đi thần thánh sang Ấn Độ để tìm kiếm sự khai sáng trong tâm hồn.

Những chuyến đi khám phá những vùng đất mới, những nền văn hóa mới tìm kiếm lí tưởng sống trong giai đoạn thanh niên cũng đã có phần ảnh hưởng sâu sắc đến cuộc sống sau này của các ông.

Liệu việc tôi kết thúc khóa học tại Curtin chỉ sau một thời gian ngắn và chuyến phiêu lưu tại nước Úc để tìm kiếm bản thân có thể có liên quan chút ít gì đến những điểm chung này không nhỉ? Làm ơn, hãy nói có đi...

Tháng 2 năm 1928, Disney tới New York đàm phán hợp đồng với nhà sản xuất để nâng cao chi phí phát hành mỗi tập phim. Thế nhưng, lời đề nghị của ông bị từ chối. Họ thậm chí còn đe dọa xây dựng một xưởng sản xuất phim hoạt hình mới, thuê những đồng nghiệp của ông, nếu như ông không chịu chấp nhận giảm giá thành sản xuất. Disney không chấp nhận.

Kết quả là ông đánh mất phần lớn những nghệ sĩ làm phim hoạt hình mà mình từng phát hiện. Ông đánh mất cả quyền sở hữu thương hiệu một nhân vật ăn khách lúc bấy giờ là Oswald the Lucky Rabbit. Sau biến cố đó, ông quyết định không làm công nữa mà gây dựng nên công ty của riêng mình.

Một thời gian sau, Disney giới thiệu nhân vật hoạt hình chuột Mickey và nhận được những thành công vượt trội. 78 năm sau khi đánh mất quyền thương hiệu với Oswald, cuối cùng công ty Walt Disney cũng đã giành lại quyền sở hữu hợp pháp nhân vật này sau một cuộc giao dịch với NBC Universal vào năm 2006.

Trong khi đó, vào năm 1983, Steve Jobs bị thay thế bởi John Sculley, người đã được ông thuyết phục và mời về làm việc, trong vị trí giám đốc điều hành Apple.

Steve Jobs từ bỏ công ty sau khi Apple giới thiệu một sản phẩm gây nên rất nhiều tiếng vang trong giới công nghệ, máy tính cá nhân Macintosh. Sau biến cố bị đuổi khỏi công ty chính mình sáng lập, ông thành lập Công ty máy tính NeXT, sau đó được mua lại bởi Apple vào năm 1996. Điều này giúp ông chính thức trở lại với Apple

và tạo nên rất nhiều thành công đột phá với Ipod, Macbook và điện thoại Iphone.

Trong thời gian đó, ông cũng đạt được rất nhiều thành công với công ty hãng phim hoạt hình Pixar, sau này cũng được mua lại bởi Walt Disney. Thương vụ này giúp ông trở thành cổ đông cá nhân lớn nhất của Walt Disney, nắm trong tay 7% cổ phần của hãng. Steve Jobs cũng phụ trách kinh doanh hoạt hình phối hợp giữa Disney và Pixar với một ghế trong hội đồng lãnh đạo gồm 6 người.

Chặng đường phát triển và thành công của Walt Disney và Steve Jobs có rất nhiều điểm tương đồng. Hai ông phải từ bỏ công ty cũ mình từng xây dựng. Bị quay lưng bởi những người đã từng tin tưởng. Sau đó, hai ông đều bắt đầu lại và đạt được những kết quả đột phá gấp nhiều lần trước đó. Cuối cùng, hai ông cũng đã được nhận lại xứng đáng những giá trị tạo ra trong giai đoạn đầu sự nghiệp.

Bên cạnh những sự kiện tương đồng trong cuộc sống, điều giúp Walt Disney và Steve Jobs trở thành những huyền thoại trong việc theo đuổi và lan tỏa ước mơ chính là trí tưởng tượng không giới hạn và khả năng hiện thực hóa tối đa. Bên trong con người của hai ông không chỉ tồn tại một dòng máu nghệ sĩ tài hoa, một chuyên gia kinh doanh hiệu quả, đồng hành cùng hai cá tính trên còn là một nhà phê bình tích cực.

Để khám phá một ý tưởng mới, Disney và Jobs sử dụng một cách tiếp cận độc đáo với ba góc nhìn khác nhau theo từng giai đoạn: một nghệ sĩ mơ mộng, một chuyên gia kinh doanh thực tế và một nhà phê bình tích cực.

Trong khi hai yếu tố đầu tiên thường đưa ra những ý kiến mâu thuẫn và trái chiều thì nhà phê bình sẽ đứng giữa với vai trò đánh giá và lựa chọn tinh tế trong quyết định cuối cùng. Bạn vẫn còn nhớ ba câu hỏi xác định khả năng đạt được ước mơ trong chương 5 chứ? (Ước mơ của bạn là gì? – Người nghệ sĩ mơ mộng sẽ trả lời giúp bạn. Khả năng của bạn là gì? – Chuyên gia kinh doanh sẽ phân tích

giúp bạn. Bạn tạo ra giá trị từ ước mơ như thế nào? – Đó là công việc của nhà phê bình).

Ba dòng máu thực hiện ước mơ

1. Người nghệ sĩ mơ mộng:

Một người mơ mộng bị bao vây bởi vô số những mong muốn, khát khao không giới hạn. Trong tâm trí họ, mọi ý tưởng đều có thể thực hiện. Không điều gì là quá vô lý hay quá ngớ ngẩn.

Bạn sẽ dễ dàng nhận ra người này khi họ là những người có khả năng sáng tạo, có thể nghĩ ra những điều mà không ai nghĩ đến trước đó. Họ cũng có khả năng ghi nhớ chính xác và kể lại một cách sống động những giấc mơ đã trải qua.

Họ là người thường đặt những câu hỏi: “Nếu như có phép thuật, điều ước hay một cây đũa thần, tôi sẽ tạo ra một thế giới mới như thế nào? Điều không tưởng nhất mà tôi có thể tưởng tượng được là gì?”

“Tiếng cười là vô tận, trí tưởng tượng là vĩnh cửu và giấc mơ là mãi mãi.”

– Walt Disney –

“Nhớ rằng việc bạn rời đi cũng sẽ chết đi là cách tốt nhất để tránh mắc bẫy trong nỗi sợ hãi đánh mất một điều gì. Bạn vốn dĩ sẽ không còn gì. Không có lý do nào để không theo đuổi tiếng gọi con tim.”

– Steve Jobs –

2. Chuyên gia kinh doanh hiệu quả:

Người này sẽ chuyển hóa những ý tưởng của người mơ mộng thành những hành động thực tế. Họ sẽ sắp xếp những kế hoạch, những mục tiêu theo một quy trình, một trật tự có ý nghĩa khiến ước mơ trở nên khả thi.

Trong tâm trí họ, thông tin từ những thay đổi diễn ra bên ngoài là nguồn tài nguyên cực kì quan trọng. Mọi ý kiến, quan điểm cần được cân nhắc kĩ lưỡng trước khi quyết định.

Bạn có thể dễ dàng nhận ra người này khi họ thường đặt những câu hỏi: “Điểm cốt lõi của ý tưởng này là gì? Làm thế nào tôi có thể thực hiện được trong thực tế? Cơ hội và thách thức? Làm thế nào để tôi có thể sử dụng ý tưởng này để tạo ra giá trị hữu hình? Những quy định, luật lệ và nguyên tắc nào cần được đề xuất để hiện thực hóa ý tưởng?”

“Tôi luôn thích nhìn thấy khía cạnh lạc quan của cuộc sống nhưng tôi đủ thực tế để biết rằng cuộc sống vốn dĩ rất phức tạp.”
– Walt Disney –

“Nếu như chỉ tập trung đến lợi nhuận, bạn sẽ có những sản phẩm nghèo nàn. Nhưng nếu như chỉ tập trung vào những sản phẩm thật sự vĩ đại, lợi nhuận sẽ tự động theo sau bạn.”
– Steve Jobs –

3. Nhà phê bình tích cực:

Họ sẽ là người xem xét tất cả những ý tưởng đề xuất và phản biện nhằm tìm ra những lỗ hổng trong cách thực hiện. Họ là người giữ vị trí cân bằng trong hai quá trình sáng tạo và hành động.

Nếu không có họ, dòng máu mơ mộng sẽ đẩy bạn rơi vào những cơn ác mộng không lối thoát. Bạn có thể phải cô độc trong chính thế giới tưởng tượng mình tạo ra mà không có cách thực hiện.

Đồng thời, nếu không có họ, người thực tế không thể nào bay lên khỏi mặt đất để tạo ra những đột phá vĩ đại mà chưa một ai từng thực hiện.

Bạn sẽ dễ dàng nhận ra những nhà chỉ trích tích cực khi họ là người thường đưa ra những câu hỏi: “Tôi thật sự cảm thấy như thế nào về ý tưởng này? Đây có phải là điều tốt nhất tôi có thể làm?”

Tôi có thể làm gì khác để ý tưởng này trở nên tốt hơn? Điều này có ý nghĩa như thế nào trong mắt khách hàng, trong mắt chuyên gia và trong mắt người sử dụng? Liệu ý tưởng này có xứng đáng với thời gian và công sức bỏ ra để thực hiện?”

“Tại sao phải lo lắng? Nếu như bạn đã làm tốt nhất những gì có thể, lo lắng không thể khiến nó tốt hơn.”

– Walt Disney –

“Chỉ tiết có ý nghĩa quan trọng. Luôn xứng đáng để chờ đợi cho đến khi hoàn mỹ.”

– Steve Jobs –

Để theo đuổi ước mơ, điều đầu tiên bạn cần phải có là một ước mơ.

Đó là điều mà bạn đã tìm hiểu và khám phá trong suốt phần 1 của *Thức dậy và mơ đi*. Để biến ước mơ thành hiện thực, bạn cần phải đảm bảo trong người luôn tồn tại ba dòng máu: một người nghệ sĩ, một chuyên gia kinh doanh và một nhà phê bình. Thiếu một trong ba yếu tố đó, ước mơ của bạn có thể dễ dàng bị quật ngã. Để hiểu sâu hơn về cách ứng dụng quy trình ba bước trong việc thực hiện ước mơ, bạn hãy tham khảo các ví dụ sau:

Ví dụ: Ước mơ trở thành một vận động viên bóng rổ.

Người mơ mộng:

- Có một siêu năng lực làm chậm thời gian để có thể dễ dàng vượt qua đối thủ.
- Có một viên thuốc khi uống vào sẽ có khả năng nhảy cao để thực hiện những cú úp rổ.
- Thay thế con mắt hiện tại bằng một con mắt điện tử có thể nhắm ném rổ chính xác.

Người thực tế: sử dụng các ý tưởng trên thành những hành động có tính khả thi. Phân tích theo kiểu mô phỏng ý tưởng từ những kinh

nghiệm bản thân trước đó.

- Siêu năng lực làm chậm thời gian: Điểm cốt lõi của ý tưởng này cho phép bản thân chuyển động nhanh hơn đối thủ. Làm thế nào chuyện này có thể xảy ra? Giải pháp đề xuất: Thuê một chuyên gia huấn luyện thể lực. Đeo tạ vào các bài tập thông thường để gia tăng tốc độ. Đăng kí một khóa học điền kinh. Mua một đôi giày vừa vặn, phù hợp hơn. Yêu cầu các đồng đội di chuyển nhanh hơn. Yêu cầu đối thủ chấp nhận một số hạn chế trong thi đấu...
- Một viên thuốc giúp tăng khả năng nhảy cao: Điểm cốt lõi của ý tưởng này cũng tương tự như trên, giúp các cơ phát triển tốt hơn. Có thể sử dụng giải pháp đề xuất tương tự.
- Thay thế con mắt hiện tại bằng con mắt điện tử: Điểm cốt lõi của ý tưởng này chính là gia tăng tỉ lệ ném bóng vào rổ. Giải pháp đề xuất: Tập luyện ném rổ ở nhiều vị trí khác nhau. Sử dụng bài tập tưởng tượng để tập luyện. Bịt mắt để gia tăng cảm giác với rổ. Thuê người hỗ trợ luyện tập. Tìm kiếm một đồng đội với khả năng ném rổ cao và chuyên cho người ấy...

Người đánh giá: lựa chọn giải pháp khả thi với điều kiện hiện tại và đáp ứng được nhiều mong đợi nhất.

Ví dụ: Ước mơ trở thành một nhân viên kinh doanh thành công.

Người mơ mộng:

- Có máy đọc ý nghĩ người khác gắn trong đầu để biết khách hàng đang cần gì.
- Một chiếc điện thoại thần kì có thể liên lạc với bất kì người nào mình muốn.
- Một bộ trang phục giúp bạn tỏa sáng bất kì nơi nào xuất hiện.

Người thực tế:

- Máy đọc ý nghĩ: điểm cốt lõi của ý tưởng là nâng cao khả năng tư vấn, giao tiếp và thuyết phục. Giải pháp đề xuất: Đăng kí một khóa học về bán hàng. Tham dự những buổi chia sẻ kinh nghiệm từ những người thành công. Đi theo, học hỏi thực tế từ một nhân viên bán hàng hiệu quả. Tham dự một khóa học về tâm lý. Theo dõi những đoạn phim phân tích tâm lý để biết được các biểu hiện phi ngôn ngữ. Thuê người hoặc nhờ đồng nghiệp đi cùng để hỗ trợ đánh giá tâm lý khách hàng...
- Chiếu điện thoại thân kỳ: điểm cốt lõi của ý tưởng là khả năng liên lạc nhanh chóng, hiệu quả với khách hàng. Giải pháp đề xuất: chuẩn bị danh sách khách hàng sẵn có trước mặt để gọi điện. Thiết kế lịch gọi điện hiệu quả, tránh thời gian trống. Sử dụng những bằng chứng thuyết phục qua điện thoại. Thuê thư kí hoặc trợ lý gọi điện thoại thiết lập cuộc hẹn. Đăng quảng cáo để khách hàng tự gọi đến cho mình...
- Một bộ trang phục giúp tỏa sáng: điểm cốt lõi của ý tưởng là khả năng nổi bật trong giao tiếp đám đông, networking. Giải pháp đề xuất: Chuẩn bị chu đáo về hình thức trong bất kì tình huống nào. Thực hiện những bài thuyết trình nhằm nâng cao vị thế trong các buổi họp. Có đội ngũ chuyên viên trang điểm, trang phục hỗ trợ cho sự kiện. Thuê người quảng cáo để bạn xuất hiện nổi bật...

Người đánh giá: lựa chọn giải pháp khả thi với điều kiện hiện tại và đáp ứng được nhu cầu mong đợi nhất.

Ngoài việc ứng dụng cho cá nhân để hiện thực hóa một mục tiêu hoặc một ước mơ, quy trình trên còn có thể được áp dụng để tìm kiếm giải pháp trong các cuộc họp hay các buổi làm việc nhóm. Bạn có thể chia nhỏ buổi thảo luận thành ba giai đoạn khác nhau: 1-Mơ mộng, 2-Thực tế, 3-Đánh giá.

Trong giai đoạn 1, tất cả các ý tưởng đều được ghi nhận không giới hạn. Đối với người mơ mộng, không có bất kì ý tưởng nào là

bất khả thi, vô lý hay ngớ ngẩn.

Sau khi đã có một số lượng ý tưởng đủ lớn, hãy bước qua giai đoạn 2 và xác định điểm cốt lõi của từng ý tưởng. Với mỗi điểm cốt lõi, hãy đề xuất những giải pháp có thể thực hiện được.

Cuối cùng, trong giai đoạn cuối, hãy đánh giá và cân nhắc giải pháp tối ưu nhất.

Đã bao giờ bạn tham dự một cuộc họp kéo dài trong nhiều giờ (hoặc nhiều ngày) mà không có bất kỳ giải pháp nào được đưa ra?

Bạn có cảm thấy quen thuộc khi một ý kiến vừa được đưa ra thì ngay lập tức bị bác bỏ bởi một thành viên khác?

Từ đó, cuộc họp diễn ra như thế nào? Liệu còn ai muốn lên tiếng?

Nguyên nhân khiến nhiều cuộc họp rơi vào im lặng hoặc bế tắc vì ba giai đoạn giải quyết vấn đề thường bị trộn lẫn vào nhau, thay vì phải được thực hiện một cách tuần tự 1-Mơ mộng, 2-Thực tế, 3-Đánh giá.

Nếu như đã trải qua nhiều cuộc họp mà không tìm ra được giải pháp, bạn có thể đề xuất áp dụng quy trình này trong buổi họp kế tiếp và đón nhận những kết quả bất ngờ mang lại.

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn:

1. Áp dụng quy trình Mơ mộng - Thực tế - Đánh giá vào danh sách ước mơ. Hãy liệt kê những giải pháp khả thi và lên kế hoạch cho việc thực hiện.
2. Áp dụng quy trình Mơ mộng - Thực tế - Đánh giá trong cuộc họp hoặc buổi làm việc nhóm. Ghi nhận và đánh giá hiệu quả so với cách làm thông thường trước đây.

Hãy nhìn thẳng vào hiện thực

Trong giai đoạn đầu theo đuổi ước mơ, nhiều người thường không dám nhìn thẳng vào hiện thực.

Tại sao lại như vậy?

Bởi khi nhận thấy thực tế khác quá xa so với mộng tưởng, họ rơi vào trạng thái trầm cảm, tức giận và mất niềm tin vào cuộc sống.

Trong tình trạng đó, nhiều người sẽ cố gắng trở lại cuộc sống cũ. Họ cố gắng theo đuổi một công việc bất kỳ để trở lại guồng quay như trước.

Thế nhưng, ước mơ là cánh cửa một chiều. Việc quay trở lại đầy gian nan và thử thách.

Cuộc sống của họ không thể nào giống như trước.

Họ sẽ phải đầu tranh nội tâm liên tục khi những giá trị sống bắt đầu trở nên mâu thuẫn. Trong tâm trí, họ luôn bị giằng xé giữa hai luồng suy nghĩ “Tôi phải sống một cuộc sống có ý nghĩa” và “Tôi phải sống một cuộc sống thực tế”.

Đây là nỗi bất hạnh lớn nhất của những người theo đuổi ước mơ. Họ đã tìm ra nó nhưng không thể theo đuổi đến tận cùng.

Một mặt, họ không thể tiếp tục. Mặt khác, họ không thể quay trở lại cuộc sống cũ.

Họ mắc kẹt trong thế giới mà mình đã tạo ra.

Đáng tiếc thay, số lượng những người rơi vào trường hợp này không hề ít. Họ có thể trở nên cực kỳ khó tính và dễ dàng mất kiểm soát nếu như ai đó nhắc đến hai từ “ước mơ”.

Họ sẽ trở thành kiểu người đánh cắp ước mơ...

Để tránh rơi vào tình huống này, sau khi xác định được ước mơ, bạn hãy tạm thời kết thúc vai trò của người nghệ sĩ tài hoa để trở

thành một chuyên gia kinh doanh hiệu quả.

Hãy nhớ rằng, đối với một người thực tế, thông tin là nguồn tài nguyên cực kỳ quan trọng. Họ khao khát muốn biết nhiều quan điểm, nhiều góc nhìn, nhiều cách tiếp cận một hiện tượng để có thể tổng hợp, phân tích nhằm lựa chọn được giải pháp phù hợp nhất. Phân tích và diễn giải thông tin một cách hiệu quả là những gì bạn cần để bước tiếp trên con đường hiện thực hóa ước mơ hằng mong đợi.

*“Chào mừng đến với thế giới thực.”
– Morpheus – Ma trận.*

Trò chơi Mastermind

“Thôi, anh không chơi nữa. Mấy trò này nhức đầu lắm.”

Một anh đồng nghiệp quyết định bỏ cuộc và quay trở lại bàn ăn với các món hải sản hấp dẫn.

“Coi hai anh em nhà này chơi mấy trò phân tích mà “nhức não”. Hôm nay đi chơi mà bày ra những trò này làm gì. Đi ăn đi...”

Một bạn đồng nghiệp khác cũng bắt đầu ngán ngẩm khi nhìn tôi cùng anh Trương Minh Tứ, Chuyên gia huấn luyện của Dale Carnegie Việt Nam, say sưa với những gì diễn ra trước mắt.

Có lẽ trò chơi này không phù hợp thật. Nhất là tại đây, trong khung cảnh sông nước nhẹ nhàng, đầy thư thái của bè hào Long Sơn.

Đối với hầu hết mọi người là vậy...

Thế nhưng, tôi lại cảm thấy cực kỳ hào hứng trước trò chơi vừa được anh Tứ giới thiệu.

“Anh đã biết trò này từ khi còn rất nhỏ. Nhưng sau đó, anh không tài nào kiếm lại được. Cho đến chuyên công tác ở Hongkong vừa rồi. Đây là một trò chơi rất hay để rèn luyện khả năng phân tích.”

Cả hai người bàn luận về trò chơi hơn nửa giờ đồng hồ mà không để ý đến mùi hương ngào ngạt của món tôm đã đặc sản đang được bày ra ở bàn bên cạnh.

Đã lâu lắm rồi tôi mới có được một giây phút nghỉ ngơi ý nghĩa và trọn vẹn như vậy.

Chuyên đi không những giúp tôi hồi phục sau khoảng thời gian dài nỗ lực làm việc mà hơn thế, nó còn giúp tinh thần của đội ngũ tư vấn được gắn kết chặt chẽ.

Ba tháng, một khoảng thời gian không ngắn, không dài nhưng cũng vừa đủ để tôi kịp cảm nhận và hòa mình vào một môi trường văn hóa mang đậm bản sắc tại Dale Carnegie Việt Nam (DC).

Làm việc trong một tổ chức giáo dục, đào tạo luôn là niềm mơ ước của tôi từ những ngày đầu xác định ước mơ. Giờ đây, tôi còn có cơ hội tuyệt vời hơn nữa khi được là thành viên của một trong những tổ chức phát triển năng lực hàng đầu thế giới, với người sáng lập nổi tiếng Dale Carnegie. Chắc hẳn bạn cũng đã quen thuộc với ông qua hai quyển sách không-thể-nào-bỏ-qua *Đắc Nhân Tâm* và *Quản gánh lo đi mà vui sống*.

Tuy đã chuẩn bị tinh thần trước khi đón nhận thử thách của công việc mới nhưng chỉ sau một tuần ngắn ngủi, sự tự tin của tôi đã hoàn toàn bay đi mất. Khó khăn không hề về tổ chức, về sản phẩm và về quy trình tư vấn phát triển năng lực khiến tôi choáng ngợp.

Trong khi những người đồng nghiệp luôn đầy năng lượng, áp dụng các nguyên tắc được đào tạo một cách chuyên nghiệp và bài bản, tôi hầu như phải bắt đầu từng chút một, trong từng kỹ năng một.

Chuyến đi dã ngoại này là một dịp nghỉ ngơi hữu hiệu giúp tôi thư giãn sau những tháng ngày miệt mài làm quen với môi trường mới.

Tuy nhiên, mong đợi này đã không trở thành hiện thực.

Từ nãy đến giờ, tôi vẫn cặm cuội vào trò chơi cân não đang bày ra trước mắt. Đây là một trò chơi giúp nâng cao khả năng phân tích hiệu quả.

Còn gì tuyệt hơn khi bạn vừa có thể phát triển kỹ năng thông qua một trò chơi nhỉ?

Nếu như đã từng yêu thích cờ cá ngựa, cờ tỷ phú hay các thể loại boardgame, chắc chắn bạn sẽ yêu thích trò chơi này.

Còn nếu không?

Không sao cả. Hãy coi đây là một bài tập giúp bạn nâng cao kỹ năng phân tích.

Dù thế nào đi nữa, ứng dụng này cũng sẽ đem đến cho bạn cảm giác thú vị.

Bởi vì không giống như những ứng dụng trước đây luôn yêu cầu bạn phải suy nghĩ, viết ra hay thực hiện một hành động cụ thể, ứng dụng này chỉ có một yêu cầu duy nhất:

Hãy tận hưởng!

Trước khi bắt đầu, hãy tìm hiểu một chút về lịch sử trò chơi này:

Mastermind là một trong những trò chơi nổi tiếng nhất của thể loại boardgame - giải mã. Nó được phát minh năm 1970 bởi Mordecai Meirowitz, giám đốc bưu điện và một chuyên gia điện tín người Israel. Cho đến nay, Mastermind đã được phát triển, cải tiến với rất nhiều phiên bản. Tuy nhiên, cách thức phổ biến và được nhiều người chơi nhất vẫn là cách thức nguyên thủy của Meirowitz.

Trò chơi được thiết kế dành cho hai người chơi.

Trong đó, một người giữ vai trò Khóa Mã và một người giữ vai trò Giải Mã. Nhiệm vụ của người Khóa Mã là chọn ra và sắp xếp bốn (trong số sáu) màu sắc để người Giải Mã đoán. Sau mỗi lượt đoán, người Khóa Mã sẽ cung cấp thêm thông tin để hỗ trợ cho người Giải Mã thực hiện lượt đoán kế tiếp.

Để hoàn thành trò chơi, người Giải Mã cần phải lựa chọn được các kí tự đúng vị trí như chuỗi được ẩn giấu ban đầu. Càng sử dụng ít lượt để đoán, người Giải Mã càng nhận được số điểm cao.

Các quy luật và cách thức chơi:

“Trò chơi này có vẻ rất thú vị đấy. Nhưng tôi không thể qua tận Hongkong để mua trò chơi này. Liệu có cách nào khác để tôi có thể trải nghiệm?”

Một trong những điểm thú vị của trò chơi này chính là dù không kiếm được phiên bản boardgame, bạn vẫn có thể tận hưởng nó chỉ thông qua giấy và viết. Cách thức thiết kế mô hình trò chơi rất đơn giản, bạn có thể tham khảo và làm theo hướng dẫn sau:

K	K	K	K	Ô GHI NHẬN	Luật
					10
					9
					8
					7
					6
					5
					4
					3
					2
G	G	G	G	XOO	1

Thay vì sử dụng 6 màu sắc, bạn có thể sử dụng các kí hiệu chữ cái (A, B, C, D, E, F) hoặc các con số (1, 2, 3, 4, 5, 6) để thay thế. Người Khó Mã sẽ chọn lựa sẵn vị trí và thứ tự bốn trong số sáu kí hiệu trên và viết sẵn vào dòng K (Khó) phía trên cùng. Chuỗi bốn kí tự này cần được che lại và giữ kín với người Giải Mã.

Sau đó, người Giải Mã sẽ lựa chọn các kí tự và bỏ vào các vị trí trong các ô của dòng G (Giải) lần lượt từ dưới lên. Sau khi người Giải Mã hoàn thành xong lượt của mình, người Khó Mã sẽ hỗ trợ bằng cách đưa ra những phản hồi gợi ý về lượt lựa chọn vừa rồi. Sẽ có ba tình huống phát sinh như sau:

- Nếu người Giải Mã lựa chọn đúng một kí tự như trong ô K, người Khó Mã viết một dấu O trong ô trống bên cạnh. Nếu có ba kí tự đúng thì ô này được đánh OOO.
- Nếu người Giải Mã lựa chọn đúng kí tự và đúng luôn vị trí trong ô K, người Khó Mã viết một dấu X trong ô trống bên cạnh. Ví

dụ nếu đúng một ký tự, vị trí và đúng 2 ký tự không đúng vị trí, ô này sẽ được đánh XOO.

- Nếu không đúng bất kỳ ký tự hay vị trí nào, ô này được để trống.

Để tìm hiểu rõ hơn về trò chơi, bạn có thể tham khảo ví dụ sau:

C	D	A	F	Ô GHI NHẬN	Lượt
					10
					9
					8
					7
					6
C	D	A	F	XXXX	5
D	C	F	A	OOOO	4
E	C	A	F	XXO	3
A	B	C	E	OO	2
A	B	C	D	OOO	1

Chuỗi khóa mã ban đầu: C-D-A-F

Trong lượt 1: người Giải Mã lựa chọn đúng 3 ký tự A,C,D nhưng không đúng vị trí. Người Khóa Mã ghi OOO.

Trong lượt 2: số lượng ký tự đúng chỉ còn A,C nhưng không đúng vị trí. Người Khóa Mã ghi OO.

Trong lượt 3: vị trí A,F đã đúng vị trí nên được ghi XX. Vị trí C không đúng vị trí nên ghi O. Ký hiệu E không có trong chuỗi khóa nên

không được ghi nhận.

Trong lượt 4: người Giải Mã đã tìm ra bốn kí hiệu có trong chuỗi nhưng chưa tìm ra vị trí đúng. Người Khóa Mã ghi OOOO.

Trong lượt 5: các vị trí đã được sắp xếp đúng. Trò chơi kết thúc trong 5 lượt.

“Trò chơi này có vẻ rất thú vị đấy. Nhưng việc vẽ và viết ra trên giấy như thế này thật bất tiện. Liệu có cách nào khác để tôi có thể trải nghiệm?”

Tôi hiểu. Tôi hiểu.

Một trong những điểm thú vị của trò chơi là dù không thích phiên bản giấy, bạn có thể tận hưởng nó thông qua sức mạnh của Internet bằng cách truy cập vào đường link: www.web-gamesonline.com/mastermind/index.php.

Với phiên bản online, bạn có thể tùy chọn số lượng màu sắc, số lượng lỗ cũng như có cho phép các màu sắc trùng nhau hay không. Cách thức chơi cũng tương tự như phần hướng dẫn trên, trong đó phần O sẽ được thay thế bằng chấm trắng và phần X sẽ được thay thế bằng chấm đỏ.

Nếu như có khuynh hướng phân tích, bạn có thể sẽ yêu thích trò chơi này.

Ngược lại, với những người có khuynh hướng biểu cảm, đây có thể là một thử thách thật sự.

Dù thế nào, hãy cố gắng hoàn thành ít nhất mười lần chơi với số lượt đoán ít nhất. Mục năm lượt chính là mục tiêu bạn cần hướng đến.

Sau mỗi lần chơi, hãy ghi lại cách suy luận đã giúp bạn lựa chọn được chuỗi Khóa Mã. Việc hoàn thành trò chơi này có ý nghĩa rất quan trọng trước khi khám phá phần sau của cuốn sách. Vì vậy, hãy chắc rằng bạn đã trải nghiệm nó trước khi đọc tiếp.

“Cách duy nhất để có được những gì bạn muốn trong thế giới này là làm việc chăm chỉ.”

– Công chúa Tiana⁽²⁶⁾ – Công chúa và chàngẾch –

Chào mừng bạn quay trở lại.

Tôi hi vọng bạn đã có những giây phút cân não đầy thú vị với Mastermind.

Trong những lần chơi, kết quả tốt nhất của bạn là gì?

Bạn thường tìm ra chính xác chuỗi Khóa Mã sau bao nhiêu lượt?

Cảm giác của bạn như thế nào?

Đã có lần nào bạn nhận được bốn dấu O hay bốn chấm trắng chỉ sau lần đầu tiên đoán thử? Khi ấy, công việc còn lại trở nên rất dễ dàng?

Vậy điều gì xảy ra nếu như trong lượt chọn đầu tiên, bạn chọn sai tất cả các kí hiệu? Có phải bạn vừa thực hiện một trong những nước đi tồi tệ nhất có thể có?

Không. Hoàn toàn không.

Nếu như đã trải nghiệm trò chơi nhiều lần, bạn sẽ nhận thấy rằng việc chọn sai tất cả các kí hiệu trong lượt đầu tiên cũng có ý nghĩa tương tự như việc chọn đúng tất cả.

Nếu bạn lựa đúng? Điều đó quá tốt, bạn chỉ việc thay đổi vị trí để có được kết quả cuối cùng.

Nếu bạn lựa sai? Điều đó cũng tốt, bạn sẽ biết lựa chọn gì cho lượt kế tiếp.

Điều này có nghĩa là đoán đúng tất cả, hay sai tất cả, trong lượt đầu tiên không quá quan trọng. Nó hoàn toàn là do may rủi. Điều quan trọng là việc bạn sử dụng thông tin trong ô hướng dẫn như thế nào để có những điều chỉnh phù hợp trong các lượt tiếp theo.

Bạn cũng có thể thấy rằng những thông tin trung lập (như hai ô OO hay hai chấm trắng) sẽ khiến bạn gặp khó khăn hơn nhiều so với lượt đoán sai hoàn toàn.

Tương tự như vậy trong cuộc sống, nếu như thực hiện một quyết định, dù nó thành công hay thất bại, bạn đều nhận được những thông tin phản hồi giá trị cho lượt kế tiếp.

Ngược lại, một quyết định trung dung, nửa đúng nửa sai sẽ tạo ra một thông tin phản hồi trung dung, không có ý nghĩa hỗ trợ trong các bước hành động tiếp theo.

Hãy nhớ thông tin không có đúng, không có sai. Nó cũng không có xấu hay không có tốt. Thông tin chỉ là thông tin. Việc sử dụng thông tin như thế nào mới quyết định ý nghĩa của thông tin đó.

Cách thức phân tích thông tin hiệu quả

Mặc dù không hề đơn giản nhưng Mastermind vẫn là trò chơi mà bạn có thể hoàn thành chỉ sau một vài lần trải nghiệm.

Nhiều người nghĩ rằng điểm mấu chốt của trò chơi là tìm ra được chuỗi kí tự khóa mã. Tuy nhiên, bạn có thể nhận thấy rằng, khả năng chiến thắng của trò chơi phụ thuộc rất nhiều vào khả năng phân tích và xử lý thông tin sau mỗi lượt phản hồi.

Hãy tưởng tượng điều gì sẽ xảy ra nếu như không có sự phản hồi của người Khóa Mã?

Lúc đó, cho dù có sử dụng bao nhiêu lượt đoán đi nữa, bạn cũng không bao giờ biết được kết quả cuối cùng.

Vì vậy, đón nhận và xử lý thông tin phản hồi có ý nghĩa cực kì quan trọng nếu như bạn muốn hoàn thành trò chơi với số lượt đoán ít nhất.

Điều tương tự xảy ra trong cuộc sống.

Bạn không thể nào tiến thẳng một mạch đến ước mơ. Đó là điều không tưởng. Bạn sẽ gặp phải rất nhiều thử thách, rất nhiều thất bại. Đôi khi, bạn buộc phải dừng lại để hồi phục trước khi có thể đi tiếp. Điều quan trọng là sau mỗi biến cố, bạn sử dụng thông tin vừa có được như thế nào để bước tiếp trên con đường mình đã chọn.

Càng có nhiều thông tin phản hồi, bạn càng có thể gia tăng cơ hội rút ngắn hành trình đến ước mơ. Và hãy nhớ, ước mơ không được xây dựng trên một con đường thẳng.

Tôi yêu thích trò chơi MasterMind.

Trò chơi này phản ánh khá chính xác những gì xảy ra trong cuộc sống. Nó có mang yếu tố may mắn (Vì bạn có thể vô tình chọn đúng tất cả các màu ngay trong lượt đầu tiên). Để đạt được ước mơ nhanh chóng, bạn cũng cần điều này. Tuy nhiên, như đã phân tích, những gì xảy ra sau mỗi lựa chọn mới quyết định cục diện của trò chơi.

Hãy dành thời gian nghiên cứu, bạn sẽ khám phá rất nhiều ý nghĩa giá trị từ trò chơi này.

1. Hãy nhìn rộng

Tất cả mọi vật, mọi việc đều có mối quan hệ.

Trong Mastermind, các kí tự có mối quan hệ loại trừ. Điều này có nghĩa là nếu như một kí tự ở vị trí không đúng, thì vị trí đó chắc chắn dành cho một kí tự khác.

Tương tự trong cuộc sống, nếu như bạn thực hiện một quyết định mà không nhận được kết quả như mong muốn. Điều đó có nghĩa là sẽ có một giải pháp khác cần nắm đúng vào vị trí này. Hãy dựa vào thông tin phản hồi để thực hiện lại. Càng phân tích thông tin hiệu quả, bạn càng ít tốn công sức để thực hiện lại.

2. Hãy nhìn sâu

Mỗi một sự vật, hiện tượng đều có nhiều lớp nghĩa.

Trong Mastermind, nếu như đã chọn đúng hai hoặc ba các ký tự, thì trong lượt kế tiếp, hãy mạnh dạn thử sai. Phần thưởng đi kèm sẽ xứng đáng.

Ví dụ: lượt đầu tiên bạn chọn: A-B-C-D và nhận được phản hồi OO. Điều này có nghĩa là hai trong số bốn ký tự đã được lựa chọn đúng.

Làm cách nào để xác định hai ký tự còn lại?

Thay vì chỉ thay đổi hai ký tự, hãy kết hợp thay đổi luôn cả vị trí. Hãy chọn lượt thứ hai như sau E-F-A-B.

Tại sao?

Vì bạn đã biết vị trí A-B bạn đầu không đúng. Bằng việc thay đổi vị trí của chúng, bạn có thể kết hợp 2 mục tiêu trong một lượt thử. Điều này giúp bạn tăng hiệu quả hơn trong việc nhận được thông tin phản hồi. Hãy nhớ, bạn là một chuyên gia kinh doanh hiệu quả. Đối với một chuyên gia kinh doanh, thông tin là điều rất quan trọng.

Việc nhìn sâu vào bản chất của thông tin giúp bạn nhận thức rõ ràng căn nguyên của vấn đề. Thói quen này sẽ giúp bạn khám phá bản chất vận động của sự vật, sự việc trong cuộc sống một cách sâu sắc.

Mọi vật đều có sự tương đồng.

Chúng luôn tuân theo một số quy luật nhất định.

Khi đã thấu hiểu những điều này, bạn sẽ giảm thiểu nguy cơ cảm thấy bất ngờ trước một biến cố hay một sự kiện. Bạn thậm chí hoàn toàn có thể đoán trước được kết quả trong một số trường hợp điển hình mà bạn đã nghiên cứu trước đó.

3. Hãy nhìn xa

Mỗi một hành động cá nhân hướng đến mục tiêu cuối cùng.

Những áp lực trong cuộc sống đôi khi khiến chúng ta chỉ có thể thấy những mục tiêu ngắn hạn. Trong Mastermind, mục tiêu ngắn hạn có thể được xem như là việc tìm ra bốn ký tự trong chuỗi; còn mục tiêu xa hơn chính là hoàn thành trò chơi với số lượt đoán ít nhất.

Để thực hiện được mục tiêu xa này, thông tin là điều quan trọng. Thế nhưng, vì quá vội vàng, nhiều người chơi chỉ chú tâm vào việc tìm ra bốn ký tự chính xác. Những người này thường kết thúc trò chơi với số lượt đoán ở mức 7 hay 8.

Hãy nhớ, mọi quyết định đều phải nhằm đảm bảo thực hiện mục tiêu gia tăng thông tin. Nếu như bạn phải lựa chọn giữa các bước đi khác nhau, hãy luôn ưu tiên cho chọn lựa mang nhiều thông tin phản hồi nhất.

Nếu như cảm thấy những bước hướng dẫn trên có phần khó hiểu, hãy chắc rằng bạn đã hoàn thành trò chơi Mastermind ít nhất mười lần. Chỉ khi thật sự trải nghiệm, bạn mới cảm nhận được rõ nét về ý nghĩa của việc đón nhận và phân tích thông tin trong quá trình ra quyết định.

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn:

1. Tìm ra nguyên tắc hoàn thành trò chơi Mastermind trong vòng nhiều nhất năm lượt đoán. Hãy chia sẻ các cách thức giải quyết trò chơi này trên diễn đàn trang web www.thucdayvamodi.com.
2. Hãy tiến hành phân tích một quyết định thành công, một quyết định thất bại đã từng thực hiện. Bạn đã sử dụng những thông tin phản hồi như thế nào để thực hiện các bước tiếp theo dẫn đến kết quả như trên?

Để hiện thực hóa ước mơ, bên cạnh trí tưởng tượng phong phú của người nghệ sĩ tài hoa, bạn còn phải sở hữu khả năng tư duy và phân

tích thông tin chính xác của một chuyên gia kinh doanh hiệu quả.

Đứng trước bất kỳ một dự án nào, người kinh doanh cũng quan tâm hai điều:

- “Dự án này có khả năng tạo ra lợi nhuận?”
- “Dự án này có khả thi?”

Là một người thực tế, bạn cũng cần đặt những câu hỏi tương tự với ước mơ của mình...

“...rất nhiều ước mơ tan vỡ chỉ sau một thời gian ngắn chỉ vì người thực hiện không tìm được cách tạo ra giá trị cho ước mơ đó. Vì vậy, để sống trọn vẹn và tận hưởng tất cả các cảm giác mà ước mơ mang lại, bạn phải xác định được cách thức tạo ra giá trị cho ước mơ. Ước mơ ít nhất phải nuôi sống được chính nó...” (Trích chương 5, Thức dậy và mơ đi).

“Liệu ước mơ có thể nuôi tôi?”

“Hãy mở to đôi mắt trước khi bạn bị tổn thương.”

– Công chúa Tiana – Công chúa và chàngẾch –

Nhiều người cho rằng theo đuổi ước mơ là nguyên nhân chính khiến họ phải sống với nguồn tài chính eo hẹp.

Họ phải sống trong ngôi nhà thiếu tiện nghi.

Họ phải vất vả để xoay xở chi tiêu cho cuộc sống.

Họ phải đánh đổi quá nhiều thứ...

Lời buộc tội này... quả thật quá bất công...

Bởi vì, cho dù theo đuổi bất kỳ công việc nào đi nữa, tài chính luôn là một thử thách thường trực đối với hầu hết mọi người.

Hay nói cách khác, với những người tìm cách đổ lỗi, dù cho họ có theo đuổi ước mơ hay không, những rắc rối về tài chính vẫn sẽ luôn đeo bám họ.

Họ không bao giờ cảm thấy đủ tiền bạc.

Họ cũng không bao giờ cảm thấy đủ thời gian.

Họ luôn phải vật lộn trong vô số bài toán thu chi, với những áp lực, những hoá đơn và những món nợ chưa thanh toán.

Nếu không thể đổ lỗi cho ước mơ, họ luôn tìm được một lý do khác để biện minh cho hoàn cảnh của mình. Đó có thể là lỗi của gia đình. Đó có thể là lỗi của nhà trường. Hay đó có thể là lỗi của xã hội. Tuyệt nhiên, đó không bao giờ là lỗi của chính họ.

Mặc dù chỉ trích gay gắt mọi thứ nhưng đa phần những người này sẽ không có một hành động cụ thể nào để thay đổi tình trạng hiện tại. Họ đổ lỗi vì họ thích như vậy. Điều đó đã trở thành thói quen không dễ thay đổi.

Nếu đang phải đối mặt với các vấn đề về tài chính, bạn cần tìm cách giải quyết nó càng sớm càng tốt. Ước mơ không phải là một lý do để biện hộ. Thật ra, bạn không nên tìm bất kỳ lý do nào khác để biện hộ.

Để vượt qua thử thách này, bạn có thể tham khảo bộ sách nổi tiếng *Cha giàu-Cha nghèo* của tác giả Robert Kiyosaki. Đây là một trong những bộ sách kinh điển về chủ đề quản lý tài chính cá nhân.

Qua bộ sách, bạn sẽ học được những cách thức sử dụng, chi tiêu và đầu tư tiền bạc một cách hợp lý. Bạn cũng sẽ khám phá được cách thức mà dòng tiền hoạt động. Bạn cũng sẽ trả lời được cho những câu hỏi:

“Tại sao có rất nhiều người vất vả cả đời nhưng vẫn không thể tích lũy được bất kỳ tài sản nào? Trong khi đó, lại có rất nhiều người sở hữu rất nhiều của cải và nó không ngừng gia tăng theo thời

gian? Đó là điểm khác biệt giữa họ trong việc sử dụng nguồn tiền?”

Nếu đang bị ám ảnh bởi vấn đề tài chính với các món nợ và các hoá đơn, hãy chắc rằng bạn dành thời gian tìm đọc bộ sách này. Hoặc ít nhất, hãy đọc cuốn đầu tiên.

Kiểm soát tài chính là một trong những yêu cầu quan trọng để bạn có thể hiện thực hóa ước mơ.

Không phải ngẫu nhiên mà nhiều người cho rằng ước mơ làm ảnh hưởng đến nguồn thu nhập của họ. Điều đó chỉ đúng khi và chỉ khi, họ thiếu những kiến thức và kỹ năng để sử dụng dòng tiền hợp lý.

Một điều tuyệt vời khác sau khi trải nghiệm bộ sách *Cha giàu – Cha nghèo*, bạn có thể thử sức mình với một tựa boardgame khác tên là Cashflow.

Không phải khó khăn tìm kiếm như Mastermind, trò chơi này khá phổ biến tại các thành phố lớn trong cả nước. Đây là một trò chơi tương tự như cờ tỷ phú nhưng có cách tiếp cận đa dạng hơn rất nhiều.

Mục đích quan trọng nhất của Cashflow là cung cấp cho bạn kiến thức quản lý tài chính cá nhân bằng việc kiểm soát nguồn thu chi trong cuộc sống. Bạn có thể gia nhập các câu lạc bộ Cashflow tại địa phương hoặc trải nghiệm trên máy vi tính với các phiên bản khác nhau.

Hãy dành thời gian hoàn thành một hoặc hai lần trò chơi này để hiểu rõ hơn tầm quan trọng của tài chính trong việc thực hiện ước mơ.

Đây có vẻ là một chương hấp dẫn đối với game thủ?

Tất cả yêu cầu của chương chỉ là tận hưởng những trò chơi. Thú vị nhỉ?

Câu hỏi “Liệu ước mơ có thể nuôi tôi không?” thường được đặt ra trong tình huống bạn mong muốn theo đuổi ước mơ một cách trọn vẹn, toàn thời gian.

Thế nhưng, bước chuyển quan trọng này luôn ẩn chứa nhiều rủi ro tiềm ẩn.

Mỗi người đều có một hoàn cảnh với những điều kiện thuận lợi và khó khăn khác nhau. Tương tự, mỗi người đều có những công việc mơ ước với nhu cầu tài chính khác nhau. Trong trường hợp này, việc tìm ra một công thức chung qua những trang sách là một điều không hề dễ dàng. Hãy nhớ, bạn không hề đơn độc.

Một số nguyên tắc hoạch định tài chính cơ bản

Trong thời gian chờ đợi nghiên cứu bộ sách *Cha giàu – Cha nghèo*, bạn có thể nâng cao khả năng hoạch định tài chính của bản thân bằng một số nguyên tắc cơ bản sau:

- *Biết chính xác tình trạng tài chính hiện tại:*

Bạn không cần phải là một chuyên viên ngân hàng hay nhân viên kế toán để biết tình hình tài chính của bản thân. Hãy sử dụng một tờ giấy, chia làm hai cột. Một bên là những số tiền bạn thu vào, một bên là những số tiền chi ra.

Bảng kế hoạch này cần được thực hiện trước khi nhận lương và bạn cần nghiêm túc thực hiện. Hãy cố gắng duy trì mức chi tiêu thấp hơn số tiền kiếm được.

Nếu một khoản mục nào không cần thiết, hãy thẳng tay loại bỏ. Nên tích lũy tiết kiệm tối thiểu 10% thu nhập kiếm được.

Bạn nên có một khoản tiền tiết kiệm cho những trường hợp khẩn cấp như tai nạn, bệnh tật. Số tiền này nên tối thiểu bằng 6 tháng thu nhập trung bình.

- *Nếu có thể tín dụng, hãy tận dụng lợi ích thanh toán trả sau một cách hiệu quả:*

Thông thường, bạn có thể mua hàng trước trả tiền sau tới 45 ngày. Lưu ý là lãi suất của thẻ tín dụng thường cao hơn rất nhiều lần so với các khoản vay thông thường.

Vì vậy, hãy cố gắng thanh toán toàn bộ những khoản chi trả bằng thẻ tín dụng.

Tuyệt đối không nên rút tiền mặt bằng thẻ tín dụng. Trừ những trường hợp cực kỳ khẩn cấp.

- *Có kế hoạch tài chính phù hợp từng giai đoạn:*

Có năm giai đoạn:

- Chưa lập gia đình
- Lập gia đình nhưng chưa có con
- Lập gia đình và có con
- Con cái trưởng thành
- Về hưu

Trong mỗi giai đoạn, khả năng tạo ra thu nhập và chi tiêu hoàn toàn khác nhau. Hãy chuẩn bị tài chính cho giai đoạn tiếp theo một cách cẩn thận.

- *Mỗi khi có thu nhập, khoản tiền đầu tiên bạn cần chi ra là vào tài khoản tiết kiệm:*

Sau đó mới đến những khoản chi khác. Nhiều người thường làm điều ngược lại. Đó là sử dụng xong hết rồi mới tiết kiệm. Điều này không nên.

Số tiền dôi ra sau khi để dành và sử dụng, hãy chuyển vào tài khoản đầu tư.

- *Hạn chế vay cá nhân:*

Chỉ thực hiện các khoản vay cá nhân (từ ngân hàng, người khác) phục vụ ba mục đích sau:

- Mua tài sản lớn (nhà, xe) (nếu cần thiết)
- Đầu tư giáo dục
- Để trả khoản vay có lãi suất cao hơn

Hạn chế tối đa các khoản vay để mua sắm hàng tiêu dùng. Tổng các khoản nợ phải trả nên duy trì dưới 30% tổng thu nhập.

- *Tham gia bảo hiểm:*

Bảo hiểm là một kênh đầu tư cần cân nhắc để đảm bảo tài chính cho bản thân và gia đình trước những tai nạn, biến cố không may.

Tài chính luôn là một thử thách quan trọng nhưng đó không phải là trở ngại ngăn cản bạn đến ước mơ. Cho dù theo đuổi ước mơ hay không, bạn vẫn phải luôn đối mặt với yêu cầu này mỗi ngày trong cuộc sống.

Vì vậy, điều quan trọng là bạn cần trang bị cho bản thân một kỹ năng quản lý tài chính hiệu quả. Đừng để các rắc rối về tài chính ngăn cản bạn tận hưởng cuộc sống trọn vẹn. Bộ sách *Cha giàu-Cha nghèo* và trò chơi Cashflow là một lựa chọn phù hợp nếu như bạn muốn tìm hiểu sâu hơn về chủ đề này.

“Liệu ước mơ có khả thi?”

*“Mọi người nghĩ rằng tôi kì lạ.
Vì thế, tôi hiểu cảm giác khi trở nên khác biệt.
Và tôi biết điều đó cô đơn như thế nào...”*

– Công chúa Belle⁽²⁷⁾ – Người đẹp và quái thú –

Bên cạnh yêu cầu tài chính, khi đứng trước một dự án, người kinh doanh còn quan tâm một điều nữa. Đó là tính khả thi.

Liệu dự án có thể thực hiện được?

Liệu ước mơ của bạn có quá điên rồ?

Hãy theo dõi câu chuyện sau. Có thể bạn sẽ bắt gặp đâu đó hình ảnh của chính mình. Đây là một câu chuyện khá thú vị.

“Anh nói thật với Bảo. Anh chỉ thích đi uống cà phê với bạn bè. Anh không thích công việc bàn giấy chút nào. Anh có thể ngồi đây cả ngày. Giở ng như em nói, đó chính là lúc anh cảm nhận được sự rung động của các dấu hiệu bên trong. Ước mơ của anh đơn giản chỉ có vậy. Bây giờ em chỉ cách anh theo đuổi ước mơ này đi...”

(Anh ấy sử dụng đúng chính xác những từ ngữ tôi đã dùng trong cuốn sách để chia sẻ với tôi. Bạn đã hiểu lý do tại sao tôi cảm thấy thú vị về câu chuyện này rồi chứ?)

“Nếu uống cà phê với bạn bè thật sự là điều anh yêu thích, tại sao anh không bắt đầu thực hiện điều này?” Tôi hỏi.

“Đó không phải là một công việc.” Anh cười. “Làm sao anh có thể kiếm được tiền bằng cách chỉ ngồi uống cà phê với bạn bè chứ? Đâu phải ước mơ nào cũng có thể trở thành hiện thực...”

Bạn có đồng ý với câu trả lời này?

Kể từ năm 2012 cho đến nay, nếu sinh sống và làm việc tại Sài Gòn, bạn có thể dễ dàng nhận thấy ngày càng xuất hiện nhiều quán cà phê lớn nhỏ trên khắp các con phố. Xu hướng này ngày càng được phát triển mạnh mẽ với đủ các thể loại: từ những quán cóc ghế gỗ vỉa hè, đến những chuỗi thương hiệu uy tín.

Các quán cà phê không chỉ nằm ở những con đường lớn. Giờ đây, bạn có thể khám phá những quán rất đặc biệt nằm sâu trong các con hẻm, hay trên các khu chung cư cổ kính.

Người ta đến quán cà phê không còn chỉ để uống nước, tán gẫu. Nhiều quán còn phục vụ đêm nhạc acoustic, diễn kịch, nhảy salsa...

tùy theo đồ i tượng khách hàng.

Có thể nói, cà phê Sài Gòn không chỗ nào giồ ng chỗ nào. Mỗi quán đề u mang đề n một màu sắ c khác nhau, tạo nên một bức tranh sinh động cho thành phố . Nhiề u quán trong đó được phát triển bởi các bạn còn rấ t trẻ.

Chính vì sự đa dạng này mà mỗi quán cà phê muố n tồn tại đề u cần xây dựng cho mình một nét riêng, để tạo sự khác biệt với các quán còn lại. Cuộc cạnh tranh này đang diễn ra khô c liệt và không hề dễ dàng cho những người mới bắt đầ u.

Vậy chuyện gì xảy ra nề u như bạn cũng yêu thích lĩnh vực này và mong muố n được thử sức? Liệu bạn có nên mở một quán cà phê và tham gia cuộc đua gây cá n này?

Có thể. Nề u bạn tạo ra được một giá trị khác biệt.

Còn nề u không? Bạn cần có thể theo đuổi ước mơ kinh doanh trong lĩnh vực này bằ ng rấ t nhiề u dịch vụ hỗ trợ liên quan, phù hợp với năng khiề u và sở thích như:

- Trang trí, thiế t kế quán từ lúc xây dựng ban đầ u hoặc trong các dịp đặc biệt như Halloween, Giáng sinh...;
- Đóng bàn, ghế , tủ cho các quán cà phê. Xu hướng cà phê ghế gỗ có thể là một lựa chọn bạn có thể tham khảo.
- Cung câ p số lượng lớn cà phê và các nguyên liệu pha chế khác như đường, sữa, hương trái cây.
- Chụp hình quảng cáo cho các quán.
- Viế t bài PR quảng cáo trên báo, các trang mạng xã hội...
- Tổ chức đào tạo các khóa học pha chế , chăm sóc khách hàng.
- Thực hiện các chương trình marketing cho các cửa hàng cà phê nhỏ như thiế t kế tờ rơi, quảng cáo online...

Với sự xuấ t hiện và cạnh tranh ngày càng nhiê ù của các quán cà phê, những dịch vụ hỗ trợ trên sẽ trở thành những nhu câ ù câ p thiê t.

Nê ù như thật sự đam mê cà phê, bạn có rấ t nhiê ù cơ hội theo đuổi ước mơ này mà không chỉ dừng lại ở việc sở hữu một quán.

Đô i với người bạn tôi có sở thích ngồ i quán cà phê cùng bạn bè, anh có thể lựa chọn công việc trở thành người viê t bài PR phân tích, tìm hiểu những nét thú vị ở các quán khác nhau để quảng cáo cho họ. Thay vì phải mấ t tiê n để được đi uố ng cà phê, giờ đây anh có thể tạo ra thu nhập từ sở thích của mình.

Với sự phát triển đa dạng của rấ t nhiê ù ngành nghề ù hiện nay, nê ù thật sự khát khao, bạn sẽ luôn tìm ra cách để thực hiện. Nê ù không, bạn sẽ luôn tìm ra cơ để từ chồ i.

Đế n thời điểm đầ ù năm 2014, phong trào phát triển các quán cà phê đã tạm thời lắ ng xuố ng. Thay vào đó, một trào lưu mới lại xuấ t hiện. Hàng loạt các quán beer club được mở ra trong một thời gian gắ n.

Ai có thể ngờ được một thú vui tao nhã như la cà quán xá lại có thể được nâng tâ m lên thành những câu lạc bộ sang trọng đế n như vậy? Beer club được dự đoán là một trong những ngành có mức tăng trưởng doanh thu cao nhấ t trong các lĩnh vực dịch vụ. Có thể bạn cũng sẽ muố n tìm hiểu các dịch vụ liên quan đế n lĩnh vực này nê ù đam mê của bạn là bia hoặc những buổi nhậ u cùng bạn bè.

Bạn có nghĩ rằ ng tán gẫu chuyện phiê m về cuộc đời của các ngôi sao truyê n hình chỉ dành cho những người nhàn rỗi? Nê ù một người thật sự đam mê lĩnh vực này, liệu nó có khả thi để trở thành một công việc mơ ước?

Bạn sẽ bắ t ngờ khi biê t rằ ng có những người thành công bắ t nguồ n từ đam mê kì lạ này.

Perez Hilton, một blogger người Mỹ, khởi đầ ù với những câu chuyện scandal của các ngôi sao ca nhạc, điện ảnh của Mỹ. Với sự

phát triển của Blog cá nhân, anh đã trở nên nổi tiếng với những nhận xét hài hước và sắc sảo về thế giới giải trí.

Đến thời điểm hiện tại, Perez Hilton cũng đã bước chân vào thế giới của những người nổi tiếng, nơi mà anh thường chiêm bích, khi xuất hiện trong các phim truyền hình, phát hành sách và có kênh radio riêng.

Mặc dù gặp rất nhiều ý kiến chỉ trích khi tiếp cận sự nổi tiếng theo cách này nhưng cuối cùng, Perez Hilton đã thành công.

Tất nhiên, tôi không hề khuyến khích bạn theo đuổi ước mơ theo cách thức tương tự khi những hành động này có thể làm tổn thương người khác. Điều mà tôi muốn nhấn mạnh chính là một ý tưởng ước mơ dù có vẻ phi thực tế nhất cũng có thể trở thành hiện thực nếu bạn đủ khát khao.

Đã bao giờ bạn nghĩ rằng việc kể những câu chuyện cười là một công việc nghiêm túc?

Từ một chàng trai làm việc trong công ty Game, bằng sự hài hước và quyết tâm theo đuổi đam mê, nghệ sĩ Dưa Leo (tên thật là Nguyễn Phúc Gia Huy) đã xây dựng được sự nghiệp cho riêng mình trong một lĩnh vực cực kỳ độc đáo tại Việt Nam hiện nay.

Đó là Hài độc thoại.

Anh bắt đầu sự nghiệp bằng những buổi diễn tại các quán cà phê. Sự duyên dáng cùng những câu chuyện thâm thúy đã nhận được sự ủng hộ của một lượng khán giả đông đảo, đặc biệt là giới trẻ. Đến thời điểm hiện tại, anh đã nghỉ hẳn công việc tại công ty Game và trở thành người diễn viên hài độc thoại chuyên nghiệp.

Tất cả đều bắt đầu từ một đam mê.

Dĩ nhiên, đó chỉ là một vài ví dụ tiêu biểu.

Những người thành công có thể có xuất phát điểm khác nhau. Nhưng họ đều có một điểm chung là luôn theo đuổi ước mơ đến tận

cùng. Họ khao khát được thể hiện bản thân và cống hiến cho xã hội. Họ không ngại khó khăn và liên tục rèn luyện những kỹ năng cần thiết để có thể tỏa sáng.

Hai mươi năm trước, chưa một ai biết đến thuật ngữ “thương mại điện tử”. Ngày nay, ngành kinh doanh này thống trị toàn thế giới.

Hai mươi năm trước, chưa một ai nghe đến Digital Marketing. Ngày nay, trên 80% thị phần quảng cáo liên quan đến lĩnh vực này.

Hai mươi năm trước, chưa một ai nghĩ đến mạng xã hội. Ngày nay, nó đã thay đổi hoàn toàn cách thức con người giao tiếp với nhau.

Điều gì sẽ xảy ra trong hai mươi năm nữa?

Có thể con cháu của chúng ta sẽ làm những công việc mà thậm chí bạn còn chưa bao giờ nghe nói đến. Đó là một sự phát triển vũ bão.

Đừng lo lắng. Nếu theo đuổi ước mơ, bạn không chỉ theo đuổi nghề nghiệp. Bạn sẽ tạo ra nghề nghiệp.

Đã bao giờ bạn từng tham gia một fan club dành cho một nhân viên kiểm toán mẫn cán và chính xác trong công việc?

Hay đã bao giờ bạn treo hình hâm mộ một giám đốc ngân hàng với kết quả kinh doanh ấn tượng trong phòng ngủ?

Những điều đó khó có thể tồn tại trong thực tế.

Có thể bạn vẫn ngưỡng mộ những người trên bìa tài năng, kiến thức và nhân cách của họ. Thế nhưng, đó sẽ không bao giờ là một cảm giác tương tự như việc bạn hâm mộ một ngôi sao thể thao, một ca sĩ hay một diễn viên nổi tiếng.

Tại sao lại có sự khác biệt này?

Tại sao những người làm trong lĩnh vực giải trí thường nhận được nhiều sự ưu ái từ cộng đồng?

Chắc hẳn sự khác biệt không nằm trong mức độ thành công hay khối lượng tài sản mà họ làm ra. Sự khác biệt duy nhất ở đây là khi quan sát một vận động viên thi đấu đỉnh cao, một nghệ sĩ đang cháy hết mình trong tác phẩm, mỗi người trong chúng ta đều có thể cảm nhận rõ nét một sức hấp dẫn mãnh liệt toát ra từ thân thái, từ ánh mắt của họ.

Bản năng của bạn mách bảo rằng trong giây phút đó, họ đang sống trọn vẹn với đam mê cháy bỏng. Bạn hâm mộ họ bởi vì bạn muốn được như vậy.

Đừng hiểu lầm. Có thể bạn không muốn có tài năng như họ. Đó không phải là khao khát trở thành một vận động viên hay một nghệ sĩ. Đó là khao khát được sống trọn vẹn với đam mê của chính bản thân mình.

Chính khao khát theo đuổi ước mơ ẩn giấu khiến bạn luôn ngưỡng mộ và muốn giống những con người này.

Không ước mơ nào là không thể. Không ý tưởng nào là quá điên rồ.

Sẽ đến một ngày, con em chúng ta sẽ làm những nghề mà bạn chưa bao giờ nghe nói đến. Khi ấy, mọi ước mơ sẽ trở thành hiện thực...

Mang trong mình dòng máu chuyên gia kinh doanh, đến thời điểm này, bạn có nhận thấy những ước mơ mình xây dựng liệu có khả thi? Nó có thể tạo ra nguồn thu nhập để nuôi sống chính nó?

Kế hoạch để bạn chuyển hóa những ý tưởng này thành các giải pháp cụ thể là gì?

Ứng dụng và thử thách dành cho bạn:

1. Hãy đọc tiểu sử của một doanh nhân, người nổi tiếng trong lĩnh vực bạn yêu thích. Bài học rút ra được từ cuộc đời họ là gì?

2. Hãy viết ra những lĩnh vực liên quan đến ước mơ của mình mà bạn có thể biến nó thành một nghề, một công việc hay một kế hoạch kinh doanh thật sự. Hãy viết ít nhất 5 công việc liên quan đến ước mơ của bạn.
3. Xây dựng kế hoạch tài chính cá nhân trong 12 tháng tới.
4. Tìm đọc bộ sách *Cha giàu - Cha nghèo*. Tận hưởng trò chơi Cashflow.

Tóm tắt t: Trong chương này, bạn đã nhận thấy ước mơ có thể trở thành cơn ác mộng tồi tệ. Ước mơ đưa bạn đến những chân trời mới. Nó giúp bạn thấy những điều chưa bao giờ thấy. Nhưng đồng thời, viễn cảnh đó sẽ che mờ mắt bạn trước thực tế lạnh lùng đến khác nghiệt. Và nếu như không có sự chuẩn bị đầy đủ, bạn sẽ gục ngã.

Đừng để rơi vào tình huống đó.

Bạn có ước mơ? Đó là điều tuyệt vời. Hãy thực hiện nó.

Để thực hiện nó, bạn cần phải nhìn thẳng vào thực tế. Đôi khi, đó là một cái nhìn lạnh lùng. Nhưng cần thiết.

Bạn không sống trong thế giới của tưởng tượng, dù rằng đó là nơi giấc mơ được ấp ủ. Bạn sống trong thế giới thực. Và trong thế giới này, bạn không chỉ có một mình.

Bạn đã khám phá cuộc đời của hai người chắp cánh ước mơ tiêu biểu. Cuộc sống của họ chia sẻ rất nhiều điểm tương đồng thú vị. Điểm chung quan trọng nhất chính là họ sở hữu trí tưởng tượng không giới hạn và khát khao hiện thực hóa mãnh liệt.

Để biến ước mơ thành sự thật, bạn phải sở hữu đồng thời ba dòng máu: một người nghệ sĩ tài hoa, một chuyên gia kinh doanh hiệu quả và một nhà phê bình tích cực. Thiêu một trong ba, ước mơ của bạn sẽ gặp rất nhiều rắc rối.

Xuyên suốt phần 1 của tác phẩm, bạn đã biết cách để trở thành là một người mơ mộng với những bài tập khám phá những giá trị bên trong. Trong chương này, bạn được khám phá một phần khác của con người mình, một con người thực tế.

Hãy nhớ, đối với người thực tế, thông tin là nguồn tài sản cực kì quan trọng. Càng có nhiều thông tin, càng xử lí nó hiệu quả, bạn càng có được những quyết định đúng đắn.

Bạn còn được giới thiệu hai trò chơi thú vị là Mastermind và Cash Flow để thực hành. Hãy giành thời gian nghiên cứu chúng trước khi đọc tiếp tác phẩm. Mục tiêu quan trọng nhất của bạn không phải là hoàn thành cuốn sách (điều đó quá dễ). Mục tiêu của bạn là biến ước mơ thành hiện thực. Vì vậy, đừng bỏ qua bất kỳ bài tập nào. Đó là một quá trình mà bạn phải bước từng bước một. Không vội vã.

Cuối cùng, bạn đã tìm hiểu hai câu hỏi quan trọng nhất mà nhiều người theo đuổi ước mơ vẫn hay tự hỏi. Đôi khi, đây cũng là hai câu hỏi mà nhiều người thường né tránh nhất.

Tuy nhiên, bạn không như vậy.

Hãy đối diện với nó và cuộc sống của bạn sẽ thay đổi.

Mà khoan đã... bạn đã sẵn sàng để thay đổi?

Bạn có sẵn sàng để đến với ước mơ của mình?

Thay đổi là một điều đáng sợ. Bởi vì, bản thân sự thay đổi cũng đã bao hàm một sự xáo trộn. Cuộc sống bình yên của bạn có thể sẽ không bao giờ được như trước.

Nhưng phần thưởng luôn xứng đáng.

Đó là tất cả những gì đang chờ đón bạn trong chương kế tiếp của cuộc hành trình.

“Có một sự khác biệt rất lớn giữa biết con đường và bước chân trên con đường ấy.”

– *Morpheus – Ma trận* –

Bạn đang đi vào những trang cuối cùng của cuốn sách. Chúc mừng bạn. Bạn đã vượt qua rất nhiều thử thách. Bạn đã nhìn thấy những ước mơ, bạn đã nhìn thấy những ác mộng. Bạn đã nhận ra hạnh phúc, bạn cũng cảm nhận nỗi bất hạnh.

Bạn đã thực hiện một chuyến hành trình dài. Nhưng đây chưa phải là kết thúc. Vẫn còn rất nhiều điều đang chờ đợi phía trước.

Bạn có thể chưa thấy. Nhưng bạn đã cảm nhận được nó. Và hãy tin tôi, cảm nhận đó hoàn toàn chính xác.

Tôi biết bạn đang ở ngoài đó.

Tôi có thể cảm nhận được bạn.

Tôi biết bạn đang sợ hãi. Bạn sợ hãi về chúng ta. Bạn sợ hãi sự thay đổi.

Tôi không biết tương lai. Vì vậy, tôi sẽ không kể cho bạn nghe một kết thúc.

Tôi chỉ biết quá khứ. Và tôi sẽ kể cho bạn nghe một bất đầu. Đó là một khoảnh khắc đã thay đổi hoàn toàn lịch sử. Đó cũng là một khoảnh khắc sẽ thay đổi hoàn toàn cuộc đời bạn...

Bạn sẽ được nhớ đến như thế nào?

Troy, một trong những cuộc chiến vĩ đại nhất mà nhân loại từng được chứng kiến. Đó là một thiên hùng ca về các anh hùng và các vị thần. Nổi bật trong số đó, phải kể đến Achilles, một chiến sĩ nổi tiếng bách chiến bách thắng. Theo lời tiên đoán, nếu không có anh, quân Hy Lạp sẽ không bao giờ có thể chiếm được thành Troy.

Vì thế, Odysseus, vị vua tài giỏi xứ Ithaca, phải tới thuyết phục vị anh hùng.

Đứng trước một quyết định quan trọng của cuộc đời, về việc có nên tham chiến, Achilles đã tìm đến gặp mẹ mình, là nữ thần

Thetis, để xin ý kiến. Và đây là khoảnh khắc đẹp nhất...

“Nếu như con ở lại Larisa... con sẽ tìm thấy sự bình yên. Con sẽ có một người phụ tuyệt vời.

Con sẽ có rất nhiều con trai và con gái. Chúng sẽ sinh ra nhiều đứa trẻ. Tất cả chúng sẽ luôn yêu thương con.

Một khi con ra đi, chúng sẽ luôn nhớ đến.

Nhưng, một khi con của con chết đi, và cả con của chúng nữa... tên của con sẽ trôi vào quên lãng.

Nếu như con đến Troy... vinh quang sẽ thuộc về con.

Người đời sẽ viết về chiến công của con trong hàng ngàn năm nữa.

Cả thế giới sẽ ghi nhớ tên con.

Nhưng, nếu con đến Troy... con sẽ không bao giờ quay trở về nhà.

Bởi vì vinh quang của con sẽ luôn song hành cùng cái chết.”

Quyết định của Achilles là gì?

Anh ta được ghi nhớ như thế nào?

Quyết định của bạn là gì?

Bạn sẽ được ghi nhớ như thế nào?

Bạn sẽ bước tiếp cùng tôi chứ? Bạn sẽ nhận viên thuốc đỏ này để xem hô hấp sâu đến mức nào?

Hãy nhớ, tất cả những điều tôi đem lại không gì khác ngoài trừ sự thật.

Hẹn gặp lại bạn ở chặng tiếp theo của cuộc hành trình. Hãy thức dậy và mơ đi...

MỤC LỤC

Mở đầu. Con ác mộng tồi tệ nhất

PHẦN I.

ƯỚC MƠ CỦA BẠN ĐƯỢC DẪN DẮT BỞI ĐIỀU GÌ?

Chương 1. Lựa chọn đầu tiên và những ước mơ đang được viết tiếp

Lời cảm ơn

Chương 2. Điều quan trọng nhất...

Chương 3. Cuộc sống và ký ức

Chương 4. Bảy cột trụ

Chương 5. Ước mơ của bạn được dẫn dắt bởi điều gì?

PHẦN II.

CUỘC SỐNG MỚI

Chương 6. Chiếc bẫy

Chương 7. Những yếu tố cản trở ước mơ

Chương 8. Nhìn thẳng vào hiện thực

17. Bà Willow: Là bà ngoại của Pocahontas trong bộ phim cùng tên, luôn đưa ra những lời khuyên tuyệt vời cho cháu của mình. Bộ phim Pocahontas do Walt Disney công chiếu vào năm 1995.

18. Sebastian: Chú cua cũng là ông thầy bé nhỏ, một trong những người bạn thân thiết của nàng cá bé bỏng Ariel trong bộ phim Nàng tiên cá được Walt Disney phát hành năm 1989.

19. ACCA: chứng chỉ Kiểm toán quốc tế được công nhận và đánh giá cao ở 170 nước trên thế giới, CPA: chứng chỉ kế toán – kiểm toán viên, CFA: chứng chỉ về phân tích tài chính.

20. Frozen: (tên tiếng Việt: Nữ hoàng băng giá), là bộ phim hoạt hình do hãng Walt Disney sản xuất và phát hành. Lấy cảm hứng từ câu chuyện bà chúa Tuyết của nhà văn Andersen, bộ phim kể về nàng công chúa dũng cảm vượt qua bao hành trình gian khó để cứu chị gái mình.

21. Những đòn tâm lý trong thuyết phục: Tên gốc: The Psychology of Persuasion. Sách do Alpha Books mua bản quyền và xuất bản năm 2012.

22. Pinocchio: Nhân vật chính trong bộ phim Cậu bé người gỗ do hãng Walt Disney sản xuất năm 1940. Pinocchio là người gỗ được tạo ra bởi bác thợ mộc Geppetto. Là người gỗ nhưng cậu luôn khao khát trở thành con người bằng da bằng thịt.

23. Hoa mộc lan: Nhân vật chính cùng tên trong bộ phim Hoa Mộc Lan. Bộ phim kể về nữ tướng Hoa Mộc Lan quả cảm, xinh đẹp được dựng theo truyền thuyết dân gian Trung Quốc. Hãng hoạt hình Walt Disney phát hành vào năm 1998.

24. Walt Disney: Walter Elias Disney (5 tháng 12 năm 1901 – 15 tháng 12 năm 1966) là nhà sản xuất phim, đạo diễn, người viết kịch bản phim, diễn viên lồng tiếng và họa sĩ phim hoạt họa Mỹ. Ông cũng chính là chủ hãng phim hoạt hình nổi tiếng thế giới Walt Disney.

25. Steve Jobs: (24 tháng 2 năm 1955 - 5 tháng 10 năm 2011) là doanh nhân và nhà sáng chế người Mỹ. Ông là đồng sáng lập viên, chủ tịch, và cựu tổng giám đốc điều hành của hãng Apple, là một trong những người có ảnh hưởng lớn nhất ở ngành công nghiệp vi tính.

26. Công chúa Tiana: Nhân vật trong bộ phim Công chúa và chàngẾch (tên tiếng Anh: The Princess and the Frog). Cô được nghe mẹ

bạn mình kể về hoàng tửẾch và cô thấy câu chuyện thật là ghê tởm. Nhưng ai ngờ chính cô lại gặp chàngẾch đó. Trải qua nhiều rắc rối thì hai người cũng ở bên nhau và trở thành chủ một nhà hàng đông khách. Bộ phim do hãng hoạt hình Walt Disney phát hành vào năm 2009.

27. Công chúa Belle: Là một nhân vật trong bộ phim hoạt hình của Walt Disney- Người đẹp và quái thú công chiếu vào 1991. Belle là nàng công chúa dũng cảm, đã chấp nhận ở bên quái thú để cứu cha, và dần dần đã học cách chấp nhận. Cuối cùng cô yêu quái thú, tình yêu ấy đã giải thoát quái thú khỏi lời nguyền kéo dài nhiều năm.

1. Ma trận: (tên tiếng Anh: The Matrix), là bộ phim khoa học viễn tưởng, hành động Mỹ được công chiếu năm 1999 do Andrew Wachowski và Laurence Wachowski đồng đạo diễn và Hãng phim Warner Bros phát hành.

2. Wonderland: Xứ sở diệu kì của một cô bé tên là Alice trong cuốn tiểu thuyết Cuộc phiêu lưu của Alice vào xứ sở thần tiên của Lewis Carroll.

3. Mufasa: Nhân vật trong bộ phim hoạt hình Vua sư tử được hãng hoạt hình Walt Disney phát hành năm 1994. Lấy bối cảnh thiên nhiên hoang dã của Châu Phi, bộ phim đã xây dựng nên cả một xã hội có tổ chức của thế giới loài vật. Trong xã hội ấy cũng có những mâu thuẫn, cũng có tranh chấp và có cả tình yêu như thế giới loài người. Mufasa, vị vua thống trị muôn loài, cha của Simba - nhân vật chính.

4. Ba chàng ngốc: (tên tiếng Anh: Three Idiots), là bộ phim hài của điện ảnh Ấn Độ (Bollywood), do Rajkumar Hirani đạo diễn. Được chuyển thể từ tác phẩm hư cấu nổi tiếng Five Point Someone của tác giả Chetan Bhagat. Bộ phim kể về ba người bạn mà mỗi người đã thành công với những cách thức khác nhau.

5. Rafiki: Nhân vật khỉ đầu chó trong bộ phim Vua sư tử, là cánh tay phải của Mufasa.

6. Chuột Mickey: Chú chuột Mickey đã gắn liền với bao thế hệ trẻ em trên toàn thế giới, đây cũng chính là nhân vật hoạt hình kinh điển nhất trong lịch sử của hãng phim danh tiếng Walt Disney. Bộ phim cùng tên được Walt Disney phát hành năm 1928 và đã trở thành biểu tượng của hãng.

7. Peter Parket: Nhân vật chính trong bộ phim Người Nhện (Spider-Man), là một siêu anh hùng hư cấu trong các truyện tranh xuất bản bởi Marvel Comics. Nhân vật này được sáng tạo bởi nhà văn Stan Lee và nhà văn - nghệ sĩ Steve Ditko.

8. Bạch Tuyết: Nhân vật trong truyện cổ tích Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn.

9. Thuyền trưởng phi thuyền Axiom: Nhân vật trong bộ phim Wall-E (tên tiếng Việt: Người máy biết yêu) được Walt Disney phát hành năm 2008. Vị thuyền trưởng này lái phi thuyền Axiom chở con người sống trên vũ trụ khi Trái Đất bị phủ đầy rác thải. Thuyền trưởng đã cùng Wall-E - rôbốt dọn rác còn lại duy nhất chống lại thành công Auto - một rôbốt tự động và trở về Trái Đất để tái sinh sự sống.

10. Chú chuột Remy: Nhân vật trong bộ phim Ratatouille (tên tiếng Việt: Chú chuột đầu bếp). Remy luôn ước mơ trở thành một đầu bếp và cố gắng thực hiện mục tiêu bằng cách hợp tác với anh chàng dọn dẹp nhà bếp của một nhà hàng ở Paris. Bộ phim nhận được rất nhiều giải thưởng danh giá.

11. McQueen: Mc Queen là nhân vật chính trong bộ phim Cars (tên tiếng Việt: Vương quốc xe hơi), là một nhân vật khoác trên mình lớp sơn đỏ rực, mạnh mẽ và tự mãn. Bộ phim được Walt Disney phát hành năm 2006.

12. Sức mạnh của tập trung: Tên gốc The power of focus. Cuốn sách đã được Alpha books mua bản quyền và xuất bản năm 2009.

13. Chú Dế Jiminy: Một người bạn dẫn đường của Pinocchio, nhân vật trong cuốn tiểu thuyết dành cho thiếu nhi Những cuộc phiêu lưu của Pinocchio xuất bản năm 1883 của nhà văn Ý Carlo Collodi. Năm 1940 Những cuộc phiêu lưu của Pinocchio được Walt Disney chuyển thể thành phim hoạt hình.

14. Gấu Pooh: (tên tiếng Anh: Winnie-the-Pooh) là một nhân vật hư cấu trong một số tác phẩm của nhà văn A. A. Milne. Gấu Pooh luôn mang lại sự ấm áp, tin cậy cho các bạn của mình. Năm 1961, hãng Walt Disney đã chuyển thể các câu chuyện về chú gấu Pooh thành series phim hoạt hình nổi tiếng gồm 5 bộ.

15. Người thương nhân: Nhân vật trong tác phẩm Aladdin và cây đèn thần, là một trong những truyện đặc sắc nhất trong bộ truyện Nghìn lẻ một đêm của xứ Ba Tư. Aladin và cây đèn thần được Walt Disney chuyển thể thành phim hoạt hình năm 1992.

16. Morpheus: Nhân vật thủ lĩnh của nhóm hacker bí ẩn trong phim Ma Trận. Người hứa sẽ cho Neo cơ hội để tìm ra sự thật về thế giới mà anh đang sống.